

Torsdag den 3. oktober 2013 (D)

1

3. møde

Torsdag den 3. oktober 2013 kl. 10.00

Dagsorden

1) Forhandling om redegørelse nr. R 1:

Statsministerens redegørelse i henhold til grundlovens § 38.
(Anmeldelse 01.10.2013. Redegørelse givet 01.10.2013. Meddelelse om forhandling 01.10.2013).

2) 1. behandling af lovforslag nr. L 1:

Forslag til finanslov for finansåret 2014.
Af finansministeren (Bjarne Corydon).
(Fremsættelse 01.10.2013).

Kl. 10:00

Meddelelser fra formanden**Formanden:**

Mødet er åbnet.

I dag er der følgende anmeldelser:

Mogens Lykketoft (S), Bertel Haarder (V), Pia Kjærsgaard (DF),
Camilla Hersom (RV) og Anne Baastrup (SF):

Lovforslag nr. L 29 (Forslag til lov om ændring af lov om valg til Folketinget. (Begrænsning af folketingsmedlemmernes adgang til at modtage godtgørelse for egen fast supplerende bolig i Københavnsområdet m.v.)).

Miljøministeren (Ida Auken):

Lovforslag nr. L 30 (Forslag til lov om ændring af lov om vandløb, lov om naturbeskyttelse og lov om planlægning. (Klassifikation af private og offentlige vandløb, ophævelse af krav om dispensation i en række tilfælde til opførelse af bebyggelse inden for skovbyggelinjen og forenkling af VVM-proceduren m.v.)) og

Lovforslag nr. L 31 (Forslag til lov om ændring af lov om miljøbidrag, godtgørelse og skrotningsbidrag i forbindelse med ophugning og skrotning af biler. (Forhøjelse af miljøbidrag og ophævelse af reglerne om betaling af skrotningsbidrag)).

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):

Lovforslag nr. L 32 (Forslag til lov om ændring af lov om kunstig befrugtning i forbindelse med behandling, diagnostik og forskning m.v., vævsloven, børneloven, lov om børns forsørgelse og retsplejeloven. (Assisteret reproduktion som terminologi, dispensationsmulighed vedr. opbevaringstid for æg, samtykke til behandling samt udvidelse af kredsen af ansvarlige for indberetning af alvorlige uønskede hændelser og bivirkninger i form af genetisk sygdom m.v.)) og

Lovforslag nr. L 33 (Forslag til lov om ændring af sundhedsloven og lov om klage- og erstatningsadgang inden for sundhedsvæsenet). (Gennemførelse af dele af direktiv 2011/24/EU om patientrettigheder i forbindelse med grænseoverskridende sundhedsydelser m.v.)).

Marie Krarup (DF) m.fl.:

Beslutningsforslag nr. B 7 (Forslag til folketingsbeslutning om ny forberedelsesskole for unge (reform af hf)).

Titler på de anmeldte sager vil fremgå af www.folketingstidende.dk (jf. ovenfor).

Det første punkt på dagsordenen er:

1) Forhandling om redegørelse nr. R 1:**Statsministerens redegørelse i henhold til grundlovens § 38.**

(Anmeldelse 01.10.2013. Redegørelse givet 01.10.2013. Meddelelse om forhandling 01.10.2013).

Kl. 10:01

Forhandling**Formanden:**

Forhandlingen er åbnet. Fru Ellen Trane Nørby som Venstres ordfører.

Kl. 10:01

(Ordfører)

Ellen Trane Nørby (V):

I Danmark er vi verdensmestre: Verdensmestre i skattetryk, verdensmestre i størrelsen på den offentlige sektor, og vi har en regering, der snart må være indstillet til verdensmesterskabet i løftebrud. Syv ud af ti vælgere mener, at regeringen er løbet fra så mange af dens valgløfter, at den ikke længere er troværdig. Men det er ikke nok for regeringen, at den har mistet danskernes tillid; den fortsætter løftebruddene. Det er ikke nok for regeringen, at vi indtager en førsteplads og har verdens største offentlige sektor. Regeringen fortsætter og vil gøre verdens største offentlige sektor endnu større.

Det vil Venstre ikke. Vi vil investere i vækst og danske arbejdspladser ved at sænke skatter og afgifter, for det har Danmark hårdt brug for. Forudsætningen for, at vi kan bevare det stærke danske vel-

færdssamfund, hvor der er råd til at investere i uddannelse, moderne sygehuse og en omsorgsfuld ældrepleje, er, at vi får skabt flere private arbejdspladser, at vi letter omkostningerne for danske virksomheder, så de kan ansætte flere i Danmark, og at vi sikrer, at det for så vel kassedamen som kontanthjælpsmodtageren kan betale sig at arbejde og tage et arbejde.

Økonomi- og indenrigsministeren kaldte år 2012 for år to tusind og træls. Med regeringens såkaldte kickstart skrumpede dansk økonomi og velstand med 0,4 pct., og meget tyder på, at 2013 bliver år to tusind og trist. Gang på gang har regeringen nedjusteret vækstforventningerne, virksomheder er gået konkurs, og mennesker har mistet deres arbejde. Det eneste, regeringen for alvor har kickstartet, er asylpresset på Danmark; antallet er nu det højeste i et årti. Vores konkurrenceevne er på 5 år raslet ned fra en tredje plads til en 15. plads over verdens mest konkurrencedygtige lande, vores gæld er steget, arbejdspladserne forsvinder, og væksten er i bund.

Danmark går i tomgang, mens andre lande kører forbi i overhalingssbanen. Alligevel mener statsministeren at kunne fornemme et stemningsskifte i dansk økonomi. Jeg tror ikke, at slagterimedarbejderen i Ringsted, der allerede har mistet kollegaer, og som kan se frem til, at tusinde stillinger nedlægges i de kommende 3 år, at ingeniørerne i DONG, der sammen med 350-400 kollegaer nu stiller sig op i ledighedskøen, sekretæren hos F.L. Smidth, der skal sige farvel til 200 kollegaer, betonbissen hos Phil & Søn, som sammen med tusinde andre ikke længere har et arbejde at stå op til om morgenen, eller tømreren i en af de mange mindre håndværksvirksomheder, som er blevet trukket med i faldet, helt deler statsministerens opfattelse af, at det er et positivt stemningsskifte.

Jeg og Venstre håber også på bedre tider for dansk økonomi, og vi glæder os også over de små spirende tegn i økonomien, men vi ved også, at skyggerne fra den internationale finanskriser stadig er lange. Et økonomisk opsving kommer ikke ved at krydse fingrene og bede om godt vejr. Hvis vi fortsat skal være blandt verdens mest privilegerede lande, så kræver det, at vi kæmper hårdere og sætter vores ambitioner højere.

Danmark er udfordret i det globale kapløb om arbejdspladser. Vi skal ikke til Kina for at finde vores konkurrenter. Vi behøver blot at skue ud over Øresund. Sverige er på 20 år gået fra at være klart fattigere end Danmark til i dag at ligge blandt verdens ti rigeste lande. Imens er Danmark på vej ud af toptryk. Opskriften på Sveriges succes er ikke raketvidenskab. Sverige har i dag et skattetryk, der ligger 4 pct. under det danske; de fire procentpoint er ikke bare et abstrakt tal i et regneark, men tabte muligheder. Sveriges skattelettelser og effektiviseringer har ført til øget vækst, ikke til en velfærdsmassakre. Sverige har et højt velfærdsniveau og et fintmasket sikkerhedsnet, ligesom Danmark. Vi skal ikke se Sverige som en trussel. Vi skal lade os inspirere. Danmark kan gøre svenskerne kunsten efter, men det kræver politisk vilje at holde fast i reformsporet. Den vilje har vi i Venstre, men desværre har regeringen flyttet foden fra speederen til bremsen.

Danmark er et dejligt samfund. Det er bygget op, ved at vi i fællesskab har taget fat og gjort en indsat, men ligesom intet, ud over måske lommeuld, kommer af intet, kan vi heller ikke bevare vores velfærd uden vækst og private arbejdspladser.

Kl. 10:06

Vi ønsker i Venstre et samfund, hvor det kan betale sig at gøre en indsats. Det kan det langt fra altid i dagens Danmark. For nogle er det faktisk lige modsat. Arbejdsmarkedsbidrag, mistet friplads til ungerne i institutionen, udgifter til transport og andre udgifter er, hvad der venter, når man skifter offentlig forsørgelse ud med et arbejde. For 57.000 personer kommer der kun 1.000 kr. ekstra i lønningsspen ved at have et arbejde. For mere end 14.000 af de danskere, der hver morgen står op og går på arbejde, er belønningen reelt set en regning. Økonomisk set ville de have mere ud af at blive liggende

hjemme på sofaen og lade sig forsørge af vores fælles samfundskasse. Det er ikke rimeligt.

Det er grundlæggende usundt, at vi står i en situation, hvor mange gerne vil, men ikke har noget økonomisk incitament til at tage et arbejde. Det er grundlæggende usundt, at hver femte dansker i den arbejdsduelige alder er forsørget af det offentlige. Det burde selv en socialdemokrat kunne forstå.

Danmarks velfærd og velstand er afhængig af, at vi også fremover har succesrige danske eksportvirksomheder, som hver dag producerer alt fra pumper og vinduer over legetøj til skinker og minkkåber. Statsministeren brugte sin åbningstale på at rose opfinderens af højtaleren, Peter L. Jensen, for at være et eksempel på dansk opfindsomhed og idérigdom. Men statsministeren overser, at Peter L. Jensen havde forladt Danmark, længe før han opfandt højtaleren, og at alt for mange danske virksomheder er på vej i samme retning i disse år, fordi regeringen svigter dansk erhvervsliv og forsømmer at forbedre virksomheders konkurrencevilkår.

Uden dygtige medarbejdere er der ingen produktion, og derfor skal vi også væk fra den illusion, at vi danskere er så kreative, at vi i fremtiden kan leve uden håndens arbejde. Det kan vi ikke. I dag vælger kun én ud af fem unge en erhvervsuddannelse, og næsten halvdelten dropper ud af grundforløbet. Det er et problem, ikke bare for den unge selv, men også for Danmark som produktionssamfund. I Venstre ønsker vi en reform af erhvervsuddannelserne, som ikke bare styrker kvaliteten, men som også højner prestigen i det at tage en faguddannelse. Det er en fejlslutning at tro, at kreativitet kan stå alene. Produktion og kreativitet skal gå hånd i hånd.

I svære tider skal vi stå sammen. Det skal vi også i EU. Det betyder ikke, at vi naivt skal acceptere detailregulering eller overlade nationale kompetencer på områder, hvor vi kan løse opgaverne bedre og tættere på befolkningen selv. Men vi skal stå sammen i EU, fordi vi danskere og danske arbejdspladser får langt flere fordele end ulemper af et stærkt dansk EU-engagement. Tager vi det fælles EU-patent, er det et kvantespring fremad for danske virksomheder og iværksættere. Tager vi kampen mod den grænseoverskridende kriminalitet og menneskehandel, terror, narkosmugling og organiserede tyvebander, så giver det ingen mening, hvis vores politis arbejde skal stoppe ved grænsen, mens banditterne for længst har udnyttet både internet og globalisering.

Danmarks EU-politik skal forholde sig til de problemer og udfordringer, der ligger foran os, ikke et europakort, der er tegnet, mens Murens fald endnu var en nyhed. Udelukkes Danmark fra Europol, risikerer vi at blive fristed for menneskehandlere, pædofileringe og anden organiseret kriminalitet. Var det virkelig det, vi ønskede der i starten af 1990'erne, da vi fik vores EU-forbehold?

Jeg håber, at regeringen vil tage hænderne op af lommen, så vi til foråret i fællesskab kan vinde danskernes opbakning til at afskaffe forsvars- og retsforbeholdet i dets nuværende form og sikre, at Danmark kan tilslutte sig det fælles EU-patent til gavn for danske arbejdspladser.

Også i Danmark er vi i samme båd. Desværre har regeringens løftebrud og zigzagkurs betydet, at den regering, som burde stå på skibsbroen og styre skibet, har mistet både politisk kort, kompas og retningssans. Det skaber utryghed, det hæmmer tilliden, det hæmmer investeringerne og udviklingen, og det koster arbejdspladser. Et lille land som Danmark har brug for en ansvarlig regering, der viser vejen. Den røde regering har ikke bare taget en omvej, men den har lagt kursen fuldstændig om og driver nu på må og få rundt, hvor Gallups vinde peger på smult vande. Det er ikke godt nok, det er skidt for Danmark.

Skal Danmark klare sig i den globale konkurrence, skal reformejlene sættes, den tyngende ballast lettes og kursen sættes mod vækst og jobskabelse. Det ansvar påtager vi os gerne i Venstre. Venstre er klar, men vi venter desværre fortsat på regeringen.

Formanden:

Der er et antal medlemmer, meget forudsigeligt, som har... Der ønskes oplæst en udtalelse, ja, værsgo.

Kl. 10:11

(Ordfører)

Ellen Trane Nørby (V):

Jeg vil gerne på vegne af partierne Venstre, Dansk Folkeparti, Liberal Alliance og De Konservative læse følgende forslag til vedtagelse op:

Kl. 10:11

Forslag til vedtagelse

»Folketinget konstaterer, at Danmark har brug for flere private arbejdspladser. Det er grundlaget for vores fælles velfærd. Vi er udfordret af, at Danmarks skatte- og afgiftsniveau er højere end i vores nabolande; det koster vækst og arbejdspladser. Det er et problem, at Danmark fravælges på grund af omkostningsniveauet, når virksomhedsejeren skal beslutte, om produktionen skal ligge i Danmark eller uden for landets grænser. I det perspektiv opfordres regeringen til at fremrykke skatte- og afgiftslettelser fra forårets vækstpakke, som ellers først skulle igangsættes i 2015.

Folketinget konstaterer endvidere, at det strider mod sund fornuft, når udlændinge, der kun har opholdt sig kort tid i Danmark, kan gøre krav på velfærdsydelse som eksempelvis SU, børnepenge eller kontanthjælp uden nævneværdigt arbejde eller samfundsbidrag. Derfor opfordres regeringen til at skabe fuldstændigt overblik over velfærdsydelser, der risikerer at blive ramt af velfærdsturisme, samt komme med forslag, der sikrer imod denne form for undergravning af den danske samfundsmodel.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 1).

Kl. 10:12

Formanden:

Det af fru Ellen Trane Nørby oplæste forslag til vedtagelse indgår selvfølgelig i de videre forhandlinger.

Vi går til de korte bemærkninger. Først hr. Rasmus Prehn.

Kl. 10:13

Rasmus Prehn (S):

Jeg skal ellers lige love for, at Venstres ordfører skruer sig op i den helt store retoriske stil med *schwung* og appel. Der skal være vækst og jobskabelse. Men der er jo et helt konkret sted, hvor man netop kan skabe det her, nemlig med Togfonden DK, hvor man beskatter anderledes i Nordsøen og skaber en masse arbejdspladser ved at forbedre vores togdrift.

Nu er finansiering en ting, en anden ting er den her timemodel, hvormed vi lover danskerne, at man kan komme hurtigere med toget, komme hurtigere fra a til b. Hvordan stiller Venstre sig til den her timemodel? Går man ind for den, eller er man imod den?

Kl. 10:13

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:13

Ellen Trane Nørby (V):

Jamen Venstre støtter, at vi får hurtigere tog i Danmark og timemodellen. Nu er det jo ikke sådan, at timemodellen er opfundet af den her regering. Den er jo sådan set diskuteret og opfundet, da vi sad i regering. Den er en del af det grundlag, der blev lavet en fælles trafiktafte om i 2009.

Vi står sådan set fortsat ved, at vi ønsker hurtigere tog i Danmark, men vi er ikke enige med regeringen i, at det skal ske på bekost-

ning af gode danske Nordsøarbejdspladser. Jeg er bare nødt til at gøre opmærksom på, at der er op mod 15.000 ansat i den danske olie-gas-industri. Derudover er der 8.000 i relaterede erhverv, hvis man taler om den samlede beskæftigelse. Det er det, regeringen gambler med nu.

Vi har helt konkret foreslået regeringen at finansiere det her på en anden måde. Det har regeringen afvist. Derudover har regeringen jo valgt ikke at afvente det fælles udredningsarbejde, vi satte i gang i 2009, som skulle kortlægge de infrastrukturudfordringer, der er i Danmark. Dem har regeringen bare blindt ladet stå til. Man har brugt 85 mio. kr., uden at man nu afventer resultaterne af og anbefalingerne til, hvordan vi kan forbedre vores infrastruktur i Danmark.

Kl. 10:14

Formanden:

Hr. Rasmus Prehn.

Kl. 10:14

Rasmus Prehn (S):

Det var en meget, meget lang snak i forhold til et meget konkret spørgsmål, og jeg synes, at man egentlig bliver mere forvirret over Venstres holdning her, for Venstres ordfører siger: Vi går stadig væk ind for hurtigere tog, vi vil bare ikke være med, når der bliver lagt et konkret forslag frem. Bladrer man lidt i Berlinske fra 4. september 2013, kan man se, at Venstres transportordfører er ude at sige, at det er helt ude af proportioner at bruge så mange penge på at køre hurtigere mellem Aarhus og Odense. Hvad er det egentlig, Venstre mener her? Går Venstre ind for timemodellen og hurtigere tog, eller står Venstre og siger, at de i virkeligheden gerne vil have langsommere tog?

Kl. 10:15

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:15

Ellen Trane Nørby (V):

Vi går ind for timemodellen. Den blev grundlagt, da vi sad i regering, samtidig med at vi oprettede en infrastrukturfond med knap 100 mia. kr. – det er væsentlig mere end det tal, som den socialdemokratiske ordfører taler om nu – som vi har investeret massivt, ikke bare i veje, men også i bane.

Tager vi nogle af de dele, der faktisk er med til at give os hurtigere tog i Danmark – den nye jernbane til Ringsted, elektrificeringen af vores jernbanestrækninger, det nye signalsystem og en lang række andre investeringer – kommer de fra den infrastrukturfond, som vi skabte, og som er hele grundlaget for, at vi kan få hurtigere tog i Danmark. Det bakker vi fuldstændig op om, men i modsætning til Socialdemokraterne ønsker vi ikke at gamble med de arbejdspladser, der er i Nordsøen.

Kl. 10:16

Formanden:

Hr. Andreas Steenberg for en kort bemærkning.

Kl. 10:16

Andreas Steenberg (RV):

Det er jo meget svært at finde ud af, hvad Venstre egentlig mener. Jeg ved ikke, om det er den her diskussion med standpunkter, synspunkter og holdninger, der er sådan lidt svær. Hvis vi ser på hr. Lars Løkke Rasmussens udtalelser i bl.a. den kronik, der blev lavet i 2008, ser vi, at timemodellen blev kaldt for flagskibet, og det blev sagt, at den kollektive trafik skal bære væksten i trafikken. Så sent som i morges har der jo været samråd, hvor hr. Kristian Pihl Lorentzen bl.a. sagde, at togbroen over Vejle er ligegyldig og spild af pen-

ge. Det er også den udtalelse, der kom i Berlingske, og som blev refereret tidligere.

Kl. 10:19

Så hvad er Venstres holdning? Støtter man timemodellen, eller gør man ikke?

Kl. 10:17

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 10:17

Ellen Trane Nørby (V):

Venstre støtter timemodellen. Det var Venstre og De Konservative, da vi sad med regeringsmagten, der tog initiativ til en bred trafikaf tale i 2009, hvor vi skabte Infrastrukturfonden, som havde knap 100 mia. kr. Af de knap 100 mia. kr. er de 60 mia. kr. blevet brugt til at forbedre den kollektive transport: den nye jernbane til Ringsted, elektrificeringen af jernbanen i Danmark, de nye togsignaler, letbane, metro, en lang række initiativer, som alle sammen er med til at give danskerne hurtigere tog.

Nu vil regeringen så bygge videre på det med en model, der indebærer, at hvert sparet minut omkring Vejle koster over ½ mia. kr. Selv de socialdemokratiske borgmestre i Trekantområdet har spurgt, om man ikke kunne overveje investeringerne bedre. I 2009 nedsatte vi i fællesskab en arbejdsgruppe, der skulle kigge på, hvordan vi får mest ud af trafikinvesteringerne i Danmark. Den har regeringen nu været ligeglad med. Dens arbejde er åbenbart ikke længere væsentligt, siden regeringen ikke ønsker at vente på det. Man ønsker til gengæld at gamble med de danske nordsøarbejdspladser i stedet for at afvente det store fælles arbejde, vi har sat i verden, for at skabe hurtigere tog i Danmark.

Kl. 10:18

Formanden:
Hr. Andreas Steenberg.

Kl. 10:18

Andreas Steenberg (RV):

Men hr. Lars Løkke Rasmussen sagde, at timemodellen er flagskibet. Og i den kronik, jeg refererer til, blev det også sagt, at det skulle tage en time mellem Odense og Aarhus. Der er Vejle Fjord-broen nødvendig. Så jeg spørger igen: Står man ved timemodellen, som man gjorde i 2008, eller har man forladt synspunktet, holdningen eller standpunktet, eller hvad man nu kalder det, når man melder noget ud?

Kl. 10:18

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 10:18

Ellen Trane Nørby (V):

Vi står fuldstændig ved den timemodel og det ønske, vi har om at få hurtigere tog i Danmark. Men ligesom på alle andre områder skal vi da også på det her område kigge på, hvordan vi får mest muligt for de penge, vi bruger i fællesskab. Jeg ved godt, at det for Det Radikale Venstre og Socialdemokraterne og SF er et mål i sig selv at gøre verdens største offentlige sektor endnu større, men det er ikke at kigge på, hvordan vi får mest mulig service for pengene, og det er ikke at kigge på, hvordan vi får bedre tog, hurtigere tog og mere jernbane for pengene. Og det er jo nok der, hvor regeringen adskiller sig fra os. For vi ønsker sådan set at sikre, at de investeringer, man foretager, også gavner mest muligt og giver mest mulig god infrastruktur i Danmark.

Formanden:

Fru Lisbeth Bech Poulsen for en kort bemærkning.

Kl. 10:19

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Fru Ellen Trane Nørby bliver ved med at tale om verdens største offentlige sektor; måske skulle man fra DR's »Detektor«s side invitere ordføreren ind til en lille snak. For det her emne har i hvert fald før været på banen, og det passer simpelt hen ikke. Men tilbage til fakta: Den her timemodel bliver rullet ud nu, og den bliver finansieret af en harmonisering af nordsøoliebeskatningen. Derfor er det jo interessant at høre, om Venstre vil rulle denne aftale tilbage, hvis Venstre igen skulle komme i regering. Det tror jeg at danskerne har behov for at vide.

Kl. 10:20

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 10:20

Ellen Trane Nørby (V):

Nu er det jo sådan, at Dansk Folkeparti er en del af den aftale. Vi har valgt at stå udenfor, fordi vi ikke synes, at finansieringen er den rigtige. Det har vi også sagt til regeringen. Desværre ønskede regeringen ikke at diskutere en alternativ finansiering. Når regeringen nu gambler med danske nordsøarbejdspladser – de 15.000 arbejdspladser, som vi har i den danske olie-/gasindustri, og de otte følgejob for hvert af de 15.000 job – er det jo ikke sådan, at det ikke har konsekvenser. Det drejer sig jo om mennesker på Esbjerg Havn, som står til at miste deres arbejde; de er derfra, hvor finansministeren er valgt, men det har han måske glemt. Bayerngas har trukket sig ud af Danmark, og det amerikanske selskab Hess har også meddelt, at de vil genoverveje deres investeringer i Danmark. Det er danske arbejdspladser, som vi taler om, som regeringen er fuldstændig ligeglad med. Vi har fra starten sagt, at vi godt vil være med til at kigge på, hvordan man kan finde de 345 mio. kr. årligt, som der jo varigt skal til for at kunne finansiere timemodellen. Det har regeringen afvist. Jeg synes, det er rigtig, rigtig ærgerligt, at man vælger at gamble med danske arbejdspladser og afviser alle forslag til, hvordan vi i fællesskab kunne løse opgaven.

Kl. 10:21

Formanden:

Fru Lisbeth Bech Poulsen.

Kl. 10:21

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

I modsætning til fru Ellen Trane Nørby har jeg faktisk nær familie, der arbejder på en boreplatform i Nordsøen, og jeg kan godt fortælle, at de folk, der arbejder på Mærsk's olieplatforme derude, synes, det er på høje tid, at der sker en harmonisering af beskatningen, så udenlandske selskaber ikke skal slippe billigere end Mærsk. Men jeg skal bare høre, om jeg har forstået ordføreren korrekt: Betyder det altså så, at Venstre ikke vil rulle aftalen tilbage, hvis Venstre igen skulle komme i regering?

Kl. 10:21

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 10:21

Ellen Trane Nørby (V):

Hele planen om at sikre hurtigere tog i Danmark, sikre en timemodel mellem landsdelene, var jo en tanke, som VK-regeringen kom med i

2009. Vi er glade for, at den nuværende regering ønsker at videreføre noget af det; det er jo en overbygning til Infrastrukturfonden. Den havde markant større investeringer i vores jernbaner end den – set i den sammenhæng – væsentlig mindre investering, der nu kommer fra regeringens side. Der er vi uenige i finansieringen. For det her koster danske nordsøarbejdspladser. Jeg ved godt, at regeringen er ligeglad med danske arbejdspladser, er ligeglad med, at danske arbejdspladser rykker til udlandet, og at investeringerne i Nordsøen rykker til den norske eller til den engelske del. Det er vi ikke. Det her handler om menneskers arbejdspladser på Esbjerg Havn og chaufføren, der kører med dele til offshoreindustrien.

Kl. 10:22

Formanden:

Fru Johanne Schmidt-Nielsen for en kort bemærkning.

Kl. 10:22

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Hvor mange penge har Venstre fået fra olieselskaber, der tjener penge på olien i Nordsøen, siden olieaftalen blev indgået med Venstres stemmer i 2003?

Kl. 10:22

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:22

Ellen Trane Nørby (V):

Der er nogle regler for partistøtte i Danmark. De er aftalt bl.a. mellem Det Radikale Venstre og Socialdemokraterne, men Venstre er ikke en del af det forlig. Men der er nogle regler, og dem følger vi til punkt og prikke. Det betyder også, at vi opgiver, hvem der giver Venstre penge, som giver et beløb over 20.000 kr. Hvis reglerne bliver lavet om, vil vi også følge de nye regler.

Men det, der er diskussionen her, er jo, om man vil gamble med danske arbejdspladser i Nordsøen, om man vil risikere det samme, som vi så i Storbritannien, da briterne satte skatter og afgifter op med den konsekvens, at investeringerne flyttede fra de britiske felter i Nordsøen, med den konsekvens, at der var mennesker, der mistede deres arbejde. Der er 15.000 mennesker, der er ansat i olie-gas-industrien i Danmark. Der er otte arbejdspladser knyttet til hver af de arbejdspladser i følgehverv. De arbejdspladser på havnen i Esbjerg eller havnen i Fredericia ønsker vi ikke at gamble med, men jeg ved godt, at regeringen og Enhedslisten er ligeglad med, om danske arbejdspladser flytter til udlandet. Det synes jeg er trist, men det er jo deres politiske valg.

Kl. 10:23

Formanden:

Fru Johanne Schmidt-Nielsen.

Kl. 10:23

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Sikke meget tid at bruge på ikke at svare på spørgsmålet. Jeg stillede et virkelig simpelt spørgsmål, nemlig: Hvor mange penge har Venstre modtaget fra de olieselskaber, der tjener penge på vores alle sammens olie i Nordsøen, siden olieaftalen blev indgået i 2003? Jeg kender godt reglerne for partistøtte; jeg ved godt, at Venstre ikke er tvunget til at fortælle danskerne, hvor mange penge de får fra olieselskaberne, bl.a. Mærsk. Men hvad er egentlig problemet i, at danskerne får at vide, hvor mange penge Venstre får? Altså, hvorfor holde det hemmeligt? Hvorfor er det så hemmeligt for Venstre, hvor mange penge man får fra olieselskaberne – olieselskaber, der i øvrigt ifølge vismændene er blevet overbetalt med milliarder af kroner – at

man ikke vil fortælle det til danskerne? Venstre kan bare komme med tallet: Hvor mange penge har Venstre fået fra olieselskaberne?

Kl. 10:24

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:24

Ellen Trane Nørby (V):

Jeg havde faktisk håbet på, at vi i dag skulle have en debat om, hvordan vi skabte vækst og arbejdspladser i Danmark. I stedet for kan jeg forstå, vi skal have en debat om partistøttereglerne. Venstre følger partistøttereglerne til punkt og prikke – de partistøtteregler, som er lavet af Socialdemokraterne og Det Radikale Venstre. Hvis reglerne bliver ændret, vil vi også følge dem til punkt og prikke.

Men det, jeg kan sige klart og tydeligt til medarbejderen på Madsens Maskinfabrik eller til medarbejderen på havnen eller til de mennesker, der er afhængige af, at der kommer investeringer i nordsøarbejdspladserne, er, at i Venstre ønsker vi danske arbejdspladser, der ønsker vi investeringer i Danmark. Og i modsætning til regeringen, som ønsker at gamble med de 15.000 arbejdspladser, vi har i Nordsøen, har vi den opfattelse, at vi kan finde en anden måde at finansiere hurtigere tog på i Danmark. Det er så der, den politiske skillelinje er – vi ønsker arbejdspladser, det gør regeringen og Enhedslisten desværre ikke.

Kl. 10:25

Formanden:

Hr. Ole Birk Olesen for en kort bemærkning.

Kl. 10:25

Ole Birk Olesen (LA):

Vi går jo ind i et efterår, hvor det energiforlig, som Venstre også er deltager i, skal udmøntes i en ny lov om forsyningssikkerhedsafgift på biomasse. Det gælder bl.a. pejsebrænde, det gælder halm, det gælder træpiller osv. Ting, som kan brændes af, og som man kan få varme ud af, skal pålægges en ny afgift, som vil gøre det meget dyrere at være dansker.

Venstre har jo sagt, at det ikke skal være dyrere at være dansker, så jeg vil gerne høre, hvilke tungtvejende grunde Venstre har til at mene, at vi skal have den her forsyningssikkerhedsafgift på biomasse, bl.a. på pejsebrænde. Det fører til uendelige mængder af bureaukrati i tusindvis af virksomheder. Det fører til, at træ og halm, som ikke engang bruges til at varme op med, også skal pålægges afgiften. Så kan man søge om at få pengene tilbage, hvis afgiften overstiger 5.000 kr. Det er fedtafgiften 2.0, bare meget, meget værre. Hvorfor synes Venstre, det er en god idé?

Kl. 10:26

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:26

Ellen Trane Nørby (V):

Venstre gik ind til energiforhandlingerne med det ønske at gøre regningen til danskerne mindre. Liberal Alliance deltog ikke i forhandlingerne. Jeg tror, at hvis vi i fællesskab kunne have forhandlet med regeringen, kunne det være, at regningen kunne være blevet endnu mindre. Det lykkedes Dansk Folkeparti, Det Konservative Folkeparti og Venstre at få forhandlet den regning, som regeringen ville sende for energiaftalen, mere end 2 mia. kr. ned. Alternativet havde været, at danskerne og de danske familier i dag sad med en langt større regning end det, der er udkommet af energiaftalen.

Så er der indkommet en lang række høringsvar på det, der hedder forsyningssikkerhedsafgiften. Vi har ikke set svarene, de ligger

hos skatteministeren. Vi håber sådan set, at regeringen lader sig inspirere af svarene i forhold til de tanker, de går og gør sig.

Kl. 10:27

Formanden:

Hr. Ole Birk Olesen.

Kl. 10:27

Ole Birk Olesen (LA):

Liberal Alliance deltog i forhandlingerne, men vi gik på et tidspunkt, hvor vi fandt ud af, at det ikke var til at ændre regeringens syn på, at danskerne skulle betale mere i skatter og afgifter. Så forlod vi forhandlingerne, fordi vi ikke ønskede at pålægge danskerne flere skatter og afgifter.

Men nu lader Venstres ordfører, som om det her er noget, regeringen har fundet på, og som Venstre nødtvungent er gået med til. Jeg vil gerne have ordførerens bekræftelse af, at forsyningssikkerhedsafgiften er VK-regeringens gamle idé fra en plan, som blev fremlagt i februar 2011, nemlig »Energistrategi 2050«. VK-regeringens plan indeholdt også, at der skulle lægges ny afgift på halm, pejsebrænde, træpiller osv. osv. Så hvorfor synes Venstre, at det er en god idé, at der skal det?

Kl. 10:28

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:28

Ellen Trane Nørby (V):

Jamen energiforsyningsafgiften er jo den omlægning, som sikrer, at man bl.a. kan opstille flere møller på vand i stedet for på land, at vi kan få en afregningspris på biogassen, der gør, at vi kan få biogassen ind som en del af vores energiforsyning. Det, der er interessant, er jo, at Liberal Alliance siger, at de forlod forhandlingerne. Vi blev der, for med vores tilstedeværelse, med Dansk Folkepartis tilstedeværelse og De Konservatives tilstedeværelse lykkedes det at sikre, at den regning, som regeringen har sendt ud til danskerne, er blevet over 2 mia. kr. billigere, end den ellers ville være blevet.

Vi håber da på, at regeringen lytter til de høringssvar, der kommer ind. Det er jo den, der står for implementeringen.

Kl. 10:28

Formanden:

Rasmus Helveg Petersen for en kort bemærkning.

Kl. 10:29

Rasmus Helveg Petersen (RV):

Tak. Når fru Ellen Trane Nørby snakker om de 15.000 ansatte i Nordsøen, går jeg ud fra, at det også omfatter mennesker, der arbejder for Mærsk, der jo har uændret skat. Men det er egentlig ikke det, der er min pointe. Det er mere: Hvordan vil Venstre finansiere elektrificeringen af jernbanerne i Danmark, når de ikke går ind for at harmonisere beskæftningen i Nordsøen?

Kl. 10:29

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:29

Ellen Trane Nørby (V):

Det har vi jo sådan set på de møder, der var, fået at vide slet ikke var interessant for regeringen, for regeringen havde besluttet, at det her skulle koste danske nordsøarbejdspladser. Det er jo et valg, regeringen har truffet.

De svar, der ligger fra finansministeren, viser jo, at det her handler om en varig finansiering på 345 mio. kr. Vi har sådan set fra star-

ten indikeret, at dem ville vi gerne være med til at finde på en anden måde, ligesom det var os, da vi sad i regering med Det Konservative Folkeparti, der oprettede Infrastrukturfonden med knap 100 mia. kr., hvoraf de 60 mia. kr. er gået til at investere i kollektiv transport og bl.a. er hele forudsætningen for, at vi kan få hurtigere tog til danskerne.

Kl. 10:30

Formanden:

Hr. Rasmus Helveg Petersen.

Kl. 10:30

Rasmus Helveg Petersen (RV):

Det koster 8,7 mia. kr. at elektrificere hovedstrækningerne. Det er så penge, vi har anvist finansiering for via Nordsøen. Hvor vil Venstre finde de 8,7 mia. kr.?

Kl. 10:30

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:30

Ellen Trane Nørby (V):

I modsætning til regeringen ønsker vi ikke at beskatte danske arbejdspladser yderligere. Vi ønsker sådan set at sikre, at der kan tiltrækkes investeringer til Danmark, at vi kan skabe vækst og arbejdspladser, ikke, at vi skræmmer selskaber væk fra Danmark. Det er jo det, der er konsekvensen.

Det var også det, der var konsekvensen i England, da man gjorde det samme forsøg, som regeringen gør i Danmark nu. Det var, at de samlede investeringer faldt, det var, at der var mennesker, der mistede deres arbejde. Vi ønsker ikke at gamble med nordsøarbejdspladserne, men vi har tilbudt regeringen – og det gør vi gerne igen – at man kan finansiere det på en anden måde. Det har regeringen afvist.

Kl. 10:30

Formanden:

Hr. Thomas Jensen for en kort bemærkning.

Kl. 10:30

Thomas Jensen (S):

Tak. Nu vil jeg prøve at skifte emne: Kan fru Ellen Trane Nørby her i salen i dag forklare os, om Venstres nulvækst vil betyde, at der vil være færre ansatte i den offentlige sektor i 2020, end der er i dag?

Kl. 10:30

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:31

Ellen Trane Nørby (V):

Det siger sig selv, at hvis man gør, som regeringen ønsker – at gøre verdens største offentlige sektor endnu større – kan man ansætte flere. Beregningerne fra Finansministeriet siger, at der så frem mod 2020 kan ansættes 8.700. Det er færre end det antal, der blev afskediget i den offentlige sektor i 2012, hvor den her regering sad med regeringsmagten. Da var der 9.100 mennesker, der ikke længere havde et job i den offentlige sektor.

Det, vi går op i, er at sikre en ordentlig service for de borgere, der er i Danmark. Det, vi går op i, er at sikre, at vi kan udvikle vores fælles velfærdssamfund. Det er også det, der vil være vores fokus i årene fremover, nemlig at vi sikrer den balance. Vi siger, at et offentligt udgiftsstop er vores udgangspunkt, og det betyder også, at hver gang der er en ekstra krone til rådighed i samfundet, ønsker regeringen at gøre verdens største offentlige sektor endnu større, mens

vi ønsker at investere det i varige private arbejdspladser, som kan være med til at skabe vækst i Danmark.

Kl. 10:32

Formanden:

Hr. Thomas Jensen.

Kl. 10:32

Thomas Jensen (S):

Ja, hver gang Venstre har en ekstra krone, skal den jo bruges på skattelettelser. Det er derfor, jeg er så interesseret i at få at vide, når Venstre lover skattelettelser til højre og venstre, især til det mest velstillede Danmark, hvad det så vil komme til at betyde for vores fælles velfærd i Danmark. Og jeg har ikke fået noget klart svar endnu. Fru Ellen Trane Nørby taler udenom, begynder at tale om regeringens politik frem for om Venstres politik.

Prøv nu bare ærligt og redeligt at fortælle, hvad konsekvensen af Venstres politik vil være. Vil der være færre offentligt ansatte i 2020 med Venstres nulvækst?

Kl. 10:32

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:32

Ellen Trane Nørby (V):

Sidste år kom der 9.100 færre offentligt ansatte. Det er socialdemokraternes politik. Det må de jo stå til regnskab for – det er et faktum.

Det, vi har sagt klart og tydeligt, er, at vi ønsker et offentligt udgiftsstop. Det betyder, at det råderum, der er i økonomien – det råderum, de penge, der er skabt af de reformer, som blev vedtaget og gennemført, mens vi sad i regering – vil vi bruge til at lette omkostningerne for danske virksomheder, sikre, at det kan betale sig at arbejde, så vi kan få skabt vækst i Danmark, så vi kan få skabt private arbejdspladser, så vi har nogen, der kan holde hjulene i gang og dermed være med til at finansiere vores velfærdssamfund.

Kl. 10:33

Formanden:

Hr. Per Clausen for en kort bemærkning.

Kl. 10:33

Per Clausen (EL):

Jeg vil da starte med at rose Venstre, for det tog ikke lang tid at banke Dansk Folkeparti på plads. I dag støtter Dansk Folkeparti også skattelettelser før velfærd. Det er jo bemærkelsesværdigt og godt arbejde af Venstre, men trist for rigtig mange danskere, der troede på, at Dansk Folkeparti kunne være en hjælp.

Jeg vil godt stille et spørgsmål til fru Ellen Trane Nørby i forlængelse af det spørgsmål, som fru Johanne Schmidt-Nielsen stillede: Hvad er i grunden det økonomiske udbytte for Venstre af at kæmpe så hårdt for, at udenlandske olieselskaber skal betale mindre i skat, end nogle af de danske gør?

Kl. 10:33

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:33

Ellen Trane Nørby (V):

Det, Venstre kæmper for hver dag, er at sikre danske arbejdspladser. Det er at sikre, at det kan betale sig at arbejde i Danmark, det er at sikre, at der er flere mennesker, der kan få et arbejde. Vi synes, det er et problem, at hver femte i den arbejdsduelige alder i dag står uden for arbejdsmarkedet. Vi synes, det er et problem, at der blandt

de unge er rigtig mange arbejdsløse, som ikke kan få foden inden for på arbejdsmarkedet, at der er nogle, der mangler praktikpladser.

Det er derfor, vi siger, at hvis vi skal skabe både praktikpladser, og vi skal skabe arbejdspladser, og vi skal sørge for, at det danske samfund bliver mere velstående og vokster, så skal vi skabe et samfund, hvor det også kan betale sig at investere i Danmark, hvor det kan betale sig at skabe arbejdspladser. Det gør vi kun, hvis vi forbedrer vores konkurrencevilkår, det gør vi kun, hvis vi letter skatter og afgifter og omkostninger på danske arbejdspladser, så de bliver i Danmark i stedet for at rykke til udlandet.

Kl. 10:34

Formanden:

Hr. Per Clausen.

Kl. 10:34

Per Clausen (EL):

Jeg går ud fra, at det er en forpligtelse, hvis man er politisk ordfører for Venstre, at man svarer det samme, uanset hvad der bliver spurgt om, så det skal jeg ikke bebrejde fru Ellen Trane Nørby, det ligger i jobbet natur. Men jeg vil alligevel prøve en gang mere: Mener fru Ellen Trane Nørby, at det skaber mere udvikling i Danmark at beskutte udenlandske olieselskaber lavere end danske olieselskaber, at det skaber mere udvikling i Danmark end at investere i bedre togforbindelser? Og – jeg ved godt, at man ikke må stille to spørgsmål, men jeg gør det alligevel, for jeg får jo det samme svar – jeg vil gerne spørge fru Ellen Trane Nørby: Hvad er Venstres udbytte af at kæmpe så hårdt for, at udenlandske olieselskaber skal betale mindre i skat end danske?

Kl. 10:35

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:35

Ellen Trane Nørby (V):

Det, der er forudsætningen for, at der kan komme investeringer i Danmark, er, at de regler og de aftaler, der er indgået mellem det offentlige Danmark og f.eks. selskaber i Nordsøen, kan man stole på. Når regeringen derfor laver aftaler nu og går ind og bryder aftaler og laver dem med tilbagevirkende kraft, så har det jo konsekvenser. Så har det den konsekvens, at der er virksomheder, der ikke tør investere i Danmark, for man ved ikke, hvornår Enhedslisten sammen med regeringen kommer med nye skatter og afgifter med tilbagevirkende kraft. Det er jo med til at hæmme investeringerne.

Vi ønsker at skabe et grundlag, hvor det er attraktivt at investere i Danmark, hvor vi får skabt flere varige arbejdspladser, ligegyldigt om det er i nordsøsektoren, eller det er hos den lille smedevirksomhed, eller det er i den danske fødevarersektor.

Kl. 10:36

Formanden:

Hr. Jesper Petersen for en kort bemærkning.

Kl. 10:36

Jesper Petersen (S):

Tilbage til nulvækstspørgsmålet. Venstre nægter åbenbart at svare for sig. Hr. Lars Løkke Rasmussen sagde i Bag Borgen den 15. august i år – jeg citerer, så man behøver ikke at finde det frem:

For det første er der ikke nogen, der skal fyres, fordi udgiftsstoppet betyder, at der er råd til at have fuldstændig lige så mange offentligt ansatte, som der er i dag.

Det var hr. Lars Løkke Rasmussens citat. For under en måned siden havde vi finanslovsdebat her i salen, og der sagde hr. Peter Chri-

stensen om antallet af offentligt ansatte, at Venstre ikke lover et uændret antal.

Så måske fru Ellen Trane Nørby vil afklare det misforhold, der er, og ligesom gøre det klart, om der bliver eller ikke bliver færre offentligt ansatte i 2020, hvis Venstre skulle få held til at få indført nulvækst.

Kl. 10:37

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:37

Ellen Trane Nørby (V):

Det er jo to forskellige debatter. Den ene drejer sig om et offentligt udgiftsstop, efter hvilket man regulerer for pris- og lønudvikling. Nu kan jeg så citere fra det citat, som Finansministeriet har lavet:

Det vil sige, at der overordnet er mulighed for at fastholde det samme antal ansatte og købe de samme varer og tjenester fra den private sektor - og skrevet i parentes: ved uændret kvalitet og sammensætning m.v.

Et andet svar fra Finansministeriet peger jo også på, at der ikke er nogen én til én-sammenhæng mellem kvaliteten og det antal af offentligt ansatte, der er. Så det er jo ikke et udgiftsstop.

Betyder det så, at vi ikke vil tillade også at have forskellige prioriteringer i det samfund, som Danmark er? Nej, det gør det da ikke. Hvis man i Hjørring Kommune, hvor der er en socialdemokratisk borgmester, vælger at sige, at opgaven med at passe de mindste børn kan klares af private dagplejere, skal vi så herinde sige, at det er dårligt? Eller hvis der er en gruppe forældre, der opretter en privatskole, så der er det samme antal lærere, der giver børnene en god undervisning, men der på papiret er færre offentligt ansatte, er det så et problem? Det er det åbenbart i Socialdemokraternes univers.

Kl. 10:38

Formanden:

Hr. Jesper Petersen.

Kl. 10:38

Jesper Petersen (S):

Jeg ved godt, at taletiden er begrænset til 1 minut. Det er muligt, at fru Ellen Trane Nørby ikke nåede frem til svaret på mit spørgsmål. Så må jeg jo prøve igen. Det er egentlig ikke så vanskeligt. Bliver der færre offentligt ansatte med Venstres nulvækstpolitik, hvis de skulle få held til at få den gennemført, eller gør der ikke? Finansministeriet har sagt 24.000 færre.

Er fru Ellen Trane Nørby enig i, at der bliver færre offentligt ansatte med Venstres nulvækstpolitik, eller er hun ikke?

Kl. 10:38

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:38

Ellen Trane Nørby (V):

Man kan i hvert fald konstatere, at der i 2012 blev 9.100 færre offentligt ansatte.

Det, der er fokus for os, er at sikre en ordentlig kvalitet for den enkelte borger i det her samfund. Det er da at sikre, at vi kan udvikle vores offentlige sektor. For patienten, der ligger på et hospital i Region Hovedstaden, er det væsentlige da, om det sengelinned, som man ligger i, er rent, så man ikke tager sygdomme og bakterier med sig. Det væsentlige er ikke, om det er renset på sygehusrenseriet, eller om det er renset ude i en privat renserivirksomhed. Hvis det er renset på sygehuset, er der flere offentligt ansatte. Hvis det er renset ude i et privat rengøringselskab, er der færre offentligt ansatte. Det

må da være kvaliteten af den offentlige sektor, som vi måler på. Og det er vel det, der er væsentligt for vores borgere.

Kl. 10:39

Formanden:

Hr. Jonas Dahl for en kort bemærkning.

Kl. 10:39

Jonas Dahl (SF):

Det er jo en fantastisk fortælling at høre her, for vi kan ikke få svar på noget som helst. Vi kan ikke få svar på, hvordan Venstre vil finansiere en timemodel. Der er ikke kommet ét svar på finansieringen. Vi kan heller ikke få svar på det, som hr. Jesper Petersen nu spørger ind til: Hvad så med den her nulvækst, hvad vil det betyde?

Men jeg vil så bare gerne prøve at gå en anden vej. Venstre siger, at man gerne vil have nulvækst, og at man kan ansætte det samme antal offentligt ansatte, som man kan i dag. Det er altså en teoretisk mulighed. Men lad os så se på det, som sagkundskaben, de ti økonomer ud af ti, der i Berlinske her for kort tid siden sagde: Jamen konsekvensen af Venstres nulvækst vil være færre offentligt ansatte. Anerkender fru Ellen Trane Nørby det?

Kl. 10:40

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:40

Ellen Trane Nørby (V):

Jamen vi skal da have mulighed for at udvikle den offentlige sektor. Regeringen har jo selv peget på, at man kan effektivisere for 12 mia. kr. Det er det, der er behov for, for at vi også kan opretholde velfærdsservice i forhold til den demografiske ændring, der kommer i det danske samfund. Hvis vi i morgen sagde til Falck: Nu skal I ikke længere køre ambulancekørsel i Danmark, på trods af at patienterne er glade for det, men vi vil i stedet for overlade det til et offentligt selskab, så ville der fra i morgen blive flere offentligt ansatte. Er det den politik, som SF og Socialdemokraterne og regeringen ønsker at føre, altså at det er det, vi skal måle på, nemlig hvor mange offentligt ansatte der er?

Vi ønsker at måle på, hvilken service vi leverer i det her samfund, hvordan vi får mest muligt ud af de kroner, vi bruger i fællesskab. Og derfor kommer vi heller ikke til at garantere antallet af offentligt ansatte, for hvis en kommune konkurrenceudsætter madlavningen på et plejehjem, vil det jo have konsekvenser for, hvor mange offentligt ansatte der er. Men det, der er væsentligt, er da, om de ældre på plejehjemmet får god mad, nærende mad og er tilfredse med den service, som de får.

Kl. 10:41

Formanden:

Hr. Jonas Dahl.

Kl. 10:41

Jonas Dahl (SF):

Men sandheden er, at der vil komme flere ældre, og det vil sige, at der vil være et udgiftspres. Sandheden er, at der vil blive flere borgere, der vil have behov for service på sygehusene og på plejehjemmene, og derfor er det også rimeligt, at Venstre efterhånden snart svarer på: Hvis man gerne vil timemodellen, hvordan vil man så finansiere den? Det må man svare på.

Man må også svare på, hvad konsekvenserne er af den nulvækst, man bliver ved med at fabulere om, men man kan ikke svare på, hvad konsekvenserne er. Det må vel være rimeligt, at Venstre efterhånden – nu er vi ret langt henne i debatten – kommer med et svar

på, hvad konsekvenserne er af Venstres politik, og hvordan man vil finansiere den.

Kl. 10:42

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:42

Ellen Trane Nørby (V):

Den store forskel er, at hver gang der er en krone til rådighed i samfundet, vil regeringen bruge den på at gøre verdens største offentlige sektor endnu større. Vi vil bruge det råderum, der er i økonomien, til at investere i danske, private arbejdspladser. Det gør vi ved at lette skatter, afgifter og omkostninger for vores virksomheder, så de kan ansætte flere, så de kan få flere unge ind i de praktikpladser, de kan oprette, fordi de får mere luft i økonomien, og så vi kan sikre, at der bliver trukket investeringer til det danske samfund. Det er en politisk forskel. Vi prioriterer at bruge råderummet til at skabe arbejdspladser. Regeringen vælger at gøre verdens største offentlige sektor endnu større.

Kl. 10:42

Formanden:

Fru Sofie Carsten Nielsen for en kort bemærkning.

Kl. 10:42

Sofie Carsten Nielsen (RV):

Tak for det. Jeg synes, vi kommer lidt videre nu. Det er jo helt fair, at ordføreren fremlægger sin politik, men jeg synes stadig væk ikke, vi har svar på, hvad konsekvenserne så er. Så lad mig prøve med sådan noget helt konkret, som ordføreren så kan forholde sig til: Tidligere overvismand Torben M. Andersen har sagt:

»Det er usandsynligt, at man bare kører videre med det samme antal offentligt ansatte, hvis man indfører nulvækst. Andelen af varekøb stiger historisk set, fordi det private« – det er vi vel enige om – »kan tilbyde billigere og bedre løsninger. Det skubber medarbejderne fra det offentlige og over i det private«.

Så skal jeg bare lige have helt styr på: Er ordføreren enig med den tidligere overvismand her?

Kl. 10:43

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:43

Ellen Trane Nørby (V):

Jamen det, der er væsentligt, er jo, hvilken kvalitet og hvad det er, vi får ud af de fælles kroner, vi bruger i samfundet. Det, der er væsentligt for de forældre, der skal have deres børn passet, er da ikke, om det er en privat dagpleje, eller om det er en børnehave i traditionel forstand. Det er da, at pædagogerne er motiverede; det er da, at børnene trives; det er da, at der er en god service.

For den ældre er det jo heller ikke væsentligt, om der står Hansens Hjemmeservice, eller om der står Horsens Kommune på den kittel, som man har på, når man kommer ud til den ældre. Det er da, at der blev gjort rent i hjørnerne.

Det samme gælder for plejehjemmene. Nu har vi lige haft den ene sag efter den anden, hvor regeringen har måttet forklare, hvordan det kan være, at der på nogle plejehjem er ældre, som skal gå med ble, selv om de sådan set bare har behov for at blive hjulpet en gang imellem. For den ældre er det da mere væsentligt, at man får en ordentlig service, end om det er Skanderborg Kommune, eller det er Solrød Plejehjem, hvor man har en privat aktør inde.

Det er jo den diskussion, der er den væsentlige: Hvilken service får vi for vores penge? Det væsentlige er ikke en garanti for, hvor mange offentligt ansatte der vil være til tid og evighed.

Kl. 10:44

Formanden:

Fru Sofie Carsten Nielsen.

Kl. 10:45

Sofie Carsten Nielsen (RV):

Jamen det er fint. Vi prøver jo bare at få nogle klare svar, fordi adskillige medlemmer af Venstre har sagt forskellige ting. Det er det, vi prøver at komme frem til, så det er helt fair, at ordføreren holder fast i det her. Men skal det så ikke også bare stå klart, at hvis man virkelig vil udvikle velfærden, og det kan jeg høre at ordføreren også gerne vil, og finde nye løsninger på de mange udfordringer, vi har, både i sundhed og uddannelse, jamen så må vi konkludere, at med nulvækst er man nødt til at nedlægge nogle offentlige stillinger? Det er jo helt fair, hvis det er det, man gerne vil, men så skal man bare sige det klart.

Kl. 10:45

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:45

Ellen Trane Nørby (V):

Når regeringen har peget på, at man kan forbedre og produktivitetsforbedre for at digitalisere for 12 mia. kr. i den offentlige sektor – jeg kunne høre den anden dag, at vi også skulle have ældre madet af robotter, og jeg ved, at finansministeren har været på Sønderborg Sygehus, hvor man i stedet for at have lægesekretæren til at sidde og pakke en kvart million breve nu har en maskine, der gør det – er det så det, regeringen synes er et problem? Det synes vi ikke er et problem. Det er en udvikling af vores fælles velfærdssamfund, og det er jo det, vi skal måle på.

Det, vi skal måle på, er den service, som den enkelte borger får. Er den tilfredsstillende? Har den en ordentlig kvalitet? Står kvaliteten mål med, hvor mange penge vi bruger? Og vi er overbevist om, at der er steder i den offentlige sektor, hvor vi kan gøre det bedre, og hvor vi også kan produktivitetsforbedre fremover.

Kl. 10:46

Formanden:

Hr. Magnus Heunicke for en kort bemærkning.

Kl. 10:46

Magnus Heunicke (S):

Tak for det. Venstres ordfører må bære lidt over med, at vi spørger lidt i øst og vest, for vi prøver virkelig at få et svar. Det kunne Venstre jo have løst, hvis man havde fremlagt planen for nulvækst, men det har Venstre valgt ikke at gøre endnu. Det vil så sige, at Venstre altså bliver ved med at fastholde ikke at ville komme med en plan for Venstres egen politik.

Nu kan jeg så høre – og jeg lytter meget efter, når der en sjælden gang bliver sagt noget fra Venstres side fra Folketingets talerstol – at der nu bliver sagt, at det handler om udliciteringer. Det er det, det handler om. Det er da meget interessant, for jeg har faktisk fundet et citat fra den tidligere afdelingschef i Finansministeriet, Jacob Hald, som er økonom. Han siger:

»Det er nærmest matematisk umuligt at øge udliciteringen samtidig med, at der er nulvækst i det offentlige forbrug og uændret offentlig beskæftigelse. Det hænger ikke rigtig sammen.«

Kunne fru Ellen Trane Nørby ikke gøre økonomerne, danskerne, os alle sammen den tjeneste at forklare, hvordan det hænger sammen?

Kl. 10:47

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:47

Ellen Trane Nørby (V):

Ordføreren kan, hvis ordføreren ikke har læst det endnu, tage Venstres finanslovsudspil her fra august måned, som handler om 2014. Der kan ordføreren jo se, at vi med vores finanslovsforslag både sikrer, at vi kan have et højere optag unge på vores uddannelser, sikrer, at den aftale, der er lavet mellem regionerne og kommunerne på sundhedsområdet, kan rummes, sikrer, at der kan være råd til en indsats mod social dumping, og sikrer, at vi samtidig kan bevare et stærkt velfærdssamfund, fordi vi ikke er bange for at lave reformer.

Vi peger på, at vi kan lave en reform af vores beskæftigelsessystem, som er over dobbelt så dyrt som OECD-gennemsnittet, som koster en tredjedel mere end det f.eks. gør i Sverige, hvor det lykkes bedre at få folk i arbejde. Her siger vi: Lad os lave nogle reformer. Det betyder, at vi med vores finanslovsforslag kan frigøre 5 mia. kr., som vi så kan skabe danske arbejdspladser med, som vi kan lempe skatter og afgifter med. Det er den måde, vi prioriterer på. Hvor regeringen vil bruge enhver ekstra krone på at gøre verdens største offentlige sektor endnu større, prioriterer vi at bruge pengene på at skabe arbejdspladser.

Kl. 10:48

Formanden:

Hr. Magnus Heunicke.

Kl. 10:48

Magnus Heunicke (S):

Jeg vil lige forstå det præcist: Er der en plan, eller er der ikke en plan? Det er jo sådan set det, det handler om. Er der en plan for Venstres politik, eller er der ikke? Og når man bliver forvirret over det, er det også, fordi det jo efterhånden er forskellige ting, der kommer ud af munden, alt efter hvilken dag det er. Mange af os så jo Venstres formand, hr. Lars Løkke Rasmussen, i udsendelsen »Bag Borgen«, og han sagde:

Der er ikke nogen, der skal fyres, fordi udgiftsstoppet betyder, at der er råd til at have fuldstændig lige så mange offentligt ansatte, som der er i dag.

Det var hans svar på spørgsmålet om nulvækst: Der er ikke nogen, der skal fyres; der er råd til fuldstændig lige så mange ansatte som i dag. Og lige i dag har vi hørt fru Ellen Trane Nørby sige, at hun ikke vil garantere samme antal offentligt ansatte. Kan Venstre garantere, at der vil være samme antal offentligt ansatte, sådan som hr. Lars Løkke Rasmussen siger, eller kan man ikke garantere det, sådan som fru Ellen Trane Nørby siger? Det synes jeg at vi skal have et svar på.

Kl. 10:49

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:49

Ellen Trane Nørby (V):

Det svarer vi gerne på endnu en gang. Det har vi svaret på flere gange, og vi svarer sådan set gerne på det igen. Et offentligt udgiftsstop, hvor der reguleres for pris- og lønudviklingen, betyder, at man til næste år, som hr. Lars Løkke Rasmussen siger, kan ansætte lige så mange offentligt ansatte, som man gør i dag, og kan købe lige så

mange varer, som man gør i dag. Betyder det så, at vi skal sige, at vores offentlige samfund til næste år eller i 2020 skal se ud, fuldstændig som det gør i dag? Der siger vi: Nej, vi skal selvfølgelig kunne udvikle vores velfærdssamfund, og selvfølgelig skal vi kunne prioritere. Vi skal da selvfølgelig ikke binde vores kommunalbestyrelser til, at de ikke må prioritere og træffe beslutninger ude lokalt, men det kan jeg forstå at Socialdemokraterne ønsker.

Kl. 10:50

Formanden:

Hr. Frank Aaen for en kort bemærkning.

Kl. 10:50

Frank Aaen (EL):

Det er åbenlyst meget svært at få svar på spørgsmål, f.eks. svaret på spørgsmålet om, hvor mange penge Venstre har modtaget fra olieselskaberne. Det må vi så nok opgive i den her omgang.

Så har jeg et andet spørgsmål, vi måske kan få kastet mere lys over. Når der nu bliver kritiseret for, at Danmark falder ned ad listen over verdens rigeste lande, vil jeg spørge: Hvornår skete det skifte? Hvornår var det, at faldet ned ad listen over verdens rigeste lande begyndte?

Kl. 10:50

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:50

Ellen Trane Nørby (V):

Det, man kan sige, er, at krisen i hvert fald har forværret situationen, og at den også stiller langt større krav til, at vi trimmer det samfund, som vi er en del af, hvis vi skal sikre, at der er virksomheder, som vil udvide produktionen i Danmark, ansætte flere i Danmark i stedet for at rykke til udlandet. Det lægger et pres på Folketinget for at lytte og for at handle, når Danish Crowns medarbejdere står i en situation, hvor de får at vide, at der er 1.000, der skal fyres over de næste 3 år, fordi omkostningerne er for høje.

Man kan jo vælge – som jeg jo kan se at Enhedslisten gør det – at sige, at det modsvarer vi med flere skatter og afgifter. Man kan vælge, som regeringen gør det, at sige, at hver gang der er en ekstra krone, så bruger vi den til at gøre verdens største offentlige sektor endnu større. Og så kan man vælge det, som vi har valgt at gøre, nemlig at sige, at hver gang vi har en krone i råderum, så vil vi gerne bruge den på at lempe omkostningerne for danske virksomheder, så der kan ansættes flere, så vi kan bryde den kurve, og så vi kan sikre, at vi igen får væksten tilbage. Det er et politisk valg, og vi vælger arbejdspladser.

Kl. 10:52

Formanden:

Hr. Frank Aaen.

Kl. 10:52

Frank Aaen (EL):

Jo, men det er sådan, at når man begiver sig ud i at angribe andre partier for, at det går skidt, så kan man vel forholde sig til, hvordan man selv syntes, det gik, da man selv havde magten. Og derfor har jeg det ganske enkle spørgsmål: Hvornår startede Danmarks fald blandt verdens rigeste lande? Og hvis ikke jeg kan få et svar fra ordføreren, kan jeg jo oplyse det: Det skete år efter år efter år, mens VK sad med regeringsmagten. Det var der, vi faldt ud af topti; det var der, vi rutsjede ned ad listen over verdens rigeste lande. Er man ikke nødt til at forholde sig til sit eget ansvar for den udvikling, man kritiserer andre for?

Kl. 10:52

Kl. 10:55

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:52

Ellen Trane Nørby (V):

Det er sådan set ikke det, det handler om. Det handler jo om, hvad vi gør her og nu. Hvis hr. Frank Aaen gerne vil foretage sådan en historisk graven, så deltager jeg gerne i det, men jeg tror sådan set, at de danskere, der i dag mangler et arbejde, de unge, der ikke kan få en praktikplads, de virksomhedsejere, som sidder og tæller på knapper for, hvorvidt de skal rykke hele produktionen ud af det danske samfund, fordi vi er blevet for dyre, fordi vi er blevet for omkostnings-tunge, er interesseret i, hvad vi gør her og nu, hvad vi gør fremadrettet. Og der sender vi fra Venstres side det meget klare signal, at det råderum, der er i dansk økonomi, ønsker vi at bruge til at gøre os mere konkurrencedygtige, så vi kan skabe flere private arbejdspladser.

Kl. 10:53

Formanden:

Hr. Joachim B. Olsen for en kort bemærkning.

Kl. 10:53

Joachim B. Olsen (LA):

Jeg synes egentlig, at fru Ellen Trane Nørby holdt en god tale med nogle visioner, og Liberal Alliance vil gerne hjælpe den kommende Venstreledede regering med at føre de visioner ud i livet, og vi tror også, at der bliver brug for hjælp til at gøre det. Derfor er det også sådan lidt ærgerligt, når Venstre en gang imellem laver nogle fejl, og man må sige, at det er nogle åbenlyse fejl. Venstre har erkendt, at fedtafgiften var en fejl, og nu er der så den her forsyningssikkerhedsafgift, som jo også kommer til at ramme folk, der køber halm til at strø under hesten eller køber rafter til at bygge et hegn. Og det er jo en idé, som er fostret i Venstre, det var en del af »Energistrategi 2050«, hvor den her forsyningssikkerhedsafgift på biomasse også var der.

Er det efter Venstres opfattelse virkelig den mest intelligente måde at kradse penge ind fra borgerne på? Det er jo fair nok, at man gerne vil bygge nogle vindmøller osv., hvis man har den prioritet, men er det virkelig en intelligent måde at kradse penge ind på?

Kl. 10:54

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:54

Ellen Trane Nørby (V):

Nu er det jo ikke Venstre, der sidder og laver implementeringen, det er regeringen og Skatteministeriet, og der har været en høringsrunde, og der er indkommet nogle høringssvar. Og jeg håber da sådan set, at regeringen vil lytte til de høringssvar, der er indkommet. Vi var med til at lave en energiaftale, som, ja, indbefatter en forsyningssikkerhedsafgift, som sikrer, at man kan investere i biogasanlæg, som sikrer, at vi kan få en grøn omstilling, men som ikke samtidig tynger de danske familier og de danske virksomheder lige så meget, som regeringen umiddelbart havde lagt op til. Vi lykkedes med at få gjort regningen til danskerne over 2 mia. kr. billigere, fordi vi blev i for-handlingslokalet og kæmpede.

Kl. 10:55

Formanden:

Hr. Joachim B. Olsen.

Joachim B. Olsen (LA):

Det kan så diskuteres. Der er jo nogle, der mener, at regeringen lagde noget frem, som var fuldstændig uacceptabelt for Venstre, det vidste man godt på forhånd, og så landede man en aftale, der lå på præcis det niveau, som Venstre selv havde lagt frem, nemlig at energifgifterne skulle stige med 3,9 mia. kr. frem mod 2020. Men det er en anden diskussion.

Så må jeg jo bare spørge om noget. Hvis Venstre ikke mener, at det er en specielt intelligent måde at kradse energifgifter ind på, f.eks. på halm til at strø under hesten eller til at bygge raftehegn, hvordan havde Venstre så forestillet sig den her forsyningssikkerhedsafgift på biomasse skulle kradses ind? Hvad er Venstres forslag til at kradse de her penge ind?

Kl. 10:56

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:56

Ellen Trane Nørby (V):

Vi er en del af en energiaftale, en energiaftale, som blev over 2 mia. kr. billigere, end den ville være blevet, hvis Venstre, Dansk Folkeparti og Det Konservative Folkeparti ikke havde siddet med i for-handlingerne. Den regning har vi sparet danskerne for. Vi mener så-dan set godt, at man kan lave en grøn omstilling, som ikke skulle koste de 2 mia. kr. mere, som regeringen havde lagt op til. Nu er der så en konkret implementering fra regeringens side, som har været sendt ud i høring. Der var høringsfrist her i september måned, der er ikke kommet nogen indstilling endnu, og som det er med høringer, kan man jo vælge at læse høringssvarene og blive klogere, man kan se på, hvad de indeholder.

Kl. 10:56

Formanden:

Tak. Så er den sidste korte bemærkning, vi når i denne runde, fra fru Maja Panduro. Værsgo.

Kl. 10:56

Maja Panduro (S):

Tak for det. Venstre har i Odense en borgmesterkandidat, Jane Jegind, som nu har foreslået, at man skal tvangsbortadoptere børn af kriminelle forældre. Det skal jeg høre om Venstre er enig i.

Jeg spørger, fordi det jo måske ville være noget af et nybrud, i forhold til hvordan vi normalt laver socialpolitik, hvor vi tager udgangspunkt i barnets tarv og trivsel og chance for udvikling, og fordi eksempler på folk, som er blevet dømt for kriminalitet og har fået ganske lange domme i Danmark på det seneste, er en Stein Bagger, en Klaus Riskær. Mener Venstre, at man i så fald ville skulle tvangsbortadoptere også deres børn?

Kl. 10:57

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:57

Ellen Trane Nørby (V):

Det er jo ikke noget, der vurderes politisk, hvilke børn hvis tarv ville være bedre varetaget af at være et andet sted end f.eks. hos den familie og de forældre, der har født dem. Da vi sad i regering, blev der lavet en ændring af adoptionsloven, så man kan tvangsbortadoptere ved fødslen. Det er et forslag, som Socialdemokraterne har støttet, og som jo klart afgrænser, i hvilke tilfælde man kan tvangsbortadoptere.

Vi har haft en politisk diskussion, også i forligskredsen, omkring den aftale om, hvorvidt man skal lade barnets tarv vægte højere end forældrenes rettigheder, og der er jo ingen tvivl om, at der også er eksempler, desværre, på, at der er nogle steder, hvor man måske har set lidt for lidt på barnets tarv og lidt for meget på forældrenes rettigheder. Jeg troede sådan set egentlig, at vi var enige med Socialdemokraterne om, at det altid er barnets tarv, der skal være i centrum.

Kl. 10:58

Formanden:

Fru Maja Panduro.

Kl. 10:58

Maja Panduro (S):

Ja, det er vi enige om. Og vi plejer også at være enige om, sådan som ordføreren skitserer, at det netop er i barnets tarv og trivsel, at man skal tage udgangspunkt, og at det er det, der skal undersøges.

Derfor er det, der er nybruddet her, jo det forslag, som Venstres egen borgmesterkandidat stiller, nemlig at det pludselig skal være, om forældrene har fået en straf, der skal være det afgørende. Hun foreslår, at man skal tvangs bortadoptere det her barn, hvis forældrene er kriminelle. Hvis forældrene er kriminelle, skal man altså fratage barnet ret til nogen sinde at kende sine forældre. Det er bare det, jeg stilfærdigt spørger om Venstre er enig i.

Kl. 10:59

Formanden:

Fru Ellen Trane Nørby.

Kl. 10:59

Ellen Trane Nørby (V):

Man kan tillægge forskellige folk mange ting, som de ikke har sagt eller udtalt sig om. Jeg tror, at hvis man tager borgmesteren i Odense, fru Jane Marie Jeginds, ord, så handler de jo netop om barnets tarv. Jeg vil ikke gå ind i en diskussion om, hvem der skal tvangs bortadopteres, og hvem der ikke skal, for det er ikke noget, vi vedtager politisk. Vi har lavet lovgivningen, rammerne for det, vi har i fællesskab, da vi sad i regering, åbnet op for, at man kan tvangs bortadoptere ved fødslen, hvis der ikke er nogen varig forældre hos forældrene. Det har vi gjort, fordi vi i fællesskab vurderede, at der er nogle børn, som ellers ville ende med at blive kastebolde, som nogle gange ville komme tilbage til nogle forældre, som ikke ville være i stand til at tage vare på dem. Der vil vi sætte barnets tarv i centrum. Det troede jeg at vi var enige om, og det håber jeg egentlig fortsat at vi er, nemlig at vi har en mulighed for at kunne tvangs bortadoptere ved fødslen.

Kl. 11:00

Formanden:

Tak til Venstres ordfører.

Må jeg lige sige, før jeg giver ordet til den næste, at det er en udbredt svaghed, at den nye regel, vi har om, at der kun er 30 sekunder både til spørgsmål og svar i anden omgang, ikke bliver respekteret. Den regel vil jeg bede om, at alle – ordførere og spørgere – efterfølgende respekterer og skriver sig bag øret. Jeg kan ikke lide at stå og bide ad folk heroppefra.

Så er det hr. Magnus Heunicke som socialdemokratisk ordfører.

Kl. 11:00

(Ordfører)

Magnus Heunicke (S):

Tak for det. Vi skal bestræbe os på at følge formaningen.

Det er i dag præcis 2 år siden, Danmark fik en ny regering. På de 2 år er meget ændret i Danmark. Hvor vi for 2 år siden sad fast i krisen, kan vi nu mærke et stemningsskifte i Danmark. Hvor vi for 2

år siden havde sagt farvel til 130.000 arbejdspladser, kan vi nu se, at der igen er færre arbejdspladser. Hvor vi for 2 år siden havde flere ubetalte regninger, end der var penge til i statskassen, kan vi nu se, at vi har styr på økonomien, råd til vores velfærd og råd til at investere i arbejdspladser.

Så meget har ændret sig, men det er jo ikke sket af sig selv. Vi har truffet svære beslutninger, vi har indgået store kompromisser, vi har taget ansvar – for det er jo sådan, man gør, når man vil arbejde sig igennem en alvorlig økonomisk krise. Her nytter 00'ernes vælgertaktik og blokpolitik ikke; her tæller kun resultaterne. Og vi vil hellere have, at arbejdsløsheden går ned, end at meningsmålingerne går op. Vi har leveret resultater – vel at mærke med samtlige partier her i Folketinget. Alle partier uden undtagelse har indgået aftaler med den her regering, for vi mente det alvorligt, da vi sagde farvel til blokpolitikken.

Den linje vil vi fortsætte i den kommende samling, og der er jo nok at samarbejde om, hvis vi er enige om, at vi vil det bedste for vores land, enige om, at Danmark har særlige værdier om fællesskab, frihed, solidaritet og tryghed. Lad mig derfor sige det rent ud til partierne på højrefløj: Danmark er ikke en taberfabrik, vi er ikke Nordens syge mand, og nej, vil jeg sige til hr. Lars Løkke Rasmussen, Danmark er ikke et stodderland.

Når jeg tager rundt og møder danskerne, oplever jeg virkelyst og idérigdom, flid og hårdt arbejde, men også, at vi tager vare på hinanden, at vi er klar til at gøre en ekstra indsats, for at alle skal med i vores samfund. Et af de besøg, jeg tit har husket tilbage på, foregik faktisk for 10 år siden, da jeg var på besøg på en stor erhvervsskole. Det var nemlig første gang, jeg oplevede et dengang helt nyt fænomen, der var begyndt at vokse frem: de lærerfri timer. Jeg mødte eleverne i et stort lokale med masser af høvlebænke – der var bare ingen lærer. Det havde man sparet bort. Op gennem 00'erne, mens pengene rullede ind og vi i Danmark kunne købe alt, hvad vi pegede på, begyndte man at spare lærerne væk på erhvervsskolerne. Det hold, jeg besøgte, havde næsten halvdelen af ugens timer uden en lærer i lokalet. Der skete det, som skete over hele landet: Alt for mange af eleverne droppede ud, og signalet fra dem, der havde ansvaret, var, at det da også kunne være ligemeget.

I det folketingsår, der begynder nu, tager vi fat på at styrke vores erhvervsuddannelser igen: flere timer med godt uddannede lærere til at lede undervisningen. Det ansvar tager vi på os. I dag kan man jo undre sig over, at der ikke var nogen, der tog ansvar for det; tog ansvar for at styrke og ruste vores velfærdssamfund frem for at brænde pengene af i en kæmpe fest. Nu rydder vi op. Regningerne er betalt. Vi er tilbage på sporet igen. Som en af dem, der har været med på oprydningsholdet, vil jeg godt sige: Jeg håber, at jer, der var med, havde en god fest, for den var dyr for Danmark.

En ny rapport fastslår, at Danmark blev hårdere ramt af krisen end nødvendigt. Vi tabte flere arbejdspladser, end vi burde, og regningerne fik lov til at vokse sig større, end de egentlig behøvede. Derfor var jeg som mange andre også meget spændt på at høre svaret fra de tidligere ministre fra Venstre og Konservative på Rangvidrapporten. Der gik noget tid, før svaret kom. Der skulle åbenbart lige koordineres og tales sammen, men svaret kom jo, og nu skal I høre, hvad de ansvarlige ministre fra VK-tiden sagde til kritikken: Det er de andres skyld.

Kl. 11:05

Jeg ved ikke hvorfor, men da jeg hørte det med, at det er de andres skyld, kom jeg til at tænke på en person, der på det seneste igen er begyndt at optræde i medierne, en person, som faktisk har meddelt, at han står på stemmesedlen til næste valg, nemlig Dovne Robert. Jeg tænkte: Ja, hvorfor ikke? Jeg mener, Venstre er jo et parti, hvor formanden har permanent fravær langt fra Folketingets talerstol. Venstre er et parti, som nægter at fremlægge sin politik. Venstre er et parti, der ikke svarer på spørgsmål. Venstre er et parti, der bef-

inder sig godt i en hængekøje. Kort sagt er Venstre et parti, der er på offentlig forsøgelse uden at stå til rådighed. (*Munterhed*). Og så er det jo egentlig ret indlysende: Dovne Robert vil føle sig godt hjemme i Venstre. Derfor blev jeg faktisk også lidt overrasket, da det gik op for mig, at det jo ikke er Venstre, Dovne Robert stiller op for. Han stifter simpelt hen sit eget parti. Måske selv han synes, at der sker for lidt i Venstre.

Her i weekenden er det 1 år siden, vi reelt hørte nyt fra Venstre sidst. Dengang erklærede hr. Lars Løkke Rasmussen, at nu skulle Danmark have nulvækst i vores velfærd. Men siden da har Venstre gjort alt, hvad de kunne for ikke at fortælle, hvad nulvæksten får af konsekvenser. Hvis man så spørger CEPOS – den liberalistiske tænketank, der har en cheføkonom, der tidligere var ansat i Venstre – siger de: Nulvækst i praksis vil betyde færre offentligt ansatte.

Hvis man læser hr. Lars Løkke Rasmussens egen 2020-plan fra dengang, han selv var i regering – i april 2011 – står der sort på hvidt, jeg citerer: Nulvækst vil reelt betyde, at man bliver nødt til at spare på kernevelværd som folkeskole eller ældrepleje, hvis sundhedsvæsenet skal kunne anvende de nyeste og ofte dyre behandlingsformer og medicin. Citat slut.

Da man spurgte ti uafhængige økonomer, som Berlingske gjorde forleden, var svaret fra alle ti, at Venstres nulvækst vil betyde færre offentligt ansatte. Måske skyldes det, at de åbenbart ikke har forstået, at Venstre jo skrev de økonomiske lærebøger om, for forskellen på Venstres nulvækst og vores ansvarlige, reelle vækst er jo ikke abstrakt, den er i virkeligheden ekstremt konkret.

Spørgsmålene til danskerne er: Synes du, at der er for mange pædagoger i dit barns børnehave? Synes du, at der er for mange lærere i dit barns skole? Synes du, at dine gamle forældre eller bedsteforældre for tit får besøg af hjemmehjælperen? Synes du, at vores gader og veje bliver fejtet for ofte? Synes du, at du kommer for hurtigt igennem telefonkøen til vagtlægen? Er der for mange sygeplejersker på sygehuset? Synes du, der er for meget politi på gaden? Synes du, ventetiden på skadestuen er for kort?

Hvis du svarer ja til det, jamen så er hr. Lars Løkke Rasmussen din statsministerkandidat, og så er det egentlig ligegyldigt, om du stemmer Venstre eller Dansk Folkeparti, for Dansk Folkepartis statsministerkandidat er jo den samme hr. Lars Løkke Rasmussen. Og som han gjorde det helt klart i Børsen i denne uge, vil han kun være statsminister, hvis han kan få lov til at føre sin egen økonomiske politik igennem. Med andre ord: En stemme på Dansk Folkeparti er en stemme på nulvækst.

Til Venstres forudsigelige råb om en skræmmekampagne, vil jeg ganske enkelt sige, at konsekvenserne af nulvækst ikke er noget, jeg står her og finder på. Det bygger på, hvad landets bedste økonomer mener vil ske. Hvis I mener, at de tager fejl, så læg nu den nulvækst-plan frem, den plan, danskerne har efterlyst siden jeres sidste landsmøde. Jeg vil sige til hr. Lars Løkke Rasmussen: Stop nu den gemmeleg, kom nu op på den her talerstol, læg nu den plan for jeres nulvækst frem.

Så har jeg et forslag til vedtagelse på vegne af partierne S, RV, SF og Enhedslisten, og det lyder:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget konstaterer, at en ansvarlig og reel vækst i det offentlige forbrug er nødvendig, hvis vi skal bevare og udvikle et velfærds-samfund, som kan tage hånd om de stadigt flere ældre medborgere, som kan give en ordentlig uddannelse til de stadigt flere studerende, og som kan forbedre livsvilkårene for alle danskere. En mangeårig periode med nulvækst vil føre til serviceforringelser og en markant reduktion i antallet af offentligt ansatte til skade for vores fælles velfærdssamfund.

Folketinget konstaterer endvidere, at der med aftalen om finansiering af Togfonden er taget et vigtigt skridt til at forbedre de danske jernbaner. Med betydeligt reducerede rejsetider vil Danmark blive bundet tættere sammen, hvilket vil gavne dansk erhvervsliv, forbedre danskernes hverdag, skabe arbejdspladser og gavne klimaet. Togfonden finansieres af en mere retfærdig beskatning af olieselskaberne. Der skal i forlængelse af forbedringen af den kollektive trafik sættes gang i mere grøn omstilling til gavn for beskæftigelsen og miljøet.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 2).

Kl. 11:10

Formanden:

Det af hr. Magnus Heunicke oplæste forslag til vedtagelse fra fire partier indgår selvfølgelig også i de videre forhandlinger.

Vi går til de korte bemærkninger, først fru Ellen Trane Nørby.

Kl. 11:11

Ellen Trane Nørby (V):

Tak. Jeg kan høre, Socialdemokraternes fokus igen er på, hvem Venstre sender på talerstolen, og ikke på, hvordan vi skaber vækst i det her samfund. Det er jo måske meget sigende for, hvordan vores prioriteter er: Vi kæmper for arbejdspladser, Socialdemokraterne har åbenbart et andet fokus.

Jeg vil gerne spørge ordføreren: Når den offentlige sektor sidste år blev 9.100 personer mindre – 9.100 offentligt ansatte, som i dag ikke er ansat under en socialdemokratisk ledelse – er det så en velfærdsmassakre, eller hvad er det? Og kan ordføreren garantere, hvad antallet af de offentligt ansatte vil være i Danmark om 2-3 år?

Kl. 11:11

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:11

Magnus Heunicke (S):

Tak til Venstre for at stille så præcist et spørgsmål. Nu kommer jeg med et præcist svar: Ja, det har været hårdt at rydde op efter finanskrisen. Ordføreren kan tage ud i hvilken som helst institution – børnehave, skole, sygehus, ældrecenter – og der vil Venstres ordfører opdage, at alle som en, både dem, der er der, og dem, der arbejder der, vil sige det samme: Ja, vi er ikke blevet flere, vi kan godt mærke, at der skal altså virkelig tages fat. Der er faktisk blevet færre offentligt ansatte, fordi pengene skulle passe. Det er jo det, der er sagen her. Vi har lagt vores plan frem, der kan vise, at der er en vej frem for Danmark, hvis man vil sikre velfærd til vores ældre, til unge, der skal uddanne sig, til at passe vores børn, til at lære vores unge at læse og skrive og regne i skolen. Den vej frem kræver, at der bliver flere offentligt ansatte – 9.000 flere med vores plan. Hvornår kommer Venstre med deres plan?

Kl. 11:12

Formanden:

Fru Ellen Trane Nørby.

Kl. 11:12

Ellen Trane Nørby (V):

Vi har fremlagt et finanslovsforslag, som både rummer det øgede optag på uddannelsesinstitutionerne, sundhedsaftale og en indsats mod social dumping, hvis det er det, man ønsker – hr. Magnus Heunicke kan få en kopi, når han kommer ned fra talerstolen, hvis han ønsker.

Men hr. Magnus Heunicke forholder sig jo ikke til det, jeg spørger om. Sidste år var det åbenbart god socialdemokratisk politik at sikre 9.100 færre offentligt ansatte. Hvis Socialdemokraterne ikke

synes, at det var god politik, så kunne man jo have ladet være med at lave en vækstplan; så kunne man jo have ladet være med at tage nogle af de initiativer; så kunne man jo have ladet være med at afskedige 9.100 offentligt ansatte. Når Socialdemokraterne så vil ansætte 8.700 fuldtidspersoner frem til 2020, kan ordføreren så ikke bare svare på, om det betyder, at der vil være flere eller færre offentligt ansatte, end da regeringen overtog magten?

Kl. 11:13

Formanden:

Det er ordføreren nu.

Kl. 11:13

Magnus Heunicke (S):

Da Venstre sidst havde ansvaret for Danmark, tabte vi 130.000 arbejdspladser. Vi tabte 20 pct. i vores konkurrenceevne i forhold til udlandet, og venstre hævdede erhvervslivets afgifter for 24 mia. kr. Det var med til at forstærke og forlænge krisen. Det er den, vi kæmper os ud af nu. Jeg har overhovedet ikke påstået, og ingen af os påstår, at det var nemt, og at det bare var en fest at komme ud af krisen. Nej, festen holdt Venstre; vi rydder op efter festen, og vi lægger en plan frem, som kan sikre, at vi har velfærd fremover.

Kl. 11:14

Formanden:

Hr. Kristian Thulesen Dahl for en kort bemærkning.

Kl. 11:14

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Er hr. Magnus Heunicke egentlig overhovedet bekymret for den stigende velfærdsturisme, vi ser, altså det faktum, at folk kan komme fra eksempelvis Østeuropa til Danmark og meget hurtigt få adgang til danske velfærdsydelser, til dansk kontanthjælp, til SU, til alle mulige ting i det danske samfund? Er ordføreren bekymret over den udvikling? Når jeg frygter, at han ikke er det – og nu kan vi jo så høre svaret – er det, fordi jeg har forstået, at det optjeningsprincip, som vi lavede med den tidligere regering, i forbindelse med børnechecken, så man i det mindste skulle arbejde i Danmark i et stykke tid, inden man kunne få fuld børnecheck, vil regeringen fjerne igen, fordi Europa-Kommissionen har haft nogle synspunkter om det.

Kan hr. Magnus Heunicke bekræfte, at det optjeningsprincip vil den her regering fjerne, og er det udtryk for, at man i virkeligheden slet ikke er bekymret for den stigende grad af velfærdsturisme, som vi ser, og som jo risikerer at udhule grundlaget for det danske velfærdssamfund?

Kl. 11:15

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:15

Magnus Heunicke (S):

Velfærdssamfundet baserer sig jo på rettigheder og pligter, og det baserer sig på en kamp igennem generationer for at gøre det her samfund til et af verdens rigeste og det her land, synes jeg jo, til verdens bedste land at leve i – et land med masser af lighed, et land, hvor man er berettiget til at få en hjælpende hånd. Derfor står vi vagt om at bevare og sikre det samfund og de værdier fremadrettet.

Hvis man fra Dansk Folkepartis side tror, at man kan bruge det til at hive Danmark ud af EU, så vil jeg sige held og lykke med det. Det mener jeg vil skade danske arbejdspladser, det vil skade dansk erhvervsliv, det vil koste dyrt for Danmark, og det er ikke den vej, vi Socialdemokrater vil gå. Vi vil gå fra sag til sag og helt nøgternt se på, hvad vi kan gøre. Konkret har vi jo faktisk, da vi lavede SU-aftalen, forpligtet partierne i Folketinget til at gå den vej, vi skal gå videre

re frem, for at sikre, at der er ordentlige værn, og at vi kan bevare vores velfærdssamfund.

Kl. 11:16

Formanden:

Hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 11:16

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Hvis vi lige holder fast i børnechecken, kan det så bekræftes, at regeringen vil fjerne det optjeningsprincip, som vi fik igennem under den tidligere regering, og som betød, at man skulle have arbejdet i Danmark i 2 år, før man kunne få ret til fuld børnecheck, og at regeringen gør det på baggrund af en henvendelse fra Europa-Kommissionen, fordi Europa-Kommissionen synes, at det kan være problematisk, at Danmark har sådan et optjeningsprincip? Og hvis det er rigtigt, at man fjerner det optjeningsprincip, men at man i øvrigt er bekymret for den her udvikling, hvad vil hr. Magnus Heunicke så sætte i stedet? Hvordan vil han f.eks. så på anden vis sikre, at det danske velfærdssamfund ikke undergraves på det her område?

Kl. 11:17

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:17

Magnus Heunicke (S):

Jeg kan fuldstændig bekræfte, at naturligvis følger vi de domme, som bliver afsagt rundtomkring i Europa, og her var der altså en dom, som danske jurister vurderede ville få konsekvenser for os, og derfor følger vi det.

Men et andet aspekt ved den her sag handler jo om social dumping, altså at illegale østeuropæiske arbejdere kommer ind og tager danskernes arbejde og underminerer det danske velfærdssamfund, præcis som hr. Thulesen Dahl nævnte før. Der kan jeg også forstå at DF er voldsomt bekymrede. Det, vi mangler at se, er jo bare et konkret eksempel på, at DF har fået indflydelse på rent faktisk at gøre noget ved det i de 10 år, hvor hr. Thulesen Dahl personligt forhandlede finanslovsaftaler med bl.a. hr. Lars Løkke Rasmussen.

Kl. 11:17

Formanden:

Fru Johanne Schmidt-Nielsen for en kort bemærkning.

Kl. 11:17

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Socialdemokraternes ordfører sagde, at Venstre er et parti på offentlig forsørgelse uden at stå til rådighed. Det er jo rigtigt nok. Jeg synes også, det var meget sjovt sagt. Men de får jo også penge andre steder fra, f.eks. fra bankerne og olieselskaberne. De vil bare ikke fortælle os og alle andre i Danmark, hvor mange penge de får. Det synes jeg sådan set er ret sølle.

I går kom Enhedslisten med et ældreduspil, hvor vi bl.a. foreslår, at ældre skal have ret til minimum to bade om ugen. Det valgte Socialdemokraternes finansordfører at kalde overbudspolitik.

Mener Socialdemokraterne, at det er overbudspolitik, at ældre medborgere i Danmark har ret til minimum to bade om ugen?

Kl. 11:18

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:18

Magnus Heunicke (S):

Nej. Jeg kan personligt have stor sympati for det, hvis vi kan finde penge til at forbedre vores velfærd til at give en god og værdig æl-

drepleje til dem, som har behov herfor. Så er der jo ikke andet for end at gøre det.

Det er derfor, vi kæmper for at sikre, at der er private arbejdspladser her i Danmark, som sikrer, at der kommer skatter ind til os, som vi kan bruge på et solidarisk velfærdssamfund. Den generation før os, som har arbejdet det her samfund op, skylder vi jo at give en værdig og ordentlig ældrepleje. Derfor er vi så afhængige af, at vi fortsætter kursen med at sikre private arbejdspladser, og at der er et overskud at bruge på velfærd.

Men pengene skal være i kassen først. Hvis vi begyndte at dele penge ud, før vi havde penge i kassen, ville vi risikere at ryge ind i en ny økonomisk krise, og så ville arbejdspladserne fosse ud af landet, og så ville vi på sigt undergrave den velfærd, som jeg kan høre at fru Johanne Schmidt-Nielsen er så optaget af.

Kl. 11:19

Formanden:

Fru Johanne Schmidt-Nielsen.

Kl. 11:19

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Jeg er glad for, at den socialdemokratiske ordfører ikke er enig med Socialdemokraternes finansordfører i, at man kan kalde to bade om ugen som minimum for overbudspolitik.

Ordføreren har jo fuldstændig ret i, at man skal prioritere i politik. Man skal prioritere pengene. Hos Socialdemokraterne har man åbenbart prioriteret selskabsskattelettelser for milliarder af kroner højere end bl.a. vores ældrepleje, på trods af at der ifølge regeringens egne tal stort set ikke kommer nogen arbejdspladser ud af det. Mener Socialdemokraternes ordfører, at selskabsskattelettelser er vigtigere end f.eks. en ordentlig ældrepleje?

Kl. 11:20

Formanden:

Ja tak. Ordføreren.

Kl. 11:20

Magnus Heunicke (S):

Jeg er fundamentalt uenig, hvis man tror, man kan skille spørgsmålet om private arbejdspladser fra spørgsmålet om, hvorvidt vi har råd til velfærd, og hvilket niveau velfærden skal være på. De to ting må jo høre sammen. Det gør de i hvert fald for mig som socialdemokrat.

Jeg ved ikke, om fru Johanne Schmidt-Nielsen hørte efter det, jeg sagde i min tale. Jeg nævnte jo faktisk det tal, som er så uhyggeligt, nemlig 130.000. 130.000 private arbejdspladser tabte Danmark under krisen. Det var 130 arbejdspladser om dagen, som vi tabte på hr. Lars Løkke Rasmussens vagt. Skulle vi være ligeglade med det? Nej, så har vi jo ikke et velfærdssamfund fremover. Derfor handler det om og få skabt et bedre klima for vores arbejdspladser og sikre beskæftigelsen og dermed også sikre, at vi har et ordentligt niveau for vores velfærd fremover.

Kl. 11:21

Formanden:

Hr. Simon Emil Ammitzbøll for en kort bemærkning.

Kl. 11:21

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Jeg synes nu, at hr. Magnus Heunicke lyder, som om tingene er meget bedre, end de er. Statsministeren sagde forleden dag, at Danmark skulle tilbage på sporet, og det er lidt sådan det samme, man hører her i dag. Sandheden er jo, at med de småtterier, som den her regering har beskæftiget sig med, er Danmark højst kommet ud på slæbesporet, og nu viser det sig her på det seneste, at man ikke engang har haft råd til at købe tog. Det har man glemt at sætte penge af til.

Hvad vil den her regering overhovedet gøre i forhold til at skabe vækst og arbejdspladser? Vi har et finanslovsforslag, der hedder »Vækst og balance« og ikke kommer med nogle af delene. Vi har en regering, som snakker om, at alting var forfærdeligt før i tiden, men ikke gør noget for at få Danmark tilbage på sporet, eller hvad man nu skal kalde det her lidt letkøbte slogan, man rejser rundt med. Der er jo intet, der tyder på, at det kommer til at gå bedre med den her regering. Jeg har læst lovkataloget igennem. Det er godt nok en tom omgang, for nu at sige det pænt, lidt småtterier hist og her. Kommer der virkelig ikke mere, eller skal vi spille de sidste 2 år af valgperioden på den samme sædvanlige snak?

Kl. 11:22

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:22

Magnus Heunicke (S):

Det afhænger nok af, hvad man har i hovedet, hvis man mener, det er en tom omgang, fordi det, vi sætter i gang nu, som min tale bl.a. også adresserede, jo er en styrkelse af vores erhvervsuddannelser. I dag er det sådan, at halvdelen af dem, der starter på en erhvervsskole, dropper ud undervejs. I dag er det sådan, at der er begyndende mangel på kvalificeret faglært arbejdskraft, som kun vil stige, og imens kan vi se, at der altså er for mange af de unge mennesker, som dropper ud og aldrig får en uddannelse og aldrig bliver til den efterspurgte arbejdskraft i fremtiden.

Hvis vi skal styrke vores produktivitet, hvis vi skal styrke vores placering i verden og have stærke arbejdspladser, skal vi jo netop også styrke vores uddannelser. Jeg ved godt, at det, jeg siger her, ikke kun handler, som Liberal Alliance godt ved, om skattelettelser. Det handler om at se mere bredt på, hvordan vi kan styrke vores produktivitet. Der er vi måske så uenige. Jeg så lige, at Ritzau havde spurgt 42 af landets økonomer i deres økonomipanel om, hvem der er mest økonomisk ansvarlig, den her regering eller den tidligere regering. Konklusionen er klar. Et klart flertal mente, at den her regering var mest ansvarlig. Der var nul – jeg siger nul – der syntes, at der var mest ansvar under VKO.

Kl. 11:23

Formanden:

Hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 11:23

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Når Liberal Alliance kommer i regering, skal jeg nok stå på mål for det, og så kan vi tage en diskussion i fortsættelse af tingene. Den her regering leverer en forventet vækst i år på 0,2 pct., har ikke gjort noget ved beskæftigelsen de facto ud over en eller anden krusning rundtomkring i de seneste 2 år. Man har intet leveret.

Vi kommer med nogle gode forslag om at sætte personskatterne ned og sætte selskabsskatterne yderligere ned, sådan så der bliver skabt vækst og arbejdspladser til danskerne. Statsministeren sagde i forgårs, at der er partier her i Folketinget, der kan være imod en indlysende god idé. Det kunne statsministeren ikke forstå. Nu kom jeg med to indlysende gode ideer – sætte personskatterne ned, sætte selskabsskatterne yderligere ned. Hvordan kan hr. Magnus Heunicke og Socialdemokraterne være imod to indlysende gode ideer?

Kl. 11:24

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:24

Magnus Heunicke (S):

Det er også et kæmpe chok for mig, at det kommer fra Liberal Alliance. Altså, hvad var det nu? Nå ja, sætte personskatterne ned og sætte erhvervsskatterne ned. Det er jo rigtig superfloot fundet på, at man har siddet og fundet på, at det er de ting, man skal komme med i dag, ligesom det var de ting, man kom med i går, og det, man kommer med i morgen. Det er jo sådan, at man aldrig bliver tilfreds, før vi rammer nullet i Danmark på skatteprocenten, altså hvor vi kommer helt, helt dernel, hvor vi skal konkurrere med de lande i verden, som jo ikke er velfærdssamfund, og hvor der ikke er fri og lige adgang til sundhed, men hvor der er brugerbetaling på uddannelse, brugerbetaling på skolegang, brugerbetaling på sundhed. Det er jo der, vi går hen, hvis vi bare fortsætter med at skrue på skattelettelsseskruen, som Liberal Alliance jo har som mål.

Kl. 11:25

Formanden:

Hr. Lars Barfoed for en kort bemærkning.

Kl. 11:25

Lars Barfoed (KF):

Man afventede jo med spænding, da man hørte hr. Magnus Heunicke's tale, om der på et eller andet tidspunkt ville komme bare en lille smule om Socialdemokratiets politik, men det gjorde der sjovt nok ikke. Det var en tale, der alene handlede om andre partiers politik. Selv om vi jo egentlig har en åbningsdebat for at fortælle om, hvilken politik man ønsker der skal føres, valgte hr. Magnus Heunicke altså ikke at sige noget om det.

Jeg vil godt ind på det her med, at vi skal have en konkurrencedygtig stat og et konkurrencedygtigt samfund. Det, der er det afgørende, uanset at vi kan være uenige om, hvad vi skal bruge pengene til, for at vi kan få det ud af det danske samfund, som vi gerne vil, og for at vi kan have en god offentlig sektor, er jo, at der bliver tjent penge i landets private virksomheder. Udfordringen er, at vi har verdens største offentlige sektor og verdens højeste skattetryk. Det skal der gøres noget ved. Derfor var jeg glad for, at finansministeren lancerede, at vi skal have en konkurrencestat. Nu har jeg forstået, at en ministerkollega, nemlig boligministeren, ikke mener, at vi skal have en konkurrencestat. Så spørger jeg bare: Hvad er Socialdemokratiets politik? Skal vi have en konkurrencestat eller ej?

Kl. 11:26

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:26

Magnus Heunicke (S):

Det er jo et grundvilkår, at vi som et land, der handler med udlandet, er i konkurrence med udlandet, og det er jo et grundvilkår, som jeg kan se, når jeg besøger virksomheder, og jeg ved, at hr. Lars Barfoed også besøger danske virksomheder. Det er jo et grundvilkår, at de alle sammen er i konkurrence med udlandet.

Når vi nu tager fat på at styrke uddannelsen af vores unge mennesker, er det, fordi vi skal stå stærkest muligt i konkurrencen med udlandet. Og når man hver dag går på arbejde på danske virksomheder, er man sådan set på landsholdet, fordi man er i kamp med andre virksomheder på hele kloden, som kæmper for at gøre det billigere og bedre. Der skal vi gøre det bedre. Vi skal styrke vores produktivitet. Det er jo vores mål. Det er derfor, at vi nu tager fat på at styrke vores uddannelser, og det er derfor, at vi senere i den her folketings-samling også tager fat på at styrke indsatsen over for dem, der mister deres arbejde på grund af kriser og andre omstændigheder, så de hurtigst muligt kan få de nødvendige kvalifikationer. Det er med til at

sikre, at det for virksomhederne kan betale sig at blive i Danmark og investere yderligere i Danmark. Det er kun ad den vej, at vi også kan garantere, at vi har et velfærdssamfund fremover.

Kl. 11:27

Formanden:

Hr. Lars Barfoed.

Kl. 11:27

Lars Barfoed (KF):

Men så kan der også svares helt kort og enkelt på det: Er det Socialdemokratiets politik, sådan som finansministeren har fremlagt det, at vi skal have en konkurrencestat – ja eller nej?

Kl. 11:27

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:28

Magnus Heunicke (S):

Det afhænger jo af, hvad spørgeren mener med en konkurrencestat. Altså, det er et grundvilkår for vores velfærdssamfund, at vi er placeret i konkurrence med andre nationer. Det var derfor, at jeg brugte billedet med, at man er på landsholdet, når man møder på arbejdet, nemlig fordi man ikke kun kæmper for sin egen sag og sin virksomheds sag, men for hele landets sag. Det er i konkurrence med hele resten af verden. Det er sådan set det, man kan få ud af den orddiskussion.

Kl. 11:28

Formanden:

Hr. Hans Christian Schmidt for en kort bemærkning.

Kl. 11:28

Hans Christian Schmidt (V):

Tak for det. Der var i grunden nogle ting, jeg så gerne ville have spurgt hr. Magnus Heunicke om, men det vil jeg så lade være med. Man skal jo også sørge for, at hr. Magnus Heunicke måske får en mulighed for at svare på nogle af de ting, der er blevet spurgt om, og da der ikke er kommet svar på det spørgsmål, som fru Ellen Trane Nørby stillede, vil jeg prøve at stille det spørgsmål igen. Nu prøver jeg at tage tallene helt langsomt. Det var sådan, at Socialdemokratiet bl.a. afskedigede 9.100 offentligt ansatte sidste år. At det var rigtigt, har hr. Magnus Heunicke også nikket bekræftende til. Det var mere tallet 8.700, altså det antal, som regeringen mener de vil ansætte frem mod 2020, det var mere det problem, altså hvilket af de to tal, der var højest. Og når vi er nødt til at vide, hvilket der er højest, er det jo, fordi hr. Magnus Heunicke er nødt til nu at indrømme, at man jo ikke genansætter alle dem, som man afskedigede sidste år. Så da hr. Magnus Heunicke nu har sagt, at de har lagt en fuldstændig klar plan frem, kan hr. Magnus Heunicke så ikke fortælle mig, hvor mange ansatte der så vil være om f.eks. 2 år?

Kl. 11:29

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:29

Magnus Heunicke (S):

Tusind tak for det spørgsmål. Hvor er jeg glad for at opleve, hvordan partiet Venstre er så optaget af at sikre, at der da sandelig ikke må være færre i den offentlige sektor, er så optaget af at spørge ind til, hvad der sker med vores velfærdssamfund, hvis der bliver færre i den offentlige sektor. Det er næsten rørende. Det er jo præcis derfor, at vi synes, det ville være på tide, nu her et år efter man har lanceret nulvækstplanen, at komme med en plan for, hvor der så vil være fær-

re i den offentlige sektor. Det var det, jeg prøvede at spørge om i min tale, det er det, jeg prøver at spørge om igen: Hvor vil der være færre i den offentlige sektor, hvis det er sådan, at Venstres nulvækst-plan kommer til?

Jeg har ikke lagt skjul på, og det gør jeg heller ikke i dag, at det her har været en hård tur for Danmark, altså at få os tilbage på sporet igen. Jeg fortryder ikke et sekund, at vi tog ansvaret og gjorde det, jeg fortryder ikke et sekund, at vi nu har muligheden for at tage nogle skridt væk fra krisen. Jeg står ikke her og siger, at krisen er slut. Jeg kan tydeligt huske, at det var det, den daværende statsminister fra Venstre gjorde. Hr. Lars Løkke Rasmussen stod her fra Folketingets talerstol, næsten sidste gang han var her, og sagde, at krisen var slut. Nej, krisen er ikke slut, men vi har lagt sporene fremad for at kunne bevæge os væk fra krisen.

Kl. 11:30

Formanden:

Hr. Hans Christian Schmidt.

Kl. 11:30

Hans Christian Schmidt (V):

Jamen hr. Magnus Heunicke tager helt fejl. Det, jeg er i færd med i dag, er at sikre mig, at regeringen ikke smykker sig med lånte fjer. Jeg kan se, hr. Magnus Heunicke ser overrasket ud. Det er et udtryk, der betyder, at man praler af noget, man ikke har fortjent. Det er sådan set det, der er det helt store problem, altså at få den her regering til at forstå det. Så vi prøver igen, vil jeg sige til hr. Magnus Heunicke, for det er da ikke et svært spørgsmål. Altså, er det ikke sådan, at hr. Magnus Heunicke ikke kan forklare, hvor mange flere ansatte der er om to år, fordi hr. Magnus Heunicke ikke ved det? Derfor er det, hr. Magnus Heunicke bruger al sin taletid på at spørge Venstre om nogle ting, som hr. Magnus Heunicke ikke selv kan finde svar på i sit eget regeringsoplæg. Jeg har fuld forståelse for det, for jeg kan jo godt høre, at det heller ikke er nemt at blive klog på det, der bliver sagt i regeringen, og det bliver vi sådan set heller ikke.

Kl. 11:31

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:31

Magnus Heunicke (S):

Der er jo en klar forskel, og det er, at vi har lagt en plan frem, men det har Venstre ikke. I vores plan for den offentlige sektor frem til 2020 vil der være mulighed for, at man kan ansætte 9.000 flere i den offentlige sektor, for det er der behov for, hvis man skal give den pleje, som vi synes er den nødvendige for at sikre værdighed til de ældre, for at man kan uddanne vore unge mennesker. Venstre har ikke lagt nogen plan frem. Der bliver nikked. Så er jeg nødt til at sige: Hvor er Venstres plan for nulvækst? Den har vi jo ikke fået endnu. Man kan ikke sidde og nikke og sige, at det har man. Så må vi jo altså se den. Er den gemt et sted, er den i inderlommen, hvor er Venstres nulvækstplan?

Kl. 11:32

Formanden:

Fru Sophie Løhde for en kort bemærkning.

Kl. 11:32

Sophie Løhde (V):

Jeg lyttede meget interesseret til ordførerens tale og havde jo håbet, at den socialdemokratiske ordfører også havde været i stand til at levere nogle svar på, hvordan det er, man vil sikre, at flere danskere kan få et arbejde; hvordan man vil sikre, at man ikke fortsætter med at sende gode danske arbejdspladser ud af landet; hvordan man vil

gøre noget ved det faktum, at det for en stor del af danskernes vedkommende i dag ikke kan betale sig at arbejde. Hvad er regeringens svar på de udfordringer?

Det lyttede jeg mig ikke frem til at der kom nogen særlig konkrete svar på. Jeg kunne også høre på den videre debat her, at man heller ikke var særlig interesseret i at svare på spørgsmålet om, at der er kommet 9.100 færre offentligt ansatte under den socialdemokratiske ledede regering.

Men når nu ordføreren har det udgangspunkt, at det, at vi i Venstre prioriterer gode danske arbejdspladser højere end det at garantere og udvide verdens største offentlige sektor, i sig selv fører til noget helt, helt forfærdeligt, så lad mig spørge helt lavpraktisk: Har der ude i landets kommuner, hvis vi kigger på det forgangne år, været en plus- eller en minusvækst eller en nulvækst at se i de offentlige udgifter? Det er et helt konkret og praktisk spørgsmål – set tilbage med de år, som i hvert fald den her regering jo må have haft ansvaret for.

Kl. 11:33

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:33

Magnus Heunicke (S):

Nu var der masser af påstande her, og jeg er nødt til lige at gribe fat i noget centralt, og det er, at det fra Venstres side nu fremstår, som man åbenbart har glemt, at man var med til at lave en vækstplan, der sikrer bedre vilkår for at investere i virksomheder i vores land. Det virker, som om man helt har glemt det. Jeg tror faktisk, at hvis jeg tænker mig om, kan jeg huske, at Venstre da fik en meget, meget vigtig mærkesag igennem, nemlig sagen om billigere sodavand. Jeg har ikke helt gennemskuet, om det skulle være det, som virkelig var noget, der var så afgørende vigtigt for Danmark. Men det var noget, som Venstre fik med, så o.k.!

Vi har lavet en vækstplan på 90 mia. kr., som sikrer, at det bedre kan betale sig at investere i Danmark, og som sikrer bedre vilkår for at kunne sikre vores arbejdspladser.

Så spørger ordføreren også om, hvordan skattesystemet er indrettet med hensyn til, om det kan betale sig at arbejde. Ja, der er det jo indrettet sådan, at det efter vores skattereform hvert år frem til 2022 vil være sådan, at der kommer lettelser i bunden til ganske almindelige lav- og mellemindkomstfamilier, til den enkelte forsørger, så det hvert år vil være sådan, at der er færre, for hvem det ikke kan betale sig at tage et arbejde, end der har været på noget tidspunkt under VK-regeringens 10 års regeringstid.

Kl. 11:34

Formanden:

Fru Sophie Løhde.

Kl. 11:34

Sophie Løhde (V):

Ja, jeg mangler stadig væk svar på mit sidste spørgsmål, men nej til, at vi har glemt, at vi har lavet en vækstplan. Men vi er også ærlige at sige: Nej, vi er ikke færdige endnu. Danmark er stadig udfordret.

Der er fortsat en udfordring med hensyn til at sikre, at der er mennesker, der kan have et arbejde, at det for flere kan betale sig at arbejde. Vi synes da, det er et problem, at det for så mange i dag ikke kan betale sig at tage et arbejde. Men nu håber jeg, at jeg kan få et svar på det konkrete spørgsmål, jeg stillede.

Når nu man har det udgangspunkt, at det, at vi i Venstre prioriterer at sige, at det er vigtigere at sikre gode danske arbejdspladser, end det i sig selv er at kunne garantere, at verdens største offentlige sektor bliver endnu større, har der så i landets kommuner i det forgangne år været en plusvækst eller en minusvækst eller en nulvækst under den her regering?

Det er et meget, meget simpelt spørgsmål.

Kl. 11:35

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:35

Magnus Heunicke (S):

Så vidt jeg er orienteret om den økonomiske redegørelse, var der en minusvækst i 2011, og der var en meget, meget beskedent vækst i 2012, og det er også det, vi ser der kommer i 2013, og det er meget, meget beskedent. Der er ingen fra regeringspartierne, i hvert fald ikke mig, som står og siger, at det var da bare nemt, at det da er ligegyldigt, så lad os da endelig fortsætte med det.

Nej, det, vi jo siger, er, at der er blevet gjort en stor oprydningsindsats for at sikre, at vi kom tilbage på sporet, og så glæder jeg mig over det. Den har jeg taget til mig. Vi har smøget ærmerne op og gjort det, men vi er endnu ikke ude af krisen. Der skal fortsat være styr på økonomien og indsatsen for at sikre arbejdspladser og velfærd.

Kl. 11:36

Formanden:

Hr. Peter Skaarup for en kort bemærkning.

Kl. 11:36

Peter Skaarup (DF):

Igen gennem den seneste tid har vi hørt, at man i en række kommuner skærer ned på hjemmeplejen. Der er færre ansatte i en række kommuner. Og over for det står, at vi har en situation, hvor der fosser velfærds-kroner ud af statskassen til andre lande. Vi har under debatten allerede nu talt lidt om det, man kalder velfærdsturisme. Vi har i Dansk Folkeparti bemærket, hvad regeringspartiernes svar på det har været. Bl.a. siger den socialdemokratiske ordfører fru Mette Reissmann, at hendes opfattelse er, at dette ikke er noget, der slår bunden ud af den danske velfærd.

Kan Socialdemokraternes ordfører ikke se, at der er et problem i, at vi på den ene side skærer ned på den dagligdags velfærd, som vores ældre medborgere oplever ude i kommunerne, men samtidig siger regeringen – det gør vi ikke i Dansk Folkeparti – at der ikke er noget særligt problem i det her? De Radikale siger oven i købet, at De Radikale ikke har så stort et problem med at tale om forsikringsordninger, når det gælder velfærd i Danmark. Kan Socialdemokraterne ikke se, at der er et problem? Og hvad har man tænkt sig gøre ved det?

Kl. 11:37

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:37

Magnus Heunicke (S):

Når det drejer sig om ældrepleje, som er det, man tager udgangspunkt i i spørgsmålet fra Dansk Folkeparti, kan jeg forstå, har jeg lige set i dagens aviser, at det åbenbart er sådan, at man i Dansk Folkeparti i flere år har rejst rundt i Danmark med en såkaldt ældrepleje. Det er en ældrepleje med en masse konkrete og meget, meget dyre løfter til det og det og det. Det er Dansk Folkepartis politik, det vil man gennemføre, det er noget, folk kan regne med, når de sætter kryds ved Dansk Folkeparti.

Så kunne jeg egentlig godt tænke mig at vide, om man har tænkt sig at komme med et svar på, om det overhovedet kan hænge sammen økonomisk? Hvor har Dansk Folkeparti i det hele taget pengene fra til at betale for de gyldne løfter, som jeg kan forstå man åbenbart har rejst rundt med i flere år og sagt, at det kan folk få til de ældre,

hvis de stemmer på Dansk Folkeparti. Hvor er finansieringen? Og spørgsmål nr. 2: Hvordan pokker skal det blive til virkelighed, hvis man får hr. Lars Løkke Rasmussens nulvækst, som man jo altså peger på fra Dansk Folkepartis side?

Kl. 11:38

Formanden:

Hr. Peter Skaarup.

Kl. 11:38

Peter Skaarup (DF):

Nu troede jeg egentlig, at Folketingets mulighed for at spørge ordførere fra partierne foregår på den måde, at det er spørgsmål, der kommer henedefra. Jeg stillede nogle spørgsmål, som hr. Magnus Heunicke overhovedet ikke svarede på.

Det er en kendt sag, at Dansk Folkeparti gerne vil have flere penge til velfærd, også til de ældre. Vi har bl.a. stået bag ældrechecken. Det var en hård kamp.

Men uanset det har hr. Magnus Heunicke ikke svaret på det spørgsmål, jeg stillede. Hvad vil regeringen gøre for at forhindre, at den velfærd, vi kender i Danmark, fosser ud af landet i form af dagpenge, SU, kontanthjælp og lignende?

Kl. 11:39

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:39

Magnus Heunicke (S):

Det er sådan set samme spørgsmål, som hr. Kristian Thulesen Dahl stillede tidligere. Svaret er det samme: Det her er ikke nogen enkelt sag. Jo, selvfølgelig, hvis man vil ud af EU, så er det en enkelt sag, det er klart, så kan vi melde os ud af EU, og så vil jeg ønske held og lykke med at få det her land til at køre. Held og lykke med at få Danmark til at stå stærkt i konkurrencen og få danske arbejdspladser bevaret.

Det er, hvis man vil ud af EU, men hvis man vil blive i EU og bevare vores velfærdssamfund, så er det her en kompliceret sag. Derfor går vi praktisk til det og spørger fra sag til sag, hvordan vi kan få løst det. Hvis der er nogle gode ideer til, hvordan vi kan få løst det uden at melde os ud af EU, så hører vi rigtig gerne på det. Det kan jeg da sige til alle Folketingets partier at vi rigtig gerne hører på, men det er ikke enkelt, hvis man vil løse det her og bevare vores velfærdssamfund. Det er præmissen.

Kl. 11:39

Formanden:

Fru Mette Bock for en kort bemærkning.

Kl. 11:40

Mette Bock (LA):

Tak for det. Jeg kan forstå, at det skal være et mantra frem mod næste valg, at Socialdemokraterne ønsker en større offentlig sektor og flere offentligt ansatte. I dag er det sådan, at en socialrådgiver bruger 23 pct. af sin tid på mødet med borgerne, at en læge bruger 25 pct. af sin tid på mødet med patienterne, og at en skolelærer bruger 39 pct. af sin tid på mødet med børnene. Og det her er ifølge organisationernes egne tal.

Er det et mål i sig selv bare at få flere offentligt ansatte, eller kunne det være noget, som kunne komme på den socialdemokratiske dagsorden: at vi faktisk fik effektiviseret den her offentlige sektor, så vi fik løst nogle af de opgaver, der er, i stedet for at få flere til at sidde og vende papirer og evaluere og kontrollere hinanden i hoved og bagdel?

Kl. 11:40

Kl. 11:43

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 11:40

Magnus Heunicke (S):

Jeg kan så berolige fru Mette Bock med at sige: Ja, hvis fru Mette Bock havde læst regeringens planer, kunne hun have set, at vi i vores planer tager fat på at effektivisere den offentlige sektor. Det skal der selvfølgelig til, lige så vel som det skal til ude i de private virksomheder; det ved vi jo at de gør.

Skal man udover at effektivisere den offentlige sektor så også undergrave økonomien i den offentlige sektor ved at give astronomiske skattelettelser til nogle i forvejen højtloønnede og nogle meget rige millionærer, eller skal man bevare en stærk offentlig sektor? Der synes jeg jo at vi skal bevare en stærk offentlig sektor; for mig at se handler det om en styrkelse af den offentlige sektor. Og hvis man taler med de offentligt ansatte, siger de også: Lad os nu få lov til at udvikle vores arbejde frem for at blive dynget til med kontroltyranni og frem for at få trusler om at få undermineret økonomien i vores velfærd.

Kl. 11:41

Formanden:
Fru Mette Bock.

Kl. 11:41

Mette Bock (LA):

Jeg har nu haft fornøjelsen af at sidde i Folketinget i 2 år under en socialdemokratisk ledet regering. Jeg er endnu ikke stødt på en diskussion i de udvalg – og jeg sidder jo i et lille parti, så jeg har haft temmelig mange ordførerposter – hvor man går efter helt kontant at mindske bureaukratiet i den offentlige sektor og dermed forsøge at få den effektiviseret.

Så jeg vil gerne igen spørge ordføreren: Er det overhovedet ikke noget, som Socialdemokratiet ønsker at diskutere? En ting er, at man siger, at man vil, men hvis ikke man tager initiativer til det her i det høje Ting, så kommer vi jo ikke ud af stedet, og så bliver Socialdemokraterne bare fuldstændig utroværdige.

Kl. 11:42

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 11:42

Magnus Heunicke (S):

Nu ved jeg jo ikke, hvad det er for nogle udvalg, men det er mange, kan jeg forstå, og det må også være ret svært at holde styr på alle de udvalg, for der er sket noget i Danmark, mens fru Mette Bock har siddet i udvalg, og det er, at vi har lavet en folkeskolereform. Jeg ved, at Liberal Alliance ikke kunne finde ud af at være med i den reform. Men det er en reform, som styrker vores folkeskole, som sikrer, at der er mindre bureaukrati, og som sikrer, at de lærere, som tidligere brugte for meget af deres tid på bureaukrati, nu bruger mindre tid på bureaukrati og mere tid sammen med eleverne. Det er sådan set en af hovedoverskrifterne i den folkeskolereform, som fru Mette Bock åbenbart ikke kan huske eller ikke kender, og som Liberal Alliance desværre ikke er med til.

Kl. 11:43

Formanden:
Hr. Kristian Jensen, en kort bemærkning.

Kristian Jensen (V):

Jeg tror, at hr. Magnus Heunicke sådan nærmest ved en fejl er kommet til at svare konkret på et spørgsmål, og derfor takker jeg bare for indrømmelsen af, at der er nulvækst i den offentlige sektor under den socialdemokratisk ledede regering. Jeg kan så oplyse om, at der også var minusvækst i kommunernes forbrug både i 2012 og 2013. Det er jeg egentlig glad for at hr. Magnus Heunicke ved en fejl kom til at svare på, for så har vi fået det afklaret.

Mit spørgsmål er sådan set om det forhold, at der er 14.000 danskere, for hvem det ifølge regeringens egne beregninger bedre kan betale sig økonomisk, at de bliver hjemme, end at de går på arbejde: Er det god socialdemokratisk politik?

Kl. 11:43

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 11:43

Magnus Heunicke (S):

Jeg er nødt til at svare på det første spørgsmål også: Når man ser på, hvordan den offentlige sektor har udviklet sig fra 2011 til 2012 og 2013, er det rigtigt, at der er minusvækst i 2011. Og jeg ved ikke, om man overhovedet kan huske, hvordan det var, men i 2011 – de første 9 måneder – var det jo sådan set Venstre, der sad med ansvaret for Danmark, indtil vi fik et valg og en ny regering. Derefter, i de næste 2 år, har der været en meget, meget beskeden vækst. Den har været meget, meget beskeden. Det har været noget, som har betydet, at man alle steder har måttet løbe stærkere. Jeg vil da godt se det sted i den offentlige sektor, hvor man synes at man ikke løber stærkt. Dem, jeg kender, dem, jeg møder på mine ture rundt i Danmark, løber stærkt. De knokler, for det skal man gøre, når der bliver færre kolleger.

Så spurgte hr. Kristian Jensen om skattelettelser i bunden, og der kunne jeg da godt tænke mig at få en kommentar til, om det ikke er sandt, at der med vores skatterreform hvert år vil være en lettelse i bunden til dem, der tjener mindst (*Formanden:* Ja tak!), og det vil være sådan, at der hvert år vil være færre mennesker, for hvem det ikke kan betale sig at arbejde, end der er på noget tidspunkt har været under VK-regeringen.

Kl. 11:45

Formanden:
Hr. Kristian Jensen.

Kl. 11:45

Kristian Jensen (V):

Ifølge regeringens aftale om kommunernes økonomi i 2012, 2013 og 2014 var der både i 2013 i forhold til 2012 og i 2014 i forhold til 2013 minusvækst i kommunernes forbrug. Det synes jeg ikke hr. Magnus Heunicke skal løbe fra, men nu, når hr. Magnus Heunicke ved en fejl er kommet til at svare, bør han da stå ved svaret.

Spørgsmålet er: Hvis det ikke er socialdemokratisk politik, at der skal være 14.000 danskere, for hvem det ikke kan betale sig at gå på arbejde, fordi de rent faktisk får mindre ved at gå på arbejde, hvad har man så tænkt sig at gøre fremadrettet? Det er ikke, hvad vi har gjort i fællesskab, men hvad Socialdemokraterne fremadrettet vil gøre, for at det for de 14.000 bliver en gevinst at komme på arbejde.

Kl. 11:45

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 11:45

Magnus Heunicke (S):

Hvert eneste år frem til 2020 vil præcis de mennesker – vi taler jo om lav- og mellemindkomstfamilierne, vi taler om den enlige forsørger – få en lettelse. Men jeg vil da godt høre, hvordan Venstre vil finansiere det her, for nu har jeg prøvet skrive op, hvad det er, Venstre har lovet af skattelettelser: Først var det bankerne, der skulle have skattelettelser, så var det olieselskaberne, der skulle have skattelettelser, så var det millionærervingerne, der skulle have skattelettelser, så var det topskattebetalerne, der skulle have skattelettelser, så var det erhvervslivet, og nu er det så i bunden, man skal have skattelettelser. Det regnestykke lyder rimelig dyrt. Er der nogen chance for, at vi overhovedet får det regnestykke?

Kl. 11:46

Formanden:

Hr. Per Clausen, kort bemærkning.

Kl. 11:46

Per Clausen (EL):

Ja, det er jo ærgerligt, at vi ikke kan få svar på det i dag, men jeg ved, at Venstres formand gerne udtaler sig til pressen, så der kan han jo give svaret, når han ikke taler så meget herinde.

Jeg vil gerne spørge hr. Magnus Heunicke om en enkelt lille ting, og det er: Skulle jeg forstå hr. Magnus Heunicke's svar på fru Johanne Schmidt-Nielsens spørgsmål på den måde, at hr. Magnus Heunicke mente, at en god løsning på det, at man har reduceret antallet af offentligt ansatte med omkring 7.000 i denne regerings tid, er, at man har givet selskabsskattelettelser? Og så vil jeg bare høre: Hvor mange arbejdspladser er det nu, der er i de der selskabsskattelettelser? Jeg ved godt, at det koster nogle milliarder kroner, men hvad får man i grunden for det i form af arbejdspladser?

Kl. 11:47

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:47

Magnus Heunicke (S):

Det handler jo om at styrke det erhvervsklima, der er i Danmark. Det handler om, at vi i dag gør mere, end der nogen sinde er blevet gjort i Danmark, for at sikre, at det kan betale sig at investere i arbejdspladser i Danmark. Det er jo noget af det, som gør, at der ikke er en eneste af de 42 økonomer, der er i Ritzaus økonomipanel, som synes, at det var mere ansvarligt under VK-regeringen – ikke en eneste af dem. Det er noget af det, der gør, at der i udlandet er stor respekt for og anerkendelse af den plan, vi har lagt for Danmark, og det er noget af det, der gør, at der bliver investeret i vores arbejdspladser, selv om højrefløjen siger, at det ikke kan betale sig. Det er noget af det, der gør, at samfundet kan fortsætte.

Men vi vil selvfølgelig fortsætte arbejdet med at sikre, at det stadig væk kan betale sig at investere i Danmark. Og vi er klar til at se på hvad som helst i det arbejde.

Kl. 11:48

Formanden:

Hr. Per Clausen.

Kl. 11:48

Per Clausen (EL):

Jeg er ikke sikker på, at jeg helt forstår sammenhængen i det, hr. Magnus Heunicke siger. Hvordan gør selskabsskattelettelser det mere attraktivt at investere i Danmark, og hvor mange arbejdspladser kommer der ud af det? Vi skal være omhyggelige med, hvordan vi bruger pengene, siger hr. Magnus Heunicke, vi skal ikke klatte dem

væk. Men hvor mange arbejdspladser får man ved at bruge flere milliarder kroner på skattelettelser? Og mener hr. Magnus Heunicke, at vi skal vente til 2020, inden der kommer flere offentligt ansatte, end der var, da den socialdemokratiske regering trådte til? Har han udsendt øgningen af antallet af ansatte i den offentlige sektor til efter næste valg? Det er måske en lille smule dristigt.

Kl. 11:49

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:49

Magnus Heunicke (S):

Nej, spørgsmålet om selskabsskattelettelser er jo ikke et spørgsmål om at skabe arbejdspladser nu og her. Det er et spørgsmål om at bevare danske arbejdspladser. Det er jo et spørgsmål om, at vi kunne se, at Danmark var presset fra udlandet. Nabolandene sænkede deres selskabsskat, og i den situation tog regeringen en, synes jeg, ikke bare rigtig, men også modig og besværlig beslutning, nemlig at følge med, således at der ikke skal være nogen steder, hvor der sidder en bestyrelse eller en direktion og siger:

Vi flytter virksomheden fra Danmark, fordi det er for dyrt at være der. Vi flytter jobbene ud af landet og over til nabolandene.

Det skal ikke ske på vores vagt.

Kl. 11:49

Formanden:

Hr. Erling Bonnesen for en kort bemærkning.

Kl. 11:49

Erling Bonnesen (V):

Tak for det. Tak til den socialdemokratiske ordfører for bekræftelsen af, at der er minusvækst i Danmark. Det kører simpelt hen baglæns i Danmark. Det må være forfærdeligt at stå som socialdemokratisk ordfører og skulle synge en sang om at være kommet tilbage på sporet, når man bare kan konstatere, at der er underskud i kassen, at der er fyret 9.000 offentligt ansatte, og man kan følge med i, at arbejdspladserne i erhvervslivet flytter ud af landet.

Hvad skal der så til? Det var jo det, vi skulle debattere, altså at det skal kunne betale sig at arbejde. Og der kan man jo slå op i et notat fra regeringen selv og se, at der er 14.000 danskere, som ligger hjemme på sofaen, fordi det ikke kan betale sig at gå på arbejde. Var det ikke det, man skulle tage fat i? Hvad vil regeringen og Socialdemokraterne gøre ved det?

Kl. 11:50

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:50

Magnus Heunicke (S):

Jeg tror, at jeg – med al respekt for spørgsmålet – trods alt er nødt til lige at gøre et par ting klart. Nej, vi har ikke minusvækst. Det, jeg siger, er: Du får ikke os til at stå heroppe og sige, at nu er krisen overstået. Jeg kan tydeligt huske, at hr. Lars Løkke Rasmussen, som vi havde som statsminister før sidste valg – ham, der tabte 130 arbejdspladser i den private sektor hver eneste dag på sin vagt – stod heroppe på Folketingets talerstol og sagde: Krisen er overstået, regningen er betalt.

Det tror jeg nok man må sige var en sandhed med modifikationer. Og det får du ikke os til at sige. Men når vi nøgternt konstaterer, at der er tegn på et stemningsskifte, er det f.eks., når vi kan se, at vores arbejdsløshedstal her i Danmark nu er de laveste i 4 år. Det synes jeg er at gå den rigtige vej. Og hvis Venstre synes, at det da er ærgerligt, at det går den rigtige vej, så lad os få det helt nøgternt. Men jeg me-

ner faktisk, at det er gode nyheder. Men det er ikke nyheder, der får os til at kunne forlade krisen, for der er vi ikke endnu.

Kl. 11:53

Kl. 11:51

Formanden:

Vi bruger ikke duformen ved tiltale af hinanden i Folketinget.
Hr. Erling Bonnesen.

Kl. 11:51

Erling Bonnesen (V):

Vi har haft 2 år med den nuværende regering. Så er det på tide, at man kigger på resultattavlen. Det er sådan en slags midtvejsresultat. Her ser man så, at der er underskud i kassen, at der er 9.000 færre offentligt ansatte, og vi kan følge med i, at arbejdspladserne i erhvervslivet flytter ud af landet. Det er her, hvor den socialdemokratiske ordfører konkluderer, at Danmark er tilbage på sporet. Det synes jeg godt nok er noget af et skønsmaleri.

Hvordan kan vi så rette op på det? Jamen det er jo sagt af mange: Vi skal arbejde os ud af krisen. Jamen så sørg dog for, at det kan betale sig at arbejde. Og der er 14.000, som venter på, at det skal kunne lade sig gøre. Det savner jeg et svar på. Hvad er svaret?

Kl. 11:52

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:52

Magnus Heunicke (S):

På Venstres vagt sidste gang tabte Danmark 130.000 arbejdspladser. På Venstres vagt sidste gang rutsjede vi ned ad ranglisterne for konkurrenceevne. Vi tabte 20 pct. i konkurrenceevne. På Venstres vagt sidste gang satte man erhvervsskatter op for 24 mia. kr.

Jeg synes ærlig talt ikke, at Venstre har noget som helst at være stolt af.

Kl. 11:52

Formanden:

Fru Liselott Blixt for en kort bemærkning.

Kl. 11:52

Liselott Blixt (DF):

Tak. Jeg blev ringet op i fredags af en ældre mand. Han spurgte, hvornår regeringen kom med en pille, som de ældre kunne tage, så de ikke var til mere besvær. Han fortalte, at man i de sidste par uger havde talt så meget om, hvor meget de ældre fyldte, hvor meget de kostede, og hvor mange problemer de havde, så han følte ikke, det var sjovt at leve mere. Et eller andet sted kan jeg jo godt give den her ældre mand ret med alt det, vi læser om i medierne, med en statsminister, der holder en åbningstale uden at nævne de ældre med et ord, og med en ordfører, der siger, at vi nu er på rette kurs, og at man har rettet op.

Hvad er det, man har rettet op på? Man lovede, at der ikke skulle ligge patienter på sygehusgangene. Vi har stadig væk medicinske patienter, der fylder mere på gangene, end de gjorde for 2 år siden. Vi har en regionsformand, Bent Hansen, der siger: Jeg bliver ved med at lukke sengepladser. Og vi har en sundhedsminister, der siger, at nu skal borgerne ligge derhjemme, vel vidende at en rapport, som vi kunne læse i går, siger, at ensomme ældre, der ikke har hjemme-hjælp, oftere kommer på sygehuset og får mere brug for hjælp. Så hvad er Socialdemokraternes plan for de ældre, og hvordan kan de få en bedre omsorg?

Kl. 11:53

Formanden:

Ordføreren.

Magnus Heunicke (S):

Vores plan er, at der skal være plads til en vækst i den offentlige sektor, at der, når vi bliver flere ældre, når vi lever længere, skal være økonomisk plads til, at der også er løn til personalet. Når det drejer sig om sygehusene, er vores plan, at danske patienter skal have den bedste og nyeste og meget ofte også dyreste medicin. Det er vores plan. Det hænger sammen, den er finansieret. Det er vores 2020-plan.

Så kunne jeg godt tænke mig at vide, hvad der er Dansk Folkepartis plan. Man siger, at man vil have mere velfærd end det, vi kan levere i vores 2020-plan, jeg kan forstå, at det er det, DF vil have, men hvis man taler så varmt for velfærd, hvorfor peger Dansk Folkeparti så på Venstre og Venstres nulvækst, som jo vil betyde færre penge til velfærd, færre penge til at betale løn til de mennesker, der skal passe vores gamle, og som skal få vores syge tilbage på benene igen?

Kl. 11:55

Formanden:

Fru Liselott Blixt.

Kl. 11:55

Liselott Blixt (DF):

Nu er det lidt sjovt, at hr. Magnus Heunicke, hver eneste gang der er en, der stiller et spørgsmål, stiller modspørgsmål. Nu er det ikke sådan, det er indrettet. Meningen er, at vi skal spørge ordføreren.

Men vi har vores finansiering til, hvad vi vil, og grunden til, at vi peger på en anden statsminister, er jo, at det er der, vi kan få indflydelse. Vi ser i dag, at de ældre har det værre end for 2 år siden, så jeg ved ikke rigtig, hvad det er, hr. Magnus Heunicke siger man vil gøre for de ældre. For er det først i 2020, de ældre skal have det godt? Hvad med her og nu? Det er nu, de ligger på gangene, det er nu, de har ble på i forbindelse med hjemmeplejen i stedet for at få hjælp. Hvordan vil man sikre, at de ældre får den hjælp i dag?

Kl. 11:55

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:55

Magnus Heunicke (S):

Det vil vi sikre, ved at der er en balance i den måde, vi styrer Danmark på. På den ene side kæmper vi alt, hvad vi kan, for at sikre private danske arbejdspladser. Det giver indtægter til familien, og det giver penge i kassen. På den anden side er der vores velfærdssamfund, som skal være intakt, og det er jo ikke nogen nem omgang at få et stort, moderne, dyrt, solidarisk velfærdssamfund igennem sådan en økonomisk krise. Det er da tankevækkende, at alle de partier, som peger på hr. Lars Løkke Rasmussen, vil skære ned i velfærden undtagen åbenbart Dansk Folkeparti. Så er spørgsmålet jo, hvordan vi skal kunne stole på de ting, de løfter, Dansk Folkeparti giver til vores ældre, når det er, man peger på en mand, som vil have nulvækst og nedskæringer.

Kl. 11:56

Formanden:

Den sidste korte bemærkning til den socialdemokratiske ordfører er fra fru Louise Schack Elholm.

Kl. 11:56

Louise Schack Elholm (V):

Tak. Jeg lyttede interesseret til hr. Magnus Heunicke's tale, og jeg var meget overrasket over, at der overhovedet ingen politiske mål var i den. Der er åbenbart intet, den her regering vil. Det går kun ud

på at svine Venstre til, det går kun ud på at lave skræmmekampanjer. Nogle politiske mål for, hvad man selv vil med magten, er der overhovedet ikke. Det er ganske tankevækkende.

Når det så er sagt, er vi trods alt glade for, at hr. Magnus Heunicke har bekræftet, at der har været minusvækst i kommunerne det sidste par år, at der er 9.100 færre ansatte i kommunerne her gennem de sidste 2 år, at 14.000 danskere betaler penge for at gå på arbejde. Synes hr. Magnus Heunicke virkelig, at det er rimeligt, at danskerne skal betale penge for at gå på arbejde? Det burde da for ethvert menneske kunne svare sig at gå på arbejde og yde noget for Danmark. Det er jo det, vi har brug for. Så vil hr. Magnus Heunicke forsøge på at give et svar denne gang på, hvorfor det er rimeligt, at 14.000 danskere skal betale penge for at gå på arbejde?

Kl. 11:57

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:57

Magnus Heunicke (S):

Ja, vi har lavet en skattereform. Den er ikke rullet ud i samfundet endnu. Det vil den blive gradvis, efterhånden som pengene i kassen er til det. Indholdet af den skattereform er jo markant anderledes end de skattereformer, vi havde under VK-regeringen. Dengang var det de allermest velhavende, der fik gevinsten. Da var det bankdirektøren for Danske Bank, der fik en halv million ekstra i årlig skatteletelse. Det synes man dengang var fair og rigtigt og godt. Vi var nogle, der advarede og stemte imod, men det synes man var fair og rigtigt og godt. O.k.

Nu har vi lavet en skattereform, der år for år betyder, at lettelserne kommer til ganske almindelige lav- og mellemindkomstfamilier, til den enlige forsørger, som betyder, at der er flere, der får en reel gevinst ved at gå på arbejde end nogen sinde under VK-regeringen – end nogen sinde. Hvis Venstre er optaget af det her spørgsmål, og det kan jeg høre at man er, så er det da egentlig meget interessant, hvorfor man så kunne levere dårligere tal på det her end de tal, som kommer ud af vores skattereform.

Kl. 11:58

Formanden:

Fru Louise Schack Elholm.

Kl. 11:58

Louise Schack Elholm (V):

Det er jo ganske enkelt ikke rigtigt, fordi de skattereformer, som er lavet under den her regering, faktisk er mere skæve end dem, vi lavede under vores regering. Så jeg vil bare lige høre: I dag skal et ægtepar på kontanthjælp op og tjene 35.000 kr., for at det kan betale sig for den ene at tage et arbejde – 35.000 kr. Det er en væsentlig stigning endda bare gennem den levetid, som denne regering har haft. Hvor sandsynligt mener ordføreren det er, at et kontanthjælpsægtepar kan starte med en løn på 35.000 kr.?

Kl. 11:59

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:59

Magnus Heunicke (S):

Jeg er desværre nødt til nu her i slutningen af debatten at rette Venstre. Hvis man selv tror det, så synes jeg selvfølgelig, at det er ret alarmerende, tror man, at man kan bilde danskerne det ind, er det også slemt, nemlig det at vores skattereform, som har fokus på lav- og mellemindkomstfamilierne, er, som jeg hørte det, mere skæv end rødvinreformerne tilbage i 00'erne, der gav over en halv million

kroner i lettelser til bankdirektøren for Danske Bank. Nej, *det* var skævt. *Det* var skævt.

Det, vi gør, er at sikre, at lav- og mellemindkomstfamilierne, den enlige forsørger, får mere ud af at arbejde end på noget tidspunkt under VK-regeringen.

Kl. 12:00

Formanden:

Tak til den socialdemokratiske ordfører.

Jeg skal her om et øjeblik udsætte mødet. Vi starter igen kl. 13.00 med ordførertalen fra Dansk Folkeparti.

Mødet er udsat. (Kl. 12:00).

Kl. 13:00

Forhandling

Første næstformand (Bertel Haarder):

Mødet er genoptaget.

Det næste rækken af ordførere er Dansk Folkepartis ordfører, hr. Kristian Thulesen Dahl. Værsgo.

Kl. 13:01

(Ordfører)

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Tak, formand. Statsministeren er lige er kommet, og det er jeg selvfølgelig glad for, for det handler om statsministerens åbningstale i tirsdags. Og jeg vil med det samme sige tak til statsministeren for åbningstalen. Det synes jeg faktisk man bør gøre, og jeg synes også, at jeg vil understrege, at en åbningstale, som jo markerer Folketingets åbning, også markerer en festdag for vores demokrati. Det synes jeg ikke man skal undlade lige at erindre om på en åbningsdebatsdag som i dag.

Jeg vil også med det samme sige, at i sådan en åbningstale er der selvfølgelig, som i alle åbningstaler, en lang række positive ting. Jeg synes eksempelvis, det var dejligt, at statsministeren i tirsdags indledte sin tale med at minde om, at det i år er halvfjerdsåret for reningen af vores jødiske landsmænd. Det synes jeg bestemt var på sin plads, og det synes jeg var velvalgt.

Jeg synes også, det var godt, at statsministeren brugte en del tale-tid på at tale om erhvervsuddannelser, altså om, hvordan vi sikrer os en uddannelsessektor, hvor der også er gode muligheder for at blive erhvervsuddannet som tømrer og smed osv., og hvordan vi kan få højnet både kvaliteten af erhvervsuddannelserne, men også den status, der bør omgærde erhvervsuddannelserne. Så det synes jeg bestemt også var godt.

I bund og grund kan jeg – som tredje taler i rækken – sige, at efter jeg har hørt de to første ordførere, der har været heroppe, så har jeg egentlig fået sådan et déjà-vu. Det er i forhold til det her med, at det altså altid er sådan, at den ene kommer op og nærmest præsenterer et glansbillede og fortæller, hvor fantastisk det hele er, og den anden fortæller, hvor forfærdeligt det hele er. Og afhængigt af hvem der sidder i regering, kan man somme tider lidt få fornemmelsen af, at det bare skifter lidt rundt, afhængigt af hvem der sidder i regering, og hvem der så er i opposition. Det er nok, fordi der kun er 10 minutters taletid, så man hurtigt sådan skal gå til biddet, og det kan jeg selvfølgelig have forståelse for.

Men vi må jo altså også huske på, at tingene ikke er så sorte eller hvide. Der er jo en masse ting, der fungerer i det danske samfund, og som vi alle sammen er utrolig glade for hver evig eneste dag. Og det er, uanset om vi møder alle de mange danskere, der knokler løs i vores produktionsvirksomheder, tjener penge hjem til landet og sikrer, at vi har en velstand i det her land, som er meget høj i forhold til så

mange andre lande, eller om vi taler om de mange mennesker i den offentlige sektor, som jo hver eneste dag sikrer, at bl.a. vores syge medborgere bliver hjulpet på sygehusene eller hos lægen, eller hvor det er, man møder folk, der hjælper de syge, dem, der hjælper vores ældre på plejehjemmene eller ved hjemmebesøg, når der er behov for det.

Altså, der er jo rigtig mange mennesker, der på den måde knokler for vores fællesskab, passer vores børn i daginstitutionerne eller underviser dem i skolen. Og somme tider er det ikke helt nemt, somme tider er der altså børn, der er svære at få til at sidde stille, men der er alligevel nogle, der tager et ansvar, eller vores politifolk, som kæmper for at holde orden på tingene rundt omkring, kæmper mod indbrudstyve, der hærger, eller hvad det kan være, de gør en stor indsats for eneste dag, eller de brandmænd, der rykker ud, når det brænder, og der er behov for dem. Det er ting, vi skal huske.

Jeg må sige, at i forhold til at kunne sikre alle de her ting fremover, håber jeg, at statsministeren – som hun også var inde på i sin åbningstale i tirsdags – får ret i, at der er et spirende opsving på vej, altså at der er en mere optimistisk tilgang til hele den økonomiske udvikling. Indtil nu har regeringen jo desværre, hver gang den har kigget på økonomien, måttet nedjustere skønnet for væksten i det danske samfund. Så man kan jo sige, at regeringen efter de første 2 års levetid ikke har nogen særlig høj troværdighed i forhold til det her med at bedømme den økonomiske udvikling. Men det er jo ikke det samme, som at vi ikke meget håber, at der er nogle spæde tegn derude på, at der kommer en bedre økonomisk situation, og vi ønsker så at skubbe til den økonomiske udvikling.

Det er jo også derfor, at vi nu i et par måneder har gjort det klart, at hvis der er enighed om, at nogle af de ting i vækstplanen fra foråret, som vi blev enige med regeringen om, og som har til formål at sikre, at man holder nogle flere arbejdspladser herhjemme i Danmark, i stedet for at de bliver sendt til udlandet – altså gode initiativer og ting, der holder arbejdspladser i Danmark – hvorfor så ikke lade dem træde i kraft allerede 1. januar næste år i stedet for at vente til 2015? Og det er jo et af de steder, hvor vi hele tiden prøver at afveje, om vi kan finde en forståelse hos regeringen for nogle af de ting, vi synes ville være gode at gøre, så vi ad den vej også kan få noget indflydelse på, hvad der så rent faktisk sker.

Kl. 13:05

Der er også nogle områder, hvor Danmark er udfordret. Jeg synes, der var nogle ting, der virkelig haltede i statsministerens tale; det skal jeg ikke undlade at gøre opmærksom på her i dag. Det er områder, hvor jeg synes at statsministeren fejler. Et af de store punkter er jo det her med velfærdsturisme. Vi har diskuteret det en del allerede her i formiddags, altså det her med, at man fra bl.a. Østeuropa kan komme til Danmark og med en meget, meget lille og beskeden arbejdsindsats få adgang til det danske velfærdssystem. Det kan være børnecheck, SU, kontanthjælp, eller hvad det er, der er udfordret. Vi hører historierne hele tiden. Men vi kan se, at det kun går den ene vej. Det går kun i retning af, at det bliver et større og større problem. Så kan vi altid diskutere hastigheden, og hvornår et problem er for stort. Men det er efter vores opfattelse for stort, og det er noget, der med rettidig omhu skal sættes ind over for, og det skal gå stærkt.

Det er jo derfor, vi foreslår statsministeren et, ja, lad os bare kalde det nationalt kompromis. Altså, det her er en opgave af en sådan karakter, at det burde være noget, statsministeren satte sig i spidsen for at løse, altså indkalde de politiske partier her i Folketinget til et møde om, hvordan vi i fællesskab løser det her store problem. Hvis ikke man gør noget, så har det her potentiale til at undergrave den danske velfærdsmodel. Vi agter ikke stiltiende at se på det. Vi agter at gøre noget ved det. Vi er bekymrede over den udvikling, vi ser. Vi kan have den mistanke, at regeringen ikke rigtig er bekymret, og at det i virkeligheden er derfor, at der ikke rigtig sker noget, men vi håber det modsatte.

Udenlandske løntrykkere var statsministeren meget kort inde på i tirsdags. Det er godt med kontrolaktioner, men spørgsmålet er jo bare, om det er nok. Vi mener, at der skal regelændringer til, for at man for alvor kan gøre noget ved social dumping. Så det har også noget at gøre med, om man er klar til at konfrontere EU med ønsket om at lave om på EU's regler.

I halen af de problemer, vi ser omkring udenlandske løntrykkere, ser vi altså også en stigende kriminalitet. Vi ser en masse indbrud. Vi ser også østeuropæiske bander, der hærger i Danmark. Det er jo derfor, vi i Dansk Folkeparti bliver ved med at tale om det, selv om jeg godt ved, at der er nogle, der trækker på smilebåndet og tænker, at åh nej, er det nu det igen. Men ja, det er det. Det er derfor, vi bliver ved med at tale om, at det er godt at have kontrol ved vores grænser. Jeg ved godt, at venstrefløjten finder det meget, meget uhørt, at vi bliver ved med at nævne det, men det bliver vi ved med, og vi håber selvfølgelig, der kommer en situation, hvor vi igen kan få et flertal her i Folketinget til at forstå, at der skal kontrol ved vores grænser. Det er en del af løsningen på de problemer, vi ser.

De ældres forhold har været til debat ganske sporadisk, og ganske sporadisk, fordi det ikke blev nævnt i statsministerens tale i tirsdags med et eneste ord. Jeg tror i virkeligheden, at mange deler f.eks. den opfattelse, der er hos Ældre Sagen, som jo har været ude og udtrykke bekymring i forhold til, om det betyder, at de ældres forhold egentlig ikke rigtig er noget, der optager statsministeren. Men det er jo mærkeligt, at det ikke er noget, der er tid til at nævne med et eneste ord i statsministerens tale, selv om vi jo desværre har diskussioner nu i det danske samfund om, hvor mange ældre der ikke kan blive hjulpet til toiletbesøg og derfor må håndtere det på anden vis, på ganske uværdig vis. Hvorfor er det ikke noget, der er højere på dagsordenen? Man kunne også have troet, at det var noget, der i finansloven ville have en særlig plads. Det er det jo desværre ikke fra regeringens side.

Der er også mange ældre, der sidder og er nervøse for den udbredelse af teknologi, som er på dagsordenen. De ser regeringens repræsentanter optræde i medierne omkring teknologi og frygter, at det er noget, der bliver trukket ned over hovedet på de ældre. Hvis det skal være en succeshistorie, er det jo vigtigt, at det bliver lavet i et samarbejde med de ældre, så det ikke er noget, der bliver trukket ned over hovedet på de ældre, men noget, som de ældre selv kan se en værdi i, altså at det øger deres livskvalitet. Det er sådan, det skal være.

I den regel, der ligger om, at fra 2015 skal al kommunikation foregå elektronisk, er der en undtagelsesmulighed. Men hvordan bliver den forvaltet? Sikrer den de ældre, som ikke har mulighed for at kommunikere elektronisk med det offentlige? Det er der også rigtig mange, der helt berettiget er optaget af.

Hvor var i øvrigt værdipolitikken, vil jeg spørge statsministeren, i talen i tirsdags? Hvorfor var der ikke nogen ord om, at vi ser det største antal asylansøgere til Danmark siden 2002? Det ser ud til, at det både i 2012 og 2013 giver rekord. Hvorfor var der ikke et ord om, hvad det betyder i forhold til de udgifter, der følger med? Hvorfor var der ikke nogen ord om den gamle sandhed, som jeg troede Socialdemokraterne har taget til sig, nemlig at jo flere, der kommer, jo sværere er det at nå at integrere de mennesker, der kommer. Og hvis ikke vi når at få de mennesker, der kommer, integreret på fornuftig vis, så skaber det bare større problemer senere hen. Så udfordrer det vores fællesskab i Danmark. Det udfordrer vores samhørighed, og det er selvfølgelig et problem.

De ting kunne jeg godt have tænkt mig, at vi havde hørt mere til fra statsministerens side, plus selvfølgelig en række andre. Men det er de ting, jeg kan nå at nævne på de 10 minutter, der er blevet afsat til ordførerindlæg her i Folketinget. Så jeg glæder mig til den debat, der følger herefter.

Kl. 13:11

Kl. 13:13

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til ordføreren.

Det er dejligt, at undervisningsministeren fører engagerede samtaler med indtil flere ordførere her under Dansk Folkepartis ordførertale, men hvis de skal være så lange og så højrøstede, bør de altså foregå uden for salen; det er sagt i al venskabelighed.

Der er ejendommeligt nok en meget lang række ordførere, der gerne vil have ordet; den første er fru Karin Gaardsted.

Kl. 13:11

Karin Gaardsted (S):

Tak for det. Jeg står her med en pjece fra Dansk Folkeparti, hvor hr. Kristian Thulesen Dahl fortæller, hvad Dansk Folkeparti vil gøre for de ældre. Der er mange sympatiske forslag imellem; bl.a. vil man sikre, at alle folkepensionister kan få gratis offentlig transport. Men jeg kunne godt tænke mig at vide, hvordan Dansk Folkeparti vil finansiere de mange forslag. Vil hr. Kristian Thulesen Dahl konkret anvise, hvordan det skal finansieres?

Kl. 13:12

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 13:12

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Det, der er sagen, når det gælder vores ældrebrochure, ligesom det er, når det gælder vores andet materiale, er, at vi angiver den retning, som vi mener at samfundet skal gå i. Vi angiver i vores materiale, hvordan vi vil udvikle et område, som vi synes har behov for, at man alle sammen er noget mere optaget af det; her er det ældreområdet. Vi synes, der er mange ting på ældreområdet, der halter, og som vi mener der bør gøres noget ved. Det, vi jo så gør, fra år til år, er, at vi helt konkret foreslår: Hvad vil vi så gøre med de penge, der er til rådighed? Vi har i vores udspil i forhold til finansloven jo markeret, at vi ønsker, at der næste år skal bruges flere penge på de ældre. Det er klart, at hvis man fra regeringens side vælger at sige til Dansk Folkeparti, at det er fint, det vil man gerne indgå i et konstruktivt samarbejde om, og vi så i fællesskab finder flere penge til ældreområdet, ja, så kan nogle af de ønsker, som vi jo har, forhåbentlig blive opfyldt.

Så udfylder man selvfølgelig ikke hele programmet, det er ikke sådan, at vi fra det ene år til det næste kan sige, at nu er Dansk Folkeparti forslag til forbedringer på ældreområdet på plads, så nu skal vi ikke tænke mere på ældreområdet i 2015, i 2016 og i 2017 osv., for selvfølgelig skal vi da det. Men så er vi forhåbentlig kommet et lille skridt i den rigtige retning med de penge, der er at gøre godt med. Vi har i hvert fald foreslået, at der næste år bliver afsat flere penge til ældreområdet, så man på den måde kan løfte nogle af de ting, som vi synes er vigtigst i forhold til de ældre.

Kl. 13:13

Første næstformand (Bertel Haarder):

Karin Gaardsted.

Kl. 13:13

Karin Gaardsted (S):

Men det er vel ikke tilfældigt, hvad der står på den liste, nemlig gratis transport til alle over 65 år. Hvor mange borgere er der på over 65 år? Der er 1.013.557. Jeg vil gerne have at vide, hvad det kommer til at koste.

Kl. 13:13

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Det har jeg ikke nogen beregning på, så det kan jeg ikke sige. Det, vi ønsker, er at gøre den offentlige transport for en stor gruppe af de ældre meget billigere. Men hvornår det kan gennemføres, har vi ikke noget bud på. Det, der er behov for, hvis vi ser på næste år, vil være at øge plejen for vores ældre, det vil være at sikre, at der bliver flere penge til de plejekrævende ældre. Så når vi bliver spurgt, hvad vi vil gøre i 2014 i forhold til at forbedre vilkårene for de ældre medborgere, svarer vi, at vi mener, at der skal afsættes flere penge til bl.a. en bedre ældrepleje. Når vi i vores materialer angiver, i hvilken retning vi vil gå, så er det ikke et udtryk for, at vi tror på, at det kan blive gennemført fra det ene år til det næste. Må jeg minde om, at vi, da vi lavede ældrechecken, sådan set heller ikke mente, at den i et hug blev det rigtige. Men det er jo en retning, vi arbejder i, i forhold til at sikre nogle af de pensionister, der økonomisk har mindst, nogle bedre økonomiske vilkår.

Kl. 13:14

Første næstformand (Bertel Haarder):

Den næste spørger er hr. Jeppe Mikkelsen.

Kl. 13:14

Jeppe Mikkelsen (RV):

Tak. Jeg forstår på Dansk Folkepartis finansordfører, hr. René Christensen, at den her ældrepjece er et inspirationskatalog. Skal man forstå det på den måde, at når Dansk Folkeparti deler sådan en ældrepjece ud, hvor der sort på hvidt står, at alt offentlig transport for folkepensionister skal være gratis, er det kun til inspiration? Tror hr. Kristian Thulesen Dahl, at de 1.013.557 danskere på 65 år og derover tror, at det kun er til inspiration, når de læser det?

Kl. 13:15

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 13:15

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg tror virkelig, at man undervurderer danskerne, hvis man ikke tror, at danskerne udmærket er klar over, at det, de politiske partier går ud og siger, er, i hvilken retning de ønsker at samfundet skal gå. De er udmærket godt klar over, at det leverer man så ikke fra det ene år til det næste. Jeg havde nær sagt, at de nuværende regeringspartier om nogen er garant for at forklare det til det danske folk, for er der nogen, der før et valg har været ude at love den danske befolkning guld og grønne skove uden at levere efter valget, er det de nuværende regeringspartier. Man problematiserer, at politiske partier går ud og siger til danskerne, hvilken retning de gerne vil trække samfundet i. Og bagefter siger man så, at danskerne virkelig synes, at det er helt omsonst, at vi ikke kan levere det fra det ene år til det næste. Nej, da vi sagde, at vi gerne ville have en ældrecheck, fik vi ikke i første hug den ældrecheck, vi ønskede os, men vi har arbejdet videre, og i løbet af en årrække fik vi bygget en ældrecheck op, der var ganske fornuftig. Men det tog søreme nogle år, og det er jo sådan de politiske partier arbejder. Det gør vi alle sammen.

Kl. 13:16

Første næstformand (Bertel Haarder):

Jeppe Mikkelsen.

Kl. 13:16

Jeppe Mikkelsen (RV):

Hr. Kristian Thulesen Dahl sagde under finanslovsdebatten sidste år: »... at der skal man anvise, hvordan man så finansierer sin politik, altså hvordan man finder penge til de ting, man foreslår.«

Jeg synes i øvrigt, at det er et meget klogt citat. Nu har vi så i dag et forslag til vedtagelse fremsat af de borgerlige partier, hvori man bl.a. ønsker at fremrykke skatte- og afgiftslettelser, samtidig med at man præsenterer nogle meget dyre ældretiltag. Mener hr. Kristian Thulesen Dahl stadig, at man skal anvise, hvordan man finansierer sin politik, altså finder penge til de ting, man foreslår?

Kl. 13:16

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 13:17

Kristian Thulesen Dahl (DF):

De ønsker, vi har til finanslov 2014, er jo det, som vi håber at komme i forhandling med regeringen om. Deri har vi anvist, hvor vi vil finde pengene til en styrket ældreindsats. Vi har også anvist, hvordan vi vil finde penge til at fremrykke de ting i vækstplanen fra i foråret, som vi ønsker skal fremrykkes. Så vi har nøjagtig anvist, hvordan de penge skal findes. Er det det samme, som at vores ambitioner på ældreområdet med hensyn til, hvordan vi forbedrer ældreområdet, er udtømt? Er det udtryk for, at vi så har fået gennemført alle vores ønsker på ældreområdet? Nej, det er det ikke. Det kan vi lige så godt sige. Er det udtryk for, at vi så er færdige med at snakke om ældrepolitik? Nej, det er det ikke.

Kl. 13:17

Første næstformand (Bertel Haarder):
Næste spørger er fru Özlem Sara Cekic.

Kl. 13:17

Özlem Sara Cekic (SF):

Forvirringen er sådan lidt stor, for her i pjecen står der, at al offentlig transport for folkepensionister skal være gratis. Og nu har formanden allerede sagt: Nej, nej, det er en gruppe, som det skal være meget billigere for.

Men nu går jeg bare til noget andet, for nu siger ordføreren, at det her handler om, hvilken vej samfundet skal udvikle sig. Jeg kan forstå, at Dansk Folkeparti også foreslår, at ældre skal kunne arbejde uden at blive trukket i pension. Og ifølge social-, børne- og integrationsministerens svar den 30. september på Finansudvalgets spørgsmål 509 vil det koste 1-2 mia. kr. at gennemføre. Kan ordføreren så prøve at redegøre for, hvordan det skal finansieres?

Kl. 13:18

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 13:18

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Nej, for vi har ikke foreslået at gennemføre vores samlede ældrepolitik til næste år. Vi gennemfører de ambitioner, vi har, bl.a. på ældreområdet, år for år, efterhånden som vi kan komme igennem med tingene. Altså, vi er et parti, som jo ikke har haft indflydelse på, at vi har den nuværende regering. Vi er et parti, som ikke er inde i forhold til at kunne få særlig stor indflydelse, så vi må jo spille den rolle, vi nu kan spille, og søge den indflydelse, vi nu kan søge.

Vi prøver så, for så vidt angår finansloven for 2014, at få indflydelse på nogle helt konkrete områder, og vi har gjort det krystalklart, hvor vi vil finde penge til næste år til en forstærket indsats for vores ældre, bl.a. i ældreplejen. Vi har også anvist, hvordan vi vil finde penge til at fremrykke de ting, som skaber bedre betingelser for vores virksomheder i forhold til vækstplanen.

Det er sådan, vi arbejder, så når vi forhåbentlig får mulighed for at komme til en konkret forhandling, vil vi angive, præcis hvor det er, at vi gerne vil bruge nogle flere penge, og vi vil også anvise, hvor

vi finder de penge. Men vi anerkender blankt, at vores samlede politik vil det tage en årrække at gennemføre, og at vi skal have stor indflydelse for at kunne gennemføre den. Så det er ikke noget, man bare lige knipser med fingrene og så får gennemført i det Folketing, vi har her.

Kl. 13:19

Første næstformand (Bertel Haarder):
Fru Özlem Sara Cekic.

Kl. 13:19

Özlem Sara Cekic (SF):

Men i den her pjece, som man deler ud til alle danskerne, siger Dansk Folkeparti jo på klart og tydeligt dansk, at ældre skal kunne arbejde uden at blive trukket i pension, og at det ifølge beregningerne koster mellem 1 og 2 mia. kr. Jeg spørger jo ikke, hvordan regeringens finanslovsudspil ser ud. Jeg spørger bare: Hvordan vil Dansk Folkeparti finansiere det her, når det koster mellem 1 og 2 mia. kr.?

Altså, det kunne da være rart at vide, hvor pengene skal hentes fra, hvem der skal betale. Det må da ikke være så svært at svare på, når man tænker på, at ordføreren er en af de skarpeste tidligere finansordførere. Hvor skal pengene komme fra?

Kl. 13:20

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 13:20

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Altså, jeg forstår godt, hvorfor man er optaget af, hvordan vi andre vil gøre nogle positive ting på ældreområdet, når man har det problem som regeringsparti, at man har en statsminister, der holdt en tale i forgårs uden at nævne ældreområdet med ét ord; når man har en finansminister, der fremsætter et finanslovsforslag uden at styrke ældreområdet.

Så kommer vi med den mulighed, vi har, for at prøve at få indflydelse og siger: Vi vil gerne ind at samarbejde med regeringen i forhold til at skaffe flere penge til ældreområdet næste år, og vi anviser, hvor vi så vil skaffe pengene fra. Er det det samme, som at vi så har gennemført vores ældrepolitik på lang sigt i forhold til en brochure, der anviser, i hvilken retning vi mener Danmark skal gå i forhold til at hjælpe vores ældre? Nej, det er det ikke. Det har jeg sagt igen, så nu har jeg sagt det nogle gange.

Jeg tror i virkeligheden, at det på mange måder er lidt, som da Socialdemokraterne i 2007 havde en lang række krav om minimumsrettigheder på ældreområdet; da opererede man også med en masse ting for at vise, i hvilken retning man ønskede, at ældreområdet skulle gå. Jeg mener ikke, at man dengang havde finansieret det – det skal jeg blankt erkende – men de sagde, at det var den vej, de gerne ville gå, og vi måtte jo respektere, at der havde de anvist en retning.

Kl. 13:21

Første næstformand (Bertel Haarder):
Den næste spørger er fru Johanne Schmidt-Nielsen.

Kl. 13:21

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Når de nuværende regeringspartier anviser retninger – for nu at benytte hr. Kristian Thulesen Dahls sprogbrug – og de retninger så ikke bliver gennemført fra den ene dag til den anden, plejer hr. Kristian Thulesen Dahl at kalde det for løftebrud. Men jeg kan forstå, at det er nogle andre spilleregler, som gælder for Dansk Folkeparti.

Nå, men jeg kan forstå, at Dansk Folkeparti mener og kritiserer regeringen for, at der bruges for få penge på velfærd. Det er jeg og

Enhedslisten fuldstændig enig i; det går hårdt ud over vores børn og vores ældre. Det, jeg så ikke kan forstå, er, hvordan Dansk Folkeparti kan få det til at hænge sammen, når man kritiserer den nuværende regering og fru Helle Thorning-Schmidt for at bruge for få penge på velfærd, men peger på en anden statsministerkandidat, nemlig hr. Lars Løkke Rasmussen, som vil bruge endnu færre penge på velfærd.

Hvordan hænger det sammen? vil jeg spørge hr. Kristian Thulesen Dahl. Man kritiserer fru Helle Thorning-Schmidt for ikke at bruge penge nok på velfærd, og man peger på hr. Lars Løkke Rasmussen, der vil bruge endnu færre penge på velfærd.

Kl. 13:22

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 13:22

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Altså, nu kan man jo herinde i Folketinget have en tendens til, at man glemmer meget hurtigt. Jeg glemmer i hvert fald ikke lige så hurtigt, at jeg for kun 2 år siden sådan set stod i et stort slagsmål med de nuværende regeringspartier, som mente, at den økonomiske politik, jeg stod for og står for, var smalhals for den offentlige sektor; det var slet, slet ikke nok. Altså, der skulle langt mere til, for at man havde en ansvarlig udvikling.

Nu står jeg så i den paradoksale situation, at jeg står fast på det, jeg gik til valg på, mens andre jo har flyttet sig så meget, at de har meget svært ved at finde ud af, hvad de egentlig skal sige, fordi de har slået kolbøtter og knude på sig selv.

For 2-3 år siden lykkedes det Dansk Folkeparti at blive enig med den daværende regering om en økonomisk udvikling for årene fremover, nemlig en udvikling, hvor der også skulle være plads til, at den offentlige sektor kunne have en beskeden udvikling, i forhold til at der kommer flere ældre og flere, der skal på sygehuset osv. Vi stod fast på den politik, for den syntes vi var rigtig, og den står vi også fast på i dag. Og vi håber og tror, at der frem mod det valg, der vil komme om ca. 2 år, generelt vil være en forståelse for, at det, vi står for, faktisk er den realistiske økonomiske politik.

Kl. 13:23

Første næstformand (Bertel Haarder):
Johanne Schmidt-Nielsen.

Kl. 13:24

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Hr. Kristian Thulesen Dahl taler om alle mulige andre politikeres kolbøtter, samtidig med at hr. Kristian Thulesen Dahl slår nogle meget store kolbøtter oppe på talerstolen lige nu. For det spørgsmål, jeg stillede, kom der ikke noget svar på.

Hvordan hænger det sammen hos Dansk Folkeparti, og hvordan forklarer man de mennesker, der stemmer på partiet, at man kritiserer fru Helle Thorning-Schmidt for ikke at prioritere velfærden højt nok – jeg er fuldstændig enig i den kritik – samtidig med at man peger på hr. Lars Løkke Rasmussen, som vil bruge endnu færre penge på velfærd? Det vil sige, at de ældre får endnu ringere vilkår; vores børn vil opleve, at der er endnu færre pædagoger på stuerne.

Hvordan kan det hænge sammen? Og oven i købet har hr. Kristian Thulesen Dahl så i dag skrevet under på en vedtagelse sammen med de øvrige partier på højrefløj, hvor der står, at man vil fremrykke skatte- og afgiftslettelser. Hvordan vil man gøre det, samtidig med at man vil bruge flere penge på velfærd?

Kl. 13:25

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 13:25

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Det sidste er jo ret nemt, for der er aftalt en vækstplan, hvoraf en del elementer først træder i kraft i 2015. Det har et meget stort flertal her i Folketinget ment var godt for at holde danske arbejdspladser hjemme i Danmark i stedet for at sende dem til udlandet. Så siger vi, at hvis vi stort set alle sammen er enige om de elementer, hvorfor så først lade dem træde i kraft i 2015? Hvorfor så ikke lade dem træde i kraft i 2014, så vi kan holde de arbejdspladser hjemme i Danmark? Det er jo sådan set ret enkelt.

Til det andet spørgsmål vil jeg sige, at jeg meget nødig vil tale dårligt om nogle, der er til stede – og heller ikke om dem, der ikke er til stede – men altså, jeg synes jo bare, at der er en vis forskel på den måde, hvorpå de, der bliver nævnt her, vil udfylde statsministerrollen. Og jeg tror i hvert fald på, at det samarbejde, vi jo havde tidligere, der faktisk også gav en udvikling af den offentlige sektor i 00'erne, der er noget højere end det, vi overhovedet taler om her i dag, uanset hvilket parti det er, er et samarbejde, vi kan få op at stå igen, hvis vælgerne vil.

Men altså, der er jo lang tid til et valg, og vi aner intet om, hvordan vælgerne vil sammensætte et Folketing. Det er, som om vi allerede nu er i gang med at regne med, at der har været et regeringsskifte, eller hvad? Der er jo lang tid til et valg.

Kl. 13:26

Første næstformand (Bertel Haarder):

Næste spørger er hr. Ole Hækkerup.

Medlemmerne bedes trykke sig ind – altså på knappen »ønsker ordet« – hvis man vil have ordet.

Kl. 13:26

Ole Hækkerup (S):

Det ender med, det virker – næsten i kontrast, kan man sige, til det, vi allerede har været lidt inde på, nemlig det forslag til vedtagelse, som Venstre, Konservative, Dansk Folkeparti og Liberal Alliance har fremsat. Der fremgår det, at hvis de fire partier bestemte, så skulle man have lavere skatter og lavere afgifter. Samtidig har vi jo så været igennem en hel diskussion her, som flere har påpeget, hvor man siger, at nu ønsker man større offentlige udgifter. På den måde er det her jo et lille eksempel på den generelle uenighed, der er i blå blok.

Det, jeg bare skal prøve at blive klog på her, er Dansk Folkepartis politik. Med sådan en plan – når man foreslår større udgifter til næste år, som der har været masser af eksempler på, og lavere indtægter, som man skriver her i forslaget til vedtagelse – kommer man så ikke rigtig, rigtig tæt på at ende som Fattige Carina? Og hvis nu Dansk Folkeparti bestemte helt alene, fuldstændig alene, ville man så gøre sådan, som der står i forslaget til vedtagelse, og sige, at nu skal landet have flere skatte- og afgiftslettelser, eller ville man gøre sådan, som der står i ens eget valgmateriale, og sige, at nu skal vi have højere offentlige udgifter?

Kl. 13:27

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 13:27

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Altså, det, vi foreslår for næste år, er at fremrykke dele af de initiativer, der er aftalt i vækstplanen, som først skal træde i kraft i 2015, frem til 2014. Og det gør vi, fordi vi i foråret i år var enige om, at de elementer er gode for at sikre danske arbejdspladser, og så er det da nok en god idé at gøre det så hurtigt som muligt i stedet for at vente til 2015.

Derudover foreslår vi helt konkret, at man sparer nogle steder – på udviklingsbistand, på de stigende udgifter til asylsøgere i Danmark osv.; det her med velfærdsturisme kunne også være et element, hvis man kunne begrænse udgifterne der – og så bruger de penge på vores velfærdssystem, bl.a. på vores ældre og vores sundhedssektor. Så på den måde har vi meget konkret foreslået, hvad det er, vi gerne vil i 2014, altså næste år, og vi håber på den baggrund, at regeringen indbyder os til reelle forhandlinger om finansloven, så vi kan få indflydelse ud fra lige præcis de her ting.

KI. 13:28

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ole Hækkerup.

KI. 13:28

Ole Hækkerup (S):

Men så betyder det vel også reelt, at hvis hr. Kristian Thulesen Dahl fik det, som han ville – og vi snakkede tidligere om, hvad det var for en retning, samfundet skulle udvikle sig i – så er den retning, hr. Kristian Thulesen Dahl gerne vil have at samfundet skal udvikle sig i, i virkeligheden den stik modsatte af den retning, som hr. Lars Løkke Rasmussen gerne vil have at kongeriget skal udvikle sig i. Jeg tror sådan set, at hr. Kristian Thulesen Dahl udmærket kan se, at det ligesom indeholder et problem; et problem, der næsten bliver udtrykt i det forslag til vedtagelse, man står med her. Så derfor er det, jeg prøver at forholde mig ikke bare til næste år, og hvad Dansk Folkeparti forestiller sig med hensyn til den konkrete finanslov, men til, hvad det er for en økonomisk politik, der ikke enten skal gøre det her land fattigere, eller som bare er generelt underfinansieret, hvilket flere har påpeget at lige præcis DF jo selv tidligere har sagt at de synes ville være helt uansvarligt. Så hvordan kommer det til at hænge sammen?

KI. 13:29

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

KI. 13:29

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Det, jeg bare lige må sige, er, at man jo forsøger at tage stilling til, hvad der sker, hvis vælgerne har sammensat et andet Folketing. Og det får altså lidt karakter af, at Socialdemokratiet allerede melder sig fortabt. Et eller andet sted er det jo mærkeligt, jeg skal sige det, for jeg skulle jo egentlig sige: Det lyder fint, så lad os få et folketingsvalg, eller hvad? Men sagen er jo, at der ikke er nogen, der regner med, at vi får et folketingsvalg hverken i år eller næste år. Alle regner jo med – og det tror jeg da også er sådan, det er – at regeringen sidder nogenlunde valgperioden ud, og derfor er det altså de næste knap 2 år den her regering, der sidder ved magten, og den her regering, der kommer med udspillene. Vores mulighed for at få indflydelse er jo så konkret fra år til år, som vi gør nu i forhold til finansloven for 2014, at foreslå, hvor det er, vi gerne vil se nogle ændringer i retning af at forstærke vores velfærdssamfund og sikre danske arbejdspladser.

KI. 13:30

Første næstformand (Bertel Haarder):

Taletidsreglerne siger, at man har 1 minut i første omgang og ½ minut i anden omgang. Hvis man taler meget kort i første omgang, får man mere tid i anden omgang, men den samlede tid skal altså holdes inden for 1½ minut.

Hr. Andreas Steenberg er den næste taler.

KI. 13:30

Andreas Steenberg (RV):

Nu ved jeg jo, at hr. Kristian Thulesen Dahl interesserer sig meget for fodbold, men i dag er det en anden disciplin, hr. Kristian Thulesen Dahl har kastet sig over, nemlig udenomssnak. Sagen er, at hr. Kristian Thulesen Dahl har sagt, at de ting, man foreslår, skal finansieres. Fair nok. Nu har Dansk Folkeparti lovet højere ældrecheck, ugentlig støvsugning og vask, gratis kollektiv trafik til alle folkepensionister og et dagligt bad. Hvis man skal finansiere det, må man vide, hvad det koster, og hvor pengene skal komme fra. Nu tager jeg bare 4 ud af Dansk Folkepartis 11 løfter. Hvad koster de her 4 løfter, og hvor skal pengene komme fra?

KI. 13:31

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

KI. 13:31

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Først vil jeg takke for den store interesse, også for vores materiale. Den er jo sådan lidt ny. Mange af de ting, som bliver nævnt her, har man jo i årevis kunnet finde Dansk Folkeparti har været ude at kræve og ønske og sige, at det vil vi gerne arbejde i retning ad. På den måde er der jo ikke noget nyt under solen, men det er fint nok at tage det op i en åbningsdebat. Svaret er altså det samme, som jeg også tror det var til andre partier, der på et tidspunkt i hvert fald har stillet de ældre store løfter i udsigt. Altså, Socialdemokratiet havde i 2007 en lang række minimumsrettigheder for pensionisterne. Jeg tror ikke, det var noget, man fra Socialdemokratiets side i 2007 forestillede sig var gennemført i 2008. Jeg tror, det var Socialdemokratiets forsøg på at sige til danskerne, at den her retning vil man gerne arbejde i, og så gennemfører man det, i takt med at man kan finde penge til det.

Det er jo nøjagtig den måde, vi i 00'erne eksempelvis arbejdede med ældreområdet på. Der blev ikke lavet en finanslov i 00'erne, uden at vi havde sat aftryk i forhold til bedre forhold for de ældre. Det er jo ikke det samme, som at vi fra det ene år til det næste havde gennemført, hvad vi gerne ville. Næh, det var udtryk for, at vi et år gennemførte noget næste år, og at vi næste år kom igen for at gennemføre det næste skridt, ligesom vi nu foreslår, at vi, selv om vi har en regering, vi ikke har støttet, næste år i fællesskab kunne tage et nyt skridt i forhold til vores ældre medborgere.

KI. 13:32

Første næstformand (Bertel Haarder):
Andreas Steenberg.

KI. 13:32

Andreas Steenberg (RV):

Altså, hvis det bliver en olympisk disciplin, skal hr. Thulesen Dahl have den guldmedalje i udenomssnak, for det er jo altså ganske, ganske imponerende. Nu vil jeg bare gøre det endnu nemmere for hr. Kristian Thulesen Dahl. Hvad koster gratis kollektiv transport til alle folkepensionister, og hvad er Dansk Folkepartis plan for at finansiere det?

KI. 13:33

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

KI. 13:33

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jamen det er ikke noget, vi foreslår gennemført i 2014. Det vil koste rigtig mange penge. Det er ikke noget, man skal tro man får igennem på kort tid. Det vil tage mange år at gennemføre det forslag. Det

lægger vi slet ikke skjul på, men vi siger bare, at det da er væsentligt, at man arbejder i en bestemt retning i forhold til vores ældre.

Hvis man tager statsministerens tale i forgårs, kan man se, at der ikke var et ord om de ældre. Hvis man tager finanslovsforslaget fra regeringen, kan man spørge: Er der et løft af ældreområdet i finanslovsforslaget? Næh, det er der ikke. Er der udtalt en bekymring fra Ældre Sagens side om, at den her regering gør for lidt for vores ældre? Ja, det er der. Har de ret? Ja, det tror jeg de har. Bør man derfor i finansloven for 2014 tage nogle initiativer for at gøre noget mere for vores ældre medborgere? Ja, det bør man.

Kl. 13:34

Første næstformand (Bertel Haarder):
Hr. Per Clausen for en kort bemærkning.

Kl. 13:34

Per Clausen (EL):

Jeg synes, der er noget dejligt beroligende ved Dansk Folkeparti. Det minder mig sådan om min barndom, og det er ikke kørerne ved den dansk-tyske grænse, jeg tænker på, det var dengang, man i Danmarks Radio viste absurd teater i den bedste sendetid. For det er vel den øvelse, hr. Kristian Thulesen Dahl er i gang med. Han siger, at vi skal bruge flere penge til velfærd i fremtiden, flere penge, end regeringen har planer om. Regeringspartierne og Enhedslisten lægger så et forslag til vedtagelse frem, som siger, at der skal bruges flere penge på velfærd i fremtiden. Støtter hr. Kristian Thulesen Dahl det? Nej, hr. Kristian Thulesen Dahl støtter et forslag til vedtagelse, der taler om, at der skal gennemføres skattelettelser. Synes hr. Kristian Thulesen Dahl ikke, at det alligevel er tæt på at være et rigtig godt eksempel på absurd teater, vi ser her?

Kl. 13:34

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 13:34

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg tror for det første, at hvis der virkelig var et udtalt ønske fra Enhedslisten om, at Dansk Folkeparti skulle være med på et forslag til vedtagelse her i dag, så havde man nok taget kontakt til os inden åbningssalens debat, inden man fremlagde vedtagelsesforslaget her i Folketingssalen. Ellers tror jeg godt, at man ved, at så bliver der nok lavet forslag til vedtagelse fra forskellige andre til sådan en debat. Det er den ene ting.

Den anden ting er, at jeg altså synes, at det er noget mærkeligt noget, at det er et kæmpe problem, at når der er ting, som et meget, meget stort flertal her i Folketinget er enige om at gennemføre fra 2015 for at holde danske arbejdspladser i Danmark – dem kan Enhedslisten selvfølgelig være uenige i, fordi man står uden for den aftale – hvorfor skulle alle de partier, der er med i den aftale, og som mener, at det ville være rigtigt i forhold til at holde danske arbejdspladser i Danmark og gennemføre dem i 2015, så ikke være interesseret i at gennemføre dem fra 2014, så vi hurtigere får det i gang? Ellers er det, fordi man ikke tror på, at de elementer er rigtige, og det har jeg ikke hørt fra regeringspartierne.

Så hvis regeringen stadig væk er enig med os i, at det er nogle gode initiativer til gavn for danske arbejdspladser, hvorfor skal de så vente til 2015 med at træde i kraft, hvorfor kan de så ikke træde i kraft allerede næste år? Det er jo isoleret set det, som hr. Per Clausen nu bruger til at sige, at der skulle være noget selvmodsigende i det. Det er der jo selvfølgelig ikke.

Kl. 13:36

Første næstformand (Bertel Haarder):
Per Clausen.

Kl. 13:36

Per Clausen (EL):

Vi kan altså konstatere, at allerede nu har Dansk Folkeparti i forhandlingerne med Venstre og hr. Lars Løkke opgivet kravet om mere velfærd. Men bare i forhold til 2014: Dansk Folkeparti vil rigtig mange gode ting på lang sigt, flere penge til velfærd, men i 2014 vil man hellere bruge pengene på at fremme skattelettelser end at bruge dem på velfærd, for det er jo konsekvensen af det forslag til vedtagelse, som Dansk Folkeparti er medforslagsstiller på her.

Kl. 13:36

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 13:36

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Nej, det, vi har foreslået som finansiering, altså der, hvor pengene skal komme fra til at fremrykke de her ting, er jo fra den såkaldte anlægsmilliard, som regeringen har lagt ind i sit finanslovsforslag. Derudover har vi konkret foreslået, at man bruger færre penge på udviklingsbistand, end regeringen har foreslået, at man bruger færre penge på asylsystemet til flere asylsøgere, end regeringen har foreslået, at man bl.a. derfra finder penge til en bedre ældrepleje, og at man derfra bl.a. finder pengene til en forstærket indsats på vores sygehuse.

Så på den måde kan man jo i virkeligheden fremrykke nogle ting, der forhåbentlig gavner danske arbejdspladser, samtidig med at man kan prioritere, så der kommer flere penge til den velfærd, som de ældre og de syge har brug for.

Kl. 13:37

Første næstformand (Bertel Haarder):
Tak. Så er det hr. Jesper Petersen for en kort bemærkning.

Kl. 13:37

Jesper Petersen (S):

Jeg synes, at det var meget sjovt at høre hr. Kristian Thulesen Dahl i forhold til den her folder. Det er ikke så klart, og jeg vil egentlig gerne prøve at få det klart fra hr. Kristian Thulesen Dahl. Der er afsat 1 mia. kr. i Dansk Folkepartis finanslovsudspil. Hvilke forslag fra brochuren er det så, der faktisk skal gennemføres til næste år, hvis det stod til Dansk Folkeparti? Hvad er det, man konkret har tænkt sig af det?

Kl. 13:38

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 13:38

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Når vi spørger de mennesker, som er allertættest på de ældres vilkår bl.a. i Ældre Sagen, hvor man jo selvfølgelig arbejder med de ældres vilkår hver eneste dag, så mener de jo, at der hvor der er størst behov netop nu for at gøre noget, er i forhold til plejen af de plejekrævende ældre, og at der er behov for, at man tager nogle initiativer. Vi skulle være nogle mærkelige politikere, hvis vi ikke lytter til de mennesker, som arbejder tættest med de ældres forhold. Så jeg synes i virkeligheden, at det er et godt bud, og det er jeg jo glad for, og det vil jeg gerne kvittere for, for jeg synes, at det er godt, at der er andre partier, som også har sat det her på dagsordenen.

Jeg har været lidt beklemmet ved at se hr. Jesper Petersen skulle ud nu på Socialdemokratiets vegne og forklare, hvorfor der ikke er penge til at gøre noget mere for de ældre. Det har været en lidt uventet situation for hr. Jesper Petersen, fordi det ikke er så lang tid siden, at han var SF's ordfører og kæmpede for flere penge til de ældre, og nu

skal han så ud som Socialdemokratiets finansordfører og forklare, hvorfor der ikke er råd til det. Så det har været lidt besværligt for hr. Jesper Petersen, men kan vi andre så komme ham til undsætning og få gennemført nogle ting til gavn for de ældre, tror jeg i virkeligheden, at rigtig mange danskere ville synes, at det ville være en god ting.

Kl. 13:39

Første næstformand (Bertel Haarder):
Jesper Petersen.

Kl. 13:39

Jesper Petersen (S):

Det må jo komme an på en forhandling. Rent politisk er det jo noget, vi lægger vægt på. Det kan man se bare i det forslag til vedtagelse, der er lagt frem i dag, så hr. Kristian Thulesen Dahl kan godt spare sig sine drillerier. Men det er interessant at se, at når der for en gangs skyld bliver stillet lidt kritiske spørgsmål til hr. Thulesen Dahl og Dansk Folkeparti, falder argumentkorthuset sammen. Dansk Folkeparti ved ikke, hvad deres forslag koster, løber fra et af dem undervejs i debatten og kan ikke fortælle, hvordan man skal betale for forslaget, man går rundt og promoverer sig med i sommerlandet. Det er ikke kønt, men jeg kan altså forstå, at man faktisk ikke kan pege på et af de her mange forslag, der er her, som præcis det, der skal gennemføres for den ene milliard. Lidt om bedre pleje, det tror jeg mange er enige i, men der er altså 10-12 forslag, som der ikke er sat én krone af til til næste år. Er det rigtigt forstået?

Kl. 13:40

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 13:40

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Det er klart, at hvis hr. Jesper Petersen opfattede det som drilleri, kan jeg godt forstå, at han så forsøger at drille tilbage igen. Sådan er det jo. Det var faktisk bare et behjertet forsøg på at sige, at der nok er mange, der oplever hr. Jesper Petersen sat lidt i en klemme, fordi han skal forsvare noget, der er så diametralt modsat det, han gik til valg på. Vi havde jo valgkampsmøder sammen i det sydjyske område. Jeg tror, at hr. Jesper Petersen husker dem lige så godt, som jeg gør. Det var dengang, Socialdemokratiet og SF sagde, at væksten i de offentlige udgifter skulle være langt større end det, man opererer med i dag.

I forhold til det, der skal ske i 2014, har jeg lagt konkret frem, hvordan man kan skaffe flere penge til ældreområdet, hvor pengene kan komme fra, og jeg har også sagt, at der, hvor de, der er tættest på ældreområdet, siger, der er størst behov, synes jeg, at man skal starte med at forbedre forholdene.

Kl. 13:41

Første næstformand (Bertel Haarder):
Hr. Lars Barfoed for en kort bemærkning.

Kl. 13:41

Lars Barfoed (KF):

Der er jo mange i den her sal, som har travlt med at bruge penge. Det, som er det svære, er ikke at bruge penge, det er at få tjent nogle penge. De penge tjenes jo af landets private virksomheder, og derfor er jeg lidt optaget af, hvordan de tjener flere penge i virksomhederne. Og der skal vi jo også lytte lidt til, hvad virksomhederne selv siger.

Nu er det jo sådan, at virksomhederne – både de små, mellemstore og store virksomheder – er stærkt optaget af, at vi bliver en del af den europæiske patentdomstol, og derfor er det, jeg godt vil spørge

hr. Kristian Thulesen Dahl: Kunne vi ikke lytte til virksomhederne og give dem den mulighed, at hvis de vil have tegnet et patent, kan de gå til en europæisk myndighed og så få tegnet et patent, der gælder for hele Europa, og hvis nogle af dem, ikke vil det, kan de lade være? Er der noget problem i det?

Kl. 13:41

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 13:41

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Altså, vi synes, der er problemer med EU's patentsystem og patentdomstol. Og det er jo også et system, der bygger på EU-retten og EU-rettens forrang og EU-Domstolen, og vi er jo fra tid til anden blevet overrasket over, hvad der udvikler sig, når først vi har afgivet suverænitet til EU-systemet. Derfor er vi selvfølgelig meget nervøse for, hvad det her betyder i praksis, og det er jo derfor, vi i udgangspunktet har sagt nej tak til EU-patentet.

Vi har så også strakt en hånd frem til statsministeren, for vi har jo for vane sådan at prøve at få tingene til at glide og se, om vi kan finde løsninger. Men det er klart, at hvis det kun kan blive til en enkelt kop kaffe, er det jo svært. Men vi afventer stadig, om statsministeren er interesseret i at forhandle med os. Hvis ikke hun er det, er det jo åbenbart, at så får danskerne mulighed for at tage stilling til EU-patentspørgsmålet den 25. maj næste år. Og der vil jeg gerne sige til statsministeren, at jeg er meget tilfreds med, at man har valgt den 25. maj, for det er den dag, hvor danskerne i forvejen skal stemme til valget til Europa-Parlamentet. Så det er jo fint nok, at det kan håndteres samtidig med det.

Kl. 13:43

Første næstformand (Bertel Haarder):
Lars Barfoed.

Kl. 13:43

Lars Barfoed (KF):

Jeg forstår godt, at man kan være bekymret ved, at EU's kompetencer skrider på nogle områder til andre områder, hvor det slet ikke er nødvendigt, at vi har EU-regulering. Omvendt må vi jo også være interesseret i, at der, hvor der er sager, som vi bedst kan løse i fællesskab for at gøre det lettere for virksomhederne, så gør vi det. Og det her er jo lige præcis et eksempel på det. Og der kan jeg ikke se ideen i, at henvisninger til fortiden, hvor der på nogle områder kan være sket nogle skred kompetencemæssigt, så skal overføres til det her, for der er jo isoleret set tale om, at det er patentet, det drejer sig om, og det er helt klart, hvilke kompetencer der bliver i patentmyndigheden og -domstolen. Og virksomhederne kan selv bestemme, om de vil benytte sig af det eller ej.

Jeg kan ikke se risikoen. Jeg kan kun se fordelene for danske virksomheder og dermed for danske arbejdspladser.

Kl. 13:43

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 13:43

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Nu kommer EU-patentsystemet og -domstolen jo under alle omstændigheder. Det er jo ikke et spørgsmål, hvor danskerne skal tage stilling til, om vi skal have det, eller om det ikke skal være der. Det kommer under alle omstændigheder.

Det, vi skal tage stilling til, er, om Danmark fra første færd skal være med, eller om vi skal vælge – i virkeligheden lidt ligesom det, vi valgte med euroen – at sige: Lad os se, hvad det udvikler sig til.

Mange af de gevinster for virksomhederne, der jo kommer, kommer under alle omstændigheder, som følge af at de ikke skal søge patent i mange forskellige lande, men at de kan tage EU-patentet.

Så skal vi så vurdere: Er det i orden, at de så skal tage et dansk patent for sig? Den risiko, der er, ved, hvad det kan udvikle sig til, kan jo godt være af en karakter, så man siger: Det er nu en meget god idé at vente og så se, hvad det udvikler sig til. Danmark har jo ingen problemer med på et senere tidspunkt at springe på, hvis vi gerne vil det.

Kl. 13:44

Første næstformand (Bertel Haarder):

Vi kan nå fire ordførere mere, hvis vi overholder taletiden. Fru Sofie Carsten Nielsen.

Kl. 13:44

Sofie Carsten Nielsen (RV):

Tak for det. Jeg synes, det er ved at blive rigtig interessant nu. Jeg stiller faktisk et spørgsmål, jeg ikke har forberedt, vil jeg sige til hr. Kristian Thulesen Dahl, det havde vi talt om tidligere, for jeg synes, vi er nået ind til selve kernen. Hr. Thulesen Dahl skal da føle sig virkelig beæret over, at vi går ind i Dansk Folkepartis politik. Hr. Thulesen Dahl er også kendt for sine mange gule post-it-sedler, og det er vi mange i Finansudvalget, der beundrer, men jeg kunne fristes til at spørge, om ikke der var en af dem, der var faldet ud, for jeg synes, det virker, som om der slet ikke er nogen sammenhæng. Så jeg vil stille hr. Kristian Thulesen Dahl et spørgsmål om tidshorisonten. Nu får vi at vide, at det altså ikke er næste år, det er nok heller ikke næste år igen eller året efter, det er visionerne for ældrepolitikken, som Dansk Folkeparti lægger frem. Men er det så i 2020, er det i 2025, eller er det en 2050-vision, vi ser her?

Kl. 13:45

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 13:45

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Det kommer jo fuldstændig an på, hvilken grad af indflydelse Dansk Folkeparti får. Hvis man har en politisk vision, et politisk ønske, og hvis man så får det hele opfyldt juleaften, så er det hele jo opfyldt, og sådan går det jo nok ikke. Så de ønsker, man ikke får opfyldt juleaften, går man så stadig væk og har. Hvornår får man det så opfyldt, får man det opfyldt året efter til juleaften? Det er jo ikke sikkert. Det kan være, man får en del af det opfyldt, og så arbejder man videre. Derfor handler det jo i virkeligheden om, hvilken styrke Dansk Folkeparti får hos vælgerne. Man skal huske på, at det her land gudske- lov et eller andet sted styres af de danske vælgere, som bestemmer, med hvilken kraft de politiske partier skal kunne sætte deres ønsker igennem. Og der er søreme da forskel på, om man sidder som et lille partiovre i hjørnet og ikke rigtig kan gøre sin indflydelse gældende, eller man sidder i regering, som Socialdemokratiet jo gør nu. Så skulle man jo tro, at de ønsker, man virkelig havde og kørte valgkamp på for 2 år siden, nu er foldet ud og blevet gennemført et for et. Det kan danskerne så ikke rigtig få øje på, og det er jo det mærkelige. Men det er jo det, det handler om.

Kl. 13:46

Første næstformand (Bertel Haarder):

Sofie Carsten Nielsen.

Kl. 13:46

Sofie Carsten Nielsen (RV):

Jamen jeg glædede mig både som barn og også som voksen til juleaften, og det gør jeg stadig. Jeg holder også meget af juleaften, men

hvis man er familiens økonomiansvarlige, lægger man jo også budget for den slags ting og finder ud af, hvad det skal koste, og om det kommer til at hænge sammen. Så hvilket forslag kommer først på juleønskelisten? Hvad skal gennemføres de næste år, og hvilke kommer sidst på juleønskelisten? Hvad skal vi vente 37 år på de ældre får del i?

Kl. 13:47

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 13:47

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Man kan i hvert fald sige, at nogle af de ting, f.eks. om ret til et bad om dagen for plejekrævende ældre, som Socialdemokratiet rendte rundt med i 2007, venter de stadig på. Så man kan sige, at der er nogle partier, der i den grad har været ude at love noget og nu sidder ved magten, men ikke gennemfører det, de har kæmpet for. Jeg er blevet spurgt om det før i virkeligheden, og jeg sagde jo også på det tidspunkt, at når man lytter til de mennesker, som arbejder på ældreområdet hver eneste dag og er meget, meget tæt på, og spørger dem, hvad det er, der først og fremmest på ældreområdet er behov for nu, siger de, at det er, at der kommer nogle flere mennesker, der kan hjælpe dem med noget pleje. Det er altså nogle helt basale behov, der er grund til at højne. Og vi siger bare blankt, at vi da lytter til de mennesker, der har med et område at gøre, og når vi kan skaffe 1 mia. kr. ekstra til at forstærke bl.a. ældreområdet i vores forslag til finanslov for næste år, er det da et af de områder, vi vil prioritere.

Kl. 13:48

Første næstformand (Bertel Haarder):

Hr. Villum Christensen.

Kl. 13:48

Villum Christensen (LA):

Jeg kunne godt tænke mig at høre, hvor faste i kødet Dansk Folkeparti egentlig er med hensyn til spørgsmålet om nedsættelse af afgifterne. Her tænker jeg specielt på energi- og varmeområdet, som jo også betyder rigtig meget for pensionisterne.

Dansk Folkepartis ordfører har sagt, at energiforliget godt kan komme i fare nu, hvor man barsler med en forsyningssikkerhedsafgift, der kan give 3.500 kr. ekstra på varmeregningen. Energiaftalen blev jo solgt på et budskab om, at den ville koste 1.300 kr. mere pr. familie, og nu, da vi ved, at PSO'en er steget med 1,4 mia. kr., at solcelleudbygningen er steget med mere end 1.000 pct., altså også med flere milliarder, at vi i forbindelse med CO₂-kvoterne mangler 5-6 mia. kr., fordi de er faldet i pris osv., mener Dansk Folkeparti så stadig væk, at vi er i en situation, hvor vi kan acceptere flere og flere afgifter på det her område?

Kl. 13:50

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 13:50

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Altså, vores opfattelse er, at forudsætningerne bag energiforliget er skredet, og at omkostningerne er blevet større end det, der blev forventet. Det er også udtrykt i det, som der jo helt berettiget bliver sat spot på her, nemlig de her PSO-omkostninger, som jo er den regning, der væltes over på de danske forbrugere. Det er et kæmpestort problem, og det er klart, at når vi har været med til at tage ansvar for at bygge en havvindmøllepark, som er blevet meget dyrere, end godt var, og så står over for at skulle finde ud af, om vi nu skal udmønte

en ny havvindmøllepark med risiko for, at omkostningerne bliver endnu større, så er der grund til at råbe vagt i gevær.

Forsynings sikkerhedsafgiften er jo også rigtig at tage op, for den rummer vældig store problemer. Og der, hvor politik går over til, at det er svært at forklare med brug af sund fornuft, bør man sætte spørgsmålstegn ved det. Derfor er der al mulig grund til, at partier – også dem, der indgik i energiforliget – sætter spørgsmålstegn ved, om det er fornuftigt at holde fast i det forlig fremover.

Kl. 13:51

Første næstformand (Bertel Haarder):
Villum Christensen.

Kl. 13:51

Villum Christensen (LA):

Netop spørgsmålet om de nye havvindmølleparker og hvad DF vil gøre ved det, synes jeg er rigtig interessant, for vi har meget, meget store problemer med økonomien nu, og vi skal have dobbelt så meget vindenergi fremover. Det vil altså sige, at det gap, der er mellem produktionsprisen og markedsprisen, som PSO'en jo netop betaler, jo alt andet lige må blive hårdt presset.

Betyder det så, at Dansk Folkeparti vil være indstillet på at sige nej til de nye beslutninger om de her kronjuveler i energiforliget, som de to nye vindmølleparker jo egentlig er, hvis det viser sig, at pengene ikke passer?

Kl. 13:51

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 13:51

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Det er jo lige præcis det arbejde, vi nu er gået i gang med, altså at få undersøgt til bunds, hvordan omkostningerne udvikler sig, og også at få undersøgt til bunds, hvad det i virkeligheden betyder, når man baserer sig så meget på vindenergi, som man jo gør med en hastig udbygning af vindenergien. Hvad betyder det i forhold til de penge, der skal bindes op på at have et alternativt apparat stående klar, når vinden ikke blæser? Er den omkostning klart belyst? Nej, det mener vi ikke den er.

Vi bruger selvfølgelig vores mulighed ved at være en del af energiforliget til at prøve at få det her fuldstændig blotlagt og få det klarlagt for den danske befolkning, så det kan bruges som udgangspunkt for en vurdering af, hvad der så skal gøres fremadrettet. For jeg er enig i mange af de betænkeligheder, der rejses.

Kl. 13:52

Første næstformand (Bertel Haarder):
Hr. Jonas Dahl for en kort bemærkning.

Kl. 13:52

Jonas Dahl (SF):

Tak for det. Jeg synes, det er interessant, at vi nu kan høre, at DF's politik ikke er politik; det er bare en retning. Det giver lidt mindelser om den snak om holdninger og standpunkter, som andre borgerlige partier har været ude i her de seneste måneder. Men det, der er interessant, er også det forslag til vedtagelse, der er fremsat her i dag, og som Dansk Folkeparti er med på. Der står der noget om skattelettelse, og der er ikke et ord om ældre.

Så jeg vil egentlig bare gerne spørge og vende tilbage til noget, hr. Kristian Thulesen Dahl sagde til Jyllands-Posten, og jeg citerer: ... at man før et valg i mere klart sprog får at vide, hvad der sker efter et valg.

I avisen står der, at hr. Kristian Thulesen Dahl foretrækker – og jeg citerer

... den slags konkrete løfter frem for retninger.

Hvorfor er det så, hr. Kristian Thulesen Dahl kun står og snakker om retninger og ikke vil fremlægge Dansk Folkepartis politik?

Kl. 13:53

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 13:53

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Før sidste valg sagde vi klart og tydeligt, hvilken økonomisk politik vi ville stå for i den her valgperiode, og den står vi for. Vi har ikke ændret økonomisk politik. Vi har stået fast på, hvad vi mener der er behov for i forhold til den offentlige sektor, i forhold til vores syge, i forhold til vores ældre. Andre partier har flyttet sig, det kan vi godt se. Sådan er det jo – tror jeg en minister ville have sagt. Men vi har altså ikke flyttet os. Så på den måde har vi jo gjort det klart før sidste valg, hvad det er for en politik, vi vil føre i den her valgperiode, og vælgerne kan se, at det også er det, vi forfægter.

På tilsvarende vis vil vi jo på det tidspunkt, hvor vi kan fornemme at statsministeren lægger op til, at vælgerne skal spørges igen, for de danske vælgere fremlægge, hvordan vi mener situationen er, og hvad vi vil forfægte med de mandater, som de måtte give os i et nyt Folketing. Så på den måde er der selvfølgelig sammenhæng mellem, hvad vi siger før et valg, og hvad vi gennemfører efter et valg. Andre partier har jo i den grad store problemer, for de har slået nogle kolbøtter, i forhold til hvilken økonomisk politik de skulle føre i den her valgperiode.

Kl. 13:54

Første næstformand (Bertel Haarder):
Jonas Dahl.

Kl. 13:54

Jonas Dahl (SF):

Sandheden er jo, at Dansk Folkeparti snakker om retninger. I citater fra Jyllands-Posten står det klart, at Dansk Folkepartis formand siger, at det skal man ikke. Man skal sige, hvad man vil. Men i det, Dansk Folkeparti konkret lægger frem her i Folketingssalen i dag, står der, at de vil skattelettelse, og der er ikke et ord om ældre.

Så vil jeg bare gerne vende tilbage til den omtalte artikel, hvor hr. Kristian Thulesen Dahl også er citeret for at sige:

På den måde pålægger vi os selv at kunne måles og vejes. Det kan godt være, at man som politiker dermed blotter sig lidt mere, men til gengæld har vælgerne bedre mulighed for at vurdere, om vi kæmper for det, vi har sagt.

Kæmper Dansk Folkeparti for ældre, når de fremlægger forslag om skattelettelse – ja eller nej?

Kl. 13:54

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 13:55

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Ja, det tror jeg at de fleste, der har overværet den her debat, i den grad er blevet bestyrket i. Vi har fremlagt konkrete forslag til, hvordan man skaffer penge til en forstærket omsorg for vores ældre, specielt de plejekrævende ældre. Vi håber, at vi har at gøre med en regering, der, på trods af at man har forladt stort set alle sine valgløfter fra sidste valgkamp, alligevel vil genfinde noget vedrørende ældrepolitikken. Altså, man har jo tidligere været fremme med meget store løfter til den danske befolkning på ældreområdet. Jeg går jo altid efter at prøve at få indflydelse, og kan jeg få indflydelse på, at der bliver løftet i forhold til de plejekrævende ældre, vil jeg da se frem

til det. Og det har vi i hvert fald lagt op til med vores finanslovsfor-
slag.

Kl. 13:55

Første næstformand (Bertel Haarder):

Sidste spørger er hr. Magnus Heunicke.

Kl. 13:55

Magnus Heunicke (S):

Tak for det. Ja, vi så jo den her pjece. Det var jo Jyllands-Posten, som skrev om den i dag, og så har vi været inde at finde den. Den ligger ganske rigtigt på hjemmesiden, og jeg kan forstå, at det simpelt hen er en pjece, man fra Dansk Folkepartis side har delt ud i lang tid til danskerne for at fortælle: Det er vores politik. Men nu kan jeg så forstå på hr. Kristian Thulesen Dahl, at det ikke er politikkens, men en retning, vi taler om her. Og vi hørte lige før hr. Jonas Dahl citere samme hr. Thulesen Dahl – jeg fandt også citatet frem her – for at sige: Den slags konkrete løfter foretrækker jeg frem for retninger. Altså, hr. Thulesen Dahl synes ikke om retninger, det skal være konkrete løfter. Men i den her står der noget, som åbenbart er retninger og ikke løfter. Det går jeg så ud fra at man siger, altså at hr. Thulesen Dahl gør sig umage med at sørge for, at det bliver sagt rundtomkring i Danmark, når man deler den her ud til danskerne: I skal lige vide, at det jo ikke er et løfte, men bare en retning.

Det, der var rigtig bekymrende, synes jeg, var, at da vi spurgte om, hvad det egentlig ville koste, var svaret fra Dansk Folkepartis leder: Det aner jeg ikke. Svaret var, at prisen på de løfter, der er givet til den danske befolkning, kender vi da sandelig ikke.

Kl. 13:56

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 13:56

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Det er jo en pudsigt diskussion. Altså, jeg står her med en liste over socialdemokratiske forslag på ældreområdet, og jeg vil bare sige, at det er en liste med punkter, der går langt videre end det, f.eks. støttepartiet har været ude at kræve i forbindelse med finansloven for 2014. Og jeg kan forstå på den socialdemokratiske finansordfører, at det, som støttepartiet har foreslået, har man slet ikke råd til. Så det er jo en prioritering at have. Man har i den grad fra Socialdemokratiets side været ude at stille de ældre noget i udsigt, som man ikke leverer.

Så kan jeg selvfølgelig godt forstå det her med, at et angreb er det bedste forsvar. Altså, jeg har også spillet skak og ved godt, at det kan være godt at sætte et angreb ind, hvis man er trængt et eller andet sted. Så det er jo nok det, som det, vi ser her i dag, er udtryk for. Men jeg synes, det er ærgerligt, og at Socialdemokratiet i stedet for skulle vise noget forhandlingsvilje og skulle tage skeen i den anden hånd og, når vi er partier, der byder os til i forhold til at sikre de ældre bedre vilkår, tage imod det tilbud frem for at gøre det modsatte.

Kl. 13:58

Første næstformand (Bertel Haarder):

Magnus Heunicke.

Kl. 13:58

Magnus Heunicke (S):

Jo, men helt konkret tror jeg, at det nu er på tide – nu har ordføreren jo chancen – som det sidste, kan jeg forstå, i hvert fald i den her runde, at sige klart til de ældre, hvad de kan regne med. Hvad kan de ældre regne med?

Her er en liste med 11 konkrete løfter, som så åbenbart ikke er løfter alligevel, og som man overhovedet ikke har overvejet at prøve

at vurdere, hvad koster. Før man går ud og siger det her til danskerne, var det så ikke en idé lige at regne ud, hvad det egentlig koster, og måske også derefter – det er bare et bud – at finde ud af, hvordan pengene skulle findes? Hvad kan man regne med, når man får sådan en lang liste?

Kl. 13:58

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 13:58

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Vi foreslår helt konkret, at der næste år på finansloven for 2014 findes en milliard kroner, der bl.a. bruges til bedre pleje af vores ældre. Vi har anvist, hvor pengene kommer fra. Jeg skal ikke stille spørgsmål til hr. Magnus Heunicke – der bliver jo tid senere på dagen til at komme tilbage til det her emne – men spørgsmålet er jo til Socialdemokratiet eller til statsministeren: Hvorfor tager man ikke imod den fremstrakte hånd? Jeg tror jo, at de ældre ville synes, at det ville være en god ting.

Jeg forstår godt ønsket om at lave historieskrivning – det begiver jeg mig også gerne ud i – men jeg tror faktisk, at de ældre er mere optaget af, om de næste år får en bedre pleje, end de får i dag. Vil hr. Magnus Heunicke være med til det – ja eller nej? Hvis det er et ja, så laver han noget på det her område i finansloven sammen med bl.a. Dansk Folkeparti. Hvis det er et nej, så gør han det desværre ikke.

Kl. 13:59

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til ordføreren. Så går vi til den radikale ordfører, fru Sofie Carsten Nielsen.

Kl. 14:00

(Ordfører)

Sofie Carsten Nielsen (RV):

At kunne række ud efter sine drømme, at kunne træffe sine egne valg, at kunne tage ansvar for sig selv og sine og være aktiv borger i samfundet – muligheder for mennesker. Det er grundlæggende det, som Radikale Venstre arbejder for nu, og som vi har arbejdet for til alle tider, for vi tror på den enkelte, og vi tror på fremtiden. Det lyder måske lidt højtflyvende, måske er det i hvert fald at finde i et par luftlag højere end de diskussioner, som indimellem kan præge hverdagen her, om forskellen på standpunkter og holdninger og om nulvækst eller udgiftstop.

Jeg er stolt af regeringen. Fra dag et har vi arbejdet for at trække Danmark i en ny retning. Vi har skabt råderum til, at vi kan investere i vores samfund og i fremtiden. Vi fører en økonomisk politik, som sikrer holdbarhed mange år frem, som værner om tilliden til Danmark, og som skaber i tusindvis af arbejdspladser. Det er jeg stolt af. Det er forudsætningen for alt det andet, vi gerne vil.

Men økonomisk politik viser ikke i sig selv, hvad det er, vi vil med Danmark. Det er Radikale Venstres ambition, at Danmark skal være mulighedernes land. Den ambition er regeringen godt i gang med at gøre til virkelighed. Når vi har gennemført en omfattende reform af folkeskolen og investeret mere end nogen anden regering i uddannelse, er det, fordi uddannelse giver muligheder som få andre ting. Uddannelse er et privilegium, som alle danskere skal have del i uanset social baggrund.

Det er derfor, vi har givet børnene nye rammer for at få en varieret skoledag, hvor forskellige børn kan lære forskelligt. Man kan f.eks. tage en tur forbi Frederiksberg Ny Skole, hvor der er taget forskud på reformen. Her starter dagen med forskellige aktiviteter til forskellige børn: læsning, lektiehjælp, dialog med den enkelte elev. Her samarbejder man med musikskolen i den meget lange frokostpause, hvor der også er sport og andre aktiviteter, som børnene kan

vælge. Skolen arbejder også i grupper på tværs af børnenes alder for netop at kunne tilpasse undervisningen til børnenes forskellige behov.

Også den netop fremlagte erhvervsskolereform handler om muligheder. Emilie skal trykt kunne vælge den uddannelse, hun ønsker, uden at være bange for at lukke døre til fremtiden. Tværtimod skal det være helt naturligt at se en erhvervsuddannelse som et valg med mange muligheder. Man kan komme ud i job og tjene penge og så senere, måske, bygge ovenpå med en akademiuddannelse eller en bachelorgrad. Også det faglige niveau og det sociale miljø skal have et markant løft, så flere unge kan se sig selv på en erhvervsuddannelse.

Men erhvervsskolereformen handler også om Danmarks muligheder, for vi har brug for dygtige faglærte i fremtiden. Kvaliteten i vores produktion, byggebranche og servicesektor afhænger af dem. I det hele taget er uddannelse en investering i Danmarks fremtid. Det gælder både for den enkelte, som tager uddannelsen, og for samfundet. Virksomhederne har brug for både kloge hoveder og kloge hænder.

Intet er så meget værd som at kunne klare sig selv og kunne træffe sine egne valg. Men det er ikke alle, der har mulighed for det i dag. Vi tror på den enkelte og på, at det nytter med en håndsrekning til at få fodfæste i eget liv igen. Også her har regeringen gjort en mærkbar forskel. Fattigdomsydelserne er afskaffet. Indfører vi dem igen, vil vi få 2.500 flere fattige børn i Danmark. 2.500 børn i hjem uden overskud eller ressourcer til at få en ny start.

Kl. 14:05

Regeringen har fremlagt konkrete sociale mål. F.eks. vil vi nedbringe antallet af udsatte børn og unge, der begår kriminalitet. Det er en investering i deres, men også i vores fremtid, i et trygt Danmark. Med vores reformer hjælper vi mennesker videre frem for at parkere dem på passiv forsørgelse. Det gælder f.eks. førtidspension. Vi insisterer på, at kommunerne leverer en målrettet indsats til den enkelte, så alle dem, der kan, kommer tilbage i arbejde.

Alle mennesker skal have et ordentligt afsæt til selv at tage ansvar og træffe valg. Det afsæt skal vi give dem, og vi skal give det til dem, der har brug for det. Men så skal vi også træde tilbage, give plads til det initiativ, der findes hos den enkelte og hos mennesker imellem. Det har faktisk en værdi i sig selv, at løsninger findes og veje vælges af den enkelte frem for af systemet.

Vi vil forandre for at udvikle, ikke for at bevare, ikke med det ene mål at få råd til skattelettelser, men fordi vi insisterer på at få et bedre samfund. Vi ved, at det kræver investeringer. Ny teknologi åbner nye muligheder, men kun hvis vi investerer, uanset om vi taler velfærd eller grøn omstilling. Regeringen trækker Danmark i en grønnere retning. Med vores harmonisering af beskatningen af olien i Nordsøen har vi truffet et valg til fordel for en mere effektiv og lang grønnere infrastruktur i Danmark. Det er en beslutning, som øger både velfærden, produktiviteten og bæredygtigheden i Danmark.

Det er faktisk ikke helt til at forstå, ikke for mig, at Venstre ikke vil være med til det.

Formanden for Global Green Growth Institute har desværre afvist al snak om grøn vækst i Danmark. Det har vi ikke, og ude i verden søger man også grønnere løsninger. Det skal vi udnytte ved at understøtte den førerposition, som danske virksomheder som Grundfos, Danfoss, Rockwool og mange andre allerede har på det her område. Det kræver naturligvis investeringer.

Lige præcis i dag er det 23 år siden, at Tyskland igen blev ét land efter at have været delt af jerntæppet i årtier. Længere væk er det ikke. Alligevel er det, som om alle har glemt, at der var engang, hvor vi ikke kunne rejse frit rundt i Europa, ikke kun på grund af jerntæppet, men også fordi vi i Vesteuropa ikke var nået så langt i vores samarbejde, som vi er i dag. Den europæiske patentdomstol er jo det

seneste skridt i det samarbejde. Det er en helt åbenlys god idé. Det giver styrkede rettigheder, færre byrder til virksomhederne, bedre grundlag for vækst og nye job i Danmark. Det burde vi kunne finde et stærkt flertal for her i Folketinget.

Men vores projekt rækker videre end den her politiske sæson og videre end den her valgperiode. Det er større end stil karakterer og såmænd også end meningsmålinger, for det handler om de mål, vi sigter mod, og om at finde nye resultater og nye løsninger og om at nå dem sammen. Vi vil samarbejde med dem, der vil, for at nå resultaterne. Vi tror på, at der altid er noget, vi kan være fælles om. Men vi vil ikke vige fra, at det kræver investeringer, og at skattelettelser ikke er det eneste svar – og da slet ikke, hvis konsekvensen er nulvækst som den eneste fattige ambition, man har for vores fælles velfærd. Det handler om at løse Danmarks problemer, bringe os godt ind i fremtiden og om at give alle mennesker mulighed for at tage ansvar og træffe egne valg, uanset hvilken baggrund vi har, uanset de ting der måtte ramme os undervejs i livet. Det er radikal politik, og jeg er stolt af den her regering. Tak for ordet.

Kl. 14:10

Første næstformand (Bertel Haarder):

Der er 13 medlemmer, der har bedt om ordet, og hvis de overholder taletiden, kan vi nå dem alle. Først er det fru Ellen Trane Nørby.

Kl. 14:10

Ellen Trane Nørby (V):

Tak til den radikale ordfører for at fokusere på, hvad Det Radikale Venstre vil, og ikke på, hvad alle andre gør. Det er jo ellers sådan en tendens, der er kommet blandt regeringens ordførere, altså at man skælder ud på alle andre i stedet for at sige, hvor man vil tage fat.

Den radikale ordfører taler meget om børn, der vokser op i fattigdom. Der er jo en gruppe børn, der i dag vokser op i familier, hvor begge forældre står uden for arbejdsmarkedet, er på kontanthjælp, er langt væk fra arbejdsmarkedet. De nyeste tal fra regeringen viser, at for sådan et kontanthjælpsægtepar skal man ud og finde et job med en månedsløn på over 35.000 kr., for at det kan betale sig økonomisk set for familien at arbejde. Er det god radikal politik? Er det udtryk for, at Det Radikale Venstre mener, at man kan gribe sine muligheder? Er det udtryk for, at vi stiller de her børn i en god situation og giver dem nogle stærke forældre som rollemodeller, der deltager i samfundet? Er det den type politik, som De Radikale gerne vil være med til at fremme? For det er jo det, der er blevet forværret under den nuværende regering, altså at der er mennesker, som har meget, meget svært ved at få fodfæste på arbejdsmarkedet, fordi der ikke er et økonomisk incitament.

Kl. 14:11

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 14:11

Sofie Carsten Nielsen (RV):

Jeg synes faktisk, det er utroligt, at man siger det efter 10 år med en politik, hvor man blev ved med at hælde benzin på bålet og var optaget af, at man brugte flere af vores penge, og hvor man, jeg er lige ved at sige, kastede om sig med dem, samtidig med at man fuldstændig negligerede de mennesker, som ikke havde det samme som de rigeste her; fuldstændig negligerede, hvad der skete med dem. Ingen reformer blev gennemført. Og så siger man samtidig, at nu er det os, fordi vi har afskaffet fattigdomsydelserne, fordi vi ikke vil have 2.500 flere fattige børn i Danmark, altså at det er derfor.

Jeg vil gerne svare på spørgsmålet. Vores skattereform bringer antallet af familier, hvor det ikke i tal kan betale sig at arbejde, ned med 26 pct., og den er Venstre med til, og det er vi rigtig glade for.

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ellen Trane Nørby.

Kl. 14:12

en diskussion, vi har i Radikale Venstre, det er fuldstændig rigtigt, men jeg tror, at det, som er essensen af det, er: Behandler vi folk ordentligt, når de er i Danmark? Behandler vi asylansøgere og deres familier og deres børn ordentligt, når de er i Danmark? Når de er her i lang tid og ikke kan komme tilbage til de lande, de eventuelt skal sendes tilbage til, hvad gør vi så? Lader vi dem sidde i asylcentre, eller giver vi dem faktisk mulighed for at lære noget, at agere som helt almindelige mennesker og få en hverdag til at hænge sammen, så det også bliver lettere for dem at komme tilbage?

Kl. 14:16

Ellen Trane Nørby (V):

Jeg savner jo næsten fru Marianne Jelved, for af hende fik man da i det mindste svar på spørgsmålene. Men så lad os se på det igen. Er det god radikal politik og et udtryk for, at man griber mulighederne, som ordføreren sagde, at føre en politik, som betyder, at børn, der vokser op i familier, hvor ingen af deres forældre er på arbejdsmarkedet – begge to er på kontanthjælp – skal se på, at deres forældre skal ud og finde et arbejde med en månedsløn på over 35.000 kr., for at det økonomisk kan betale sig for dem? Er det god radikal politik at skubbe så mange mennesker ud af arbejdsfællesskabet i Danmark, fordi man er ligeglad med at sikre en økonomisk politik, der giver et incitament til at gå fra passiv forsørgelse og ind på arbejdsmarkedet?

Kl. 14:12

Kl. 14:13

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 14:13

Sofie Carsten Nielsen (RV):

Hvis fru Ellen Trane Nørby havde hørt efter under min ordførertale, ville hun vide, at jeg netop gjorde utrolig meget ud af, hvor vigtigt det er, at vi er i arbejde, at vi kan se muligheder, at vi giver folk reelt lige muligheder i Danmark. Det er den her regering faktisk utrolig optaget af. Og det gør vi netop ved at investere i uddannelse og give folk de muligheder for at få uddannelse. Og nej, vi skal ikke have familier med børn, hvor det ikke kan betale sig at arbejde. Derfor har vi også gennemført den skattereform med Venstres hjælp.

Kl. 14:14

Første næstformand (Bertel Haarder):
Hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 14:14

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Tak. Er der et område, hvor De Radikale og Dansk Folkeparti er hinandens modsætninger, så er det jo på udlændingepolitikken, værdipolitikken osv., det tror jeg er velkendt, så vi er selvfølgelig i Dansk Folkeparti lidt interesseret i, i hvilken grad De Radikale lykkes med at komme igennem med deres politik i den regering, som de nu er en del af. Man kan sige, at det jo er lykkedes på flere felter, tallet for asylansøgere stiger, og der er lavet nogle forskellige ændringer og sådan noget, så på visse felter er det jo lykkedes for De Radikale.

Senest har vi kunnet se, at man på det radikale landsmøde har truffet en beslutning om at arbejde for, at asylcentre simpelt hen lukkes, og at de mennesker, der ellers skulle opholde sig på asylcentre, mens de skal have behandlet deres ansøgning om asyl i Danmark, så i stedet for skal ud at bo i lejligheder og huse, og hvor man kan huse dem. Bare lige for at jeg har forstået det rigtigt: Er Det Radikale Venstres politik at få lukket asylcentre? Det er det ene, og det næste er selvfølgelig: I hvilken grad forventer man at kunne få det gennemført i Folketinget?

Kl. 14:15

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 14:15

Sofie Carsten Nielsen (RV):

Nej, jeg gør mig ikke nogen illusioner om, at vi kan lukke asylcentre i morgen, og det tror jeg heller ikke er det, der skal til. Det er

Første næstformand (Bertel Haarder):

Fru Merete Riisager. Undskyld, hr. Kristian Thulesen Dahl, værsgo.
Kl. 14:16

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Nej, den vil jeg ikke lade smutte.

Man kunne næsten få fornemmelsen af, at fru Sofie Carsten Nielsen her siger, at det, Det Radikale Venstre har vedtaget, er en retning. Det er en retning, man arbejder efter, det er ikke noget, man forventer lige at få gennemført, men det er åbenbart en retning, man har udstukket, og som man så vil søge gennemført på et eller andet tidspunkt, når det er muligt. Jeg fik lige et deja-vu i forhold til noget tidligere under dagens debat.

Hvad er fru Sofie Carsten Nielsens svar til Herlevs borgmester, når han kommenterer det her radikale krav om at lukke asylcentre med følgende:

»Her i Herlev har vi 900 mennesker på venteliste i den kommunale boliganvisning. Skal jeg så sige til dem, at I må vente noget længere, for nu vil De Radikale have nogle asylansøgere forrest i køen, som måske alligevel kun skal være her midlertidigt. Den går ikke«.

Det er hans kommentar, hvad er De Radikales svar til det?

Kl. 14:16

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 14:16

Sofie Carsten Nielsen (RV):

Jeg synes lige, jeg svarede hr. Kristian Thulesen Dahl, nemlig at vi ikke har nogen planer om at lukke asylcentre i Radikale Venstres folketingsgruppe. Det er sådan i Radikale Venstre – det kan jeg bruge lang tid på, men måske hr. Kristian Thulesen Dahl kunne blive inspireret – at hos os har vi faktisk debat om tingene. Der er ikke sådan, at vi sidder i toppen og bestemmer det hele. Der er der debat om forskellige ting.

Kl. 14:17

Første næstformand (Bertel Haarder):

Så er det fru Merete Riisager.

Kl. 14:17

Merete Riisager (LA):

Tak. De Radikale tror på individet og på fremtiden, siger ordføreren. Før valget troede De Radikale også på lærerne. De troede også på en tillidsreform, hvor de skulle rundbarbere bureaukratiet og give mere ansvar tilbage til de professionelle. Nu har de så sammen med resten af regeringen vedtaget en folkeskolereform. Lederen af De Radikale har udtalt om lærerne, at de var mytemagere, og nu skal lærerne så ud at sidde på en stol på skolerne fra kl. 8.00 til kl. 16.00. Mener ordføreren, at det har noget med tillid at gøre? Er tillid for De Radikale en form for ordspil, og hvor gik tillidsreformen hen, da den gik ud?

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 14:18

Sofie Carsten Nielsen (RV):

Der går noget helt galt, hvis vi skal have lærere i folkeskolen til at sidde på en stol fra kl. 8.00 til kl. 16.00. Jeg håber ikke, fru Merete Riisager bruger sin tid til daglig med at sidde på en stol fra kl. 8.00 til kl. 16.00. Jeg kan i hvert fald fortælle fru Merete Riisager, at det bruger jeg normalt ikke min tid på på en helt almindelig arbejdsdag. Den foregår ikke med min ende på en stol i så mange timer.

Hele ideen med folkeskolereformen er jo, at den skal give forskellige muligheder til forskellige børn. Det er ideen, at der kommer langt, langt flere aktiviteter ind i folkeskolen. Og som jeg beskrev det i min ordførertale, fungerer det heldigvis rigtig mange steder. Når man laver idræt, svømmeundervisning, musik og alle mulige forskellige aktiviteter, foregår det sjældent, ved at man sidder på en stol i 8 timer.

Kl. 14:18

Første næstformand (Bertel Haarder):
Merete Riisager.

Kl. 14:19

Merete Riisager (LA):

Nu kunne vi tale længe om det her med, at børnene skal til at aktiveres i stedet for at undervises. Det virker jo højst mærkværdigt fra et parti, som engang var meget optaget af skolen. Men lad mig holde mig til mit ærinde, nemlig det, at lærerne nu skal opholde sig på skolen fra kl. 8.00 til kl. 16.00. Det er i min optik et rent industrisamfund og mangel på tillid. Så hvad mener ordføreren? Er det i overensstemmelse med en tillidsreform?

Kl. 14:19

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 14:19

Sofie Carsten Nielsen (RV):

Så vidt jeg har forstået, er det skolelederne, der tilrettelægger arbejdstiden for de ansatte lærere, og det er sådan set nogenlunde, som det foregår på de fleste andre arbejdspladser. Jeg synes, det er en meget, meget gammeldags opfattelse af, hvad undervisning er, når fru Merete Riisager kalder aktivitetstimerne, idræt, for leg. Min søn har noget, der hedder »Skolen i skoven«. Det er ikke aktivering, det er bestemt undervisning.

Kl. 14:19

Første næstformand (Bertel Haarder):
Hr. Lars Barfoed for en kort bemærkning.

Kl. 14:20

Lars Barfoed (KF):

Jeg hæfter mig ved, at Det Radikale Venstre er et grønt parti, og det er jo godt. Så var jeg jo lidt opmærksom på, hvad fru Sofie Carsten Nielsen nu kunne sige om det. Det eneste, vi hørte, var noget om Togfonden DK. Jeg må bare gøre opmærksom på, at der intet nyt er i den plan om elektrificering og timedrift, som ikke allerede var planlagt for længe siden under VK-regeringen. Vi gennemførte store investeringer i en ny jernbane til Ringsted, nye signalanlæg i hele landet og en række forbedringer af jernbanen i hele landet, som er i fuld gang i øjeblikket, derunder planlægning af elektrificering og timedrift.

Kl. 14:20

Nej, jeg synes, der er behov for, at man får helt nye perspektiver og visioner i natur- og miljøpolitikken. Vi har fået en redegørelse fra Natur- og Landbrugskommissionen og et helt nyt bud på, hvordan vi kan føre naturpolitik eller miljøpolitik i Danmark i pagt med landbruget, derunder at vi får en naturfond, der får 300 mio. kr. om året. Det vil vi i Det Konservative Folkeparti gerne sætte penge af til hvert år, så vi kan få genoprettet naturen og sikre, at antallet af dyrearter og plantearter bliver bevaret i Danmark, for de er i kraftig nedgang.

Er der overhovedet nogen nye planer fra regeringens side på det område? For når man ser finanslovsforslaget, er der intet overhovedet.

Kl. 14:21

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 14:21

Sofie Carsten Nielsen (RV):

Tak for den ordførertale fra hr. Lars Barfoed. Den går jeg ud fra at ordføreren vil gentage heroppefra.

»Der er intet nyt i elektrificeringen og timeplanen«. Det er jo godt, at ordføreren ser sådan på det. Så er det, jeg ikke forstår, hvorfor De Konservative ikke ville være med til den togplan. Jeg mindes Venstres ordfører, der sagde, at VK's plan var meget større end denne. Men nu får vi da på plads, at der intet nyt er. Og så kunne man jo håbe, at De Konservative vil være med.

Der er afsat penge til grøn omstilling i finansloven. Det håber jeg at Det Konservative Folkeparti vil være med til: netop at følge op på anbefalingerne fra Natur- og Landbrugskommissionen.

Kl. 14:22

Første næstformand (Bertel Haarder):
Lars Barfoed.

Kl. 14:22

Lars Barfoed (KF):

Altså, vil regeringen være med til afsætte 300 mio. kr. om året til en naturfond, der kan genoprette natur og sikre dyre- og plantearter i Danmark, eller vil regeringen ikke? Vil Det Radikale Venstre? For det er vel Det Radikale Venstre, fru Sofie Carsten Nielsen taler på vegne af lige nu.

Kl. 14:22

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 14:22

Sofie Carsten Nielsen (RV):

Det er det, men jeg synes, at det ville være en smule upassende i åbningsdebatten at tage hul på de konkrete finanslovsforhandlinger. Det synes jeg at hr. Lars Barfoed skal gemme til det møde.

Kl. 14:22

Første næstformand (Bertel Haarder):
Fru Rosa Lund har den næste korte bemærkning.

Kl. 14:22

Rosa Lund (EL):

Tak for den fine tale om muligheder. Jeg glæder mig især over overskriften på erhvervsskolereformen – mulighedernes reform – og jeg synes også, det er meget smukt, at ordføreren taler om de muligheder, man skal have, når man stopper på sin erhvervsuddannelse. Men hvad med de muligheder, man skal have *på* sin erhvervsuddannelse?

Lige nu er der over 12.000 unge, som ikke har mulighed for at gøre deres erhvervsuddannelse færdig, fordi de ikke kan få en prak-

tikplads. Hvordan vil Det Radikale Venstre sikre dem bedre mulighed for at gøre deres uddannelse færdig? Og hvordan vil Det Radikale Venstre sikre, at skolerne kan levere undervisning af høj kvalitet, når Det Radikale Venstre i regeringens finanslovsforslag er med til at skære ned på skolernes kerneydelse, nemlig undervisningen via taxameteret. Hvordan vil Det Radikale Venstre skabe de muligheder?

Kl. 14:23

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 14:23

Sofie Carsten Nielsen (RV):

Jeg er enig med fru Rosa Lund i, at praktikpladser er helt afgørende. Det er også derfor, regeringen har gjort en stor indsats også for skolepraktikken. Men der må vi igen opfordre virksomhederne til at tage ansvar, og senest hørte jeg statsministeren komme med en meget klar opfordring til virksomhederne på Dansk Industris årsmøde, og det synes jeg er på sin plads, for det er også her, virksomhederne skal tage et ansvar.

Når det gælder besparelserne, som fru Rosa Lund kalder dem, på taxametertilskuddet, handler det jo om, at der er et mindre antal elever på erhvervsskolerne. Det er jo det, hele erhvervsskolereformen handler om. Den handler netop om, at det skal være mere attraktivt, og at der skal kunne komme flere ind på erhvervsuddannelserne, for det har vi behov for.

Kl. 14:24

Første næstformand (Bertel Haarder):
Rosa Lund.

Kl. 14:24

Rosa Lund (EL):

Tak. Det kan være, at der gemmer sig flere besparelser så i finanslovsforslaget, for den besparelse, som jeg meget gerne vil have svar på, er den 2-procentsbesparelse, som ligger på taxametertilskuddet til alle uddannelserne sådan set i Undervisningsministeriet. Hvordan skaber det mulighed for skolerne til at levere god undervisning, når man fjerner 2 pct. af deres taxametertilskud?

Kl. 14:24

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 14:24

Sofie Carsten Nielsen (RV):

Der gemmer sig skam ikke yderligere besparelser. De 2 pct., som går i omstillingsreserven, går jo netop til investeringer i uddannelse. Det er jo netop den omstillingsreserve, der skal gå til at opfylde de krav, vi stiller på de forskellige uddannelser. Der er ikke nogen besparelse i det. Det er en omstillingsreserve, som bliver geninvesteret i uddannelsessektoren, og det ved fru Rosa Lund også udmærket godt.

Kl. 14:25

Første næstformand (Bertel Haarder):
Hr. Jacob Jensen for en kort bemærkning.

Kl. 14:25

Jacob Jensen (V):

Nu kunne jeg forstå, at ordføreren er stolt af regeringen. Jeg ved så ikke, om det også gælder de forskellige løftebrud, som regeringen har begået, eller om det måske kun er de ægte løftebrud, man er specielt stolt af.

Men jeg vil så godt spørge ordføreren, om ikke ordføreren synes, det er et problem, at omkring 330.000 mennesker i det her land in-

gen tilskyndelse har til at tage et arbejde. Det er ikke et tal, jeg finder på, det er et tal, som Økonomi- og Indenrigsministeriet er kommet frem til, altså at 330.000 mennesker ingen økonomisk interesse har i at tage et job. Er det ikke et problem, som den radikale ordfører ser, og hvad har regeringen tænkt sig at gøre ved det?

Jeg har svært ved at se det i finansloven, det kan være, det fremgår andre steder, men jeg har ikke set det endnu. Hvad synes den radikale ordfører der skal gøres ved det problem?

Kl. 14:26

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 14:26

Sofie Carsten Nielsen (RV):

Jeg er i tvivl om, om hr. Jacob Jensen her mener, at vi skal genindføre fattigdomsydelserne, men det er sådan, det lyder for mig. Jeg synes ikke, vi kan være bekendt at få 2.500 flere fattige børn i Danmark, som hvis vi genindførte fattigdomsydelserne. Jeg er helt enig med hr. Jacob Jensen i, at det skal kunne betale sig at tage et arbejde, og det er der mange faktorer der afgør. Og det antal skal vi have ned, altså det antal, for hvem det ikke kan betale sig at tage et arbejde, og det er bl.a. det, skattereformen handler om.

Kl. 14:26

Første næstformand (Bertel Haarder):
Hr. Jacob Jensen.

Kl. 14:26

Jacob Jensen (V):

Jo, men det er sådan set bare et tal, der står på Indenrigsministeriets side, altså at der er 330.000, for hvem det ikke kan betale sig at arbejde. Så kan man tale om fattigdomsydelse, man kan tale om alt muligt andet, men jeg forventer da, at regeringen, eller i hvert fald den radikale ordfører, så har nogle bud på, hvad man fra radikal side har tænkt sig at gøre ved det.

Vi deler ambitionen om, at det skal kunne betale sig at arbejde; det er et helt fundamentalt kriterium for, at vores økonomi hænger sammen. Men så stort et tal bør regeringen da adressere. Hvad har man tænkt sig at gøre ved det ud over bare at bruge fine ord om, at det skal kunne betale sig at arbejde, men uden at sætte handling bag ordene?

Kl. 14:27

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 14:27

Sofie Carsten Nielsen (RV):

Vi har skam sat handling bag ordene. Over de næste år, mens skattereformen bliver indfaset, bliver det tal nedbragt år for år, fordi det kommer til bedre at kunne betale sig at arbejde for langt flere mennesker. Det er jo heldigvis ikke alene det faktum, at man får en lave-re skat, der gør, om det kan betale sig at arbejde, men det er også det faktum, og det er skattereformen med til. Og tallet bliver reduceret år for år med den skattereform, som regeringen har gennemført.

Kl. 14:27

Første næstformand (Bertel Haarder):
Hr. Peter Skaarup for en kort bemærkning.

Kl. 14:27

Peter Skaarup (DF):

Forleden dag kunne regeringens ministre fremlægge en plan for digitalisering – det var her den 30. september – og det er jo meget fint, hvis vi i stigende omfang i vores samfund kan bruge digitale mulig-

heder i kontakten med f.eks. kommunen. Hvad der imidlertid ikke var så mange ord om, var, at der jo hurtigt kan blive tale om en tromle, der tromler hen over den ret store gruppe i befolkningen, som aldrig har været på internettet og aldrig har haft adgang til de muligheder, som nettet og pc'en giver borgerne her i landet.

I den forbindelse kunne jeg godt tænke mig at spørge den radikale ordfører om, hvordan regeringen har tænkt sig at hjælpe de 350.000 ældre borgere, der aldrig har haft kontakt med kommunerne via internet og mailsystemer, og hvordan regeringen i det hele taget har tænkt sig at hjælpe den gruppe, som jo hurtigt kan komme i klemme i de her flotte reformplaner, som regeringen har på det her område.

Kl. 14:29

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Ordføreren.

Kl. 14:29

Sofie Carsten Nielsen (RV):

Det er nemlig rigtig, rigtig gode planer for omstilling og effektivisering og modernisering af den offentlige sektor. Meget af den her digitalisering handler jo også om at give ældre mennesker flere redskaber til f.eks. at kunne gå på toilettet uden hjælp. Det synes jeg er meget, meget værdigt, og det tror jeg at hr. Peter Skaarup og hans parti vil bakke op om. Det er en rigtig god ting at kunne få digitaliseringen til at hjælpe med til, at man kan klare mange flere ting selv.

Der vil være steder, hvor det er en udfordring, at man skal indrapportere alle mulige forskellige ting digitalt, og det er der jo lavet overgangsordninger for. Det er også kommunernes ansvar at give den hjælp. Jeg så et tv-program forleden dag, hvor hr. Søren Krarup netop var på et digitalt kursus for at lære at betjene en pc. Den slags ting bliver det heldigvis også givet hjælp til.

Kl. 14:30

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Hr. Peter Skaarup.

Kl. 14:30

Peter Skaarup (DF):

Nu er det jo sådan, at Folketinget meget positivt, synes jeg, har indført valgfrihed på mange forskellige områder. Valgfrihed kan man vist roligt sige der ikke er tale om på det område, der handler om digital kontakt mellem borgerne og kommunen, ud fra det, jeg hører fra regeringen. Der er ikke tale om valgfrihed. Nej, der er tale om, at man skal angive en begrundelse for, at man ikke kan kommunikere med kommunen på digital vis.

Der kunne jeg godt tænke mig at spørge den radikale ordfører: Er det virkelig det svar, vi giver den her meget store gruppe ældre mennesker, der ikke er vænnet til at have kontakt med andre på anden måde end at gøre det via almindelig mundtlig og skriftlig kontakt, f.eks. via et brev? Kan vi virkelig være bekendt over for den gruppe, at de skal indhente en lægeerklæring eller andet, fordi de ikke kan have den kontakt? Og vil regeringen sørge for at indføre en reel valgfrihed på det her område?

Kl. 14:31

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 14:31

Sofie Carsten Nielsen (RV):

Jeg er faktisk ret sikker på, at mange mennesker vil se en stor fordel i de digitale omstillinger, som vi nu forsøger at fremme i Danmark, for det giver flere muligheder. Det giver også flere muligheder for

ældre mennesker, at vi laver det her digitale skub for Danmark. Det er en rigtig god ting for mange mennesker, børn og ældre, at de får flere muligheder for at betjene sig af mange forskellige ting, bl.a. til selvhjælp og derfor, for de ældres vedkommende, får en værdig alderdom. Det synes jeg er en rigtig god ting.

Derfor skal man selvfølgelig også have hjælp på de områder, hvor det kræver noget træning at lære at indberette forskellige ting. Men alle mennesker kan være med, og jeg er sikker på, at kommunerne også vil yde den hjælp, der skal til. Det har de i hvert fald pligt til.

Kl. 14:31

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak. Så er det hr. Torsten Schack Pedersen, Venstre, for en kort bemærkning.

Kl. 14:32

Torsten Schack Pedersen (V):

For historieskrivningens skyld er det bare lige væsentligt at understrege, at de reformer, der blev lavet under den tidligere regering, vel er af et omfang, der er tre-fire gange så stort som det, den her regering har lavet. Det er bare lige for, at ingen skal gøre alting historisk, ej heller i dag.

Ordføreren sagde i sin ordførertale, at intet er så meget værd som det, at man kan klare sig selv, og at vi ikke skal parkere folk på passiv forsørgelse. Se, det er jo gode værdier, som jeg håber at mange kan støtte. Men når ordføreren så bryster sig af, at det selv med skatteaftalen ikke helt bliver 330.000, som min kollega, hr. Jacob Jensen, spurgte til, men 252.000 danskere, så er det bare, at jeg skal høre: Når den radikale ordfører siger, at intet er så meget værd som at kunne klare sig selv, er det så tilfredsstillende for den radikale ordfører, at man i 2022 stadig vil have 250.000 danskere, for hvem det stort set ikke kan betale sig at gå på arbejde?

Kl. 14:33

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Ordføreren.

Kl. 14:33

Sofie Carsten Nielsen (RV):

Regeringens skattereform, som Venstre har lagt stemmer til – ligesom Radikale Venstre har lagt stemmer til tidligere reformer – højner incitamentet til at arbejde især for de laveste indkomstgrupper. Jeg er virkelig, virkelig glad for Venstres helt nyfundne interesse for de laveste indkomstgrupper. Det er en stor fornøjelse for mig. Det er jo bl.a. noget af det, som jeg selv har sat på dagsordenen over sommeren, for jeg synes også, at det er lidt generende, at der f.eks. er enlige forsørgere, som har en høj sammensat marginalskatteprocent. Det er jo også derfor, at jeg har sat det til diskussion. Det skal vi kunne diskutere, men man skal også kunne finansiere det, når man har sådan nogle forslag. Og vi har vedtaget en skattereform, som bliver udrullet over de kommende år, og som i den grad højner incitamentet til at arbejde for de laveste indkomstgrupper.

Kl. 14:34

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Hr. Torsten Schack Pedersen.

Kl. 14:34

Torsten Schack Pedersen (V):

Jamen jeg glæder mig over, at begejstringen for beskæftigelsesfradraget nu har indfundet sig i alle regeringspartierne. Jeg skal bare hilse og sige, at da vi andre indførte det i sin tid, var der ingen begejstring for det. Men man skal altid glæde sig over de omvendte.

Jeg kan forstå, at De Radikale gerne vil diskutere det her, men jeg tror ikke, at diskussionen gør det ret meget lettere for mig at se de 14.000 danskere i øjnene, der hver dag går på arbejde og sætter penge til, og som hver dag kunne få mere ud af det, hvis de ikke bidrog til samfundet. Der synes jeg at det er fattigt, at svaret fra De Radikale er, at vi skal diskutere det. Hvor er initiativerne henne? Hvor er det henne i regeringens finanslov?

Kl. 14:34

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Ordføreren.

Kl. 14:34

Sofie Carsten Nielsen (RV):

Der er initiativ på initiativ. Skattereformen er vedtaget og bliver nu rullet ud over de kommende år, og vi har en reform af hele beskæftigelsesindsatsen på dagsordenen i det her efterår. Der sidder masser af mennesker og arbejder på at reformere beskæftigelsesindsatsen, netop fordi den ikke har været tilfredsstillende, netop fordi man i årevis blot har lagt proceskrav oven på proceskrav, sådan som det skete under den tidligere regerings ledelse.

Kl. 14:35

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Tak. Så er det hr. Jan E. Jørgensen, Venstre.

Kl. 14:35

Jan E. Jørgensen (V):

»Vi stoler. Også på udlændinge.« »Vi lytter. Også til økonomer.« Jeg tror, at ordføreren kan genkende De Radikales reklameslogans. Når vi i den sammenhæng hører om udlændinge og økonomer, undrer det jo mig, at Det Radikale Venstres ordfører er så stolt af, at man har afskaffet starthjælpen, når vi via et svar fra beskæftigelsesministeren ved, at afskaffelsen af kontanthjælpsloftet og 225-timers reglen tilsammen har betydet, at 2.000-3.000 flere udlændinge er kastet ud i arbejdsløshed. Hvordan har ordføreren det med, at man afskaffer en ordning, som bevisligt har fået folk i arbejde?

Kl. 14:36

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Ordføreren.

Kl. 14:36

Sofie Carsten Nielsen (RV):

Jeg har det rigtig godt med, at 2.500 færre børn er fattige i Danmark i dag, i forhold til dengang fattigdomsydelserne gjaldt. Det har jeg det rigtig godt med. Jeg tror, at der er mange ting, der gør sig gældende i nogle af de svageste familier; mange ting, som vi skal have fat i, når vi skal have deres forældre i arbejde igen. Det er meget mere, der skal til, og det er derfor, at vi er nødt til at reformere beskæftigelsesindsatsen, indsatsen for uddannelse og efteruddannelse. Det har vi også taget en række initiativer til.

Men blot at genindføre fattigdomsydelserne og gøre de her familier fattigere kommer ikke til at være nogen hjælp. Det er nemlig rigtigt, at vi lytter både til økonomer og til alle mulige andre, men vi tager selvfølgelig ikke imod diktater.

Kl. 14:37

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Hr. Jan E. Jørgensen.

Kl. 14:37

Jan E. Jørgensen (V):

Jeg synes, at ordføreren har en beklagelig tendens til at svare på noget andet, end der bliver spurgt om. Jeg spurgte om, hvordan ordfø-

rerer har det med, at en ordning, som skaffede folk i arbejde, er blevet afskaffet, og så svarede ordføreren på noget ganske andet.

Det må jo så føre mig til at foreslå et par nye slogans til Det Radikale Venstre. Man kunne f.eks. have et slogan, der hedder: »Vi hører. Det, vi gerne vil høre.« Og et andet slogan kunne hedde: »Vi ved. Hvad der er bedst for dig og alle andre.«

Kl. 14:37

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Ordføreren.

Kl. 14:37

Sofie Carsten Nielsen (RV):

Det læste jeg godt. Jamen nej, jeg svarede skam ikke på noget andet. Hr. Jan E. Jørgensen spurgte jo, om Radikale Venstre vil være med til at genindføre fattigdomsydelserne. Det er jo det, hr. Jan E. Jørgensen spørger om. Og det vil jeg ikke, for jeg vil ikke have 2.500 flere fattige børn i Danmark.

Kl. 14:38

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Tak. Så er det hr. Flemming Damgaard Larsen, Venstre.

Kl. 14:38

Flemming Damgaard Larsen (V):

Tak for det. Det er netop det, der er problemet, altså det, vi taler om her. Vi har nu haft en regering, der har siddet i 2 år – i 2 år – og alligevel står vi i den her situation, hvor der i hvert fald er over 14.000 mennesker, der rent faktisk kan tjene mere ved at stoppe med at arbejde og være på overførselsindkomst. Nu er det ikke nok, at ordføreren bare taler om, at det må vi gøre noget ved, at det må vi se på, osv., jeg vil gerne have at vide helt konkret: Hvad vil Det Radikale Venstre anbefale regeringen at foretage sig for at forhindre, at for 14.000 mennesker, som er i arbejde, kan det bedre betale sig ikke at være i arbejde?

Kl. 14:38

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Ordføreren.

Kl. 14:38

Sofie Carsten Nielsen (RV):

Jeg håber, at der er andre ting i de 14.000 menneskers liv end kontanthjælp. Det er jo rigtig godt, at de her 14.000 mennesker går på arbejde og bidrager til det danske samfund, for det at bidrage til samfundet er jo også en måde at være et forbillede for sine børn på. Vi går heldigvis – det gælder os alle – ikke blot på arbejde for at trække løn ud; vi gør det jo også, fordi vi gerne vil være med til at udvikle samfundet. Det skal vi blive ved med. Men vi har taget initiativer, og vi kommer forhåbentlig til at tage endnu flere, når vi kan finansiere dem, initiativer, der i høj grad kan gøre, at det kan betale sig at arbejde.

Skattereformen, som bliver udrullet over de kommende år, nedbringer netop det antal, for hvem det på formelen ikke ser ud som om det kan betale sig at arbejde, markant. Det er jeg rigtig glad for at den her regering har fået gennemført.

Kl. 14:39

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Hr. Flemming Damgaard Larsen.

Kl. 14:39

Flemming Damgaard Larsen (V):

Ja, for det er jo netop sådan, at disse mennesker kan føle sig til grin, ved at de går på arbejde og så ser, at det faktisk bedre kan betale sig

ikke at gøre det. De føler sig virkelig til grin, og det er jo helt urimeligt i et moderne samfund.

Kl. 14:42

Så vil jeg godt spørge ordføreren med hensyn til de 57.000 mennesker, for hvem det handler om, at de har mindre end 1.000 kr. om måneden mere ved at gå på arbejde frem for at være på overførselsindkomst. Kan ordføreren ikke se, at der også der er et problem? Altså, det er ikke bare de 14.000, men der er yderligere en stor gruppe, for hvem det også er et meget, meget stort problem. Hvad vil Det Radikale Venstre anbefale at regeringen gør ved det?

Kl. 14:40

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Ordføreren.

Kl. 14:40

Sofie Carsten Nielsen (RV):

Jeg synes, jeg har svaret på, at regeringen har taget initiativer, Venstre har endda lagt stemmer til – og tak for det. Vi har gennemført en skattereform. Derudover – det synes jeg også jeg har svaret på – er der forhåbentlig ingen, der føler sig til grin ved at gå på arbejde og bidrage til at udvikle det samfund, som vi har sammen, og som vi herinde også hele tiden, uanset vores politiske overbevisning, arbejder for at udvikle. Det er vel derfor, at vi er her, og det er det, vi gerne vil være med til. Der er flere ambitioner; der er f.eks. også kontanthjælpsreformen.

Kl. 14:41

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Tak. Så er det hr. Martin Henriksen, Dansk Folkeparti.

Kl. 14:41

Martin Henriksen (DF):

Tak for det. Udlændingepolitikken fylder jo ikke så meget i de taler, som Det Radikale Venstre holder eller forskellige repræsentanter for regeringen holder, men derfor kunne jeg alligevel godt tænke mig at spørge lidt ind til det. Vi ved jo, at der er et rekordhøjt antal mennesker, der kommer og søger om at få asyl i Danmark, og nu bilder jeg mig ikke ind, at jeg her på den korte tid, der er til rådighed, kan få overtaget Det Radikale Venstre til at stramme op på den politik.

Så jeg må prøve på en lidt anden måde. Ligesom vi ved, at antallet stiger, ved vi også, at asylansøgere er meget overrepræsenteret, når det handler om at begå kriminalitet, når man f.eks. sammenligner med danskere. Hvad er Det Radikale Venstres svar til de danskere og sådan set også fredelige indvandrere, som bliver udsat for den kriminalitet, som er en følge af den indvandring, som vi ser igennem asylsystemet? Hvordan ønsker man at begrænse den kriminalitet? Har man nogen tiltag fra Det Radikale Venstres side?

Kl. 14:42

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Ordføreren.

Kl. 14:42

Sofie Carsten Nielsen (RV):

Nu har vi jo faktisk ikke i den her regering ændret på kriterierne for at få asyl i Danmark, siden hr. Martin Henriksen var med til at holde den tidligere regering ved magten. Så der er faktisk ikke ændret på de kriterier, det handler om, når det gælder om at få asyl i Danmark. Tallet går op og ned. Det afhænger meget af, om der er krig ude i verden. Det er der lige nu i Syrien f.eks. Derfor kommer der også flere asylansøgere til Danmark.

Kriminelle skal behandles som kriminelle. Det har vi et ret godt og udmærket retssystem til. Det gælder, uanset om de er asylansøgere eller har en anden baggrund.

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Hr. Martin Henriksen.

Kl. 14:42

Martin Henriksen (DF):

Jo, men sagen er jo den, at man har lempet på en lang række områder. Nu kan man sagtens gå ind i en drøftelse om, hvorvidt der er ændret i kriterier osv. Flygtningenævnet er eksempelvis lige kommet med en afgørelse, der ændrer vilkårene, og jeg kan forstå, at den bakker regeringen op om, man har også afskaffet starthjælpen osv. og gjort det muligt at få børnecheck fra dag et, hvis asylansøgere ender med at få asyl i Danmark. Men mit spørgsmål er sådan set:

Når nu vi ved, at der kommer mange flere til Danmark – vi kan diskutere hvorfor, men vi kan se, at der kommer rigtig mange – og og vi ved, at asylansøgere er overrepræsenteret i forhold til andre grupper i befolkningen, når det handler om at begå kriminalitet, hvordan vil man så håndtere det stigende problem? Eller er svaret fra Det Radikale Venstre til danskerne, at den kriminalitet må vi så leve med, fordi vi ønsker at prioritere højere at tage imod folk fra forskellige andre lande, der kommer og søger om at få asyl? For det, vi har i dag i forhold til at bekæmpe kriminalitet blandt asylansøgere, er jo ikke godt nok.

Kl. 14:43

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Tak. Ordføreren.

Kl. 14:43

Sofie Carsten Nielsen (RV):

Den kriminalitet, der bliver begået i Danmark, uanset hvem der begår den, skal der slås hårdt ned på. Det bliver der også, og der bliver også taget yderligere initiativer, bl.a. er der i finansloven en indsats mod bandekriminalitet. Det tror jeg at hr. Martin Henriksen vil sætte pris på, måske vil han endda være med til at forhandle det. Det ville jeg sætte stor pris på. Så der bliver slået ned på kriminalitet i Danmark, og vi har ikke ændret på vilkårene for at få asyl i Danmark. Det har vi ikke. Vi behandler til gengæld asylansøgere, der opholder sig i Danmark, på en ordentlig måde.

Kl. 14:44

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Tak. Så er det hr. Finn Sørensen, Enhedslisten.

Kl. 14:44

Finn Sørensen (EL):

Tak. Ordføreren er jo meget stolt af, at vi har afskaffet fattigdomsydelserne. Det er jeg også stolt af. Ordføreren er især stolt af det, fordi det betyder, at vi har nedbragt antallet af fattige børn med 2.500. Det er der al mulig grund til at være stolt af, og jeg er glad for, at vi har lavet det sammen.

Er ordføreren så også stolt af den nye kontanthjælpsreform, som jo betyder, at 5.000 forsørgere pr. 1. januar 2014 får en ydelse, som er lavere end de fattigdomsydelser, vi for et par år siden var enige om at afskaffe? Er ordføreren også stolt af det? Og har ordføreren regnet på, hvor mange tusind flere fattige børn der kommer ud af den kontanthjælpsreform og af det element i den, som jeg lige har nævnt, nemlig en væsentlig nedgang i indtægten for forsørgere under 30 år?

Kl. 14:45

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Ordføreren.

Kl. 14:45

Sofie Carsten Nielsen (RV):

Jeg er faktisk rigtig stolt, også af kontanthjælpsreformen, for kontanthjælpsreformen handler om, at folk ikke skal være parkeret på en sådan ydelse. Den handler om, at vi kan tage de enkelte, også dem under 30, meget alvorligt og specifikt i hånden, sådan at de kan få enten en uddannelse eller et job. Alle, der kan arbejde, skal arbejde, ellers skal man tilbydes en uddannelse, hvis man kan tage en uddannelse, og dem, der hverken kan tage en uddannelse eller et job, skal der tages helt særlig, individuel hånd om. Det er jeg rigtig stolt af, for det er nemlig noget nyt ved den her kontanthjælpsreform, at ingen bliver efterladt på kontanthjælp. Vi tager hånd om hver enkelt.

Kl. 14:46

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Hr. Finn Sørensen.

Kl. 14:46

Finn Sørensen (EL):

Det var jo den forklaring, man også fik, dengang det borgerlige flertal indførte de her lave ydelser. Meningen var jo ikke, at folk skulle være på dem i lang tid, de skulle i arbejde. Det kom de bare ikke. Det kommer de heller ikke af regeringens kontanthjælpsreform, fordi beskæftigelsesministerens egne tal og hele regnestykket om økonomien jo bygger på, at det kun er ca. 20 pct. af disse mange, mange tusinde arbejdsløse kontanthjælpsmodtagere, der kommer i arbejde.

Derfor må jeg gentage spørgsmålet: Er ordføreren stolt af, at en enlig forsørger under 30 år får en nedgang i indtægt på 2.447 kr., nemlig ned til 11.500 kr.; er ordføreren stolt af, at en forsørger, der er samboende eller gift med en SU-modtager, får en nedgang på knap 6.000 kr., altså kommer ned på 8.000 kr., og at de øvrige forsørgere, nemlig nogle, der bor sammen med en kontanthjælpsmodtager, skal leve for 5.753 kr.? Alle disse ydelser er lavere end de fattigdomsydelser, vi i sin tid var enige om at afskaffe. Er ordføreren stolt af det, og hvor mange flere tusinde fattige børn kommer der ud af det? 5.000, vil jeg gætte på.

Kl. 14:47

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak. Ordføreren.

Kl. 14:47

Sofie Carsten Nielsen (RV):

Jeg synes, der er meget stor forskel, for de her ydelser handler ikke om noget, folk skal parkeres på, de handler om, at når man er under 30, så kan man f.eks. tage en uddannelse. Det er jo det samme som SU'en. Og hvis man kan det, så skal man i uddannelse. Det er det, der er forskellen på den her kontanthjælpsreform og sådan, som det var før. Eller man bliver taget i hånden til et individuelt forløb, sådan at man kommer ud af kontanthjælpen, sådan at man kan komme i uddannelse eller kan komme i job. Det er det, der er forskellen på os og det, der var før, og det synes jeg godt at vi kan være bekendt, ja.

Kl. 14:48

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak. Jeg vil lige minde om, at det er en god idé at overholde tiden, for så kan alle nemlig komme til.

Den næste i rækken er hr. Thomas Danielsen, Venstre.

Kl. 14:48

Thomas Danielsen (V):

Tak for det. I foråret har EU-Domstolen afsagt tre domme om SU, og konsekvensen af dem kan blive, at velfærdsturismen udfolder sig i Danmark. Den udfordrer kernen af vores velfærdssamfund, og i den forbindelse vil jeg gerne udtrykke, at det undrer mig, at regerin-

gen ikke entydigt støttede de fire lande Tyskland, Østrig, Holland og Storbritannien i foråret, da de sendte et brev til formandskabet i EU. Derfor vil jeg gerne spørge ordføreren om, hvilke konkrete tiltag De Radikale selv har som forslag til at undgå de her udfordringer med velfærdsturisme.

Kl. 14:49

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ordføreren.

Kl. 14:49

Sofie Carsten Nielsen (RV):

Jeg vil først og fremmest godt sige, at i Radikale Venstre er vi meget optaget af at stå værn om det danske velfærdssamfund – det er vi faktisk. Vi tager også de her spørgsmål meget, meget alvorligt. Det er ikke sådan, at vi bare lader stå til og kigger på. Vi er faktisk optaget af at løse problemerne konkret og der, hvor de er.

Når det gælder SU, som hr. Thomas Danielsen refererede til, har vi jo netop løst problemet ved at indføre lidt flere kriterier. Det har Venstre været med til og kommer forhåbentlig til at stemme for, når det bliver fremlagt, for det har Venstre nikked til. Og den aftale synes jeg er rigtig glimrende, og den er jeg sikker på at man kan overføre til en række andre områder, såfremt der skulle komme udfordringer.

Vi ser med meget stor alvor på det her – lige så stor alvor, som ordføreren selv ser på det med. Men vi er bare interesseret i at løse problemerne – ikke i at male skræmmebilleder.

Kl. 14:50

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Hr. Thomas Danielsen.

Kl. 14:50

Thomas Danielsen (V):

Men det her drejer sig om rigtig mange områder, og jeg kunne jo forstå på Socialdemokraternes fru Mette Reissmann, at det her ikke var noget, man så som et større problem. Derfor er jeg da i det mindste glad for at høre, at Det Radikale Venstre ser det som et alvorligt problem.

Men kunne ordføreren så ikke komme med nogle af de konkrete forslag, som de vil lancere for at forhindre det her angreb, kan man nærmest kalde det, på vores velfærdssamfund?

Kl. 14:50

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ordføreren.

Kl. 14:50

Sofie Carsten Nielsen (RV):

Jeg synes helt generelt, at man skal løse problemerne, når man har dem. Det er sådan en meget god, jævn, pragmatisk tilgang til livet, som jeg i al fald benytter mig af. Og det har vi også tænkt os at gøre i det her tilfælde. Og det er der jo så allerede et godt eksempel på, nemlig med de udfordringer, vi havde i forhold til SU'en, fordi de domme, der er faldet på det område fra EU-Domstolen, handler om, at man ikke må diskriminere. Det er jo sådan et meget sundt og ordentligt princip. Og så indretter vi vores system med lidt flere kriterier, sådan at det ikke bliver en udnyttelse på nogen som helst måde af vores system. Det kommer ikke til at ske, og det har vi lavet en aftale om nu. Og nu ser vi – stille og roligt og hen ad vejen – på de områder, hvor der kunne blive udfordringer.

Men jeg synes, at vi skal løse problemerne, når vi har dem.

Kl. 14:51

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak. Så er det hr. Ole Birk Olesen, Liberal Alliance.

Kl. 14:52

Ole Birk Olesen (LA):

Det Radikale Venstre mener, at det skal kunne betale sig at arbejde, og derfor er fru Sofie Carsten Nielsen glad for, at man har gennemført en skattereform, som gør, at det bedre kan betale sig at arbejde.

Nye tal fra Økonomiministeriet siger, at før skattereformen – altså i dag, for den er jo ikke trådt i kraft endnu – kan det for 400.000 personer ikke betale sig at arbejde. Når skattereformen er fuldt ud gennemført, kan det for 250.000 personer ikke betale sig at arbejde. Så er spørgsmålet bare, som fru Sofie Carsten Nielsen allerede har undslået sig for at svare på nogle gange: Er de 250.000 et tilfredsstillende tal? Det er jo det tal, som kommer, når Det Radikale Venstres politik og når regeringens politik er gennemført. Så er der stadig 250.000, for hvem det ikke kan betale sig at arbejde. Spørgsmålet er: Er det tilfredsstillende, og hvis det ikke er tilfredsstillende, agter Det Radikale Venstre så at foreslå yderligere, og agter regeringen at foreslå yderligere for at nedbringe tallet fra 250.000 til 0 f.eks.?

Kl. 14:52

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Ordføreren.

Kl. 14:52

Sofie Carsten Nielsen (RV):

Jamen som hr. Ole Birk Olesen netop påpegede, har vi jo lige været igennem en større debat om, hvad fattigdomsydelserne betød, og hvad det har betydet at afskaffe dem. Så hvis man vil genindføre dem, vil det også have nogle ret dramatiske konsekvenser, f.eks. 2.500 flere fattige børn. Det er jo ting, man skal veje op imod hinanden hele tiden. Jeg er ikke rede til at sende 2.500 børn ud i fattigdom med de her ting.

Men vi har gjort en række andre ting. Vi har gennemført en skattereform, og der er også andre ting, som ikke går alene på de konkrete hårde økonomiske incitamenter. Kontanthjælpsreformen, som jeg netop har debatteret, også heroppefra, skal jo også hjælpe folk i arbejde. Det er jo netop ikke sådan, at vi parkerer folk på en offentlig forsørgelse, men de skal hjælpes i arbejde. Kan man arbejde, skal man arbejde, og kan man tage en uddannelse, skal man tage en uddannelse.

Kl. 14:54

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Hr. Ole Birk Olesen.

Kl. 14:54

Ole Birk Olesen (LA):

Ja, nu behøver man faktisk ikke at sænke med en eneste krone for folk, der er uden for arbejdsmarkedet, for at det bedre kan betale sig at arbejde. Man kan nøjes med at sænke skatten for dem, der er i arbejde.

Vi har i Liberal Alliance foreslået, at ingen i arbejde skal betale én krone i indkomstskat af de første 7.000 kr., de tjener om måneden. Det forslag kan finansieres ved at spare 4 pct. af den offentlige sektors samlede udgifter – 4 pct. af den offentlige sektors samlede udgifter! Vil Det Radikale Venstre være med til det?

Kl. 14:54

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Ordføreren.

Kl. 14:54

Sofie Carsten Nielsen (RV):

Nu tror jeg, at man helt generelt skal være varsom med Liberal Alliances regnestykker, så lige med hensyn til den med de 4 pct. vil jeg gerne afvente.

Men det skal i høj grad kunne betale sig at arbejde. Det er jo også det, som jeg lige har gennemgået at vi ønsker både med kontant-hjælpsreformen, med skattereformen og med den reform af beskæftigelsesindsatsen, som kommer nu. Vi har sænket skatten på arbejde, især for de laveste indkomstgrupper. Men ønsker man at udvikle vores velfærd – og det ønsker vi i Radikale Venstre – skal man også kunne finansiere det.

Kl. 14:55

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak. Så er det hr. René Christensen, Dansk Folkeparti.

Kl. 14:55

René Christensen (DF):

Tak. Det glæder jo Dansk Folkeparti at høre, at der er et af regeringspartierne, der gerne vil stramme op om de EU-angreb, der kommer i forhold til velfærdsturismen. Det var meget tydeligt at høre på den socialdemokratiske ordfører, at det bare var sådan, det var: Det var jo EU, og det kunne man ikke gøre noget ved.

Jeg vil gerne stille et spørgsmål, bare i forhold til børnechecken og kun børnechecken. Der er det faktisk sådan nu, at der er 20.000 personer fra et EU-land eller et EU-østland, som modtager børnecheck og ungedydelse, og vi har nu et udgiftsniveau, der nærmer sig 0,5 mia. kr. Det er bare på ét område. Synes ordføreren, det er problematisk, at vi bruger 0,5 mia. kr. på det?

Kl. 14:55

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Ordføreren.

Kl. 14:55

Sofie Carsten Nielsen (RV):

Det afhænger helt af, om de mennesker arbejder og betaler skat i Danmark og derfor bidrager til det danske velfærdssamfund. For gør man det, er man jo også berettiget til nogle ydelser. Jeg er jo helt villig, som jeg sagde før, til at se på problemerne, når vi har dem. Det har vi gjort på SU-området, og jeg synes, at vi har fundet en rigtig fin og ordentlig løsning, hvor vi har indført lidt flere kriterier – den kommer til diskussion her – og det betyder, at vi kan være med til at løse problemet. Jeg er sikker på, at hvis der opstår problemer på andre områder, kan vi også løse dem der.

Men hvis man bidrager til det danske samfund, betaler skat i Danmark, er det klart, at man også skal have del i nogle af de goder, som findes i Danmark. Ellers er man nok mindre interesseret i at komme hertil og bidrage ved at arbejde på f.eks. København Furs farne eller i jordbærmarker – alle de steder, hvor vi faktisk også har gavn af arbejdskraft med udenlandsk baggrund.

Kl. 14:56

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Hr. René Christensen.

Kl. 14:57

René Christensen (DF):

Jeg er glad for det svar, jeg fik, for det fortæller mig jo, at vi i hvert fald har et andet punkt, hvor vi er enige. Så er vi enige om, at man ikke skal kunne sidde nede i Polen og arbejde i 9 timer på sin fætters hjemmeside – for en marginal løn, for der er ikke nogen mindsteløn – og så, altså når man har gjort det i en kort periode, modtage offentlige ydelser. Man behøver aldrig at have sat sine ben på dansk jord. Hvis man bare kan dokumentere, at man har 9 timers arbejde med at passe den pågældende hjemmeside, har man fuld adgang til ydelser. Man har ikke været i Danmark, man har ikke bidraget ret meget til det danske samfund. De regler vil Dansk Folkeparti meget gerne

sammen med Det Radikale Venstre få rettet op på. Vi ser frem til samarbejdet.

Kl. 14:59

Kl. 14:57

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Ordføreren.

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Ordføreren.

Kl. 14:59

Kl. 14:57

Sofie Carsten Nielsen (RV):

Jeg synes, at vi skal se på udfordringerne, når de er over os – det gentager jeg gerne – og jeg er også rede til at se på de enkelte elementer, skulle der komme udfordringer. Men det gælder både danske arbejdstagere og udenlandske arbejdstagere i Danmark; der skal være de samme regler.

Sofie Carsten Nielsen (RV):

Jeg har ikke hørt nogen tale om en tvangslov om spiseroboter i ældres hjem. Jeg synes, at vi indimellem skal overveje, hvor mange detaljer vi skal regulere og diskutere her i Folketingssalen. For hvad der virker af den slags teknologi, som ordføreren taler om, og hvad der virker i den enkeltes hjem, er noget, man ude i kommunerne tager stilling til. Og det har jeg sådan set fuld tillid til at man i kommunerne sagtens kan klare sammen med de ældre.

Kl. 14:57

Kl. 15:00

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Tak. Så er det fru Karina Adsbøl, Dansk Folkeparti.

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Vi når desværre ikke flere korte kommentarer i denne runde. Tak til den radikale ordfører. Så er det ordføreren for SF, hr. Jonas Dahl.

Kl. 14:58

Kl. 15:00

Karina Adsbøl (DF):

Jeg kunne godt tænke mig at høre om, hvordan regeringen vil sikre kærlig omsorg og pleje. For jeg kan forstå, at regeringen vil spare 12 mia. kr. og sætter lid til velfærdsteknologien. Bl.a. har jeg hørt flere ministre tale varmt for spiseroboter, som i øvrigt hverken kan yde førstehjælp eller ringe 112, når en borger fejlsynker.

Så derfor kunne jeg godt tænke mig at høre, hvilken garanti der er for det. Hr. Peter Skaarup spurgte tidligere om, om det skulle være frivilligt. Skal det være frivilligt? Får borgerne et reelt valg i forhold til det her? Får de ældre valget, om de vil have robotter i hjemmet?

Kl. 14:58

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Ordføreren.

(Ordfører)

Jonas Dahl (SF):

Bekæmpelse af økonomisk usikkerhed har været en hovedopgave for regeringen, lige siden den trådte til. Det er det også i det nye folketingsår, som vi nu går i gang med. Det er det ikke bare, fordi arbejdsledelse er dårligt for økonomien, men også fordi det for den enkelte dansker og enkelte familie skaber utryghed og frygt for fremtiden. Derfor vil det også være en hovedopgave i det nye folketingsår at skabe jobs og en endnu stærkere økonomi. Der er heldigvis, på trods af hvad man hører fra borgerlig side, tegn på begyndende økonomisk bedring både uden for og i Danmark, og regeringen har taget en række initiativer, der bidrager til at skabe vækst og øget beskæftigelse. Men så længe krisen ikke har sluppet sit tag i dansk økonomi, bevarer vi et skarpt fokus på at få gang i hjulene og på at få vores stærke velfærdssamfund helskindet igennem krisen.

Samtidig er vi i gang med at levere mere end det. Vi arbejder målbevidst med at fordele de ressourcer, der er til rådighed, på en måde, der styrker fællesskabet og ruster velfærdssamfundet til fremtiden. Vi er ikke kun ved at rette op efter den tidligere regerings fejlslagne håndtering af den økonomiske krise. Vi er også ved at rette op på VKO's fejlslagne håndtering og laden stå til i forhold til en række problemer i vores velfærdssamfund. Det handler ikke mindst om vores mange børn og unge, syge og arbejdsløse, der i årevis ikke er blevet mødt med den hjælp fra samfundets side, som der er behov for, fordi den tidligere borgerlige regering selv skabte eller negligerede alvorlige problemer i vores uddannelsessystem, i sundhedsvæsenet eller i forhold til beskæftigelsesindsatsen.

Kl. 14:59

Det handler om de tre-fire børn i hver klasse, som forlader folkeskolen uden at kunne læse ordentligt. Det handler om halvdelen af de unge, der begynder på en erhvervsuddannelse og falder fra. Det handler om de mange mennesker med psykiske lidelser, som ikke modtager en god nok behandling, fordi hele psykiatrien er blevet underprioriteret i et helt årti. Og det handler om de mange arbejdsløse, som er blevet kostet rundt i et nyttesløst Venstreaktivteringscirkus uden at komme et skridt nærmere et job.

Kl. 14:59

SF har længe kritiseret de enorme fejlprioriteringer og det spild af ressourcer, der her er tale om, og derfor er vi også i SF glade for at være en del af en regering, der har taget en række initiativer til at levere solide løsninger på de problemer, som VKO efterlod rundtom i vores velfærdssystem: en reform af folkeskolen, en reform af erhvervsuddannelserne, en reform af beskæftigelsesindsatsen, en reel ligestilling af psykiatrien og opstilling af sociale 2020-mål – alt sammen vigtige initiativer, som vi kommer til at arbejde videre med i det

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Fru Karina Adsbøl.

Karina Adsbøl (DF):

Det er jo meget tragisk at høre det her, for vi får jo ikke noget svar på spørgsmålet. Bliver det et frit valg for syge ældre mennesker og mennesker med handicap, om de vil have spiseroboter eller andet ind i deres hjem? Bliver det et frit valg? I forhold til it er der jo, som hr. Peter Skaarup sagde, rigtig mange ældre, der har svært ved det. Og til Altinget, som har interviewet økonomi- og indenrigsministeren, siger hun sådan set, at det faktisk ikke er dem, hun bekymrer sig om. Hun siger direkte: Lad os koncentrere os om alle dem, der faktisk gerne vil de nye løsninger. Men det handler jo ikke om, at man måske ikke gerne vil. Det handler måske om, at man har svært ved det og ikke kan det.

nye folketingsår. Det er ikke bare små tekniske justeringer af det eksisterende. Nej, det er store politiske forandringer, der gør en forskel for de grupper, som enten er blevet overset eller tilsidesat.

Regeringen fremlagde i går et nyt udspil til nye og bedre erhvervsuddannelser. Det er desværre hårdt tiltrængt. For erhvervsuddannelserne fik lov til at forfalde i 00'erne, da alle var optaget af det såkaldte videnssamfund, hvor faglærte ligesom ikke rigtig passede ind længere. Men vi har brug for dygtige håndværkere, brug for flere med en faglært uddannelse, der kan bidrage, styrke og udvikle dansk erhvervsliv. De skal bidrage med at gøre Danmark til et stærkt og konkurrencedygtigt land.

Virkeligheden er desværre, at færre og færre unge søger ind på en erhvervsuddannelse. Kun cirka en ud af fem vælger i dag at begynde på en erhvervsuddannelse, og det er alt, alt for lidt. Samtidig er frafaldet voldsomt. Som nævnt forlader hver anden elev den uddannelse, de er påbegyndt, og derfor får vi slet ikke givet unge en god nok faglig uddannelse. Det retter regeringen nu op på. De unge fra arbejderklassen, der vil være faglærte, har krav på lige så god hjælp som middelklassens unge i gymnasiet, der vil være akademikere. Hvis tingenes tilstand fortsætter som nu, vil vi slet ikke have den arbejdskraft, vi i fremtiden har brug for. Den tidligere regering så passivt til fra sidelinjen, mens udviklingen gik i den forkerte retning og behovet for handling bare blev større og større.

I den her regering handler vi. Vi gør det, der skal til. Derfor vil vi gennemføre en ambitiøs reform, der skaber bedre og mere attraktive erhvervsuddannelser, en mere overskuelig indretning af uddannelserne og mere og bedre undervisning og øgede muligheder for at læse videre med en ny erhvervsuddannelse. Det er alt sammen tiltag, der sikrer, at vi får flere og bedre faglærte i fremtiden.

Det er kun et af de områder, hvor regeringen opstiller nye politiske mål. Et andet er 2020-målene, de sociale vel at mærke, der sætter et nyt og ambitiøst mål for den sociale indsats. For et samfund skal selvfølgelig også måles på, hvordan vi behandler vores mest udsatte medborgere, og derfor skal vi have sociale mål, vi kan stå sammen om. Det er derfor, vi inviterer faglige organisationer, medarbejdere, socialt udsatte, kommuner og regioner til dialog og debat om, hvordan vi konkret opnår målene. Det er udtryk for en regering, der vil i dialog.

Kl. 15:05

Det er også vores tilgang til psykiatrien, hvor vi i den grad inddrager patientforeninger og fagorganisationer i arbejdet med at skabe et nyt og bedre behandlingssystem. Regeringen har sat sig det mål, at psykiske lidelser skal ligestilles med fysiske lidelser, for på trods af at rigtig mange danskere berøres af psykisk sygdom – enten som patient eller som pårørende – har psykiatrien været groft underprioriteret under VKO. Det er derfor, regeringen har besluttet at indføre en ny udrednings- og behandlingsret for patienter i psykiatrien, det er derfor, vi har tilført psykiatrien flere midler, og det er derfor, vi arbejder hen imod at udforme en samlet plan for den fremtidige udvikling og udbygning af området.

Vi kommer inden længe også med et udspil til en reform af beskæftigelsesindsatsen, der har som et mål at få flere ledige i arbejde for pengene. Det kræver naturligvis et opgør med det beskæftigelsesystem, som VK-regeringen indrettede ud fra en ideologisk mistillid til de arbejdsløse. Og det er endegyldigt dokumenteret, at VK's satsning på private aktører og aktivering for aktiveringens egen skyld har været uden effekt og på flere måder har udviklet sig helt ud i det absurde.

Vi sætter grønne mål for hele Danmark. Det handler ikke kun om ambitionen om at sænke CO₂-udledningen med 40 pct., men det handler også om – som statsministeren annoncerede – at regeringen fremlægger en ny ressourcestrategi, hvor målet er at sænke mængden af affald, der brændes uden nogen genanvendelse, til et minimum.

Så regeringen er i den grad i arbejdstøjet, men store dele af oppositionen hænger stadig fast i pyjamassen. Man hører ærlig talt ikke særlig meget fra hængekøjen; der er ingen selvstændig økonomisk plan, ingen konkrete udspil. Det er en opposition, som – da krisen tog til og senere – troede, det var overstået, mens danskerne stadig væk mistede jobbet og konkurrenceevnen faldt. Nu er der lys for enden af tunnelen, men pyjamassen sidder stadig klistret på oppositionens såkaldte leder.

Det mønster ser vi desværre også, når det gælder regeringens togfond, hvor Venstre af hensyn til sponsorer skruer op for den retoriske modstand mod en ligestilling af beskæftigelsen af nordsøolien – ja, Venstre fører nu en regulær skræmmekampagne med tal fra olieindustrien om, at Togfonden DK vil koste tusindvis af danske arbejdspladser. Men sandheden er, at Togfonden DK netop vil skabe tusindvis af arbejdspladser, når vi lægger nye skinner, udskifter signalanlæg og bygger nye anlæg. Hertil kommer, at det vil forbedre virksomhedernes konkurrenceevne, bl.a. fordi medarbejderne skal bruge mindre tid på transport i arbejdstiden.

Med regeringens togplan er der i det hele taget tale om en enestående styrkelse af den kollektive trafik. Eksempelvis får rejsende på strækningen Aarhus-København en hel time mindre til transport. Det betyder, at hvis man pendler 5 dage om ugen, sparer man 10 timer i toget. Derfor forventer vi også, at 22.000 flere rejsende mellem de større byer inklusive opland hver eneste dag får gevinst af timemodellen. Og modellen er ikke kun til gavn for de største byer i Danmark; den vil som ringe i vandet påvirke rejsetiderne i den kollektive trafik til rigtig mange destinationer og give jernbanenettet et markant løft. Ud over de kortere rejsetider kan vi med Togfonden DK reducere CO₂-udslippet, og det sker som følge af elektrificeringen.

Så på trods af mange fordele ved timemodellen vil Venstre ikke være med, og i dag har vi også klart spurgt ind til det. Men vi kan ikke få et svar på, hvordan Venstre i givet fald så vil finansiere det. Man kerer sig åbenbart mere om olieselskaberne end om de danske borgere. SF har ingen problemer med at bruge samfundets fælles værdier i Nordsøen til et historisk løft af jernbanen til gavn for alle danskeres muligheder for at komme hurtigt frem. Og vi glæder os over, at vores vision om at modernisere jernbanenettet med højhastighedstog og en timemodel nu er godt på vej til at blive virkeliggjort. Det er blot et af de mange fremskridt, som regeringen skaber i en tid med begrænsede ressourcer, og det er slet ikke så ringe, som vi siger på jysk.

Vores mange initiativer, en reform af folkeskolen, en reform af erhvervsuddannelserne, en reform af beskæftigelsesindsatsen, ligestilling af psykiatrien, opstilling af sociale 2020-mål, bedre udnyttelse af vores ressourcer, elektrificering af jernbanen og timedrift mellem de store byer sætter en streg under, at den her regering gør en forskel, og det er en forskel i forhold til den linje, VKO udstak for Danmark, da de var ved magten.

Folketingets åbning giver håb og tro med hensyn til, at vi snart kan se en lille smule frem. Vi sætter fokus på at sikre vores velfærdssamfund og udbygge vores velfærd, og samtidig sætter vi en grøn dagsorden, der tager vare på vores samfund, så vores børn kan nyde godt af det danske velfærdssamfund og et grønnere Danmark. Det handler om solidaritet, det handler om fællesskab og om at fremtidssikre det danske velfærdssamfund.

Kl. 15:10

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Der er en lang stribe af medlemmer, der allerede har indskrevet sig. Jeg vil bede jer overholde tiden, for så er der plads til alle i de 45 minutter, der nu er afsat. Den første er fru Ellen Trane Nørby, Venstre.

Kl. 15:11

Ellen Trane Nørby (V):

Tak. Jeg kunne høre, at SF's ordfører var meget glad for, at statsministeren og regeringen nu mener noget om psykiatri. Jeg tror, alle går meget op i, at vi får styrket psykiatrien i Danmark. Man må bare konstatere, at der er temmelig langt fra SF's løfte om 2 mia. kr. ekstra til psykiatrien og så til den melding, der nu er kommet fra regeringen, om, at der skal findes noget inden for satspuljens rammer, som alle ved i forvejen er stærkt belastet. Men sådan er det måske med rækken af de der løftebrud.

Jeg vil egentlig gerne spørge SF's ordfører, om SF mener, at det er et problem, at det for et kontanthjælpsægtepar er sådan, at hvis den ene skal ud og finde et arbejde og det samlet set for familien skal kunne være en gevinst, at den ene kommer i arbejde, så skal vedkommende ud og finde et arbejde med en løn på over 35.000 kr. om måneden. Dermed er der jo reelt set ikke noget incitament til at komme i arbejde, og dermed er der jo en risiko for, at nogle af dem, der er mest marginaliserede på det danske arbejdsmarked, bliver fastholdt i passiv forsørgelse i stedet for at komme ind som en del af vores arbejdsfællesskab. Er det noget, som SF's ordfører opfatter som et problem, altså at der ikke er noget incitament til, at det kan betale sig at arbejde?

Kl. 15:12

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ordføreren.

Kl. 15:12

Jonas Dahl (SF):

Jamen lad mig indledningsvis starte med at svare på det med psykiatrien, for jeg er glad for, at det spørgsmål kommer. Sandheden er jo, at regeringen nu lægger op til en udredningsret, som der i øvrigt er kommet på det somatiske område. Sandheden er, at der med udgangen af det her år vil være tilført 1 mia. kr. ekstra til psykiatrien. Vi er halvvæjs i regeringsperioden, så jeg synes egentlig, at det går den rigtige vej, hvis vi har lovet 2 mia. kr. i løbet af regeringsperioden. Så på den måde må man jo sige, at det faktisk går meget godt. Jeg synes, det er vigtigt, at vi får løftet psykiatrien, og det synes jeg der er brug for.

I forhold til spørgsmålet om det kan betale sig at arbejde, jamen så viser nye tal fra beskæftigelsesministeren, at når det gælder de 9.000 personer, der er i dag – svarende til at alle er fuldtidsbeskæftigede – så vil det tal efter regeringens reform, som Venstre i øvrigt er med til, falde til 6.800 fuldtidsbeskæftigede. Så sandheden er jo, at vi reducerer antallet af folk, for hvem det ikke kan betale sig at arbejde, med 26 pct. – med den aftale, vi i øvrigt også har lavet sammen med Venstre.

Kl. 15:13

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Fru Ellen Trane Nørby.

Kl. 15:13

Ellen Trane Nørby (V):

Tak. Løftet til psykiatrien var nok nærmere hvert år, end det var sådan et forsøg på at smøre det tyndt ud. Men det er jo bare et af de mange løftebrud, som SF har stillet sig i spidsen for. Og udredningsretten på børnepsykiatriens område var jo sådan set noget, der var taget initiativ til før, og som man havde lagt op til skulle følge. Men det er fint nok. Jeg tror, at ordføreren roder rundt i tallene. Men skal vi så ikke bare gøre det til et politisk spørgsmål og diskussion? Syntes ordføreren, det er rimeligt, at det for et kontanthjælpsægtepar er sådan, at hvis det økonomisk set skal kunne betale sig for dem at arbejde, så skal man ud og finde et arbejde til 35.000 kr. om måneden?

Det er en markant forøgelse fra de omkring 23.000 kr., som tidligere var den jobtype, man skulle ud og finde, da vi sad i regering.

Kl. 15:14

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ordføreren.

Kl. 15:14

Jonas Dahl (SF):

Men sandheden er jo, at det, regeringen nu har indført, ikke kun er en garanti, der gælder børnepsykiatrien. Regeringen har faktisk her pr. 1. september netop taget fat på, at det skal dække hele psykiatrien, noget, som var uhørt under den tidligere regering. Så regeringen er faktisk i gang med at tage vare på psykiatrien, modsat hvad VK-regeringen gjorde op igennem 00'erne. Og der er ikke indgået en eneste økonomisk aftale på sundhedsområdet, hvor der ikke er tilført ekstra penge til psykiatrien. Sandheden er jo, at regeringen prioriterer det.

Sandheden er, at med regeringens skattereform, som Venstre støttede, går det også den rigtige vej, i forhold til at det skal kunne betale sig at arbejde.

Kl. 15:14

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Det næste medlem, der har bedt om ordet, er hr. Peter Skaarup, Dansk Folkeparti.

Kl. 15:14

Peter Skaarup (DF):

Tak for det. For år tilbage var SF jo et parti, der stod på danskernes side i forhold til EU. Bl.a. var SF med til at sikre, at vi i dag har vores krone og ikke indførte euroen i Danmark, hvilket ville have kostet os rigtig mange milliarder kroner, hvis vi havde gjort det dengang, hvor nogle gerne ville have den. I dag har vi en udfordring, der hedder velfærdsturisme, rundtomkring i EU-landene, nemlig forstået på den måde, at de lande, der har et forholdsvis fintmasket socialt sikkerhedsnet, virkelig kommer til at bøde for, at rigtig mange EU-borgere og østeuropæere modtager sociale ydelser fra eksempelvis Danmark. Nu er der brug for et nyt forbehold, mener vi i Dansk Folkeparti. Jeg kunne godt tænke mig at spørge, om SF på samme måde, som man arbejdede for de fire forbehold, vi kender i dag, i forhold til EU, vil arbejde for, at vi får et femte forbehold, der sikrer os imod den udbytning, der sker i øjeblikket af danske sociale ydelser.

Kl. 15:16

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ordføreren.

Kl. 15:16

Jonas Dahl (SF):

For SF er det afgørende, at det danske velfærdssamfund sådan set ikke undergraves af EU-regler, og i SF er vi derfor også indstillet på, at vi selvfølgelig tager den udfordring, der er blevet påpeget nogle steder fra, alvorligt. Men jeg synes også, at Dansk Folkeparti går for langt, når man siger, at så skal det være et nyt forbehold, for det er jo ikke det, det handler om.

Det, det handler om i de konkrete sager, der nu har været fremme, har jo bl.a. været, at Dansk Folkeparti lavede en aftale med den tidligere VK-regering, som så er blevet underkendt ved EU. Vi har sagt fra regeringens side, fra Skatteministeriets side, at det er vi selvfølgelig opmærksomme på, og nu ser man, om man ikke kan finde en model, der kan indhegne det, for jeg tror, at vi alle sammen kan være enige om, at udlændinge ikke bare skal have lov til at gå ind i Danmark og så i øvrigt bare tage for sig af de danske velfærdsgoder. Det er selvfølgelig rimeligt, at man også bidrager til det danske sam-

fund og betaler sin skat i Danmark, og det tror jeg sådan set ikke der er den store uenighed om. Men det afgørende er jo sådan set, at regeringen er gået i gang med at håndtere problemstillingerne, og problemet var bl.a., at Dansk Folkeparti indførte nogle regler, som er blevet underkendt i EU.

Kl. 15:17

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Hr. Peter Skaarup.

Kl. 15:17

Peter Skaarup (DF):

Jeg synes desværre, at SF's ordfører tager alt for nemt på de her problemer. Det blev jo så også anskueliggjort af statsministeren, der slet ikke nævnte det her problem i sin åbningstale. Er hr. Jonas Dahl klar over, at antallet af dagpengemodtagere fra ti østeuropæiske lande er vokset monumentalt meget her i landet? Er hr. Jonas Dahl klar over, at antallet af EU-borgere, der modtog dansk kontanthjælp sidste år, var 7.000 personer? Det er jo altså noget af en udgift, der skal tages fra hjemmepleje, der skal tages fra danske udgifter, vi gerne vil afholde her i landet, ude i kommunerne eksempelvis. Hvad vil SF gøre ved det, hvis man ikke vil være med til et forbehold på det her område?

Kl. 15:17

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Ordføreren.

Kl. 15:17

Jonas Dahl (SF):

Vi har jo netop taget fat på problemerne, hver gang de dukkede op. I sommer, da der kom problemer med den aftale, Dansk Folkeparti selv var med til at indgå med VK-regeringen, satte skatteministeren gang i at se på, hvad vi kunne gøre i forhold til børnepengene. Vi harovre ved uddannelsesministeren taget fat på diskussionen om SU. Der er der i øvrigt fundet en holdbar løsning og i øvrigt også sammen med Venstre. Så jeg tror, at det er vigtigt, at vi håndterer de problemstillinger, der kan være i forhold til det her, og så tror jeg også, man skal huske på, at det trods alt er relativt lidt, det drejer sig om. Men vi skal gøre alt, hvad vi kan, for at bevare det danske velfærdssamfund, det vil jeg gerne slå fast.

Kl. 15:18

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Tak. Så er det hr. Simon Emil Ammitzbøll, Liberal Alliance.

Kl. 15:18

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Det var dog utroligt så mange ord, man kan bruge på at dække over, at der ikke er sket noget i 2 år. Men det er sådan set fair nok, man er jo nødt til at bilde vælgerne ind, at man laver et eller andet.

Jeg vil godt acceptere, at SF er et forbrugsparti, sådan en slags parti, der godt kan lide at bruge offentlige kroner. Det tager vi så som en forudsætning, altså at man ikke er et indtjeningsparti. Men bekymrer det alligevel ikke hr. Jonas Dahl, at regeringen fører en økonomisk politik, der om ganske få år vil resultere i, at vi er det fattigste land i Nordvesteuropa, og at vi, hvis man går endnu længere frem og fortsætter den linje, så vil være fattigere end indtil flere asiatiske lande? For så er der jo ikke så mange penge at fordele for forbrugspartiet SF, så det kunne godt være, at man skulle komme lidt ind på indtjeningsdelen også, så Danmark ikke bare bliver et fattigere og fattigere land fremadrettet.

Kl. 15:19

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Ordføreren.

Jonas Dahl (SF):

Jeg vil gerne tage fat i min tale, for indledningen i den tale, jeg startede med at holde, var sådan set: Bekæmpelse af arbejdsløshed og økonomisk usikkerhed har været en hovedopgave for regeringen. Og det handlede i øvrigt om netop at skabe fremgang. Og noget tyder på, at regeringens politik har virket, noget tyder faktisk på, at der er en lille smule lys for enden af tunnelen. Så det understreger jo faktisk, at regeringen måske har fat i den lange ende.

Så er det vigtigt for mig at sige, at det er vigtigt at holde fast i vores velfærdssamfund. Der kan jeg måske være lidt i tvivl om, om velfærdssamfundet overhovedet betyder noget for Liberal Alliance, men for mig at se er det da netop værdien i, at vi sikrer, at vi bruger de skatteindtægter, der kommer ind i det danske samfund, på en fornuftig måde, således at vi sikrer, at vi kan bevare vores velfærdssamfund. Men det kan godt være, vi er uenige om, at der skal være et velfærdssamfund.

Kl. 15:20

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 15:20

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Nu spurgte jeg sådan set ikke til, hvad hr. Jonas Dahl sagde. Det hørte jeg godt, desværre. Jeg spurgte mere ind til, hvad den her regering gør. Der har ikke været nogen vækst i den periode, regeringen har haft magten. Arbejdsløsheden har været nogenlunde konstant i den periode, regeringen har haft magten, og alligevel står man og bryster sig af, at man gør noget ved vækst og beskæftigelse. Undskyld mig, men det er jo sådan set at grine befolkningen direkte op i ansigtet og ikke at tage problemerne alvorligt. Hvis man fortsætter, som man gør nu, bliver Danmark relativt fattigere. Vi bliver det fattigste land i Nordvesteuropa, vi bliver overhalet af asiatiske lande. Hvad vil SF gøre ved det?

Kl. 15:20

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Ordføreren.

Kl. 15:20

Jonas Dahl (SF):

Sandheden er jo, at arbejdsløshedstallet faktisk går i den rigtige retning. Sandheden er, at i de seneste måneder er arbejdsløshedstallet gået ned. Sandheden er, at regeringen i foråret tog initiativ til en vækstplan, en vækstpakke, på 90 mia. kr., som netop har som udgangspunkt at sætte gang i hjulene i Danmark. Og så er sandheden jo også, at der har været en international krise. Det kan godt være, det ikke er gået op for Liberal Alliance, men man skulle måske også komme lidt tilbage til virkeligheden i forhold til det, der rent faktisk foregår også i verden omkring os.

Men regeringen har taget fat på de udfordringer, der er, og beskæftigelsen går heldigvis i den rigtige retning.

Kl. 15:21

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Tak. Så er det hr. Lars Barfoed, Det Konservative Folkeparti.

Kl. 15:21

Lars Barfoed (KF):

Socialistisk Folkeparti har det med at kalde sig et grønt parti, og så kigger man jo forgæves efter, hvor det egentlig er, det grønne kommer ind. Hvor er det, der er nogle initiativer, der for alvor rykker noget i forhold til vores natur, i forhold til at sikre dyrearter og plantearter? Hvor er der nogle initiativer, der rykker i retning af at sikre

vores miljø, renere drikkevand osv.? Der er jo intet perspektiv i regeringens politik overhovedet på det område. Man må bare konstatere, at hvis Socialistisk Folkeparti er et grønt parti, har det i hvert fald ikke sat sig nogen som helst spor i regeringens politik.

Så hører vi om en togfond. Og det eneste, man fremlægger af forslag i forhold til at forbedre togdriften i Danmark, er sådan set bare noget, man har arvet fra VK-regeringen, tiltag, vi allerede havde planlagt, da vi var i regering, altså at elektrificere jernbanen, som den socialdemokratiske regering jo i sin tid droppede, efter at den tidligere borgerlige regering egentlig havde planlagt en elektrificering af jernbanen tilbage i 1990'erne. Og så vil man have hurtigere tog frem til de store byer, også noget, som vi har foreslået. Hvor er det nye egentlig, når det gælder miljø og natur, i regeringens politik? Jeg kan ikke se det.

Kl. 15:22

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Ordføreren.

Kl. 15:22

Jonas Dahl (SF):

Forskellen og det nye er jo, at nu har vi fundet finansiering til at føre det ud i livet – i øvrigt var det SF, der i 2007, helt oprindelig, foreslog, at man skulle have en timemodel, og jeg er glad for, at VK-regeringen også var med på det, da vi lavede den store, brede trafikaf-tale i 2009 – og når vi så lægger finansieringen på bordet, siger Konservative nej. Altså, vi leverer faktisk varen. Det gjorde man jo ikke under den tidligere regering. Nu er der faktisk udsigt til, at timemodellen og elektrificeringen bliver til noget.

Bare for at remse op, hvad der i øvrigt er gjort på miljøområdet: Vi har Natur- og Landbrugskommissionen, som er kommet med en række anbefalinger, og statsministeren annoncerede her i tirsdags, at regeringen kommer med en ressourcestrategi. Så når man siger, at vi ikke gør noget på det grønne område, har jeg ærlig talt lidt svært ved at genkende det.

Kl. 15:23

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Hr. Lars Barfoed.

Kl. 15:23

Lars Barfoed (KF):

Det kan godt være, man har nedsat Natur- og Landbrugskommissionen. Den er også kommet med en rapport for flere måneder siden, men der er ikke nogen som helst spor i regeringens politik af Natur- og Landbrugskommissionens rapport, en rapport, der ellers tegner en ny retning for vores naturpolitik, en ny retning for vores miljøpolitik. Vil Socialistisk Folkeparti støtte et konservativt forslag om, at der skal oprettes en naturfond, som får 300 mio. kr. om året til at genoprette og skabe mere natur i Danmark? Det var da et sted, man kunne tage at starte.

Kl. 15:24

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Ordføreren.

Kl. 15:24

Jonas Dahl (SF):

Jamen det er jo sådan, at regeringen med det finanslovsforslag, vi fremsatte her for nogle måneder siden, har afsat yderligere 800 mio. kr. til grøn omstilling i de kommende år. Så regeringen er sådan set på sporet, og jeg hilser det da kun velkommen, hvis De Konservative vil være med til at løfte den dagsorden bredt set. Det kan være, at Konservative så også skal melde sig ind i finanslovsdrøftelserne i forhold til den grønne dagsorden. Det vil jeg glæde mig til. Jeg ville

så ønske, at Konservative også vil komme på bedre tanker i forhold til Togfonden DK og elektrificeringen af jernbanenettet i Danmark.

Kl. 15:24

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak. Så er det fru Karen Ellemann, Venstre.

Kl. 15:24

Karen Ellemann (V):

Tak for det. Jeg blev så glad, da jeg hørte min kollega, hr. Simon Emil Ammitzbøll, omtale SF's ordfører som ordfører for forbrugs-partiet. Det synes jeg er meget betegnende for Socialistisk Folkeparti. Det siger jeg med udgangspunkt i, at når man tager fat i de to forslag til vedtagelse, som vi skal stemme om senere i aften, kan man se, at det bliver virkelig tydeligt, hvor store forskelle der er på den blå og den røde lejr.

I den røde lejr tekst står der bare, at »Folketinget konstaterer, at en ansvarlig og reel vækst i det offentlige forbrug er nødvendig«, og så er der ellers en hel masse ord om en kæmpe stor offentlig sektor, som blot skal blive større.

Når man ser på, hvad blå blok foreslår her, kan man se, at vi lige præcis starter med, hvor pengene skal komme fra, nemlig med, at der er brug for, at der bliver skabt flere private arbejdspladser. Det er der, pengene skal komme fra, hvis vi skal fortsætte med det velfærdssamfund, vi har i dag.

Hvor vil hr. Jonas Dahl skaffe pengene fra til det her konstante øgede offentlige forbrug? Jeg vil gerne have et svar fra forbrugsord-føreren.

Kl. 15:26

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Ordføreren.

Kl. 15:26

Jonas Dahl (SF):

Jeg synes jo så, det er lidt komisk, at man i den borgerlige lejr har et parti, der vil overgå regeringen i forhold til vækst i den offentlige sektor, samtidig med at der er nogle partier, der vil underløbe det. Så står man her og fremhæver det her forslag til vedtagelse. Der må være behov for et lille møde i klasselokalet ovre i den borgerlige blok, for man er åbenbart ikke helt enig om, hvad det er for et forslag til vedtagelse, man har fremsendt, men det må man jo selv ligge og rode med.

Sandheden er jo, at der er brug for, at der bliver skabt arbejdspladser, og det har regeringen taget initiativ til. Det gjorde vi med vækstplanen her i løbet af foråret, som Venstre i øvrigt bakkede op om, og jeg syntes sådan set, det var positivt, at Venstre valgte at gå med på den. Det handler om at skabe arbejdspladser. Regeringen har frem til næste år afsat 8 mia. kr. ekstra til uddannelse. Det handler om at uddanne vores unge mennesker, således at de kan få det vidensgrundlag, som gør, at de kan komme ud i erhvervslivet og være med til at trække indtægter tilbage til Danmark. Det er baggrunden for, at vi laver en reform af erhvervsuddannelserne, nemlig at erhvervslivet siger, at vi har behov for gode, dygtige, faglærte unge.

Kl. 15:27

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Fru Karen Ellemann.

Kl. 15:27

Karen Ellemann (V):

Så lad mig afslutte med ganske kort spørgsmål, for det er jo én lang snakken udenom: Hvor skal pengene komme fra til det øgede offentlige forbrug, som ordføreren altså alt andet lige er fortaler for hele vejen igennem?

Gør det ikke indtryk på ordføreren, at vi har det største skattetryk overhovedet, og hvor er tilskyndelsen til at arbejde, hvis man bare skal blive ved med at hælde flere penge over i skattebetalingen?

Kl. 15:27

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Ordføreren.

Kl. 15:27

Jonas Dahl (SF):

Forskellen på regeringspartierne og Venstre er, at vi har fremlagt en 2020-plan, som faktisk finansierer det, vi lægger frem. Forskellen er, at det har Venstre ikke. Vi har endnu ikke set nogen konkret økonomisk plan fra Venstre, så jeg vil jeg sige, at det måske er Venstre, der skylder på den konto. Forskellen er, at Venstre vil have et forsikringssamfund, hvor de rigeste skal have mulighed for at købe forsikringer, mens de fattige ingenting får. Forskellen er, at regeringen vil have et velfærdssamfund, hvor vi rent faktisk tager hånd om vores svageste. Jeg synes, det er en markant forskel – jeg ved godt, hvad jeg vælger.

Kl. 15:28

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Tak. Så er det hr. Mads Rørvig, Venstre.

Kl. 15:28

Mads Rørvig (V):

35.000 kr. – så meget kræver det i indtægt for et kontanthjælpspar, for at det skal kunne betale sig at arbejde. 35.000 kr. er i mine øjne et rigtig stort beløb, og det understreger jo bare, at det reelt ikke kan betale sig at arbejde. Synes SF's ordfører, at det er rimeligt, at et kontanthjælpspar skal have 35.000 kr. i indtægt for den ene, før de får 1.000 kr. til sig selv ekstra? Er det rimeligt?

Kl. 15:29

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Ordføreren.

Kl. 15:29

Jonas Dahl (SF):

Jeg er sådan set optaget af, at dem, der er på kontanthjælp, får et arbejde. Det handler sådan set om, at vi bliver i stand til og endnu bedre til at skabe arbejdspladser, således at man kan gå fra kontanthjælp og ind på arbejdsmarkedet. Jeg er med på, at man i Venstre gerne vil indføre en starthjælp og bare banke det nedad, men jeg tror bare ikke helt, det er løsningen.

Men sandheden er i øvrigt med hensyn til den skattereform, som Venstre selv har været med til at indgå – det viser de tal, jeg også omtalte tidligere, jeg gentager dem gerne for forståelsens skyld – at hvor der i dag er 9.200 personer svarende til 0,6 pct. af alle fuldtidsbeskæftigede, for hvem det ikke kan betale sig at arbejde, så falder det, når skattereformen er fuldt indfaset, til 6.800 svarende til 0,5 pct. af alle fuldtidsbeskæftigede; det er samlet set et fald på 26 pct. Det synes jeg da sådan set egentlig er meget godt. Jeg kan lidt retoriske have lyst til at spørge hr. Mads Rørvig: Hvad vil Venstre gøre?

Kl. 15:30

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Hr. Mads Rørvig.

Kl. 15:30

Mads Rørvig (V):

Er det meget godt? Det er stadig sådan for et kontanthjælpspar, at for at få 1.000 kr. ekstra til sig selv skal den ene ud og finde et job til 35.000 kr. Jeg fik overhovedet ikke svar på mit spørgsmål om, om det er rimeligt. Tror hr. Jonas Dahl, at vi får folk i arbejde, der i dag

er på passiv forsørgelse, når gevinsten ikke er større? 35.000 kr. er et rigtig højt beløb. Synes ordføreren, at det er rimeligt?

Kl. 15:30

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Ordføreren.

Kl. 15:30

Jonas Dahl (SF):

Jeg er sådan set optaget af, at vi får skabt de arbejdspladser, som gør, at dem, der er på kontanthjælp i dag, og som i øvrigt har en forpligtelse til at søge et arbejde – det ligger sådan set allerede i de regler, der er i dag – kan komme i beskæftigelse. Vi har sagt, vi skal se på beskæftigelsessystemet, hvor man samlet set vel bruger små 13 mia. kr. – et cirkus, som man opbyggede under en Venstrebeskæftigelsesminister. Det skal vi lave en reform af, for vi skal sørge noget mere for at hjælpe folk i beskæftigelse, og vi skal have skabt de arbejdspladser, så folk kan komme i beskæftigelse. Jeg tror, det er det, der er udfordringen.

Kl. 15:31

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak. Så er det hr. René Christensen, Dansk Folkeparti.

Kl. 15:31

René Christensen (DF):

Tak. Jeg ville egentlig have spurgt om noget helt andet, men debatten her har foranlediget mig til at spørge om det her: Jeg kunne godt tænke mig at spørge ordføreren, om ordføreren har et normalt forhold til, hvad det er for nogle lønninger, der bliver givet ude på arbejdsmarkedet. Nu kommer jeg fra en landkommune: Hvor mange arbejdspladser tror ordføreren der er i Guldborgsund Kommune til 35.000 kr. om måneden? Det vil jeg godt spørge ordføreren om. Hvad tror ordføreren at en ganske almindelig mand, der står op hver dag og passer sit 3x34-job, står op kl. 5.00 om morgenen og tager sin lille lastbil og kører ud med pakker, tjener? Tror ordføreren, at han tjener over 35.000 kr. om måneden? Det vil jeg godt spørge ordføreren om.

Kl. 15:31

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Ordføreren.

Kl. 15:31

Jonas Dahl (SF):

Der er rigtig stor forskel på lønniveauet, afhængig af hvilken uddannelse man har, og det tror jeg sådan set også at Dansk Folkepartis ordfører ved. Jeg skal ikke stå her og kunne redegøre for en beskæftigelsesstatistik for Guldborgsund Kommune. Og hvis ordføreren havde forventet det, ville jeg i hvert fald glæde mig til, at Dansk Folkepartis ordfører kom herop, for så kunne vi da godt gå i gang med at quizze om det.

Jeg synes, udfordringen er at få skabt nogle arbejdspladser. Og i stedet for hele tiden at fastholde et fokus på kontanthjælpsdiskussionen – jeg synes i øvrigt også, det er en interessant diskussion – synes jeg faktisk, at det interessante her er at få skabt nogle arbejdspladser, få sørget for, at de mennesker, der i dag er uden beskæftigelse, kan komme ind på arbejdsmarkedet. Jeg har faktisk en grundlæggende tro på, at de mennesker, der er uden for arbejdsmarkedet, gerne vil have et arbejde. Det kan godt være, at den mistillid åbenbart er noget, der trives i Dansk Folkeparti, men den har jeg bare ikke. Det, de fleste danskere allerhelst vil, når de er uden beskæftigelse, er at komme ind på arbejdsmarkedet og få et job. Vi skal gøre noget som politikere for at skabe de arbejdspladser, og det er faktisk det, regeringen gør.

Lad mig så bare slå fast, at regeringen med sin politik og skatte-reform sænker antallet, for hvem det ikke kan betale sig at arbejde, med 26 pct.

Kl. 15:32

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Hr. René Christensen.

Kl. 15:32

René Christensen (DF):

Jeg synes, det er foruroligende. Jeg får næsten en fornemmelse af, at ordføreren ikke har en fornemmelse af, hvad det er, der foregår uden for de her mure. Der er altså masser af mennesker, der står op hver dag og har et job til omkring 20.000 kr. eller 25.000 kr.

Tror ordføreren selv på, at folk, der går derhjemme – og det har intet med de mennesker gøre – og som har friplads i daginstitution og modtager andre ydelser fra det offentlige, har lyst til at gå ud og tage et job hver dag for at kunne sige: Hvor er det dog skønt, at jeg kan gå på arbejde, og det koster mig 10.000 kr. om måneden? Sådan er mennesker ikke er indrettet, og hvis ordføreren tror det, er det jo en katastrofe.

Jeg synes, ordføreren skulle høre, om han ikke kunne komme i praktik hos 3x34 og se, hvad det er, de her mennesker står op til hver evig eneste dag på deres arbejdsplads.

Kl. 15:33

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Ordføreren.

Kl. 15:33

Jonas Dahl (SF):

Jeg har i den tid, jeg har været på arbejdsmarkedet, arbejdet i Føtex, jeg har arbejdet på et hospital, jeg har arbejdet i hjemmeplejen i Århus. Jeg synes sådan set, at jeg har prøvet ganske mange forskellige jobs, og jeg synes egentlig, det er lidt nedladende at have den tilgang det og sige, at jeg overhovedet ikke har nogen fornemmelse af, hvad der foregår ude i det virkelige liv.

Sandheden er, at hvis de to kontanthjælpsmodtagere, som går derhjemme, begge tog et arbejde, ville de samlet set få noget ud af det. Jeg tror faktisk på, at de fleste mennesker grundlæggende gerne vil have et arbejde, for de vil gerne have noget at stå op til, de vil gerne bidrage til det samfund, som i øvrigt også giver så meget tilbage til dem. Men det handler måske om, at jeg har tillid til danskerne, og det har Dansk Folkeparti ikke.

Kl. 15:34

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Tak. Den næste i rækken er fru Stine Brix, Enhedslisten.

Kl. 15:34

Stine Brix (EL):

Tak for det. Jeg vil gerne sige tak for en god ordførertale. Jeg synes, der var rigtig mange interessante temaer i den. Der var et enkelt tema, som jeg savnede, fordi det har fyldt meget i debatten i dag, og det er de ældres vilkår. Baggrunden for, at det har fyldt meget, tror jeg er, at vi har set temmelig massive nedskæringer i hjemmeplejen i kommunerne og hørt triste historier om, hvad det så betyder for nogle af vores ældre medborgere, når de ikke får den hjælp, som de har brug for.

I går fremsatte vi fra Enhedslistens side et forslag om at sikre fire konkrete minimumsrettigheder til vores ældre medborgere. Det handler konkret om, at man skal have mulighed for at kunne komme i bad to gange om ugen, at man skal have mulighed for at kunne få gjort rent hver 14. dag, og så er der også to andre. Jeg synes, det

kunne være interessant at høre SF, hvordan SF ser på muligheden for at indføre sådanne minimumsrettigheder til vores ældre medborgere.

Kl. 15:35

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Ordføreren.

Kl. 15:35

Jonas Dahl (SF):

Jeg synes, der er mange sympatiske træk i det, Enhedslisten har foreslået i finanslovsdrøftelserne. Jeg tror, det er vigtigt, at man tager finanslovsdrøftelserne på det rette sted, og det er måske ikke lige i den her debat. Men jeg synes, der også er nogle interessante ting i det, Enhedslisten foreslår. Jeg synes også, det er vigtigt, at vi trods alt bevarer den kommunale selvbestemmelse og siger, at det er op til kommunerne at sætte de lokale standarder for det.

Så tror jeg, det er helt afgørende, at kommunerne – og nu er kommunerne ved at lægge budgetter – jo faktisk ikke har brugt de penge, som de har mulighed for, de senere år. Sidste år var det, så vidt jeg husker, ca. 6 mia. kr. under. Jeg håber da sådan set, at kommunerne vælger at bruge de penge, der er afsat til det, for det er sådan set de penge, der er afsat til også at give borgerne service i sidste ende.

Kl. 15:36

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Fru Stine Brix.

Kl. 15:36

Stine Brix (EL):

Jeg synes, det er en interessant pointe, at vi ser, at kommunerne ikke bruger de penge, som de har til rådighed, for det er jo fuldstændig rigtigt. Og det er en del af baggrunden for, at vi ser nedskæringer, og også for, at der bliver færre mennesker til rådighed i den offentlige sektor. En af årsagerne til, at kommunerne ikke bruger de penge, de har til rådighed, er jo det meget stramme sanktionsregime, som kommunerne bliver udsat for. Så en del af svaret kunne jo så være at lempe lidt på de sanktioner. Det virker, som om man er gået for vidt nu i bestræbelserne på at få kommunerne til ikke at overforbruge. Nu er vi så nået til, at man decideret underforbruger. Kunne det være interessant for SF at kigge på det sanktionsregime, som kommunerne er underlagt?

Kl. 15:36

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Ordføreren.

Kl. 15:36

Jonas Dahl (SF):

Jeg vil ikke stå her og tage del i finanslovsdrøftelserne, som jeg går ud fra at Enhedslistens nye gruppeformand også deltager i. Men der ligger selvfølgelig en udfordring i at sikre, at kommunerne bruger de penge, der er anvist til kommunerne i de kommuneaftaler, som er indgået med finansministeren. Det synes jeg da sådan set er en generel udfordring. Derfor vil jeg da også gerne give en kraftig opfordring til kommunerne til, at de rent faktisk bruger de muligheder, de har. Men kommunerne er ved at lave deres budgetaftaler i de her uger – jeg tror, de skal være færdige her i midten af oktober – så jeg tror også, det er vigtigt, at man trods alt respekterer det kommunale selvstyre.

Kl. 15:37

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Tak, så er det hr. Leif Mikkelsen, Liberal Alliance.

Kl. 15:37

Leif Mikkelsen (LA):

Tak for det. Jeg tror faktisk godt, man kan forestille sig, at der er seere, der følger denne forestilling, der synes, at det kører lidt i den samme rille her i dag. Der synes jeg man skal sige at hr. Jonas Dahl jo udgjorde en markant undtagelse.

Vi oplevede i talen en glad SF'er – det skal man skam bemærke – der var begejstret for at sidde i den her regering, i øvrigt en regering, der totalt mangler folkelig opbakning. Men han er glad for være der, glad for at rydde op efter en tidligere regering, gribe ind, når tid er, og gøre det rigtige, som hr. Jonas Dahl sagde. Det er altså en glad SF'er.

Jeg ved så ikke, om det er udtryk for, at SF nu er blevet så nøjsom, at man glæder sig over hvad som helst, for virkeligheden er jo den, at den her regering, der nu har ryddet op efter den tidligere regering – jeg er sådan set enig i, at den tidligere regering gjorde mange mærkelige ting, bl.a. skabte den verdens største offentlige sektor – faktisk har evnet at slanke denne sektor, altså at sørge for færre ansatte i den offentlige sektor.

Derfor er jeg simpelt hen totalt forvirret. Er det blevet SF's politik at glæde sig over, at man fyrer personer i den offentlige sektor? Så synes jeg, det er dejligt at møde sådan en glad SF'er her i dag?

Kl. 15:38

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ordføreren.

Kl. 15:38

Jonas Dahl (SF):

Jeg er en glad SF'er, det vil jeg gerne sige. Det er måske, fordi jeg bare sådan generelt, synes jeg, prøver at være et relativt glad menneske. Jeg er så ikke en del af regeringen, det er trods alt kun ministre, men lad os holde os væk fra den del af det.

Jeg synes faktisk, at regeringen har skabt rigtig mange gode resultater i en svær økonomisk tid. Jeg kunne forstå på den tidligere spørger fra Liberal Alliance, at den økonomiske krise sådan er gået hen over hovedet på Liberal Alliance, men jeg tror, at de fleste andre i hvert fald har forståelse for den virkelighed, vi og landene omkring os har været påvirket af. Men jeg har været optaget af, at vi faktisk får gang i beskæftigelsen, at vi fastholder vores velfærdssamfund. Jeg er optaget af, at min datter kommer til at vokse op i et samfund, hvor der stadig væk er nogle gode daginstitutioner, stadig væk er en god dansk folkeskole, stadig væk er fri adgang til vores videregående uddannelser. Det er noget af det, der betyder noget for mig.

Så synes jeg sådan set, at det også taler for sig selv, at Liberal Alliance synes, at der var mange problemer i den tidligere regering. Jeg har næsten lyst til at spørge, hvorfor man så støtter, at hr. Lars Løkke Rasmussen skulle vende tilbage i Statsministeriet. Lad os – Gud forbyde det – i hvert fald ikke håbe, at det sker.

Kl. 15:39

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Hr. Leif Mikkelsen.

Kl. 15:39

Leif Mikkelsen (LA):

Nu er det så ærgerligt at konstatere, at vi faktisk røg tilbage i den samme rille igen, nemlig at der er en spørger, der spørger om noget, og at den, der så skal svare, svarer på noget helt andet. Men det er lidt velkendt, må vi konstatere.

Men skal vi ikke bare få det helt på det rene, om vi er enige om, at den her regering har fyret flere mennesker i den offentlige sektor i forhold til den tidligere regering, og at det må være det, hr. Jonas Dahl står og glæder sig over på SF's vegne, altså at det er godt? Det

er bare, så befolkningen ved, hvad SF vil glæde sig over i fremtiden, og hvilken rolle SF vil spille, når nu SF er i den her regering, som man er så glad for at være i.

Er vi helt enige om, at det er tallene, at det er virkelighedens verden, og at det er den politik, SF står for? Jeg troede, det var vores politik, men sådan er der jo så meget.

Kl. 15:40

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ordføreren.

Kl. 15:40

Jonas Dahl (SF):

Ja, vi er enige om, at der er blevet fyret offentligt ansatte de senere år, og at der er skåret ned i forhold til den del. Jeg vælger ikke at glæde mig over det. Jeg synes, det er lidt paradoksalt, hvis Liberal Alliance glæder sig over at skulle til at fyre offentligt ansatte. Det synes jeg godt nok er en mærkelig tilgang at have til det, men hvis det er det, man glæder sig over i Liberal Alliance, så må de have nogle interessante julefrokoster, men det må de selv klare.

Jeg vælger ikke at glæde mig over, at vi fyrer offentligt ansatte, men jeg vælger at glæde mig over, at statsministeren her i tirsdags sagde, at der i de kommende år faktisk vil komme flere offentligt ansatte. Det tror jeg faktisk der er brug for. Der er blevet skåret ned mange steder i Danmark, bl.a. fordi vi har en økonomisk krise. Vi har håndteret en krise, som den borgerlige blok parkerede i børneværelset.

Kl. 15:41

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak. Så er det hr. Karsten Lauritzen, Venstre.

Kl. 15:41

Karsten Lauritzen (V):

Jamen jeg er også glad ligesom SF's ordfører. Noget af det, som jeg glæder mig over, er, at SF jo, før man kom i regering, sagde, at det ville være en velfærdsmassakre, hvis der blev fyret en eneste offentligt ansat, og nu kan vi så forstå, at der er blevet afskediget 9.000, og SF's ordfører er fortsat glad. Det glæder mig da, at SF har ændret holdning på det her område. Lad os håbe, det varer ved til efter et kommende folketingsvalg også.

Men jeg vil godt spørge SF's ordfører om noget andet og her gå tilbage til den diskussion, vi havde om, om det kan betale sig at arbejde. For jeg kan forstå på hr. Jonas Dahl, at SF principielt anerkender, at det skal kunne betale sig at arbejde, og derfor har man været med til at lave en skattereform, hvor man sikrer, at det bedre kan betale sig at arbejde. Hvis SF er af den principielle opfattelse, hvorfor ønsker man så ikke at gå videre og løse det problem, der er tilbage? Man løste en del af problemet med skattereformen og sikrede, at det bedre kunne betale sig at arbejde, men der er stadig væk et stort problem for rigtig mange mennesker på overførselsindkomst med, at det ikke kan betale sig at arbejde. Hvorfor ønsker SF ikke at tage skridtet videre?

Kl. 15:42

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ordføreren.

Kl. 15:42

Jonas Dahl (SF):

Når vi nu er enige om, at det drejer sig om 6.800, synes jeg også, at man er nødt til at have proportionerne lidt på plads. Jeg synes, at det, der er den helt centrale udfordring, er at få skabt arbejdspladser den kommende tid. Jeg tror, de fleste mennesker faktisk gerne vil i arbejde. Derfor er det helt oplagte at tage en diskussion om, hvordan vi

får skabt arbejdspladser. Regeringen har fremlagt en vækstplan, som vi indgik aftale om sammen med Venstre, og Venstres bidrag var markant og interessant. Der var vel tre ønsker fra Venstre. Det ene var, at det skulle være billigere for millionærer at arve deres selskab. Det gik regeringen ikke med til. Så var der de to andre ønsker, som jo var interessante nok – det var bl.a., at det skulle være billigere at købe sodavand og bajere, og så var tonen slået an. Jeg synes, det er interessant, hvis det er Venstres svar på de beskæftigelsesudfordringer, der er. Men det er måske også derfor, man ikke har fremlagt en 2020-plan fra Venstres side, for det ville nærmest være for pinagtigt, hvis det var det, der stod i en 2020-plan fra Venstre.

Kl. 15:43

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Hr. Karsten Lauritzen.

Kl. 15:43

Karsten Lauritzen (V):

Jeg spørger igen hr. Jonas Dahl, om SF ikke anerkender, at det er et problem, at det for rigtig mange mennesker ikke kan betale sig at arbejde. For det kom der jo ikke svar på. Situationen er, at hvis man har en familie, hvor begge er på kontanthjælp, så skal den ene ud og have et job til 35.000 kr., for at det kan betale sig at arbejde. Synes hr. Jonas Dahl ikke, at det er et problem? Synes hr. Jonas Dahl ikke, at det burde være sådan, at man blev belønnet økonomisk ved at tage et arbejde frem for at være på overførselsindkomst? Er hr. Jonas Dahl enig i det princip, at det hjælper, at det kan betale sig at arbejde, og at man får en tilskyndelse til at arbejde frem for at være på overførselsindkomst?

Kl. 15:44

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Ordføreren.

Kl. 15:44

Jonas Dahl (SF):

Ja, det er jeg enig i. Det er også baggrunden for, at vi med den skattereform, vi indgik aftale om sidste sommer, faktisk sagde, at f.eks. den enlige forsørger får en markant tilskyndelse. Det er baggrunden for, at vi forøgede beskæftigelsesfradraget. Så jeg synes faktisk, at de initiativer jo netop også viser, at det går i den rigtige retning, hvad den del angår. Og så glæder jeg mig altså også over, at beskæftigelsen trods alt går op. For det afgørende er jo ikke bare at det skal kunne betale sig at arbejde, det afgørende er også, at der er arbejde til de mennesker. Det handler om, at vi får skabt arbejdspladserne, og det troede jeg egentlig at Venstre også var enig i.

Kl. 15:44

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Tak. Så er det hr. Hans Andersen, Venstre.

Kl. 15:44

Hans Andersen (V):

Tak for det. Mit spørgsmål går på, hvad hr. Jonas Dahl vil sige til de mennesker, der i dag står op hver morgen, arbejder som butiksassistenter, arbejder bag kassen i Netto lørdag og søndag? Der er jo mennesker i det her land, som tager penge med nærmest hver måned. Det kan ikke betale sig for de mennesker at stå op tidligt om morgenen og passe deres job. Jeg har lyttet til debatten, og hr. Jonas Dahl har jo nærmest nu her til sidst sagt, at det er så lille et problem, at det ønsker SF ikke at gøre noget ved. Jeg tror ikke, at borgere, der sidder og lytter til det her, og som står op om morgenen lørdag og søndag og passer deres job, er enige. Så hvad vil hr. Jonas Dahl gøre? Hvad vil hr. Jonas Dahl svare de borgere, som ønsker, at det skal kunne betale sig at arbejde?

Kl. 15:45

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Ordføreren.

Kl. 15:45

Jonas Dahl (SF):

Jamen jeg synes faktisk, der er meget værdi i at arbejde. Jeg holder selv meget af at tage på arbejde; det kender jeg sådan set ikke nogen der ikke gør. Det her handler jo sådan set om, at vi skal have skabt nogle arbejdspladser til de mennesker, der i dag er uden for arbejdsmarkedet, og det synes jeg faktisk er en politisk udfordring, som jeg dog ville ønske at Venstre kunne komme med et konkret bud på – at de ville fremlægge en plan for, hvordan de vil løfte den problemstilling. Sandheden er bare, at det kan de ikke. Det har regeringen så gjort. Vi har taget hånd om det. Vi har faktisk taget fat på det med den skattereform, vi indgik sammen med Venstre, ved at øge beskæftigelsesfradraget og øge fradraget for den enlige forsørger. Jeg mener faktisk, det er den rigtige vej at gå. Og jeg kunne et eller andet sted godt tænke mig at høre, hvad det så egentlig er, Venstre vil foreslå. Hvad er det, Venstre vil? Hvis det er at genindføre starthjælpen, må jeg beklage og sige: Nej, det synes jeg ikke er en god idé.

Kl. 15:46

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Hr. Hans Andersen.

Kl. 15:46

Hans Andersen (V):

Men hvis hr. Jonas Dahl mener, at det med, at der er flere tusinde mennesker, der i dag tager penge med for at gå på arbejde, er så lille et problem, så er jeg lidt uforstående over for, at hr. Jonas Dahl ikke kan give et konkret svar på en løsning. Det kan være, det principielt er imod hr. Jonas Dahls holdning, at det skal kunne betale sig at arbejde, men det strider sådan set imod, hvad hr. Jonas Dahl svarede på et tidligere spørgsmål. Der lyttede jeg mig til, at det var afgørende, at det skal kunne betale sig at arbejde. Så hvad er svaret til de mennesker, der hver dag tager penge med på arbejde?

Kl. 15:47

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Ordføreren.

Kl. 15:47

Jonas Dahl (SF):

Vi kan gerne tage en runde i manegen igen, men regeringen har fremlagt konkrete initiativer, fået dem vedtaget i en skattereform, i øvrigt støttet af Venstre, hvor vi øgede beskæftigelsesfradraget, øgede fradraget for den enlige forsørger, netop for at give et yderligere økonomisk incitament til den del. Så har vi faktisk gjort det, at vi har sørget for at sætte gang i beskæftigelsen, sørget for at skabe jobs, for noget af det, som danskerne har brug for, hvis de gerne vil have et arbejde, er, at der også er arbejde til dem, og det betyder altså også, at udfordringen er at skabe arbejdspladser, og det er noget af det, den her regering har taget hånd om og sat fut i fra starten af.

Kl. 15:47

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Tak. Så er det fru Karina Adsbøl, Dansk Folkeparti.

Kl. 15:47

Karina Adsbøl (DF):

Det er sådan lidt et opfølgende spørgsmål til det, jeg spurgte den radikale ordfører om. For det er jo sådan, at ministeren har udtalt, at når der kommer en ny teknologi, som kan erstatte menneskelig arbejdskraft i den kommunale sektor, skal reglerne tilpasses det. Bety-

der det så, at regeringen i forbindelse med den nye plan for velfærds-teknologi vil undlade at vægte den personlige kontakt, den menneskelige kontakt, og erstatte den med robotter til vask af toiletter, med spiserobotter og andet? Det kan være, at ordføreren kan svare på det, for jeg kan ikke helt få regnestykket til at gå op. Man vil hente en masse penge på det her område. Hvem skal så vedligeholde velfærdsteknologien? Er det borgerne, der selv skal vedligeholde de her hjælpemidler? Er det borgerne, regningen lander hos? Måske kan ordføreren klargøre lidt af det, også set i forhold til SF's politik.

Kl. 15:48

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Ordføreren.

Kl. 15:48

Jonas Dahl (SF):

Jamen lad os da endelig tage udgangspunkt i en diskussion om ældreplejen. I det forslag til vedtagelse, som jeg er medunderskriver på, og som regeringspartierne sammen med Enhedslisten har fremsat, står:

Folketinget konstaterer, at en ansvarlig og reel vækst i det offentlige forbrug er nødvendig, hvis vi skal bevare og udvikle et velfærdssamfund, som kan tage hånd om de stadig flere ældre medborgere.

Det understreger jo med al tydelighed, at regeringen faktisk har fokus på det.

Jeg ser så også det forslag til vedtagelse, som Dansk Folkepartis formand er medunderskriver på, hvor det drejer sig om skatte- og afgiftslettelser – og i øvrigt står der ikke et ord om ældre. Det har vi jo taget næsten en times debat om tidligere i dag, men jeg synes faktisk, det er meget vigtigt at holde fast i, at der fortsat skal være flere hjemmehjælpere, som skal tage vare på vores ældre medborgere, som der vil blive flere af de kommende år. Det er også derfor, jeg ikke forstår, hvorfor Dansk Folkeparti støtter hr. Lars Løkke Rasmussen og hans nulvækstprojekt, som jo omvendt vil betyde færre medarbejdere i hjemmeplejen, færre medarbejdere til at tage vare på vores ældre medborgere.

Kl. 15:49

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Fru Karina Adsbøl.

Kl. 15:49

Karina Adsbøl (DF):

Jeg kan forstå, at ordføreren ikke har lyttet godt efter vores egen hr. Kristian Thulesen Dahls ordførertale, for ellers ville ordføreren jo ikke stå deroppe og være i tvivl. Men ordføreren svarer jo slet ikke på mine spørgsmål om velfærdsteknologien. Er det meningen, at velfærdsteknologien skal erstatte det menneskelige, den kærlige omsorg for mennesker, der er syge, ældre eller mennesker med handicap? Det kan være, at ordføreren kan svare på det. Og så i forhold til vedligeholdelse: Det koster at vedligeholde det her. Hvem skal betale det? Skal borgeren selv betale det, og bliver det frivilligt for borgeren at få et valg?

Kl. 15:50

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Ordføreren.

Kl. 15:50

Jonas Dahl (SF):

Nej, det er ikke meningen, at robotter skal varetage al service af vores ældre.

Kl. 15:50

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det – det var smukt og kort. Så er det fru Mette Bock, Liberal Alliance.

Kl. 15:50

Mette Bock (LA):

Tak for det. Det er jo rigtig dejligt at have en glad SF-ordfører på talerstolen i dag, og jeg vil faktisk også gerne rose, ikke ordføreren, men SF's bagland, som på landsmødet i maj havde følgende udtalelse, og jeg citerer:

»SF er skeptisk overfor forslaget til ny offentlighedslov. Folkestyre betyder, at offentligheden skal kunne kontrollere magthaverne, og SF har som mål at skabe mere gennemsigtighed og mere åbenhed. For SF betyder et demokratisk retssamfund, at borgerne har nem adgang til indsigt i lovgivningsarbejdet. Forslaget til offentlighedslov indeholder forbedringer, men også elementer der mørkelægger dele af den politiske proces. SF støtter alle skridt i retning af mere åbenhed, og vil arbejde for at fjerne de dele som indskrænker demokratiet.«

Jeg vil gerne høre, om SF's ordfører, der står på talerstolen i dag, med sit hjerte kan svare, om vedkommende er enig eller uenig i denne udtalelse.

Kl. 15:51

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Ordføreren.

Kl. 15:51

Jonas Dahl (SF):

Nu deltog jeg jo faktisk i det landsmøde og også i de afstemninger, og jeg bakker selvfølgelig både op om det, vores landsmøde vedtager, men jeg bakker faktisk også op om den offentlighedslov, som regeringen har lagt frem.

Kl. 15:51

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Fru Mette Bock.

Kl. 15:51

Mette Bock (LA):

Man har jo to hjertekamre, men det må vist have været meget, meget vanskeligt at få det til at hænge sammen. Der er faktisk tre Cavling-prismodtagere, nemlig Jesper Tynell, Lars Rugaard og Erik Valeur, som har gennemgået de 26 punkter, der er i offentlighedsloven, og det, som de kan sige, er, at alt peger på, at det her kommer til at betyde mere lukkethed. Jeg vil gerne høre, hvorfor ordføreren og SF har lagt stemmer til øget lukkethed og den nye offentlighedslov.

Kl. 15:52

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Ordføreren.

Kl. 15:52

Jonas Dahl (SF):

Jamen fru Mette Bock svarede jo næsten på det indledningsvis. Jeg synes faktisk også, der er en række forbedringer i forhold til offentlighedens mulighed for indsigt, bl.a. i vores kommuner, ude i KL, andre steder. Så jeg synes faktisk, der også er en række forbedringer i forhold til den offentlighedslov. Det har der været en lang diskussion om i foråret. Jeg synes sådan set, jeg vil vælge at glæde mig over de forbedringer, der faktisk er.

Kl. 15:52

Kl. 15:55

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Tak. Så er det hr. Christian Juhl, Enhedslisten.

Kl. 15:52

Christian Juhl (EL):

At arbejde er godt, men jeg kunne nok også en gang imellem finde på at fise den lidt af, hvis jeg fik lejlighed til det. Det ville da være uanstændigt at sige andet. Men arbejde er bedre end arbejdsløshed.

25.000 har mistet retten til dagpenge – nej, det passer ikke.

24.000 har mistet retten til dagpenge i år, og sandsynligheden for, at tallet vokser til 30.000, er ret overhængende.

I de kommende år vil der være 12.000-15.000 om året, der mister retten til dagpenge. Er tiden ifølge SF's visioner ikke inde til at give de her folk mulighed for at genoptjene retten til dagpenge?

Kl. 15:53

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Ordføreren.

Kl. 15:53

Jonas Dahl (SF):

Det er jo ikke nogen hemmelighed, hvad vi gik til valg på i sin tid, i 2011. Det tror jeg ikke vi var så uenige om. Det var der ikke flertal for efterfølgende. Sådan er det jo også nogle gange i politik.

Så glæder jeg mig i øvrigt over, at vi har lavet en langsommere indfasning, i øvrigt sammen med Enhedslisten, hvilket vi besluttede, jeg tror det var i maj/juni måned. Det synes jeg faktisk var et rigtig godt skridt. Så det håber jeg sådan set også Enhedslisten bakker op om. Det jo dem, der har været med til at indgå aftalen.

Kl. 15:54

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Hr. Christian Juhl.

Kl. 15:54

Christian Juhl (EL):

Jamen jeg vil gerne bede regeringen om at lade være med at snakke om en langsommere indfasning. Der er ikke tale om en indfasning. Der er tale om at lappe et hul, indtil vi får en permanent løsning. Det var vi også enige om i pinsen.

Jeg spørger bare, om det tilfredsstillende SF's ambitioner, at man på den her måde kun laver lapperier. Det tilfredsstillende nemlig ikke mine ambitioner. Vi er nødt til at finde frem til en situation, hvor vi kan lave permanente løsninger og redde de her 25.000. Vi kan ikke bare sige: Jamen de må jo ligge og flyde, for de passer ikke ind i de lapperier, vi har lavet.

Kl. 15:54

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Ordføreren.

Kl. 15:54

Jonas Dahl (SF):

Vi har jo fra regeringens side nu også lagt op til at nedsætte Carsten Koch-udvalget, som ikke kun kigger på en række ting i forhold til det her, men som i det hele taget ser på hele beskæftigelsesområdet. Det synes jeg sådan set er rigtigt. Jeg synes, at der er rigtig meget at tage fat på med hensyn til at hjælpe nogle af de alt for mange ledige, vi har, og de alt for mange mennesker, der er på dagpenge og kontanthjælp, som er en anden diskussion, der har fyldt meget.

Jeg synes, udfordringen er at få skabt nogle arbejdspladser og få hjulpet nogle af de mennesker, der er ledige, ud på arbejdsmarkedet. Jeg synes faktisk også, det er en god aftale, vi har lavet sammen med Enhedslisten, om indfasningen af dagpengereformen.

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Tak. Så er det fru Anni Matthiesen fra Venstre.

Kl. 15:55

Anni Matthiesen (V):

Tak. Jeg vil egentlig gerne tage fat på lidt af det, som min kollega hr. René Christensen var inde på her for et stykke tid siden, nemlig det med, om ordføreren ikke tror, at danskerne også tænker på, om det reelt kan betale sig at tage et job, altså om det reelt kan betale sig rent økonomisk at stå op om morgenen og tage af sted på arbejde frem for at blive på offentlig forsørgelse.

Kl. 15:55

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Ordføreren.

Kl. 15:55

Jonas Dahl (SF):

Jeg kan godt se, at der henvises til en undersøgelse, der har været i Agenda, i forhold til at man skal tjene mindst 35.000 kr., for at det kan betale sig. Det er den undersøgelse, Venstre har henvist til i løbet af i dag, og nu har jeg så også fundet den frem. Den viser også, at når det gælder et kontanthjælpsægtepar med børn, skal den, der får et job, tjene 35.000 kr. om måneden, for at parret får mere end 2.000 kr. ud af det efter skat. Det er det, der står. Men analysen viser også, at tjener den ene 21.500 kr. om måneden, som eksempelvis en lagerarbejder gør, så får 96 pct. af kontanthjælpsægteparrene en gevinst på mellem 1.500 og 2.000 kr. om måneden. Det går jeg ud fra at Venstre er enig i, for det er jo det, der også står i undersøgelsen. Så lad os nu prøve at tage fat på hele undersøgelsen, hvis vi skal tage den diskussion.

Jeg synes, det er interessant at tage den her diskussion, i forhold til at få gjort noget for de mennesker, der gerne vil have et arbejde, men jeg ville dog også ønske, at jeg kunne få nogle konkrete svar på, hvordan vi så skal skabe nogle flere arbejdspladser. Indtil videre er det, jeg har kunnet få svar på, og det, man har bekræftet, at der skal være billigere øl – billige bajere er altså det, der skal finansiere beskæftigelsen. Kan vi ikke få et bedre bud? Regeringen har fremlagt en vækstaftale; regeringen har fremlagt en stribe initiativer – senest med Togfonden DK, som skaber 20.000 arbejdspladser. Det er vel det, der skal til, er det ikke?

Kl. 15:56

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Fru Anni Matthiesen.

Kl. 15:56

Anni Matthiesen (V):

Tak. Jeg kan berolige SF's ordfører med, at det jo er regeringens egne tal, vi også anvender, når vi nu fremlægger det med de 35.000 kr. i dag. Men måske kan det hænge sammen med, at jeg jo ved, at SF's ordfører bl.a. har udtalt, at SF's ordfører generelt set mener, at de offentlige ydelser er for lave. Mener SF's ordfører, at de offentlige ydelser skal sættes op?

Kl. 15:57

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Ordføreren.

Kl. 15:57

Jonas Dahl (SF):

De offentlige ydelser stiger jo år for år. Det følger lidt af den pris- og lønudvikling, der i øvrigt er, så det kommer sådan set helt af sig selv. Men sandheden er – hvis vi nu tager fat i den undersøgelse igen – at

96 pct. af kontanthjælpsøgteparrene får en gevinst på mellem 1.500 og 2.000 kr., hvis den ene får et arbejde, hvor man tjener 21.500 kr. Det svarer nogenlunde til, hvad en lagerarbejder får.

Nu håber jeg næsten, at Venstres ordfører tager en runde til, for jeg kunne jo egentlig godt tænke mig at få et svar på, hvad Venstres svar er. Er det bare, at kontanthjælpsydelse skal ned? Er det det, der er svaret? Det er jeg bare ikke enig i. Vi har lavet en kontanthjælpsreform, og den står jeg på mål for, men jeg mener ikke, vi skal sænke kontanthjælpsatserne yderligere.

Kl. 15:58

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak. Det sidste medlem, der får ordet i denne runde, er hr. Mike Legarth, Det Konservative Folkeparti.

Kl. 15:58

Mike Legarth (KF):

Jeg vil høre, om hr. Jonas Dahl er helt enig i, at det er helt urimeligt, at eksempelvis en nystiftet børnefamilie, der har erhvervet en bolig, ikke kender den pris, den bolig har år for år i fremtiden, at man altså ikke kan opstille et overskueligt regnestykke. Eksempelvis har vi set, at ejendomsværdibeskatningen sejler, og at grundskylden stiger eksplosivt. Vil SF og regeringen – og her og nu kan jeg spørge SF – være med til at fastfryse grundskylden og fjerne fastsættelsen af ejendomsværdibeskatningen på den måde, det foregår i dag?

Kl. 15:58

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 15:58

Jonas Dahl (SF):

Jeg er enig i, at det har sejlet under de Venstreskatteministre, der havde ansvaret for det op igennem 00'erne, og at man ikke fik håndteret indsatsen. Derfor er jeg også glad for, at det er en SF-skatteminister, som faktisk har taget fat på problemstillingen og annonceret, at regeringen i løbet af den nærmeste tid vil melde ud, hvordan man vil tolke det. Det er ikke nogen nem problemstilling, og der er ikke nogen nem løsning på det. Det tror jeg også De Konservative anerkender. Ellers havde man løst det i løbet af de 10 år, man sad med i den tidligere regering.

Kl. 15:59

Formanden:

Hr. Mike Legarth.

Kl. 15:59

Mike Legarth (KF):

Nu er det jo ikke et særlig godt svar bare sådan at sende aben videre til nogle forgængere. Det, vi er her for, er at finde ud af, hvad vi skal gøre i fremtiden. Hvad skal vi gøre ved en problemstilling, der er blevet blotlagt? Vi har set, at vi har et system, der ikke fungerer, og hvor fastsættelsen af ejendomsværdierne sejler. Det duer ikke, det kan vi ikke tillade. Kan vi som det første blive enige om at få det stoppet og få betalt det, der er opkrævet for meget, tilbage? Det næste er: Kan vi konstatere, at grundskylden stiger eksplosivt, og er vi enige om at få sat en stopper for det, sådan at også nystiftede familier og andre, der har erhvervet en bolig, kan få et overblik over deres økonomi og være sikre på, at de kan betale regningen i fremtiden?

Kl. 16:00

Formanden:

Ordføreren.

Jonas Dahl (SF):

Det er jo fuldstændig rigtigt, at der har været problemer med ejendomsværdibeskatningen. Det går jo tilbage til de 10 år, hvor der sad Venstreskatteministre, som ikke fik håndteret problemstillingen. Jeg vælger at glæde mig over, at den nye skatteminister faktisk har sagt, at han ser på det her og er i gang med at undersøge det og vil lægge en løsning frem, når han har et bud på det. Mit indtryk er, at det vil ske i løbet af en overskuelig fremtid, men jeg kan ikke stå her – og det beklager jeg – og redegøre for en problemstilling, som er ved at blive udredt i Skatteministeriet. Det synes jeg er for meget at forlange. Men jeg glæder mig faktisk over, at skatteministeren har taget det alvorligt. Jeg kunne have ønsket, at man, da De Konservative sad i regering sammen med Venstre, havde set med samme alvor på problemstillingen.

Kl. 16:00

Formanden:

Tak til SF's ordfører. Så er det hr. Frank Aaen som Enhedslistens ordfører.

Kl. 16:00

(Ordfører)

Frank Aaen (EL):

For 1 måned siden var der en meget interessant kronik skrevet af partiformændene for Venstre, Dansk Folkeparti, Liberal Alliance og Konservative. De fastslog, at den borgerlige opposition ønsker mindre velfærd end den siddende regering.

Der er lidt diskussion om, hvor meget mindre den skal være. Jeg har aldrig nogen sinde hørt, hvad den laveste grænse er for Liberal Alliance. Her opfattes bankerne jo som samfundets største sociale sikkerhed, i hvert fald for bankdirektører og Liberal Alliance. Det Konservative Folkeparti konkurrerer med Liberal Alliance om mindst muligt fællesskab, men Dansk Folkeparti, som er det tredje af partierne, har til gengæld forsøgt sig med at være mere for velfærd end den siddende regering – de har glemt, at de har foreslået at stemme for ændringer som en halvering af dagpengeperioden og en næsten total afskaffelse af efterlønnen – og det er helt i modsætning til, at de støtter en statsministerkandidat, der kræver nulvækst i velfærd, selv om antallet af ældre vokser.

De fire partier har med lidt forskellige variationer stemt for en skattereform til gavn for de rigeste og virksomhederne – virksomheder, der tjener styrtende – og for skattelettelser betalt gennem generelle besparelser på velfærden, forringelse for de syge og de nedslidte og for de uddannelsessøgende. Trods lidt forvirrende meldinger fra de partier er der et klart alternativ til det, de står for – senest illustreret ved, at de fire partiers fælles forslag til vedtagelse her i dag går ud på at flytte 1 mia. kr. fra velfærden til skattelettelser til erhvervslivet.

Jeg synes, at en regering med hr. Lars Løkke Rasmussen i spidsen støttet af Saxo Bank og Liberal Alliance er skræmmende. Det vil vi gerne sige klart og tydeligt i dag. Men det er jo også velkendt, at det ikke dermed betyder, at vi er begejstrede for alt det, den siddende regering laver, f.eks. ikke, når den har gennemført en lang række såkaldte reformer sammen med de borgerlige.

Der var en sætning i statsministerens åbningstale i tirsdags, der undrede mig, nemlig at regeringen skulle have gennemført klare sociale forbedringer for mange mennesker. Hvad tænkte statsministeren lige på? Var det de arbejdsløse, der falder ud af dagpengesystemet, den nedslidte, der ikke kan få efterløn, fleksjobber, der er sat ned i løn? De syge, der mister sygedagpengene, var lovet en reform, men de falder stadig væk ud af systemet og mister deres indkomst. Eller var det de ældre, der har set, at der er blevet mange flere til at

modtage meget mindre hjælp, eller forældrene, der kan se, at der er længere mellem de voksne i daginstitutionerne?

Når vi kommer til finansloven, ændrer regeringens forslag desværre ikke ved, at der vil være færre i arbejde, end da regeringen kom til. Det ændrer ikke ved, at der vil være færre midler til velfærd, end da regeringen kom til. Og skal der laves en aftale med Enhedslisten kommer det til at se anderledes ud.

En anden forundring fra åbningstalen er: Hvad var meningen med at støtte bombningen af Syrien? Hvad skal det hjælpe at bombe et land, hvor mange tusinder af døde, hvor millioner af mennesker er flygtet fra deres hjem? Jeg har selv som medlem af en Folketingsdelegation til Mellemøsten haft mulighed for at deltage i et møde med Assad og har rejst det direkte spørgsmål: Hvorfor er der ikke demokrati i Syrien? Og jeg fik diktatorens klare svar. Det er syrerne ikke parate til, og derfor bestemmer jeg, sagde han. Det var et svar uden omsvøb, og det var horribelt. Derfor kan man jo undre sig over, at diktatoren på det tidspunkt var Vestens ven – på samme måde som Saddam Hussein var det i Irak, inden han blev bombet. I begge tilfælde var diktatorerne Vestens venner – så meget venner, at de kemiske våben, de to diktatorer har brugt mod deres egne folk, i virkeligheden var leveret af vestlige firmaer med vestlige regerings godkendelse. Altså, hvad med lidt selvkritik i stedet for at tale om at smide bomber, bare for at det skal se ud, som om man gør noget, selv om alle og enhver ved, at det ikke kan fjerne Assad at bombe Syrien? Hvad med meget tidligere at presse på for en politisk aftale? Hvad med mange flere initiativer for at hjælpe de nødlidende i Syrien?

Kl. 16:06

Men tilbage til Danmark. Der er for at sige det mildt brug for forbedringer i regeringens forslag til finanslov, ikke bare af hensyn til krav fra Enhedslisten – det skal vi jo selvfølgelig have – men faktisk også af hensyn til regeringens fremtid. Hvis ikke regeringen præsenterer en linje, der svarer til forventningerne, der var før valget; hvis ikke der bliver en synlig forskel, når regeringen laver aftaler med Enhedslisten frem for med borgerligheden; hvis ikke det kan spores, at der er to linjer i dansk politik, hvordan skal vælgerne så kunne vælge den ene linje frem for den anden?

Det er ikke bare en diskussion om nogle millioner, måske en milliard på en finanslov. Det her er en diskussion om mere velfærd og mere fællesskab eller mindre velfærd og mindre fællesskab, og ikke bare i ord, men i synlig handling. Det er en diskussion om at få flere arbejdspladser eller færre, som det er sket, og som der er lagt op til. Både i produktionen og inden for velfærden skal vi have flere i arbejde.

Derfor fremlægger Enhedslisten en række konkrete forslag, f.eks. på ældreområdet, hvor vi kræver en række rettigheder til de ældre. Der er fjernet millioner af hjemmehjælpstimer, selv om der er blevet flere ældre. Og vi ved, at mange ældre ikke får den hjælp, de har brug for. Derfor foreslår vi en række rettigheder til dem, der har brug for hjælp i dagligdagen. Ret til rengøring hver anden uge. Ret til hovedrengøring en gang om året. Ret til et bad mindst to gange om ugen. Og mulighed for regelmæssigt at komme ud i de fri.

Helt ærligt, er det ikke lidt flovt, at det ikke er sådan allerede for alle ældre, der har brug for hjælp? Burde det være nødvendigt at love give om så elementære rettigheder, som jo i virkeligheden er meget beskedne? Det er minimumskrav. Men sådan er det. Det foreslår vi, og det, de 3.000 flere ansatte inden for hjemmehjælpen kræver, tager vi med ind i finanslovsforhandlingerne.

Vi ved godt, regeringen siger, at det er for dyrt. Bruttolønnen til 3.000 flere ansatte løber op i milliarder, men de snedige regnemaskiner, som de har nede i Finansministeriet, kan ikke regne. Når man ansætter ledige i et ordinært job, sparer man dagpenge og får mere ind i skatter og afgifter. Så den reelle udgift er slet ikke så stor, som

man umiddelbart kunne tro. Men det kan man altså ikke regne ud nede i Finansministeriet. Det kommer vi til at kigge nærmere på.

Men bortset fra beregninger vil jeg sige, at når man havde råd til sammen med borgerligheden at indføre billigere øl og sodavand og lempelser for milliarder til erhvervslivet, skulle der så ikke være råd til bedre hjælp til de ældre? Man skulle måske have tænkt sig lidt bedre om. Måske skal vi fjerne – det vil vi gerne – de skattelettelser, der er bevilget til erhvervslivet.

Der er også brug for flere job i produktionen og for en større indsats for klimaet. Der er et enormt potentiale i at investere i energibesparelser i erhvervsvirksomhederne. Sådanne investeringer tjener i virkeligheden sig selv hjem, fordi regningen for energi så bliver meget mindre, og belastningen af klimaet bliver mindre. Virksomhedernes konkurrenceevne bliver forbedret, når de får nye maskiner og nyt udstyr, og i det hele taget vil det give en stor investering i arbejdspladser i den private sektor, både når man gennemfører forbedringerne, og når vi bagefter ser, at virksomheder, der har en stærk grøn teknologi, også bliver konkurrencemæssigt styrket. Vi foreslår en offentligt garanteret fond på mindst 6 mia. kr., som har til formål at lave den slags rentable grønne og jobskabende investeringer. Det kan ske uden at øge den offentlige gæld – sagt til beroligelse for finansministeren.

Der vil også komme andre forslag fra os om forbedring af velfærd. Vi taler i alt om måske 8.000 jobs. Det er nøglekravet i vores forhandlinger, på samme måde som vi i forhandlingerne fremover ser frem til en forhandling om Togfonden.

Vi deltager også gerne i forhandlinger om erhvervsuddannelserne. Det er langt, langt over tiden, i forhold til at de skulle have haft forbedringer for længst, og vi ser frem til de forbedringer, der er lagt op til, men mener også, det er fint med skolepraktik, som regeringen og vi har været med til. Men der er brug for at lave flere praktikpladser ude i virksomhederne og at få en reel praktikgaranti, få mere moderne maskiner der, hvor de skal lære at bruge maskinerne, og få mindre holdstørrelser.

Der er flere andre forslag, vi vil rejse om velfærd og klima i forhandlingerne. Men vi ser altså frem til forhandlinger om en linje, der så er helt anderledes end det, de fire borgerlige partier står for.

Kl. 16:11

Formanden:

Der er et antal korte bemærkninger. Først er det fru Ellen Trane Nørby.

Kl. 16:11

Ellen Trane Nørby (V):

Tak. Jeg vil egentlig bare høre Enhedslistens ordfører om noget. Det er jo sådan, at den politik, som regeringen har ført sidste år, betød, at der kom 9.100 færre offentligt ansatte. Selv om regeringen har en plan om at gøre verdens største offentlige sektor endnu større, vil de jo ikke engang med den plan, de har lagt frem til 2020, fylde det hul, de skabte i antallet af offentligt ansatte sidste år. Det er åbenbart Socialdemokraternes og SF's nye politik.

Jeg kan forstå, at Enhedslisten har et forslag om en ansættelsesgaranti eller et fleksibelt forslag om, hvor mange offentligt ansatte der skal være. Jeg kan forstå, at det er sådan et hovedkrav fra Enhedslistens side til finanslovsforhandlingerne ud over en ældretpakke. Derfor vil jeg egentlig blot høre: Hvor mange flere offentligt ansatte skal der ansættes som følge af den finanslov, der bliver forhandlet nu her, hvis Enhedslisten skal stemme for?

Kl. 16:12

Formanden:

Ordføreren.

Frank Aaen (EL):

Må jeg starte med at rose Venstres ordfører for et stort mod. Tidligere i dag har jeg sagt, at den nuværende regering har gjort Danmark fattigere i forhold til andre lande. Vores fald ned af rigdomslisten skete for alvor under VK-regeringen. Nu siges det, at det er kritiskabelt, at den nye regering har fjernet offentligt ansatte. Ja, vi er helt enige, men det er for ingenting at regne mod det, man selv var med til at fjerne, og det, man selv foreslår at fjerne. Jeg synes, det er modigt at stille sig op på den måde.

Jeg nævnte, at vi har et mål for vores indsats om at øge antallet inden for velfærd med 8.000 personer for altså at rette op på det, der er sket i den nuværende regerings tid. Om vi kommer igennem med det, ved vi selvfølgelig ikke, men det er den målsætning, vi har.

Kl. 16:12

Kl. 16:13

Formanden:

Fru Ellen Trane Nørby.

Kl. 16:13

Ellen Trane Nørby (V):

Tak. Jeg hverken roste eller skosede nødvendigvis regeringen for det. Jeg konstaterede det bare. Det viser regeringens egne tal jo, nemlig at der sidste år kom 9.100 færre offentligt ansatte, og at der med den plan, som regeringen har lagt frem med at gøre verdens største offentlige sektor endnu større, ikke engang vil ske en opfyldning af den nedgang i antallet af offentligt ansatte, som regeringens politik har medført sidste år.

Derfor spørger jeg bare Enhedslisten, for jeg kan forstå, at Enhedslisten går meget op i antallet af offentligt ansatte: Hvor mange flere offentligt ansatte skal der komme ud af den finanslovsaftale, som Enhedslisten gerne vil forhandle med regeringen? Hvor lille kan tallet blive, for at Enhedslisten stemmer ja? Vi er jo 9.100 bagud bare fra sidste år.

Kl. 16:14

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:14

Frank Aaen (EL):

Jeg siger det igen: Vores målsætning er 8.000. Om vi kommer igen med det, kan man ikke vide, før vi har haft en forhandling. Jeg roser igen Venstres ordførers mod til at skælde ud over, at der er forsvundet nogle stillinger, og at Enhedslisten måske ikke kan rette helt op på det hele. Det er jo 30.000, der er forsvundet, og to tredjedele af dem forsvandt, mens Venstre og Konservative sad i regering.

Kl. 16:14

Formanden:

Hr. Kristian Thulesen Dahl for en kort bemærkning.

Kl. 16:14

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Tak. Jeg kan høre, at hr. Frank Aaen angiver sådan en retning for sin politik, noget, han vil arbejde for. Det er ikke helt sikkert, at han kommer igennem med det, men det må vi jo se. Sådan er det jo. Man prøver at kæmpe så godt, man har lært det, for at få gennemført så meget af sin politik som muligt. Det lyder helt som en realpolitiker. Det lyder sådan helt pragmatisk. Man må sige, at der er sket noget med hr. Frank Aaen i politik i hvert fald i de år, jeg har fulgt ham.

Det, der er mit spørgsmål, er nu noget andet. Det er om den her velfærdsturisme, vi ser og har diskuteret nogle gange i dag, altså det med østeuropæere, der kan komme til Danmark og få kontanthjælp og dagpenge osv. Kan hr. Frank Aaen bekræfte eller huske en ting.

Jeg tænker på østtaftalen, der blev lavet i 2006. Dengang ville Enhedslisten – det har jeg fundet i betænkningen – ikke være med, fordi man ikke var sikker på, at de, der kom hertil fra Østeuropa, havde krav på at få dagpenge og kontanthjælp, og det ville Enhedslisten alligevel være sikker på at de havde krav på for at kunne være med i en aftale dengang. Kan hr. Frank Aaen erindre noget om det?

Jeg vil bare spørge, om det stadig væk er Enhedslistens position, eller er Enhedslisten også her blevet realpolitisk i forhold til at kunne se, ligesom vi andre kan, at det giver en udfordring for det danske velfærdssamfund, hvis man kan komme fra eksempelvis Østeuropa til Danmark og uden en reel, stor arbejdsindsats få adgang til det danske velfærdssamfunds ydelser, og at det undergraver den samfundsmodel, vi har? Så i forhold til det, man mente i 2006, spørger jeg bare, om man har ændret synspunkt, og om man som vi andre kan se, at det her altså giver nogle udfordringer, vi bliver nødt til at gøre noget ved.

Kl. 16:16

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:16

Frank Aaen (EL):

Vi har det grundlæggende synspunkt, at hvilke sociale rettigheder man har, når man bor i Danmark og arbejder i Danmark, vedtages her på stedet, i Folketinget. De skal ikke på nogen måde bestemmes af EU, og vi står meget stærkt på at sige til regeringen, at det bliver nødvendigt at træde op imod EU, når EU med forskellige mærkelige regler og afgørelser i en udemokratisk domstol prøver at tvinge os til at ændre det danske velfærdssystem. Jeg synes, at Dansk Folkeparti skal gøre mere ved den sag, end man gør, for det er ødelæggende, hvis det er sådan, at det er en domstol i EU, der skal bestemme, hvordan dansk velfærd skal se ud. Det skal den ikke. Hvem der har ret, hvor meget de har ret til og på hvilke betingelser, skal vedtages her. Det er vores klare standpunkt.

Så har vi også det klare standpunkt – og der tror jeg at vi er forskellige fra Dansk Folkeparti – at de mennesker, der kommer til Danmark for at arbejde, skal arbejde på danske løn- og arbejdsvilkår, og derunder hører også, at de har samme rettigheder til f.eks. at få dagpenge som dem, der arbejder i Danmark.

Kl. 16:17

Formanden:

Hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 16:17

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Tak for svaret. Jeg synes, det er krystalklart og rart at få afklaret, at EU selvfølgelig ikke skal bestemme det. Det skal vi bestemme i Danmark.

Derfor er det andet spørgsmål om det, regeringen nu foreslår vedrørende det optjeningsprincip, som vi andre lavede i forbindelse med børnechecken. Det handler altså om det her med, at man kan komme fra Østeuropa til Danmark, og man behøver ikke engang at være i Danmark, man kan arbejde i en virksomhed via it i Danmark og så få ret til børnecheck til børn, der ikke er i Danmark, men bor i det pågældende østeuropæiske land. Der lavede vi jo et optjeningsprincip, der gik ud på, at man i det mindste skulle arbejde her i 2 år, før man kunne få den fulde børnecheck. Det vil regeringen trække væk igen. Stemmer Enhedslisten for det forslag fra regeringen? Altså, vil Enhedslisten have, at man skal kunne få børnecheck, selv om ens børn overhovedet ikke opholder sig i Danmark?

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 16:18 Mener Liberal Alliance, at det er overbud eller for meget, eller støtter man den slags krav? Kl. 16:20

Frank Aaen (EL):

Det er jo en af de problemstillinger, vi har rejst over for regeringen, altså hvad der skal til, for at man har ret til at få børnecheck, hvad der skal til, for at man har ret til at få folkepension – hvad der skal til for at få ret til alt det. Det kan jo heller ikke nytte noget, at dem, der tager til Spanien og bor dér hele deres liv og betaler så lidt i skat og ingenting til danske samfund og nyder varmen og nyder pengene, når de så har brug for det, kommer til Danmark og gerne vil have pension og i hvert fald vil kunne komme på hospitalet. Der er afsindig mange problemstillinger i det her, og det er ikke noget, vi lige kan stå og afklare i dag, men det er noget, som vi synes regeringen sammen med Folketinget skal være med til at få afklaret. Og det skal ikke være EU, der bestemmer det. Det er vi enige om.

Kl. 16:18 **Formanden:**
Fru Mette Bock.

Kl. 16:20

Formanden:

Fru Mette Bock, kort bemærkning.

Kl. 16:18

Mette Bock (LA):

Det mener jeg afgjort at man skal have ret til, hvis man har behovet, og det synes Liberal Alliance også. I øvrigt vil jeg lige oplyse hr. Frank Aaen om, at Liberal Alliance jo altså ikke var en del af den tidligere regering, som vi har kritiseret meget skarpt for at have indført flere af de her bureaukratiserende ting – og som i øvrigt tog sit udgangspunkt i den foregående regering, som var socialdemokratisk ledet.

Så jeg synes ærlig talt, at vi skal komme ned til bottom line, som handler om: Skal de ældre have den hjælp, som de har behov for? Ja, det skal de, men hvor finder vi så finansieringen? Finder vi den så bare ved at lade skatterne stige, eller finder vi den faktisk ved at effektivisere? Og der vil jeg bare gerne have hr. Frank Aaen til at bekræfte, at effektiviseringer kan være et udmærket instrument i stedet for bare bevidstløst at ansætte flere.

Kl. 16:18

Kl. 16:21

Mette Bock (LA):

Tak for det. Jeg kan forstå, at Enhedslisten ønsker 3.400 flere hjemmehjælpere, så målet med de 8.000 flere ansatte i den offentlige sektor må være et minimum.

Har Enhedslisten overvejet, hvad det egentlig betyder? Er det, fordi man ønsker at beskæftige nogle flere, eller er det, fordi man ønsker at give en bedre service? Altså, når jeg tænker på, at der i mit barndomshjem en gang om måneden kom en dame cyklende fra plejehjemmet for at sy for os, når mine brødre slog huller på deres bukser. Hvor mange kender i dag nogen, der cykler ud fra plejehjemmene for at sy for folk?

Dengang tog man faktisk vare på folk, selv om de offentlige udgifter var på et langt lavere niveau. Og i stedet for bare at ansætte flere hjemmehjælpere kunne man jo overveje at befri hjemmehjælperne for noget af det overflødige papirarbejde, de bruger deres tid på. Er det overvejelser, der indgår i Enhedslistens tankesæt?

Kl. 16:19

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:19

Frank Aaen (EL):

Ja, nu kommer fru Mette Bock jo fra den blok i Folketinget, der har indført allermest bureaukrati for dem, der laver velfærd, og har været med til at gøre, at så mange timer bliver brugt på papirarbejde frem for på velfærd. Og hvis det er sådan, at Liberal Alliance vil bryde med det, så har de Enhedslistens fulde støtte, ligesom vi hele tiden har bekæmpet, at man skulle have det dér regeltyranni, som man har, og at der i stedet for skulle sørges for, at det er den, der har brug for hjælp, og den, der udfører hjælpen, som i fællesskab finder ud af, hvad der er brug for – i stedet for at man skal have en stregkode. Så der er ingen problemer i det.

Så vil jeg bare spørge – når der nu måske bliver sat spørgsmålstegn ved, om det er et rimeligt krav, vi har – om Liberal Alliance mener, at det er rimelige krav, at man har ret til rengøring hver anden uge, at man har ret til hovedrengøring en gang om året, at man har ret til et bad mindst to gange om ugen og ret til regelmæssigt at kunne komme ud i det fri med hjælp, hvis man har brug for hjælp.

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:21

Frank Aaen (EL):

Der er ingen tvivl om, at man ved at fjerne bureaukrati kan få mere hjælp ud af den samme lønkrone, ingen tvivl om det. Det har vi sagt hele tiden, og det siger vi stadig væk. Men der er heller ingen tvivl om, at hvis man fjernede skattelettelser til erhvervslivet på 4 mia. kr., som oprindeligt var afsat til velfærd, så ville man lige pludselig have 4 mia. kr. til at lave velfærd for. Og jeg håber da, at Liberal Alliance vil støtte, at vi stopper det med at give penge til de virksomheder, der i forvejen tjener styrtende.

Kl. 16:21

Formanden:

Måtte jeg lige indskyde den bemærkning, at det er vores agt at holde en aftenpause fra kl. 18.00 til 19.00.

Så går vi videre i talerrækken, og den næste, der har bedt om en kort bemærkning, er hr. Lars Barfoed.

Kl. 16:22

Lars Barfoed (KF):

Tak for det. Nogle gange tænker jeg, at det jo må være en dejlig verden at leve i, når man er medlem af Enhedslisten. Jeg vil ikke gå så langt som til at sige, at jeg fristes til at melde mig ind, men alligevel – det må være dejligt at leve i sådan en verden, hvor man kun kan tænke på at gøre gode ting, uddele penge og ansætte flere medarbejdere i det offentlige osv. og overhovedet ikke bekymre sig om det, at pengene jo skal komme et eller andet sted fra. Jeg tror nogle gange, at Enhedslistens medlemmer lever i en fantasiverden og ikke har opdaget, at herinde i Folketinget er der altså ikke pengetræer, som vi bare kan plukke af.

Men forholdet er jo det, vil jeg sige til hr. Frank Aaen, at alle de penge, vi skal bruge i den offentlige sektor, først skal tjenes ude i landets private virksomheder. Og jeg vil bare spørge, for jeg er egentlig så nysgerrig: Er det overhovedet noget, hr. Frank Aaen er optaget af, altså hvordan vi sikrer, at danske virksomheder tjener flere penge? Og er hr. Frank Aaen ikke enig i, at det altså forudsætter, at virksomhederne er konkurrencedygtige, og at i en verden,

hvor der er global konkurrence, skal omkostninger, administrative byrder og alt sådan noget i forhold til virksomhederne være så lave, at virksomhederne kan konkurrere med dem i andre lande?

Kl. 16:23

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:23

Frank Aaen (EL):

Hvis ikke hr. Lars Barfoed hørte min tale, skal jeg aflevere en kopi lige om lidt. For der var et ganske stort afsnit om, hvordan vi ønsker at man gennem grønne investeringer både kan sikre bedre klima og samtidig sikre en bedre konkurrenceevne i dansk erhvervsliv, herunder sikre, at der også vil være mere teknologi og viden, som kan gavne eksporten i forhold til andre lande. Altså, vi er meget bekymrede for, at der er forsvundet så mange produktionsarbejdspladser, og vi gør virkelig en indsats.

Vi har bare ikke den opfattelse, at der bare ved at hælde milliarder ud i skattelettelse, kommer flere i arbejde. Det kan finansministeren i øvrigt bekræfte at der ikke gør. Men hvis det er sådan, at man investerer klogt og man sørger for at give virksomhederne afsætning, så kan man også være med til at udvikle virksomhederne, både dem, der får nyt udstyr til at forbedre klimaet, altså får nedsat energiforbruget, og dem, der skal levere det udstyr, som de virksomheder skal bruge, når de nedbringer energiforbruget. Vi har en meget innovativ politik for udvikling af produktionen.

Kl. 16:24

Formanden:

Hr. Lars Barfoed.

Kl. 16:24

Lars Barfoed (KF):

Jamen det er jo netop den tankegang, der er naiv ud over alle grænser. Altså, hr. Frank Aaen forestiller sig, at vi skal bruge flere penge af nogle penge, vi ikke har, til at efterspørge nogle produkter og serviceydelser for nogle virksomheder, der leverer nogle grønne produkter. Og så fører det til, at vi bliver et rigere land.

Vi kan ikke blive et rigere land ved at beslutte os til, at det offentlige skal bruge nogle flere penge. Uanset om det er grønne investeringer eller ej, bliver vi ikke rigere af det, og de investeringer skal i udbud, og så kunne det jo være, at det var nogle virksomheder i udlandet, der vandt de udbud og leverede til den danske stat, fordi de var mere konkurrencedygtige.

Har hr. Frank Aaen tænkt på det?

Kl. 16:25

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:25

Frank Aaen (EL):

Nu brugte jeg også tid på at sige, at pengene ikke skulle komme fra statskassen, men skulle komme fra pensionskasser, fordi vi mener, at man godt kan tiltrække kapital til at investere i rentable grønne projekter. Så igen vil jeg sige, at jeg kommer over med en kopi af min tale, det lover jeg.

Det, som enhver liberalist bør vide, er, at det, der driver udviklingen, også for erhvervslivet, altså er efterspørgsel, og det er derfor, vi peger på, at man kan lave klog efterspørgsel, der også f.eks. giver muligheder for bedre eksport.

Kl. 16:26

Formanden:

Hr. Preben Bang Henriksen for en kort bemærkning.

Preben Bang Henriksen (V):

I statsministerens åbningstale fyldte spørgsmålet om patentdomstolen en hel del – og med god grund. I den forbindelse bemærkede jeg, at Enhedslistens program indeholder ordene »patentrettigheder skal afskaffes«. I den forbindelse vil jeg godt høre, om det er noget, som står ved magt. Jeg har ikke indtryk af, at alt i Enhedslistens program står ved magt. Det gælder f.eks. det her med ejendomsrettens afskaffelse og med politiet, der skulle væk, og militæret, der skulle væk. Det var vist sådan noget, man skulle læse med modifikationer. Den her politik om, at patentrettigheder skal afskaffes, er det noget, der stadig væk står ved magt hos Enhedslisten?

Kl. 16:26

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:26

Frank Aaen (EL):

Den debat, der er blevet rejst, er vigtig, for vi er enige i, at man gerne må hjælpe dem, der producerer til udlandet med, at deres produkter ikke bare bliver tyvstjålet og kopieret. Det er vi sådan set enige i.

Der er masser af patentrettigheder, vi er direkte imod. Man kan sige, at Bill Gates fra Microsoft i årtier har tjent styrkende med penge på ikke at lave noget. Vi synes, at det grundlæggende skal være sådan, at når man tjener penge, er det, fordi man laver noget. Det skal ikke bare være, fordi man på et tidspunkt, oven i købet tilfældigt, har købt sig et patent og på den måde kan tørre resten af verden for et milliardbeløb. Det er vi imod, og det er vi stadig væk imod.

Det er grunden til, at vi ikke bare anerkender EU's patentdomstol. Det er af den grund, at den udvider mulighederne for, at man kan tage patent, også på områder, hvor det er fuldstændig fejlagtigt.

Kl. 16:27

Formanden:

Hr. Preben Bang Henriksen.

Kl. 16:27

Preben Bang Henriksen (V):

Jeg spurgte sådan set, om patentrettigheder skal afskaffes, altså om synspunktet fortsat står ved magt. Det kan jeg forstå det gør.

I den forbindelse må jeg spørge hr. Frank Aaen: Hvor mange danske arbejdspladser tror ordføreren at vi ville have hos Lego og Novo Nordisk og Grundfos osv., hvis ikke de havde mulighed for at beskytte deres opfindelser? Hvor er incitamentet henne til opfinde noget, som enhver anden rundtom i verden bare kan stjæle? Er det ikke en fantasiverden, vi er på vej ind i? Det er vi da forhåbentlig ikke, men det ville vi være, hvis hr. Frank Aaen nogen sinde skulle komme til at få magten, ganske som hr. Lars Barfoed udtrykte det.

Kl. 16:28

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:28

Frank Aaen (EL):

Jeg tror, at jeg sagde, at jeg har sympati for, at når nogen har lavet en opfindelse, kan de beskytte den og få mulighed for at tjene den ind igen for at sige det på en anden måde. Det har jeg sådan set ingen indvendinger imod.

Men jeg har noget imod, at man patenterer musik, at man patenterer dna-strenger, at man kan tage en plante i et u-land og patentere det, så det pågældende u-land skal til at betale afgift for at dyrke sine

egne planter. Det er der, vores grænser er, og man burde også fra borgerligt holds side kunne se, at der er grænser for galskaben.

Kl. 16:29

Formanden:

Hr. Peter Juel Jensen med en kort bemærkning.

Kl. 16:29

Peter Juel Jensen (V):

Tak. Og tak for ordførertalen. Se, der har været en del diskussion her i dag om, om det skal kunne betale sig at arbejde, så jeg vil gerne spørge ordføreren: Mener ordføreren og dermed Enhedslisten, at det skal kunne betale sig at have et job frem for at være på overførselsindkomst?

Kl. 16:29

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:29

Frank Aaen (EL):

Ja, det skal det da helt, helt sikkert. Og man kan jo undre sig over, at der ikke er nogen, der en gang imellem nævner problemstillingen med, om de butiksansatte i Netto får for lidt i løn. Altså, jeg mener, at det aldrig nogen sinde kommer frem, om det ikke var lønningerne, der var for lave for visse grupper i det her samfund, også for rengøring og andre områder, sådan at det rigtigt kan betale sig f.eks. at sælge varer nede i Netto. Den diskussion synes jeg godt vi kunne få mere ind i debatten, end den er i dag. Men vi har intet imod, at det bedre kan betale sig at arbejde.

Der er helt sikkert nogle regler for, at hvis man får et arbejde, kommer man til at betale for meget for daginstitutionen og får mindre i boligstøtte, og den type regler vil vi gerne være med til at kigge på. Men må jeg ikke bare sige: Folk arbejder jo. Det er jo det interessante, folk skal, for sådan er dagpengesystemet, men de gør det jo også.

Folk går jo på arbejde, fordi der er mange værdier ved at gå på arbejde. Derfor synes jeg, det ville være rart, hvis man drog lige så stor omsorg for dem, der ikke er i arbejde, og som virkelig er de fattige her i samfundet.

Kl. 16:30

Formanden:

Hr. Peter Juel Jensen.

Kl. 16:30

Peter Juel Jensen (V):

Tak. Se, jeg vil jo gerne tro og håbe på, at ordføreren får ret, men fakta er jo, at der har været nogle eksempler fremme i det forgangne år på, at folk fravalgte det at gå på arbejde. De fravalgte det fællesskab, de fravalgte det netværk, som der kommer ud af at være på en arbejdsplads, netop fordi de, hvis de er heldige, jo kan risikere at få mere i overførselsindkomst, end de kan få ud af at gå på arbejde.

Så tilbage til spørgsmålet: Mener Enhedslisten, det er i orden, at man kan fravælge at stå til rådighed og på den måde få en højere indtægt end ved at gå ud på arbejdsmarkedet og passe et job?

Kl. 16:31

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:31

Frank Aaen (EL):

Jeg håber, det er i orden at sige, at spørgeren ikke aner en dyt om det danske samfund, herunder om hvilke regler der er for overførselsindkomster. For kan man arbejde, får man ikke dagpenge, hvis man si-

ger nej til at arbejde. Sådan er det. Og derfor er det, spørgeren tager udgangspunkt i, det rene, må jeg sige, sludder.

Kl. 16:31

Formanden:

Så er det fru Pia Kjærsgaard for en kort bemærkning.

Kl. 16:32

Pia Kjærsgaard (DF):

Tak. Nu har Enhedslisten jo her i går primært, men også i dag ført sig meget frem angående forholdet til de ældre, og at vi skal kere os noget mere om de ældre, og jeg er meget, meget enig. Der sker alt for lidt på området, og jeg er fuldstændig enig med ordføreren i, at der skal ske mere: rengøring jævnligt, hovedrengøring, bad, når der er behov for det, og det er der i hvert fald to gange om ugen – jeg tror, de fleste af os gerne ville have et hver evig eneste dag, men i hvert fald de to gange om ugen, som Enhedslisten foreslår – gåture, altså at man kommer ud i den friske luft, er jo bare dejligt.

Men hvor hårdt står Enhedslisten på det her? For vi har jo før hørt, at Enhedslisten kommer med en masse forslag op til finanslovsforhandlingerne, men så springer lidt op som løver og falder ned som lam, og så sker der ikke rigtig noget. Og så står den politiske ordfører, fru Johanne Schmidt-Nielsen, og siger en hel masse i fjernsynet, som jeg ikke kan gentage her, for det synes jeg ikke man skal gøre i Folketingssalen, men hvor Enhedslisten mildest talt føler sig dårligt behandlet af regeringen. Vil det ske igen denne gang, eller står Enhedslisten benhårdt fast på, at der skal ske rigtig meget i forhold til de ældre?

Kl. 16:33

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:33

Frank Aaen (EL):

Sagen er, at når man har 12 mandater, er der grænser for, hvor meget man kan påtvinge flertallet i Folketinget. Men jeg vil da sige, at hvis Dansk Folkeparti vil gå aktivt ud og støtte – og det regner jeg da med – at vi finder nogle penge, f.eks. ved at aflyse nogle skattelettelser, til at forbedre vilkårene for de ældre, så skal Dansk Folkeparti være hjertelig velkommen. Men jeg synes, det er mærkeligt – jeg synes, det er mærkeligt – at man bakker op om en statsministerkandidat, der kræver nulvækst og dermed fyringer af folk inden for velfærdsområdet, og så samtidig her prøver at sige, at man støtter mere hjælp til de ældre. Det hænger ikke sammen.

Kl. 16:34

Formanden:

Fru Pia Kjærsgaard.

Kl. 16:34

Pia Kjærsgaard (DF):

Nu er det jo altså i den her periode ikke Dansk Folkeparti, der sidder med den afgørende indflydelse. Vi er ikke parlamentarisk grundlag for den her regering, det er Enhedslisten, og det synes jeg simpelt hen Enhedslisten får for lidt ud af. Jeg synes ikke, Enhedslisten bliver godt nok behandlet, i forhold til at Enhedslisten kræver nogle helt rimelige velfærdsrettigheder for de ældre. Og det er jo ting, som bare burde være, og jeg hører til dem, der bestemt synes, at der kan afbureaukratiseres, men der *skal* flere folk, og der *skal* flere penge; jeg er ganske enig med Enhedslisten. Så bliver det til noget, eller bliver det ikke til noget? Er det bare sludder og rabalder i medierne, eller står Enhedslisten benhårdt fast? Jeg håber, de gør det sidste.

Kl. 16:34

Kl. 16:37

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 16:34

Frank Aaen (EL):

Jeg har sagt det både i finanslovsdebatten, og jeg har sagt det i dag: Der kommer ikke en aftale med Enhedslisten uden en forbedring for velfærden. Sådan er det. Men jeg vil da sige, at hvis Dansk Folkeparti og fru Pia Kjærsgaard vil lægge pres på Venstre og sige, at den der politik med nulvækst inden for det offentlige er ødelæggende i forhold til at kunne hjælpe de ældre, så ville det være en politisk hjælp. Og det var det, jeg spurgte om før. Man skulle da hjælpe Enhedslisten med det her krav om, at der skal være rettigheder for de ældre. Man skulle sige til de borgerlige, at sådan skal det være. Så tror jeg, vi står stærkere, også i forhandlingerne med den siddende regering.

Kl. 16:35

Formanden:

Fru Anne-Mette Winther Christiansen for en kort bemærkning.

Kl. 16:35

Anne-Mette Winther Christiansen (V):

Tak for det. Nu har vi jo hørt Enhedslisten stå og love en hel masse gode ting, og jeg synes, det kneb lidt med at få svaret hr. Lars Barfoed. Jeg synes generelt, vi har manglet at få nogle konkrete vendinger på, hvad det så er, Enhedslisten vil kæmpe for. Så derfor er jeg nødt til at høre, om Enhedslisten er kommet tættere på, hvor mange milliarder man forventer at kæmpe hjem i den finanslov, der ligger her, til de ting, der er blevet lovet i dag.

Kl. 16:35

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 16:35

Frank Aaen (EL):

Vi har jo f.eks. foreslået at aflyse skattelettelsen til erhvervslivet, som altså tjener masser af penge, og når de øger beskæftigelsen, gør de det i udlandet. Lad os da blive enige om at finde nogle penge der, det er 4 mia. kr. Hvis Venstre og Konservative vil være med til at finde de 4 mia. kr. og sige ups, det var en fejl, og måske skal sodavanden og øllerne ikke være billigere, så lad os da tage de penge tilbage, så kan vi uden at genere den danske skatteborger med øget skat sørge for, at der er flere penge til velfærd, og det ville da være rigtig, rigtig fint. Det er den retning, vi peger mod. Vi har også mange andre forslag, men det her er et af de steder, hvor V og K har et medansvar, fordi man har været med til at lave både skattereform og den såkaldte vækstplan, som betyder ingen vækst.

Kl. 16:36

Formanden:

Fru Anne-Mette Winther Christiansen.

Kl. 16:36

Anne-Mette Winther Christiansen (V):

Vil Enhedslisten stemme for en finanslov, hvor man så ikke har disse skattelettelser nævnt eller ikke har kompenseret de kontanthjælpsmodtagere, som sidder med problemerne i dag?

Kl. 16:37

Formanden:
Ordføreren.

Frank Aaen (EL):

Hvis vi har nogen mulighed for at få fjernet de skattelettelser, som Venstre og Konservative har været med til at indføre, bruger vi enhver chance for det. Der bliver ikke nogen aftale med os, uden at der er forbedringer i velfærden, det har jeg også sagt. Vi går ikke længe i detaljer, men jeg vil også bare sige til dem, som bekymrer sig om, at vi skal have mere velfærd, at man skal melde sig på banen og sige, at det der med nulvækst var en fejltagelse, vi synes, det er meget, meget bedre med Enhedslistens krav om, at vi mindst skal følge den almindelige udvikling i samfundsøkonomien, så vi kan blive ved med at kere os om de ældre. Kom på banen, i stedet for at sidde der og snakke, som om man har en masse gode ideer, mens alt det, man gør, er det modsatte.

Kl. 16:37

Formanden:

Hr. Esben Lunde Larsen for en kort bemærkning.

Kl. 16:37

Esben Lunde Larsen (V):

Tak for det. Hr. Frank Aaen blev spurgt af Venstres ordfører, om det skulle kunne betale sig at arbejde, og hr. Frank Aaen begav sig ud i en længere redegørelse. Hvis man skal følge Enhedslistens logik ifølge det svar, som hr. Frank Aaen gav, så skal det kunne betale sig at arbejde, ved at man giver højere løn.

Jeg kunne godt tænke mig at spørge hr. Frank Aaen om, hvad højere løn gør ved Danmarks konkurrenceevne og evne til at skabe arbejdspladser.

Kl. 16:38

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:38

Frank Aaen (EL):

Nu nævnte jeg jo Netto. Og det er så snedigt, at hvis Netto vil sælge varer til danskerne, er de sådan set nok nødt til at have butikker i Danmark. Derfor tror jeg ikke, at Netto flytter ud af Danmark, hvis vi siger, at lønnen skal op, og at vi støtter et krav fra fagbevægelsen om, at lønningerne skal op. Så på en masse områder kan vi uden videre sige, at det også er nødvendigt, at arbejdsgiverne bidrager til bedre løn- og arbejdsvilkår for de ansatte, herunder også et bedre arbejdsmiljø.

Så vil jeg ellers sige, at det jo er interessant, at de lande i verden, hvor lønniveauet er højest, hvor skatterne er høje, og hvor der er meget velfærd – helt i modsætning til Liberal Alliances filosofi – også er blandt de rigeste lande i verden.

Kl. 16:39

Formanden:

Hr. Esben Lunde Larsen.

Kl. 16:39

Esben Lunde Larsen (V):

Jamen nu er det jo ikke Netto, der eksporterer voldsomt meget og skaber arbejdspladser. Det tror jeg vi godt kan blive enige om. Det er dog mere interessant med de eksporterhverv, vi har.

Vi har jo set slagterierhvervet eksempelvis. Hvad er hr. Frank Aaens svar til de tusindvis af folk, der mister deres arbejde på grund af en svækket konkurrenceevne? Er det virkelig højere løn? For hvis det er det, må jeg dele den betragtning, der blev gjort af den konservative ordfører tidligere, der sagde, at hr. Frank Aaen vist lever i en lidt urealistisk verden.

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 16:39 helt afsnit, der er dedikeret til revolutionens nødvendighed. Betyder det, at hr. Frank Aaen ikke er enig i Enhedslistens principprogram, eller at man simpelt hen har skrevet noget, der ikke passer?
Kl. 16:42

Frank Aaen (EL):

Vores forslag er, at man laver udvikling og produktion, som kan sælges på verdensmarkedet, fordi vi er verdens førende, f.eks. inden for klimateknologi. Det er den vej, vi skal. At tro, at vi i Danmark kan konkurrere med timelønninger på slagterier i Tyskland på en halvtredser, fordi man har kolonnearbejdere hovedsageligt rekrutteret fra Polen, er helt fejlagtigt. Derfor skal man hellere sige til den danske fødevarerindustri: Måske skulle I hellere tænke over at lave bedre fødevarer end at tro, at I kan konkurrere med en kolonnearbejder i Tyskland.

Kl. 16:39

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 16:42

Frank Aaen (EL):

Jeg går ind for et princip, der hedder, at vi skal have styrket demokratiet i det her land, herunder styrket demokratiet i forhold til økonomien. Det er fuldstændig sådan, det er. Og så ved jeg ikke, om man har været inde at læse på Enhedslistens hjemmeside, for så har man måske lagt mærke til, at vi har nedsat et udvalg, der skal forny vores program, fordi man godt kan sige, at noget af det er lidt altmodisk i sin udtryksform.

Kl. 16:43

Formanden:

Hr. Jakob Engel-Schmidt for en kort bemærkning.

Kl. 16:40

Formanden:

Hr. Jens Henrik Thulesen Dahl for en kort bemærkning.

Kl. 16:43

Jakob Engel-Schmidt (V):

Tak for det. Jeg kunne forstå på Enhedslistens forskellige ordførere, at man ikke nødvendigvis behøver at forholde sig direkte til en ordførertale, der er blevet holdt, og hr. Frank Aaen ser jo fredelig ud, som han står der på talerstolen.

Men jeg tror, at flere i løbet af sommeren har undret sig over hans partikollegers forskellige udmeldinger omkring revolutionen. Hr. Per Clausen fortalte, at den er på vej, og at den vil indfinde sig inden for de næste 20 år, og en af hr. Per Clausens kolleger fortæller, at det vil ske med besættelser og generalstrejker.

Når jeg nu har lejligheden, vil jeg da spørge hr. Frank Aaen, om han kan give en status på, hvordan det går med revolutionen, og hvor han ser den henne i skæret af den nuværende situation.

Kl. 16:41

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 16:41

Frank Aaen (EL):

Arh, det var nu sidste år, vi havde det der lille, sjove intermezzo – om man måtte eje sin egen tandbørste, eller hvad det var, nogle fik sig rodet ud i. Så det tror jeg, vi alle sammen tog lidt som en munterhed. Og hr. Per Clausens prognose om, hvornår revolutionen kommer, må han selv stå til ansvar for; det står ikke i noget program.

Vi går stadig væk ind for at lave det her samfund grundlæggende om. Og hvad er det, vi går ind for? Det er at indføre mere demokrati forstået på den måde, at det jo ikke kan passe, at vi har et demokrati, som stopper ved fabriksporten, altså indgangen til virksomheden. Det er jo det store, demokratiske problem, vi har i det her land, at det er dem, der ejer virksomhederne, der bestemmer over en meget stor del af både vores økonomi og vores arbejdsvilkår. Det vil vi gerne have lavet om på. Jeg håber da, vi kan blive enige om, at det er godt at få styrket demokratiet.

Kl. 16:42

Formanden:

Hr. Jakob Engel-Schmidt.

Kl. 16:42

Jakob Engel-Schmidt (V):

Man nærer jo en dyb fascination af hr. Frank Aaens holdninger og synspunkter, men jeg er alligevel nødt til at anholde fakta, som det fremgår af Enhedslistens hjemmeside. I principprogrammet er der et

Jens Henrik Thulesen Dahl (DF):

Tak. Jeg vil gerne vende lidt tilbage til velfærdsturisme. Jeg blev rigtig glad tidligere, da jeg hørte hr. Frank Aaen sige, at ydelserne ikke skal bestemmes i EU. Dem skal vi bestemme selv. Jeg kan så få en vis bekymring, når jeg hører, at de rettigheder, man skal have, jo nærmest svarer til mere end det, man ville kunne få ved at følge EU's planer. Men jeg vil alligevel hellere diskutere det her i salen og diskutere det med hr. Frank Aaen end at skulle diskutere med Bruxelles.

Så derfor vil jeg gerne spørge, om Enhedslisten, f.eks. i de kommende finanslovsforhandlinger, vil gå ind og kræve af regeringen, at vi skal have sat nogle hegnspele op i forhold til den her velfærdsturisme, så vi rent faktisk selv kan få lov at bestemme det her og ikke skal underlægges, hvad EU-Domstolen måtte finde på at sige i diverse sager.

Kl. 16:43

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 16:43

Frank Aaen (EL):

Jeg har sagt det, og jeg vil gerne sige det igen: Vi går ind for, at man udfordrer EU på det punkt her, hvor de ønsker at bestemme løn- og arbejdsvilkår og sociale rettigheder i Danmark. De skal bestemmes her. Det er vores holdning; det arbejder vi for. Forhandlinger om, hvad der skal indgå i finansloven, er ikke noget, jeg står og tager her.

Kl. 16:44

Formanden:

Hr. Jens Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 16:44

Jens Henrik Thulesen Dahl (DF):

Så det er konkret noget, man måske vil støtte, men ikke noget, man vil gøre noget særligt for. Det lyder jo sådan lidt vægelsindet: Vi mener det, og vi mener det ikke. Vi ser jo faktisk nogle store problemer i, at der kommer rigtig mange hertil. Det vil betyde rigtig store udgifter for os i fremtiden, så derfor, tænker jeg, er det jo en økonomisk problematik, som man bliver nødt til at forholde sig til, og som man også bliver nødt til at gøre noget ved. Så derfor vil jeg gerne høre: Hvad vil Enhedslisten konkret gøre for at stoppe det her?

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 16:44 Dansk Folkeparti, det kan man hos Liberal Alliance, og det kan man også hos Venstre, altså finde folk, der siger noget, der er tosset.
Kl. 16:47

Frank Aaen (EL):

Nu laver vi politik hele året og ikke kun i de 4 uger, hvor der bliver diskuteret finanslov. Så man skal bare tage det helt roligt. Det er et tema, der optager os hele tiden, og vi rejser det over for regeringen, når der er mulighed for det. Skulle vi kunne diskutere det her i Folketinget og vedtage noget i fællesskab, der er fornuftigt, så gør vi også gerne det.

Kl. 16:44

Formanden:

Fru Karina Adsbøl for en kort bemærkning.

Kl. 16:47

Formanden:

Hr. Simon Emil Ammitzbøll for en kort bemærkning.

Kl. 16:45

Karina Adsbøl (DF):

Jeg kunne godt tænke mig at høre, hvordan Enhedslisten forholder sig til, at regeringen har sagt, at staten skal effektivisere for 12 mia. kr., og at det bl.a. skal gøres ved hjælp af velfærdsteknologi. Hvordan forholder Enhedslistens sig egentlig til det, også når man tænker på udspillet fra Enhedslisten om, at Enhedslisten gerne vil have flere hjemmehjælpere og SOSU-assistenten til at varetage ældreplejen og ældreomsorgen? Hænger det sammen med det, Enhedslisten ønsker?

Kl. 16:47

Kl. 16:45

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:47

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Jeg har også lagt mærke til, at Enhedslisten laver politik hele året og jo nærmest i hele Europa. Her på 23-årsdagen for DDR's nedlæggelse er det måske på sin plads at få en forklaring på, hvordan det kan være, at man støtter det ekskommunistiske parti Die Linke i valgkampen i september måned i Tyskland. Er det virkelig folk, man synes er værd at sætte ind i et parlament?

Kl. 16:45

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:45

Frank Aaen (EL):

Die Linke har et ganske demokratisk program, som vi på lange, lange stræk støtter fuldstændig. Når de spørger, om vi vil støtte dem i en valgkamp, gør vi det.

Kl. 16:45

Frank Aaen (EL):

Vi har gentagne gange kritiseret det luftkastel, der hedder, at man bare lige kan spare 12 mia. kr., i øvrigt uden at anvise, hvordan de kan spares. Så det er vi imod.

Til gengæld er vi rigtig meget for alle de steder, hvor man kan fjerne bureaukrati og regler, som er med til at gøre velfærden dårligere, end den behøver at være. Et af de bedste eksempler, jeg har hørt inden for hjemmehjælpen, var, hvor hjemmehjælpen var organiseret som en selvstyrende gruppe, som selv varetog hele ledelsen sammen med dem, der skulle have hjælp. Det gjorde, at medicinforbruget hos de ældre faldt; det gjorde, at antallet af sygehusindlæggelser faldt; det gjorde, at antallet af sygedage blandt de ansatte faldt. På alle områder blev det en forbedring, indtil et EU-udbud tvang ordningen til at måtte slutte.

Kl. 16:48

Formanden:

Hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 16:45

Formanden:

Fru Karina Adsbøl.

Kl. 16:48

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Man kan sige, at Die Linke har en partileder, der er under berettiget mistanke for at have været agent for Stasi. Derudover havde de en spidskandidat i Thüringen sidste gang, som mener, at det er forkert at sige, at DDR var en uretsstat. Det er sådan et parti, Enhedslisten støtter i Tyskland aktivt, og som man sætter fru Johanne Schmidt-Nielsen i spidsen for pæne annoncer om at anbefale folk at stemme på, hvor ledende medlemmer ikke vil tage afstand fra Berlinmuren, og hvor ledende medlemmer ikke vil sige ja til, at DDR var en uretsstat. Det burde man vel holde sig for god til, eller er det de gamle Østvaner, der sniger sig frem?

Kl. 16:46

Karina Adsbøl (DF):

Kunne Enhedslisten forestille sig, at hvis velfærdsteknologien blev indført, ville den fjerne varme hænder, ved at man måske fik det tvunget ned over hovedet i form af robotstøvsugere eller anden velfærdsteknologi? Kunne det ikke være noget, der kunne ske, så man altså ikke længere sikrer de varme hænder i det, regeringen kommer med? Og mener Enhedslisten ikke også, at der skal være frit valg, så borgeren selv kan bestemme, om vedkommende ønsker velfærdsteknologien inden for døren?

Kl. 16:49

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:46

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:49

Frank Aaen (EL):

Jeg tror, de fleste partier er ude for, at de nogle gange har nogle medlemmer, som udtaler sig på en måde, som ikke er i overensstemmelse med partiets program, og som ikke er i overensstemmelse med almindelig sund fornuft for ikke at sige, hvad f.eks. sådan nogle som os herinde mener. Sådan er det, og sådan er det også i Tyskland, nemlig at der er den slags. Man kan altid finde dem; det kan man hos

Frank Aaen (EL):

Jeg tror, jeg vil starte med at advare lidt mod brugen af ordene varme og kolde hænder, for det kan føre til, at der er nogle af dem, der arbejder inden for velfærden, som ligesom bliver hængt ud som nogle, der har kolde hænder. Det var bare en sidebemærkning.

Hele vores oplæg, som jeg også har gengivet det i dag, og som nogle af vores spørgere har gengivet det, går ud på at ansætte flere tusinde flere inden for hjemmehjælpen. Der er ikke nævnt et ord om, at der skal være flere robotstøvsugere.

Kl. 16:49

Kl. 16:52

Formanden:

Hr. Torsten Schack Pedersen for en kort bemærkning.

Kl. 16:49

Torsten Schack Pedersen (V):

Hr. Frank Aaens parti er jo gode til at komme med ønsker til nye offentlige udgifter, og det er jo fint nok. Men det er lidt svært for mig at holde styr på, hvad det er for et mål, Enhedslisten skal sætte som sin ambition, når det gælder væksten i det offentlige forbrug. Regeringspartierne gik til valg på en vækst i det offentlige forbrug 1,4 pct. Så var det 0,8 pct., og nu er det vist 0,6 eller 0,5 pct. Men det er jo væsentligt også at vide, hvad Enhedslistens ønske er. Hvad er det for en vækst, som Enhedslisten mener der skal være i det offentlige forbrug?

Kl. 16:50

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:50

Frank Aaen (EL):

Jeg tror, det var på bagsiden af Politiken for nogle år siden, vi blev døbt Ønskelisten. Det synes jeg sådan set var et fint udtryk. Jeg går sådan set ind for, at alle har nogle ønsker og så arbejder for at få dem gennemført.

Vi har ikke noget egentligt tal for, hvad vi synes det offentlige forbrug skal vokse med. Vi synes, det skal vokse efter det behov, der er, og efter det, der er plads til i økonomien. Og der vil jeg sige, hvis man skal tage det over en årrække, at det som minimum skal udvikle sig i samme takt, som samfundsøkonomien udvikler sig, så den offentlige sektor ligesom kan holde takten med det øvrige samfund.

Men vi peger altid på, hvor pengene skal tages fra. Vi har stemt for, at pengene skal tages fra olien ude i Nordsøen – det har jeg set at andre vil stemme imod. Vi har foreslået en fond, som man trækker penge til fra pensionskasser og andre, til nogle fornuftige formål som grøn omstilling. Det håber jeg da at vi kan få bred støtte til, men det jeg er ikke sikker på. Og så har jeg set, at der er nogle, der synes, at det er vigtigere med billigere øl og sodavand og lettelser for erhvervslivet, end det er at lave velfærd. Det er jo et valg, man har truffet. Pengene var der jo, indtil de blev brugt på noget unyttigt.

Kl. 16:52

Formanden:

Hr. Torsten Schack Pedersen.

Kl. 16:52

Torsten Schack Pedersen (V):

Nu ved jeg godt, det kan være lidt svært at stole på de vækstsøn, som regeringen lægger frem. Altså, vi har jo set nedjusteringer 3-4-5 gange bare i år. Men hvis nu regeringen vurderer, at der er en vækst i den samlede danske økonomi næste år på 1 pct., så mener Enhedslisten, der skal være en vækst i det offentlige forbrug på 1 pct., og hvis regeringen mener, at der er en vækst i den samlede økonomi på 2 pct., så mener Enhedslisten altså, at der skal være en vækst i det offentlige forbrug på 2 pct.

Kl. 16:52

Formanden:

Ordføreren.

Frank Aaen (EL):

Nu svarede jeg indledningsvis, at det er der, hvor der er brug for det, at man skal bruge pengene. Vi mener ikke, man bare skal hælde penge ud, hvis ikke der er brug for dem – naturligvis ikke.

I øjeblikket har vi jo en krise, bl.a. skabt af VK-regeringen og den internationale krise. Og den siddende regering har heller ikke være god nok til at bekæmpe krisen, og derfor vil procenterne selvfølgelig i øjeblikket se anderledes ud, end de vil gøre i en normal situation. Så det, jeg talte om, var, at det på sigt som minimum skal være på niveau med den almindelige økonomiske udvikling.

Kl. 16:53

Formanden:

Tak til Enhedslistens ordfører. Så er det hr. Simon Emil Ammitzbøll som ordfører for Liberal Alliance.

Kl. 16:53

(Ordfører)

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Ja, så er vi her sådan set igen. I dag begynder Thorning-Schmidtregeringens tredje folketingsår, og hvad er der så egentlig af nyt?

Jo, statsministeren holdt jo sin åbningstale i tirsdags, men den var egentlig som alle andre taler, statsministeren holder. Der tales om store bedrifter og historiske reformer. Regeringens hovmod og nytænkning fremhæves. Statsministeren hævder, at regeringen ser fremad. Men i virkeligheden er det bare en slags teaterforestilling. For øjnene af befolkningen er regeringen i fuld gang med at opføre den langvarige og langtrukne teaterforestilling. En forstenet regering lader tiden gå og håber på et internationalt opsving.

Vores statsminister er sådan set en ret god performer. Statsministeren taler flydende politikersprog, og replikkerne flyver ud af munden på hende. Men lyt godt efter, for der bliver faktisk ikke rigtig sagt noget som helst. Statsministeren lader, som om det gør en forskel, men intet sker. Der laves små reformer, der kradses i overfladen, men det er og bliver et skuespil, og imens bliver Danmark relativt fattigere. Hvis vi fortsætter sådan, må vi snart konstatere, at Danmark har sin gyldne periode bag sig.

Lise Nørgaard formulerede denne bekymring så rammende i et interview i Berlingske Tidende for nylig. Hun sagde: Vi bliver nødt til at se i øjnene, at det ikke kan blive ved med at gå. Vi vil så gerne høre, at vi er verdens lykkeligste folk. Nej, vi er verdens mest sorgløse folk. Men vi må indrette os efter virkeligheden.

Hvor har hun ret, Lise Nørgaard altså, ikke statsministeren. Der er en virkelighed også uden for Danmarks grænser, som vi er nødt til at forholde os til. Vi kan ikke bare hæve skatterne og afgifterne og tro, at det ikke betyder færre penge i pengepungen hos almindelige danskere. Vi kan ikke bare lade stå til over for vores lave produktivitet og vores dårlige rammevilkår for virksomhederne og tro, at det ikke betyder nedlagte arbejdspladser – på slagterierne, på gartnerierne, i landbruget og i håndværksfagene.

Vi kan ikke bare fortsætte med at fodre verdens største offentlige sektor og tro, at pengepungen bliver ved med at være fyldt. Vi kan ikke bare spytte love og regler ud i et hæsblæsende tempo og tro, at det ikke kvæler de offentligt ansattes effektivitet og arbejdsglæde, og at det ikke går ud over den tid, der egentlig skulle være til rådighed for skolebørn, mennesker med handicap eller de ældre. Derfor bliver vi nødt til at gøre op med sorgløsheden. Det er på høje tid, vi vågner op og ser Danmarks problemer i øjnene – for vores børns skyld, for vores forældres skyld og for vores egen skyld.

Hvis vi ser problemerne i øjnene, kan vi nemlig gøre noget ved dem og sikre en bedre fremtid. Vi ved det jo godt. Danmark er for dyrt et land at drive virksomhed i. Vores skatter er for høje, bureaukratiet for omfattende, og den offentlige sektor er for stor. Det skal

vi gøre noget ved. Og det kan vi, hvis vi begynder at tænke anderledes.

Vi politikere skal tænke længere end til næste valg eller til næste tv-optræden. I Liberal Alliance ønsker vi et Danmark, som virksomheder har lyst til at flytte til, ikke fra; et Danmark, hvor den, der får en god idé, tør kaste sig ud i iværksætteri; et Danmark, hvor de offentligt ansatte bruger deres tid på borgernær kernevedfærd og ikke på pjat og pjank og papirusseri; et Danmark, hvor frie mennesker kan forfølge de mål, som de nu engang selv har lyst til; et Danmark, hvor virksomheder udbygger og bygger nyt; et Danmark, hvor staten ikke er moralsk overdommer, men derimod kender sin plads som folkets tjener.

Vi skal turde tænke nyt og ikke hænge fast i gamle dogmer. Danmark behøver ikke verdens største offentlige sektor; vi behøver ikke at have verdens største skattetryk; vi behøver ikke at have Europas højeste energipriser. Vi ville klare os meget, meget bedre uden alle disse kedelige rekorder. Det handler om at tænke på almindelige mennesker; mennesker, som bliver hårdt ramt, når Christiansborg sætter afgifterne på almindelige dagligvarer op og sender de grønne afgifter på himmelflugt; mennesker, som er helt afhængige af, at der er arbejdspladser nok, også i industrien.

Kl. 16:58

For almindelige mennesker er der kun en ting, der duer, og det er det frie marked. Som Milton Friedman har sagt: De historiske erfaringer er utvetydige. Hvis man vil forbedre almindelige menneskers vilkår, er der intet kendt alternativ, som kan måle sig med de produktive kræfter, som et frit marked slipper løs.

Ja, sådan er det jo. Og derfor har Liberal Alliances politik rod i friheden og i markedsökonomien, en markedsökonomi, hvor vi kompenserer for de værste u hensigtsmæssigheder, men ikke desto mindre en fri markedsökonomi. På den måde kan vi gøre livet lettere for almindelige mennesker. Når man ikke skal betale så meget i skat, får man luft i husholdningsøkonomien til eksempelvis børnepasning, havearbejde eller rengøring. Det giver mere tid til familien, vennerne eller den lille iværksættervirksomhed.

Med lavere skat behøver man ikke at bekymre sig, når køleskabet eller vaskemaskinen går i stykker. Når man skal betale mindre i skat, bliver det i højere grad en realistisk mulighed for almindelige familier, at den ene forælder kan gå hjemme eller gå på deltid i den periode, hvor børnene er små. Afskaffer man arveafgiften, vil man som forældre i højere grad kunne betænke sine børn. Det bliver nemmere og mere fleksibelt at studere, når man har lov at tjene det, man kan og vil, ved siden af studierne. Flere friskoler vil betyde, at forældrene nemmere kan finde en skole, der passer til præcis deres barn. Og når der bliver slået hårdere ned på volds kriminalitet, vil man have mere ro i sindet, når ens større børn går i byen i nattelivet.

De offentligt ansatte får en bedre arbejdsdag, fordi der bliver færre rigide krav til dokumentation og papirusseri. Hvis pengene følger patienten, har man bedre mulighed for at få den rette behandling hurtigt, hvis man skulle blive syg. Det bliver nemmere at få plads til hele familien i bilen, når biler bliver billigere og man ikke behøver at presse de tre børn ind på bagsædet af markedets mindste model.

Når flere offentlige opgaver bliver løst af private aktører, bliver tilbuddene både billigere og mere varieret. Det betyder, at daginstitutionerne i højere grad kan holde åbent på skæve tidspunkter, at de ældre får bedre pleje, og at der bliver færre huller i vejene. Får vi lavere skat og mere vækst, behøver man ikke at være så bekymret, hvis man bliver arbejdsløs. Det vil være nemmere at finde et nyt job, måske et ufaglært job i en midlertidig periode.

Med en ny energipolitik kan vi sikre, at man ikke skal flås i skatter og afgifter, fordi man fryser om vinteren eller gerne vil have lys i lejligheden. Det betyder, at man ikke behøver at betale en afgift af træet, når man gerne vil bygge et plankeværk, fordi politikerne og skattevæsenet mistænker en for at ville fyre op med det, og at man

ikke behøver at betale ekstra afgifter på hø og halm, man strør ud til sine dyr, fordi det måske potentielt også kan brændes af.

Ja, der bør føres en politik, der gavner almindelige mennesker. Liberal Alliance er netop partiet, der forholder sig realistisk og åben til de problemer, Danmark står over for. Og der er virkelig meget, meget alvorlige problemer. Verdens højeste skatter, verdens største offentlige sektor, som har sat sig så tungt på den økonomiske vækst, at den ikke rigtig flytter sig ud af stedet. Danmark rasler ned ad ranglisterne over verdens rigeste lande, vi sakker bagud. Fremtidsudsigterne for næste generation bliver stadig værre.

Regeringen lader stå til. Den kradser lidt i overfladen, det er det hele. Men vi kan, hvis vi vil. Danmark kan stå over for en ny storhedstid, men det kræver politisk mod, og det kræver handlekraft, og det ejer regeringen desværre ikke. Regeringen er kørt fast.

Derfor vil jeg også godt benytte denne lejlighed til at opfordre statsministeren til at udskrive folketingsvalg. Danmark har desperat brug for en ny politik, offensive reformer, modige nybrud. Og det får vi kun, hvis vi får et nyt politisk flertal. Det ved befolkningen allerede, det kan vi se og høre. Der er ingen grund til at trække pinen ud, hverken for statsministeren eller for danskerne. Giv os nu det folketingsvalg, så vi kan få Danmark væk fra slæbeporet og tilbage i overhalingsbanen.

Kl. 17:03

Formanden:

Der er et antal korte bemærkninger. Først er det hr. Jonas Dahl.

Kl. 17:03

Jonas Dahl (SF):

Liberal Alliance mener, at regeringens harmonisering af beskatningen af olieselskaberne vil – og jeg citerer – koste vores børn og børnebørn dyrt. Citat slut. Sådan siger hr. Anders Samuelsen i en kampagneannonce i Jyllands-Posten i sidste uge, og i annoncen påstås det, at olieproduktionen i forvejen – jeg citerer – er ved at sygne hen på grund af de høje danske beskatninger. Citat slut.

Men Energistyrelsens rapport om Danmarks olieproduktion fra juni måned i år fastslår, at faldet i den danske produktion er sket af en helt anden årsag. Rapporten siger, at det hovedsagelig skyldes, at de fleste felter har produceret størstedelen af den forventede indvinding af olien.

Derfor vil jeg egentlig gerne spørge Liberal Alliances ordfører: Når man nu går stik imod Energistyrelsens rapport og fastholder den her skræmmekampagne om, at det er en høj dansk beskatning, der giver en faldende olieproduktion, synes man så, det er rimeligt? Synes man ikke, det er at føre danskerne og i sidste ende vælgerne bag lyset?

Kl. 17:04

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 17:04

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

For det første synes vi ikke, der skal indføres øgede skatter.

For det andet synes vi ikke, de skal komme med tilbagevirkende kraft, for vi synes, man skal overholde de aftaler, man indgår med folk – jeg ved godt, at det ikke er noget, der ligger regeringspartierne særlig meget på sinde; det er jo en løftebrudsregering, vi har.

For det tredje vil jeg gerne spørge hr. Jonas Dahl: Afviser SF, at man ved at indrette oliebeskatningen på en anden måde ville kunne sikre, at man fik mere olie op af Nordsøen? Vil det simpelt hen være i modstrid med al videnskab, hvis man påstår det?

	Kl. 17:05		Kl. 17:07
Formanden: Hr. Jonas Dahl.		Formanden: Ordføreren.	
	Kl. 17:05		Kl. 17:07
Jonas Dahl (SF): Det, der sker, er jo en ligestilling af beskatningen, så udenlandske selskaber skal betale det samme som danske selskaber. Men skal jeg forstå det sådan, at Liberal Alliance fortsat vil påstå, at den høje beskatning af olieselskaberne vil koste vores børnebørn dyrt i form af en faldende olieproduktion, på trods af at Energistyrelsen faktisk fastslår, at faldet primært skyldes, at de fleste felter af naturlige årsager afgiver mindre olie end tidligere?		Simon Emil Ammitzbøll (LA): Brugerbetalning kan da sagtens være noget, man kan indføre. Vi synes helst, det skal ske, i forbindelse med at man så i øvrigt laver nogle skattesænkninger andre steder. Men i lighed med, at regeringen lavede øget brugerbetalning på eksempelvis høreapparater, er vi heller ikke i Liberal Alliance afvisende over for, at man kan lave øget brugerbetalning.	
	Kl. 17:05		Kl. 17:07
Formanden: Ordføreren.		Formanden: Hr. Christian Juhl for en kort bemærkning.	
	Kl. 17:05		Kl. 17:07
Simon Emil Ammitzbøll (LA): Jeg er glad for, at hr. Jonas Dahl i andenrunde fik ordet primært sat ind – det manglede ligesom, da spørgsmålet blev stillet første gang. Det er jo det, der er hele pointen, nemlig at man netop kan ændre, hvor meget olie der kommer op, hvis man ændrer beskatningssystemet.		Christian Juhl (EL): Jeg synes ikke, at man skal kaste med æbler, hvis man selv er et skrog. Er hr. Simon Emil Ammitzbøll klar over, at Liberal Alliance støtter et parti i Bolivia, der hedder IDEA, og som er kendt for at være ekstremt voldeligt over for deres politiske modstandere? Man støtter dem endda økonomisk. Jeg siger ikke noget om, om det er godt eller skidt at gøre det. Jeg konstaterer bare, at jeg tror, at det er rigtigt, at Liberal Alliance gør det.	
	Kl. 17:05	Så vil jeg gerne stille et spørgsmål. Jeg vil gerne spørge ud fra talen: Er det antallet af lovene eller indholdet af lovene, der ændrer de offentligt ansattes lyst til at arbejde? Det lyder, som om det var sådan, at jo flere love vi lavede, jo mindre lyst fik de offentligt ansatte til at lave noget.	
Formanden: Hr. Jens Joel for en kort bemærkning.			Kl. 17:08
	Kl. 17:05		
Jens Joel (S): Da Venstre i juni måned foreslog, at man skulle indføre brugerbetalning på uddannelsesområdet, gik der jo som bekendt ikke længe, inden man ikke rigtig mente det længere. Hr. Lars Løkke Rasmussen tog det tilbage, men Liberal Alliances formand opfordrede hr. Lars Løkke Rasmussen til at holde fast. Derfor er mit spørgsmål til Liberal Alliances ordfører, om man stadig går ind for brugerbetalning på uddannelse.		Formanden: Ordføreren.	
	Kl. 17:06		Kl. 17:08
Formanden: Ordføreren.			
	Kl. 17:06		
Simon Emil Ammitzbøll (LA): Nu ved jeg ikke lige, hvilken formand der henvises til, hvem det lige er, der tænkes på, altså om det er vores politiske leder, hr. Anders Samuelsen, der i virkeligheden henvises til. Jeg tror, at det, der blev henvist til, var, at man skulle holde fast i debatten om at have brugerbetalning i den offentlige sektor. Men vi har ikke nogen forslag om at indføre brugerbetalning på undervisningsområdet.		Simon Emil Ammitzbøll (LA): Til det sidste, som jeg forstod var et spørgsmål, kan jeg sige, at det er sådan, at det jo er bureaukratiet, kontroltyranniet, der mindsker lysten til at udføre et ordentligt stykke arbejde eller måske i virkeligheden muligheden for at gøre det i langt større grad. Men jeg vil sige det sådan, at generelt er der en tendens til, at når der kommer flere love, kommer der også flere regler, så der er en vis sammenhæng imellem de to ting. Det er jo sjældent, vi ser et lovforslag herinde, det handler om, at der skal være færre regler. Der skal altid komme nye regler eller endnu flere regler.	
	Kl. 17:06	Så er det rigtigt, at vi i lighed med resten af Folketingets partier er med i et offentligt støttet projekt om at hjælpe med demokrati rundtomkring i verden i modsætning til det projekt, fire-fem stykker i Enhedslistens folketingsgruppe støttede frem til 1990, der handlede om at afskaffe demokrati rundtomkring i verden.	
Formanden: Hr. Jens Joel.			Kl. 17:09
	Kl. 17:06	Formanden: Hr. Christian Juhl.	
			Kl. 17:09
Jens Joel (S): Så det er man altså imod? Man vil frede undervisningsområdet fra brugerbetalning. Er man fra Liberal Alliances side generelt tilhænger af at bruge brugerbetalning som en måde til at finansiere den nulvækst eller minusvækst, som man gerne vil have i den offentlige sektor, på? Er det en del af det regnestykke i Liberal Alliances optik?		Christian Juhl (EL): Tak for den eklatante udenomssnak. Kunne Liberal Alliance tænke sig at støtte en lov eller en regel, der frisatte de offentligt ansatte til selv at bestemme mere på deres arbejdsplads, og hvis det var en lov mere, end vi ellers ville lave, ville det så ikke være en fordel?	
		Det andet er, at jeg gerne vil stille et meget konkret spørgsmål, for det lød, som om hr. Simon Emil Ammitzbøll har rigtig godt styr	

på tingene. Hvor mange virksomheder flyttede til Danmark i 2011 og 2012? Det lød, som om der ikke var nogen, der flyttede hertil. Og spørgsmål 2 er: Hvor mange danske virksomheder flyttede tilbage fra udlandet i 2011 og 2012?

Kl. 17:09

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 17:09

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Det var vel i virkeligheden spørgsmål 3 og 4, sådan som jeg hørte det, for først var der to andre spørgsmål, som jeg går ud fra at ordføreren også godt vil have svar på. Jeg synes da, at det er et glimrende forslag at ønske sig, at der skal komme mere frihed til de offentligt ansatte. Det er noget, Liberal Alliance har slået på hele vejen igennem, og hvis hr. Christian Juhl sammen med Enhedslisten vil støtte os i det, er vi da glade for det.

Så må jeg bare sige noget andet. Det må jeg så ikke (*Formanden: En anden gang*). Det er jo så alligevel lidt specielt.

Kl. 17:10

Formanden:

Fru Sofie Carsten Nielsen for en kort bemærkning.

Kl. 17:10

Sofie Carsten Nielsen (RV):

Mon ikke hr. Simon Emil Ammitzbøll får lov til at komme op igen. Jeg vil gerne vende tilbage til den annonce i Jyllands-Posten, som hr. Jonas Dahl tidligere talte om, hvori hr. Anders Samuelsen skriver, at den høje danske beskatning har betydet, at virksomhederne hellere vil investere i norske og engelske oliefelter. Men Energistyrelsens nyeste rapport fastslår, at investeringerne steg med 10 pct. fra 2011 til 2012, og ifølge Skatteministeriets opgørelse fra marts i år ligger den danske beskatning på de 65 pct. faktisk lige midt imellem den norske, som er på 74 pct., og den engelske, som er på 56 pct.

Derfor vil jeg gerne spørge: Vil Liberal Alliance fastholde påstanden om, at en harmoniseret dansk beskatning får olieselskaber til at flygte fra Danmark og i stedet for investere i Norge og England?

Kl. 17:11

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 17:11

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Jeg vil til enhver tid fastholde, at når man laver beskatning med tilbagevirkende kraft for virksomheder, så skaber det usikkerhed om investeringerne fremadrettet. Det er sådan jeg forstår fru Sofie Carsten Nielsens spørgsmål. Og jeg vil da bare sige, at det går jeg da ud fra at Det Radikale Venstre er enig med mig i. Vil Det Radikale Venstre til at mene, at man skal lave alle mulige former for beskatninger med tilbagevirkende kraft, og påstå, at det ikke vil have nogen som helst betydning for investeringsklimaet i Danmark? Det giver jo ingen mening.

Kl. 17:12

Formanden:

Fru Sofie Carsten Nielsen.

Kl. 17:12

Sofie Carsten Nielsen (RV):

Jamen så vil jeg gerne høre, hvad der er Liberal Alliances belæg for at påstå – det sker jo også i den her annonce – at der ikke fortsat kan tjenes gode penge på boring i den danske del af Nordsøen og selvfølgelig også efter den her harmonisering af beskatningen.

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 17:12

Kl. 17:12

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Nu kan man jo sige, at alt er relativt. Men hvis skatten er højere, kan man i hvert fald ikke tjene nær så gode penge, som man kunne før.

Kl. 17:12

Formanden:

Magnus Heunicke for en kort bemærkning.

Kl. 17:12

Magnus Heunicke (S):

Tak. Jeg var lige ude at se, om jeg kunne få et print, men det kunne jeg ikke. Jeg var nødt til at dykke ned i, hvad det var, hr. Anders Samuelsen havde sagt ved Folkemødet på Bornholm, for jeg syntes, at ordføreren, hr. Simon Emil Ammitzbøll, var lige hurtig nok til at afvise det, altså til at sige, at man skam ikke havde nogen planer om at indføre brugerbetaling på vores velfærd.

For det, som hr. Anders Samuelsen, altså partiets politiske leder, har sagt – og nu citerer jeg fuldstændigt – er, at en lille betaling for at tage en uddannelse er et brud med en tradition, men måske kunne en betaling på nogle få hundrede kroner pr. semester få de studerende til at vælge uddannelse med en større omhu og være mere målrettede i deres uddannelsesvalg. Lyder det skræmmende? Det synes vi ikke. Vi kalder det nytænkning.

Sådan siger Liberal Alliance, altså at det ikke er skræmmende, men tværtimod nytænkning at indføre brugerbetaling på at gå i skole, på at tage sig en uddannelse.

Kl. 17:13

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 17:13

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Vi har ikke nogen forslag om det, men vi er et fordomsfrit parti, der tager diskussionerne og også nogle gange tør være med til at flytte nogle hegnspele. Og jeg vil gerne rette hr. Magnus Heunicke, hvis det interesserer.

Der blev fra spørgerens side sagt, at vi ikke var interesseret i at indføre nogen former for brugerbetaling på velfærden. Det er jo ikke nødvendigvis helt rigtigt. Vi har sådan set sagt, at vi gerne vil indføre en lille brugerbetaling på f.eks. læge- og skadestuebesøg. Det gik vi til valg på ved det seneste folketingsvalg, så det kan da ikke komme som nogen overraskelse for noget menneske, selv om det åbenbart gør det for hr. Magnus Heunicke. Jeg er da lidt ked af, hvis det fremstod, som om vi havde en anden politik, end vi havde.

Kl. 17:14

Formanden:

Magnus Heunicke.

Kl. 17:14

Magnus Heunicke (S):

Jo, vi ved godt, at Liberal Alliance vil have, at det skal koste penge at gå til lægen og komme på sygehuset og blive rask her i vores samfund. Fri og lige adgang til sundhed mener Liberal Alliance at vi skal smide ud; det skal vi ikke have mere i vores velfærdssamfund.

Nu taler vi om uddannelse. Og hvis man synes, at det faktisk er nytænkning og ikke skræmmende at foreslå det, og endda anbefaler sin samarbejdspartner, hr. Lars Løkke Rasmussen, at holde fast i sådan et forslag her, så kunne det være meget rart at vide, tror jeg, for

de mange danskere, som kigger på Liberal Alliance, altså nu at finde ud af: Vil det koste penge for de unge mennesker, som er på uddannelserne, hvis Liberal Alliance får magt, som de har agt?

Kl. 17:17

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 17:14

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Jeg lover hr. Magnus Heunicke, at Liberal Alliance, når man kommer frem til et folketingsvalg, fremlægger et program, og at det program også er det, der er vores politik, når vi kommer på den anden side af et folketingsvalg. Jeg ved godt, at det er en helt ukendt og helt uhørt situation for en socialdemokrat at være i, for man blæser på alt, hvad man er gået til valg på.

Sådan er vi ikke. Vi er gået til valg på, at vi skal sørge for at forbedre dansk økonomi, forbedre konkurrenceevnen, altså sørge for, at vi får et mere rigt samfund, mens regeringen ingenting gør og sørger for, at hverken væksten eller arbejdsløsheden har rykket sig ud af stedet de første 2 år.

Kl. 17:14

Kl. 17:15

Formanden:

Fru Lisbeth Bech Poulsen for en kort bemærkning.

Kl. 17:15

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Jeg synes bare, det kunne være interessant at få ordføreren til at sige noget om ordføreren og Liberal Alliances egen politik, for vi er jo interesseret i at høre om brugerbetaling inden for uddannelse. Ordførerens kollega, hr. Villum Christensen, har også udtalt, at det kunne være interessant at se på brugerbetaling inden for uddannelse for at få folk hurtigere igennem, det tror jeg var argumentet.

Men hvis det her så blev virkelighed, og det var Liberal Alliances ønske at indføre det, er ordføreren så ikke bekymret for, at der ville være færre unge, der ville tage sig en uddannelse?

Kl. 17:16

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 17:16

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Hvis og hvis ... og forretningsordenen forhindrer mig i at sige resten. Jeg har gjort rede for den øgede brugerbetaling, som Liberal Alliance ønsker.

Kl. 17:16

Formanden:

Fru Lisbeth Bech Poulsen.

Kl. 17:16

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Vil det så sige, at når vi nogle steder kan læse, at der skal være øget brugerbetaling og generelt indføres brugerbetaling på uddannelse, så er det ikke korrekt? Det er korrekt, hvad ordføreren har sagt oppe fra talerstolen i dag. Det er bare for at få understreget det.

Kl. 17:17

Formanden:

Ordføreren.

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Det er klart, at der har været nogle diskussioner, og vi har haft nogle overvejelser, men vores politik er, at der, hvor vi ønsker øget brugerbetaling, er i forbindelse med lægebesøg ved den privatpraktiserende læge og i forbindelse med skadestuebesøg.

Så er der selvfølgelig nogle sociale parametre, der skal tages med ind, så det ikke er sådan, at kronisk syge eller nogle, der går meget til lægen, bliver ramt af det hele tiden.

Kl. 17:17

Formanden:

Fru Karin Gaardsted for en kort bemærkning.

Kl. 17:17

Karin Gaardsted (S):

Tak. Det er jo sådan, at Liberal Alliance vil finansiere nogle konkrete skattelettelser med nogle luftige effektiviseringer. Man vil faktisk spare 53 mia. kr. på velfærden. Det vil sige, at 1 ud af 10 kr., der bliver brugt på offentlig velfærd, nu skal spares væk. Pengene skal findes ved sådan en generel rundbarbering inden for alle velfærdsområder.

Vil ordføreren ikke være så venlig at komme med blot et par konkrete eksempler på, hvordan vi skal spare på vores velfærd i den størrelsesorden, som der lægges op til?

Kl. 17:18

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 17:18

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Nu ved jeg ikke, hvad fru Karin Gaardsted vil betegne som velfærd. Men det er helt sikkert, at der kan spares penge, både inden for aktivering, inden for integration og inden for en masse mærkelige kommunikationsting, som bliver lavet inden for den offentlige sektor, bare for lige at komme med tre friske skud fra hoften.

Derudover vil jeg sige, at vi taler om en produktivitetsforbedring på 1½ pct. om året. Både i 2010 og 2011 var der en produktivitetsforbedring på 5-6 pct. på sundhedsområdet. Hvis det kan lade sig gøre der, hvorfor skulle det så ikke kunne lade sig gøre at lave noget, som måske svarer til en fjerdedel af det, andre steder i den offentlige sektor? Det skulle da være mærkeligt.

Kl. 17:18

Formanden:

Fru Karin Gaardsted.

Kl. 17:18

Karin Gaardsted (S):

Jeg har oplysninger om, at Liberal Alliance har en idé om en generel effektivisering på 10 pct., hvilket er inspireret af Produktivitetskommissionen. Men Produktivitetskommissionens formand, hr. Peter Birch Sørensen, har jo netop afvist, at man kan generalisere på den måde og antage, at der kan spares 10 pct. på alle velfærdsområder. »Det vil ikke være seriøst, det er enormt usikre tal«, sagde han så sent som i september måned. Bekymrer det overhovedet Liberal Alliance?

Kl. 17:19

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 17:19

Kl. 17:22

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Nej, det bekymrer mig mere, at regeringen og dens støttepartier ikke er interesseret i at forbedre produktiviteten, i samme grad som vi er. Det er sådan, at Peter Birch Sørensen jo i forbindelse med en af de her delrapporter sagde, at alene ved at udbrede bedste praksis, ville der formentlig være et potentiale for produktivitetsforbedring på mindst 10 pct. Det er sådan set det, jeg forholder mig til, og ikke så meget til, hvilke andre ting fru Karin Gaardsted kan komme rendende med.

Kl. 17:20

Kl. 17:22

Formanden:

Fru Marlene Borst Hansen, en kort bemærkning.

Kl. 17:20

Kl. 17:22

Marlene Borst Hansen (RV):

Tak. Jeg synes altså, at den her diskussion har udviklet sig lidt. Jeg er i hvert fald i tvivl, og jeg kunne godt tænke mig et klart svar nu og ikke først om 2 år på, om det er de udtalelser om brugerbetaling for uddannelse, som hr. Anders Samuelson er kommet med, vi skal regne med, eller det er de udtalelser, som ordføreren nu står fra talerstolen og kommer med, om, hvordan Liberal Alliance ser på brugerbetaling. Jeg har ikke lyst til at vente 2 år. Det tror jeg sådan set heller ikke vælgerne har. Så kan ordføreren give et klart svar: Ønsker Liberal Alliance at indføre en mindre brugerbetaling på uddannelse?

Kl. 17:20

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 17:20

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Jeg kan gentage under resten af seancen her i dag, hvad der er vores politik, men jeg kan også spørge fru Marlene Borst Hansen: Kan spørgeren garantere, at Det Radikale Venstre vil have nøjagtig den samme politik på alle områder, når vi kommer til folketingsvalget i 2015, som det har i dag? Det synes jeg vi må få et klart ja- eller nej-svar på fra Det Radikale Venstre, for ellers er det jo bare sådan et show, man opfører for at lave lidt drilleri og gøre politik mere kedelig. Er det sådan, at Det Radikale Venstre vil pålægge sig selv de samme principper, som man vil prøve at pålægge andre?

Kl. 17:21

Formanden:

Fru Marlene Borst Hansen.

Kl. 17:21

Marlene Borst Hansen (RV):

I Radikale Venstre anerkender vi, at verden udvikler sig, og derfor tager vi selvfølgelig stilling hen ad vejen. Hvornår var folkemødet? I juni måned, tror jeg. Det var på det tidspunkt, at hr. Anders Samuelson kom med de her udtalelser, og der er trods alt ikke gået så mange måneder. Jeg bliver bare nødt til at sige, at det her handler om, at verden ikke har udviklet sig *så* meget siden juni måned. Derfor kan det undre mig, og så vil jeg gerne bede ordføreren om et klart svar på, hvad der er sket i de måneder, siden Liberal Alliance åbenbart har skiftet holdning.

Kl. 17:22

Formanden:

Ordføreren.

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Der er da bl.a. sket det, at den radikale folketingsgruppe er blevet én mindre, og at man har skiftet holdning til barsel til mænd – bare for at tage to ting, der er sket i den periode.

Så vil jeg bare konstatere, at det er det sædvanlige med Det Radikale Venstre: Der gælder én standard for partiet, der er bedre end alle andre, og så gælder der en anden standard for alle os andre. Og det synes jeg bare driver så meget af lidt overdreven selvbevidsthed og bedreviden, at jeg synes, det taler for sig selv.

Kl. 17:22

Formanden:

Fru Annette Lind for en kort bemærkning.

Kl. 17:22

Annette Lind (S):

Hr. Simon Emil Ammitzbøll startede sådan lidt kækt med at sige, at regeringens politik mindede mest om en teaterforestilling. Jeg må indrømme, at da jeg så hørte hans ordførertale, tænke jeg, at det da vist var en dilettantforestilling fra Bøvlingbjerg. Men lad os nu se.

Mener hr. Simon Emil Ammitzbøll akkurat ligesom hr. Samuelson, at en betaling på nogle få hundrede kroner pr. semester kan få studerende til at vælge uddannelse med større omhu? Ja eller nej?

Kl. 17:23

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 17:23

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Der er jo ingen tvivl om, at hvis man indfører forskellige former for incitamenters forskellige steder i den offentlige sektor, så vil det få folk til at opføre sig anderledes.

Kl. 17:23

Annette Lind (S):

Alle har mulighed for at få en uddannelse her i Danmark. Skal vi betale for det? Ja eller nej?

Kl. 17:23

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 17:23

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Alle skal have mulighed for at få en uddannelse her i Danmark. Og i forhold til spørgsmålet om betaling synes vi, der skal være gratis skoler. Det skal være gratis at gå på ungdomsuddannelse, og du skal også kunne få en gratis videregående uddannelse.

Kl. 17:23

Formanden:

Hr. Nadeem Farooq for en kort bemærkning.

Kl. 17:23

Nadeem Farooq (RV):

Som jeg jo har sagt tidligere herfra, kan jeg virkelig godt lide Liberal Alliances ordfører.

Vi har snakket om skat, men jeg synes, der er opstået så meget usikkerhed omkring brugerbetaling, at jeg, og jeg tror mange andre med, fordrer et svar, et klart svar, og ikke sniksnak om, hvad der sker hos Det Radikale Venstre, selvom ordføreren tydeligvis er besat af, hvad der sker i Radikale Venstre.

Men altså, lad os gå til det, som ordførerens partiformand har været ude at sige. Da hr. Lars Løkke Rasmussen rygsvømmede i forbindelse med brugerbetalingen, blev det kaldt for ekstrem vælgerangst, en undladelsessynd og en falliterklæring. Hvem er synderen i partiet? Er det ordføreren, der står deroppe, eller er det hr. Anders Samuelsen, når det handler om brugerbetaling på uddannelse? Kan vi ikke få et klart svar?

Kl. 17:24

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 17:24

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Jeg ved ikke, om man må sige det fra Folketingets talerstol, men der er jo nogle, der mener, at vi alle er syndere for vor Herre, hvis det endelig er sådan, vi skal fremlægge det. Det er ikke noget, jeg rigtig selv abonnerer på, så det kan godt være, at det er svært for mig at gå ind i den diskussion.

Men jeg har jo svaret på spørgsmålet, og jeg vil sige: Lige meget hvordan man har lyst til at fremføre de samme spørgsmål den næste halve times tid, kommer der ikke nye svar.

Kl. 17:25

Formanden:

Hr. Nadeem Farooq.

Kl. 17:25

Nadeem Farooq (RV):

Liberal Alliances ordfører, som tidligere har excelleret som forhenværende cykelhjemmordfører for Radikale, vil jeg gerne spørge igen. Altså, panikken breder sig i Liberal Alliance, og det må de så rode med selv, men vi andre har brug for et svar på det her med, om det skal koste nogle hundrede kroner ekstra i brugerbetaling. Går ordføreren ind for det, eller gør ordføreren det ikke – altså, et klart svar?

Kl. 17:25

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 17:25

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Nu kunne jeg godt tænke mig at få det frem: Bliver der spurgt, fordi Det Radikale Venstre arbejder med forslag om øget brugerbetaling? Bliver der spurgt, fordi regeringen er interesseret i at tage en dialog om brugerbetaling i den offentlige sektor? Eller hvad er egentlig pointen?

Kl. 17:26

Formanden:

Det er der ikke nogen, der har mulighed for at svare direkte på nu.

Hr. John Dyrby Paulsen for en kort bemærkning.

Kl. 17:26

John Dyrby Paulsen (S):

Det er vel efterhånden det ældst kendte trick her i Folketingssalen, at i stedet for at svare på det, man bliver spurgt om, stiller man et eller andet spørgsmål, i det her tilfælde til spørgeren, som man udmærket ved at spørgeren ikke kan svare på. Derfor må jeg tage tråden op, vil jeg sige til hr. Simon Emil Ammitzbøll. Og vi gør det jo kun, fordi vi herinde er interesseret i at få at vide, hvad Liberal Alliance mener om forskellige ting. Nu snakker vi om brugerbetaling på uddannelsesområdet, vil jeg sige til hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Skal man tage det, som hr. Anders Samuelsen sagde i denne sommer, nemlig at Liberal Alliance går ind for brugerbetaling på uddannelsesområdet, som Liberal Alliances holdning – er det det, Liberal

Alliance mener – eller mener man det, som hr. Simon Emil Ammitzbøll sagde for lidt siden oppe på talerstolen, nemlig at Liberal Alliance ikke går ind for brugerbetaling i uddannelsessystemet?

Jeg vil gerne have et klart svar. Hvilken af de to ting er den rigtige?

Kl. 17:27

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 17:27

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Jeg kan godt høre, at det er svært at skulle være et parti, der har lyst til at prøve at tage nogle af diskussionerne, også i det offentlige rum, sammen med vælgerne, at have en åben og ærlig dialog. Det vil vi sætte pris på. Jeg ved godt, det ikke er noget, man gør i Socialdemokratiet, men det gør vi i Liberal Alliance.

Jeg kan bare sige, at som det er på nuværende tidspunkt, ligger der ikke sådan et forslag i vores program. Det kan jeg så sige, når resten af spørgerne fra den side af salen stiller spørgsmålet. Og det kan vi da godt få en halv time til at gå med, hvis man synes, det er sjovt. Så man kan bare køre videre og stille det samme spørgsmål en gang til, og så giver jeg det samme svar en gang til.

Kl. 17:27

Formanden:

Hr. John Dyrby Paulsen.

Kl. 17:27

John Dyrby Paulsen (S):

Så brugte man det gammelkendte trick igen med ikke at svare på spørgsmålet. Det må da vel for søren være nemt at svare ja eller nej. Nu skal vi høre, at Liberal Alliance ikke rigtig ved, om de mener det. Vi kan gå ind på hjemmesiden, og hvis der ikke er et forslag, så mener Liberal Alliance det ikke. Jeg har lige været inde på Liberal Alliances hjemmeside. Jeg vil sige, at helt ærligt er det ikke ret mange ting, som Liberal Alliance mener noget som helst om, for det står ikke på hjemmesiden.

Men kunne vi så ikke få et klart svar? Hr. Simon Emil Ammitzbøll er jo trods alt Liberal Alliances politiske ordfører. Går Liberal Alliance ind for brugerbetaling i uddannelsessystemet, ja eller nej? Og man skal lade være med at henvise til noget med, at Liberal Alliance aldrig har fremsat forslaget. Er Liberal Alliance af den opfattelse, at vi skal have brugerbetaling i uddannelsessystemet, ja eller nej?

Kl. 17:28

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 17:28

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Nu har jeg jo skaffet citatet, for det er meget rart, at jeg også kan finde ud af, hvad det egentlig er, vi diskuterer. Jeg synes, at man glemte ordet måske. Det står der i citatet, og så synes jeg, vi skal lade den ligge der.

Kl. 17:28

Formanden:

Så siger jeg tak til Liberal Alliances ordfører. Så er det hr. Lars Barfoed som konservativ ordfører.

Kl. 17:29

(Ordfører)

Lars Barfoed (KF):

Hold da op, hvor er det en spændende debat, vi har her! Efter at statsministeren har holdt en engageret tale i forgårs om sine visioner

for det danske samfund, har sat en dagsorden og er kommet med konkrete bud på, hvordan vi håndterer de udfordringer, der er i det danske samfund, har vi med den dagsorden, statsministeren har sat, en engageret debat her om det, hvor partierne hver for sig fremlægger deres bud på, hvordan de vil løse de udfordringer, og hvilke visioner de ser for det danske samfund.

Nej, det er ikke den debat, vi har, vel? Statsministeren har overhovedet ikke sat nogen dagsorden. Statsministeren har ikke fremlagt nogen visioner, vi kan forholde os til. Statsministeren er heller ikke kommet med nogen som helst bud på, hvordan vi håndterer de udfordringer, det danske samfund har. Og regeringspartierne bruger deres taletid her i dag på at kritisere oppositionens politik, men ikke på at sige, hvad de selv vil, for de har ingen politik. Regeringen har ingen dagsorden. Regeringen har ingen bud på, hvordan man skal løse de udfordringer, der er i det danske samfund.

Det er jo ærgerligt, at det er sådan, fordi vi har store udfordringer i det her samfund.

(*En folketingsbetjent skifter ordførerens vandglas*). Jeg havde lige fyldt frisk vand i det, men hvis jeg får et nyt glas, er det fint nok.

Vi har store udfordringer i det danske samfund. Der mangler job til danskerne i private virksomheder. Boligejerne er utrygge, fordi deres udgifter eksploderer på grund af stigende grundskyldsbetalinger. Kriminaliteten fortsætter. Bandekriminaliteten breder sig. Og der er flere indbrud i private hjem, hvilket skaber utryghed hos danskerne. Naturen kæmper for overlevelse på mange områder. Det skal vi gøre noget ved. Der er grupper i vores samfund, som ikke får tilstrækkelig hjælp, mens der er andre, som lever af offentlig forsørgelse i så høj grad, at det slet ikke kan betale sig for dem at få et arbejde.

Vi slæber rundt på verdens største offentlige sektor. Vi brandbeskatter borgerne mere end nogen andre steder i verden. Vores konkurrenceevne lider. Den offentlige gæld vil stige i de kommende år. Vores produktivitet har været faldende. Vi har brug for mere vækst i de private virksomheder. Og vores position som et af verdens mest velstående lande er klart truet, vores velstand er på retur i forhold til andre lande, mens vores naboer – Sverige, Norge og Tyskland – drøner den anden vej.

Jamen her er det jo, at vi politikere må komme med nogle bud på, hvad det er, vi vil, for der er ikke nogen svar fra regeringens side, og så må vi i oppositionspartierne jo komme med vores bud på det.

Vi skal altså have styrket virksomhedernes konkurrenceevne. Det er indtjeningen i landets private virksomheder, som vi alle sammen lever af. Derfor er der behov for at give bedre vilkår for vores virksomheder og for iværksættere, så vi får vækst og indtjening, som vi kan leve af, og så danskerne får job, så flere kan klare sig selv. Vi har også brug for at give danske familier, danske borgere, mere frihed og mere ansvar, så de selv kan klare deres egen tilværelse, og så vi bedre kan hjælpe dem, der virkelig har brug for hjælp. Og så skal vi værne mere i det her samfund om vores fælles værdier på en lang række områder.

For at tage det med virksomhederne og vores konkurrenceevne først, for vi har jo talt meget om økonomi her i dag, vil jeg sige, at der altså er brug for, at vi fortsætter med at sænke skatterne. Jeg indrømmer, at vi lavede en aftale for snart halvandet år siden om lavere skatter, men der er brug for, at vi kommer langt videre med det. Vi lavede også to vækstpakker i foråret, og det var da bestemt vækstpakker, der bringer os i den rigtige retning, men der er brug for, at vi kommer langt videre, før vi for alvor kan se, at det kan betale sig at arbejde og investere i Danmark, før vores virksomheder for alvor kan sænke omkostningerne, så de kan konkurrere bedre med virksomheder i andre lande. Derfor skal vi videre ad det spor.

Der er også brug for, at vi styrker uddannelserne. Der vil jeg godt kvittere for, at regeringen har fremlagt et forslag til en erhvervsuddannelsesreform. Der er ting der, vi ikke er enige om, men der er

brug for en reform af vores erhvervsuddannelser. For uden dygtige smede, dygtige håndværkere mister vi produktion her i landet. Det er en vigtig faktor, når vi taler om konkurrenceevne, at vi har gode uddannelser, ikke mindst gode erhvervsuddannelser. Så der vil jeg godt kvittere for, at regeringen har taget et initiativ, og jeg håber, at vi kan indgå et bredt forlig i Folketinget om en reform af vores erhvervsuddannelser.

Kl. 17:34

Der er også brug for mere forskning. Der er brug for en styrket infrastruktur. Der er brug for mindre bureaukrati og færre regler for virksomhederne. Når man er ude at besøge virksomheder i Danmark, ikke mindst de små og mellemstore virksomheder, støder man konstant på, at virksomhederne efterlyser færre regler, og at de efterlyser mindre bureaukrati og en kultur fra offentlige kontrolmyndigheder, der snarere hjælper dem med at overholde reglerne i stedet for at interessere sig for bøder og sanktioner over for virksomhederne.

På alle de felter skal vi gøre det bedre, men der er som sagt også brug for, at vi skaber mere frihed og mere ansvar til familierne, så flere kan klare sig selv. Det hænger bl.a. sammen med tryghed omkring boligen.

Der er desværre mange steder rundtomkring i landet, hvor boligejerne oplever en eksplosion i deres boligudgifter år for år. Og fremover – i flere år – kan de kun se, at deres boligudgift bliver ved med at stige, ikke fordi de har investeret i noget, ikke fordi de har sat sig i nogen gæld, men simpelt hen fordi vurderingerne er kommet så højt op, at grundskylden bliver ved med at stige og stige, så man får stigende betalinger til den. Mange frygter, at de må flytte fra den bolig, de har, fordi grundskylden eksploderer, som den gør.

Derfor er der brug for, at vi nu fastfryser grundskylden, så vi skaber tryghed omkring folks bolig. Men der er også behov for, at vi sænker skatten, så flere kan klare sig selv, og så det bedre kan betale sig at tage et arbejde, for der er jo nogle, som vi giver kontanthjælp, og som får så meget i kontanthjælp, at det ikke kan betale sig at tage et arbejde. Det burde vi kunne blive enige om ikke er rimeligt.

Til gengæld er der andre grupper, som vi burde hjælpe bedre, f.eks. børn, der vokser op i familier med misbrug, og som ikke har garanti for behandling, og som dermed risikerer selv at komme ud i et misbrug. Eller tag vores soldater, som kommer hjem fra Afghanistan og ikke får den hjælp endnu, som de har brug for. De har nu demonstreret for boliger, men også på en række andre områder kan vi hjælpe vores hjemvendte soldater, veteraner, som de kalder sig, bedre, end vi gør. Vi burde også give bedre behandling til narkomaner, end vi gør. Vi skal koncentrere indsatsen mere over for dem, der virkelig har brug for det, samtidig med at vi skal sænke skatterne, så flere kan klare sig selv.

Så er der brug for, at vi værner mere om vores fælles værdier i det her samfund. Der er brug for en ny miljø- og naturpolitik i Danmark. Og jeg har over for flere ordførere i dag efterlyst, om ikke regeringen efterhånden vil tage konsekvensen af den gode rapport, vi har fået fra Natur- og Landbrugskommissionen, og oprette en naturfond, der kan genoprette natur i Danmark og føre en anderledes miljøpolitik, der er i bedre overensstemmelse med landbruget, sådan at vi kan have et bæredygtigt landbrug med en stigende produktion de steder, hvor jorden kan bære det, og så sætte ind med flere og større naturområder andre steder.

I det hele taget skal vi have en miljøpolitik, der i højere grad specifikt adresserer de steder, hvor der er problemer, hvor der er brug for at gøre noget, for at vi får bedre drikkevand, og så lader landbruget have en mere intensiv produktion andre steder. Det nytter ikke noget, at man bare nedsætter en Natur- og Landbrugskommission og så ikke gør noget ved det.

Der er også brug for, at vi værner om værdier på helt andre felter. Lad mig bare nævne kriminaliteten. I dag kunne man læse en historie om en mand, som har fået stjålet sin computer. Og han kan på sin

GPS se, hvor computeren er med 5 mm's nøjagtighed. Computeren befinder sig inde i Sandholmlejren. Men når han ringer til politiet for at få hjælp til at komme ind og hente computeren, siger politiet kommer: Det har vi desværre ikke ressourcer til.

Vi altså et fattigt land, hvis der ikke er en politimand, der kan hjælpe en person, som har fået stjålet sin computer, og som ved præcis hvor den er; han har bare brug for, at der er nogen, der hjælper ham derind for at hente den. Vi er et fattigt land, når vi ikke har råd til det. Derfor må vi bruge flere penge på vores politi.

Så der er masser af muligheder i det her samfund. Vi er et rigt samfund. Vi kan sagtens løse de udfordringer, vi har. Men det nytter ikke noget, når vi har en svag regering, der ikke sætter en dagsorden, når vi har en svag regering, der overhovedet ikke kommer med nogle konkrete bud på, hvordan vi løser vores udfordringer. Det synes jeg er ærgerligt. Men så må vi andre jo prøve at presse regeringen til det.

Kl. 17:39

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Og der er en lang række korte bemærkninger. Den første er fra hr. Benny Engelbrecht, Socialdemokratiet, værsgo.

Kl. 17:39

Benny Engelbrecht (S):

Jeg er først og fremmest glad for, at hr. Lars Barfoed ikke løb tør for vand undervejs, og at der var friske forsyninger, skål.

Jeg er også glad for, at hr. Lars Barfoed igennem tiden har været visionær. Noget af det, som jeg erindrer, er, at hr. Lars Barfoed var en af de første til at foreslå timemodellen for tog, så jeg skal bare høre, om ordføreren ikke længere synes, det er en god idé.

Kl. 17:40

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ordføreren.

Kl. 17:40

Lars Barfoed (KF):

Det synes jeg er en rigtig god idé. Det er jo rigtigt, at det var under VK-regeringen, at vi fik et bredt forlig om, at vi skulle have time-drift mellem de store byer og have elektrificeret jernbanen. Vi besluttede samtidig at få nye signalanlæg i hele Danmark. Det er forudsætningen for, at man overhovedet kan gøre alt det andet. Det er i fuld gang, og det er vel det dyreste it-projekt overhovedet i danmarkshistorien. Og vi besluttede at bygge en ny jernbane til Ringsted – igen en forudsætning for, at man kan realisere timemodellen – og vi besluttede at opgradere jernbanestrækninger flere steder rundt omkring i Danmark.

Så ja, jeg er helt enig. Under VK-regeringen har vi virkelig gjort en kæmpe indsats for at styrke togdriften i Danmark, og det skal vi blive ved med.

Kl. 17:40

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Hr. Benny Engelbrecht.

Kl. 17:40

Benny Engelbrecht (S):

Jeg kan jo så forstå, at hr. Lars Barfoed og resten af Det Konservative Folkeparti hellere vil have, at der er en forskelsbehandling af udenlandske olieselskaber, som dermed skal have en lavere beskatning. Så lad mig bare spørge: Hvordan i alverden vil Konservative så finansiere en timemodel, hvis man stadig væk går ind for det?

Kl. 17:41

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ordføreren.

Kl. 17:41

Lars Barfoed (KF):

Det er nu engang sådan, at det ikke nytter noget, at man beskatter virksomheder med tilbagevirkende kraft og laver om på de regler, som de har disponeret i tillid til, for det skaber mistillid til at investere i Danmark generelt. Og præcis i Nordsøen betyder det, at selskaber formentlig slet ikke vil bore efter den olie, når det er sådan, at man laver om på reglerne i tide og utide. Derfor er den finansiering forkert.

Kl. 17:41

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Hr. Nadeem Farooq, Radikale Venstre.

Kl. 17:41

Nadeem Farooq (RV):

Tak for det. Jeg kan også erindre, at hr. Lars Barfoed også har foreslået massive investeringer i skinner på jernbanen og elektrificering af jernbanenettet. Mener ordføreren fortsat det?

Kl. 17:41

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Ordføreren.

Kl. 17:41

Lars Barfoed (KF):

Ja, jeg mener, at jeg lige svarede på det for et øjeblik siden, for det var det samme spørgsmål, jeg fik lige før, og der sagde jeg, at jeg fortsat mener, at vi skal elektrificere jernbanen. Det er ærgerligt, at vi ikke kom i gang med at elektrificere vores jernbane for mange år siden. Den daværende transportminister, hr. Kaj Ikkast, havde jo planlagt elektrificering af jernbanen, men så var det, at Socialdemokratiet satte en stopper for det og fandt ud af, at vi fortsat skulle have diesel, og at vi skulle købe nogle dieseltog, og de fandt så sandelig også ud af, at de tog, der var på markedet, ikke var gode nok, så vi skulle have designet vores egne tog. Det var de her IC4-tog, som vi nu efter mange, mange år endelig har fået ud at køre. Så det er klart en fejl-disponering fra Socialdemokraternes side, at vi har dieseltog endnu, men jeg er da enig i, at vi skal have elektrificeret jernbanen.

Kl. 17:42

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Hr. Nadeem Farooq.

Kl. 17:42

Nadeem Farooq (RV):

Ja, det lyder meget godt alt sammen, men det koster nogle penge, og det koster jo 8,7 mia. kr., som det også står i De Konservatives plan. Hvordan vil De Konservative finansiere det? Det kunne være rart med et meget præcist svar.

Kl. 17:43

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ordføreren.

Kl. 17:43

Lars Barfoed (KF):

Nu er vi jo heldigvis gået i gang med at elektrificere jernbanen på nogle strækninger, og det skal gradvis udbygges. Det giver ikke så meget mening at elektrificere jernbanen, før man har lagt de nye signaler ind, så der er lidt tid at vente, og så må vi jo finde pengene efterhånden. Det kan bl.a. komme, ved at projekter, som vi har gennemført under den store infrastrukturfond, viser sig at være billigere end beregnet. Vi har jo budgetteret meget forsigtigt der, og der vil helt klart rulle penge tilbage, som så kan bruges bl.a. på elektrificere-

ring. Ellers må det jo hænge sammen med, at vi holder igen på de offentlige udgifter, sådan at vi kan reservere anlægsinvesteringer til elektrificering og også til timedriften. Men det er ikke noget, man gør fra den ene dag til den anden; det må være penge, som opstår efterhånden, og så må vi investere i det, efterhånden som pengene er der.

Kl. 17:43

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Så er det hr. Steen Gade, SF. Værsgo.

Kl. 17:43

Steen Gade (SF):

Jeg synes, hr. Lars Barfoed sådan kritiserede regeringen for ikke at have nogen perspektiver. Og man kan jo sige, at Togfonden DK trods alt har nogle perspektiver. Jeg kunne forstå, at hr. Lars Barfoed egentlig tilslutter sig de der perspektiver, men det lød jo som ingenting. Det var noget, vi skulle finde ud af efterhånden. Nej, med sådan noget er man nødt til at sætte en retning, som gør, at vi har nogle tog og har en kæmpemæssig samfundsøkonomisk gevinst i løbet af de næste 5-10 år. Det kan vi jo ikke gøre efterhånden, vil jeg sige til hr. Lars Barfoed. Det er jo noget, vi er nødt til at beslutte os for, netop for at sætte en retning.

Kl. 17:44

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ordføreren.

Kl. 17:44

Lars Barfoed (KF):

Nu skal jeg rette en misforståelse hos hr. Steen Gade. Det er nemlig ikke sådan, at det er den her regering, der har opfundet den her vision om elektrificering af timedrift. Det er sådan set noget, vi aftalte, mens jeg var transportminister, i et stort forlig, vi lavede. Vi aftalte, at vi skulle have elektrificering, og at vi skulle have timedrift. Men der var nogle andre ting, der skulle gøres først, fordi det var forudsætningerne for at kunne gøre det.

Så det er slet ikke noget nyt. Det er slet ikke en vision, den her regering har fundet på lige pludselig. Det har været planen hele tiden.

Kl. 17:45

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Hr. Steen Gade.

Kl. 17:45

Steen Gade (SF):

Altså, vi kan lave lidt historieskrivning. SF gik til valg, året før det forlig blev lavet, på timemodellen. Men pyt med det. Det kan vi jo altid slås om. Det er i hvert fald rigtigt at gøre, og det er en samfundsøkonomisk god ting, og der er perspektiv i det, og det har også med miljø at gøre – alle de ting, som hr. Lars Barfoed sagde at regeringen ikke gør noget for.

Det, jeg bare vil anfægte, er, at man står og siger, at vi andre ikke har nogen perspektiver, men at man, når man så selv skal levere, siger: Det er noget, vi må gøre hen ad vejen. Det er der da ikke noget perspektiv i, og det er der da heller ikke nogen linje i. Det er da ikke politik, det er da bare snak.

Kl. 17:45

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ordføreren.

Lars Barfoed (KF):

Jamen der er ikke noget nyt perspektiv i det. Det er rent arvegods, som man har arvet fra den tidligere VK-regering, som lavede den største satsning på togdriften i Danmark, der nogen sinde er set. Det gjorde vi under VK-regeringen med deltagelse – helt klart – fra SF's side og Socialdemokratiets side og Det Radikale Venstres side. Vi var alle sammen enige om at gøre det – bestemt. Men det er altså arvegods fra vores regeringstid. Det er ikke et perspektiv, som den her regering har lagt. For meningen har hele tiden været, at det skulle gøres.

Kl. 17:46

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Så er det hr. Thomas Jensen, Socialdemokraterne.

Kl. 17:46

Thomas Jensen (S):

Tak. I P1 Morgen kunne man den 18. september høre den konservative finansordfører, hr. Mike Legarth, sige, at finansieringen af den her togfond skulle have været anderledes. Jeg kan forstå på hr. Mike Legarth, at Det Konservative Folkeparti fuldt ud støtter udrulningen af regeringens togfond til 28,5 mia. kr. Men finansieringen er Det Konservative Folkeparti dybt uenige i. Det, som hr. Mike Legarth gav udtryk for, var, at i stedet for skulle man sænke skatter og afgifter og på den måde få finansieret regeringens togfond.

Jeg har et kort og klart spørgsmål: Mener hr. Lars Barfoed, at man isoleret set får flere offentlige indtægter ved at sænke skatten?

Kl. 17:47

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ordføreren.

Kl. 17:47

Lars Barfoed (KF):

Ja, det gør jeg faktisk, og jeg skal lige svare, inden hr. Thomas Jensen spørger igen.

Altså, det er jo sådan, at hvis vi sænker skatter og afgifter, skaber vi et mere dynamisk samfund, hvor der bliver investeret mere og arbejdet mere. Så får vi mere vækst, så tjener vi flere penge, og så bliver der råd til sådan noget. Hvis man bliver ved med at føre socialdemokratisk politik, sker der ikke noget. Så får vi et samfund i stagnation og stigende fattigdom, for der er ingen, der vil investere, der er ingen, der vil yde en ekstra indsats. Det er forskellen.

Kl. 17:47

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Hr. Thomas Jensen.

Kl. 17:47

Thomas Jensen (S):

Det lyder jo meget flot, når det bliver fremsagt sådan, al ære og respekt for det. Men kan vi ikke få det konkretiseret lidt? Hvilke konkrete skatter er det, der vil give sådan en effekt på de offentlige finanser, at de virkelig vil boome med 28,5 mia. kr. ekstra i statskassen til at udrulle en togfond for? Så jeg vil sige til hr. Lars Barfoed: Prøv at lægge det frem. Hvilke konkrete skatter er det, der skal sættes ned, og hvor meget skal de sættes ned? Kan vi få sådan et klart svar, så vi ender på 28,5 mia. kr.?

Kl. 17:48

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ordføreren.

Kl. 17:48

Kl. 17:51

Lars Barfoed (KF):

Jamen jeg vil da godt give et eksempel på det, endda et, som jeg tror vil tiltale hr. Thomas Jensen, og det er lavere selskabsskatter. Det er jo noget, vi er rigtig enige om. Altså, lavere selskabsskatter er vi jo blevet enige om nu. Socialdemokratiet, Socialistisk Folkeparti, Radikale Venstre og vi andre er jo enige om, at der skal være lavere selskabsskatter. Vi i Det Konservative Folkeparti synes bare, at de skal være endnu lavere end det, der er aftalt, så vi vil gå længere i den retning.

Men det er jo en måde at sikre flere investeringer fra store internationale virksomheder på, at vi er et land med lav selskabsskat, og jeg er så glad for, at det også er blevet Socialdemokratiets politik nu. Vi synes bare, man skal gå videre ad det spor. Det kan for alvor bidrage til at skabe den dynamik i Danmark.

Kl. 17:49

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Så er det hr. Peter Skaarup fra Dansk Folkeparti. Værsgo.

Kl. 17:49

Peter Skaarup (DF):

For efterhånden en del måneder siden kom der, i hvert fald efter Dansk Folkepartis opfattelse, en rigtig dårlig nyhed, fordi regeringen havde lavet en aftale med Venstre og Konservative om at gennemføre den meget forhadte offentlighedslov, der betyder, at man i stigende grad lukker af for, at offentligheden kan få indsigt i, hvad der foregår inde bag de lukkede døre rundtomkring i ministerierne. Så skete der det, lige før Folketinget gik på sommerferie – til trods for alle de gode argumenter imod den aftale – at Folketinget faktisk vedtog, i øvrigt også imod Dansk Folkepartis, Enhedslistens og Liberal Alliances stemmer, den her lukkehedslov, som den er blevet kaldt. Så kom der faktisk en rigtig god nyhed i søndags, hvor De Konservative meldte ud, at det havde de så fortrudt nu, for nu ville man ændre tingene i retning af mere åbenhed, og der var specielt tre paragraffer der, man var ude efter.

Kan hr. Lars Barfoed gøre os lidt klogere på, om vi skal tro, at det er en rigtig god nyhed her i dag?

Kl. 17:50

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ordføreren.

Kl. 17:50

Lars Barfoed (KF):

Der kommer altid gode nyheder fra Det Konservative Folkepartis side, og det ved hr. Peter Skaarup jo godt. Omkring offentlighedsloven er det sådan, at den nye offentlighedslov på en række områder faktisk giver mere åbenhed end før. Den giver lettere adgang til information om, hvad der sker i det offentlige end tidligere, og så er der nogle bestemmelser, hvor det er sådan, at man har begrænset det noget. Og der er det rigtigt, at det har været diskuteret på Det Konservative Folkepartis landsråd, og i Det Konservative Folkeparti er vi meget optagede af, at der er gennemsigtighed i den offentlige forvaltning, retssikkerhed for borgerne osv., og derfor vil vi nu i den konservative folketingsgruppe på baggrund af den diskussion, der var på vores landsråd, være meget opmærksomme på de tre paragraffer. Hvordan vi forholder os til det konkret, har vi ikke besluttet os for endnu. Bl.a. er det jo sådan, at der skal ske en vurdering af, hvordan loven har virket, efter nogen tid, og der vil vi jo bl.a. være meget opmærksomme på, hvordan de tre bestemmelser fungerer, når loven skal op til revision.

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Hr. Peter Skaarup.

Kl. 17:51

Peter Skaarup (DF):

Vil det så sige, at vi skal forstå, at den her gode nyhed om, at et af forligspartierne nu er faldet fra den aftale – sådan må man jo næsten tolke det – om offentlighedsloven, kan vi måske først se resultatet af om 3 år? Er det rigtigt forstået?

Kl. 17:51

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Ordføreren.

Kl. 17:51

Lars Barfoed (KF):

Vi er jo et parti, der overholder de forlig, som vi har indgået. Vi har et kritisk søgelys på, hvordan de tre bestemmelser virker, og hvilke muligheder der er for at imødekomme den kritik, der har været. Men hvordan det konkret skal udmønte sig, har vi ikke forholdt os til endnu i vores folketingsgruppe.

Kl. 17:52

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Hr. Ole Birk Olesen, Liberal Alliance. Værsgo.

Kl. 17:52

Ole Birk Olesen (LA):

Tilbage i 2011, da hr. Lars Barfoed vist var noget så fint som vicestatsminister i VK-regeringen, fik VK-regeringen den dumme idé, at der skulle lægges en afgift på danskernes køb af brænde til brændeovnen, halm til halmfyret og træpiller til pillefyret. Den idé overtog den nuværende regering desværre, og den nuværende regering har så aftalt med bl.a. Det Konservative Folkeparti, at den skal gennemføres ved et lovforslag, som skal vedtages her i salen i dette efterår.

Men der kan man så forstå på dagspressen, at De Konservative måske har fået kolde fødder over for deres egen idé og nu ikke længere vil støtte den. Ja, der trues ligefrem med, at man vil bryde forliget, altså stemme imod denne forsyningssikkerhedsafgift på pejsebrænde, halm og træpiller. Kan vi lige få afklaret: Hvad agter Det Konservative Folkeparti at gøre?

Kl. 17:53

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ordføreren.

Kl. 17:53

Lars Barfoed (KF):

Vi er jo midt i forhandlingerne om netop den sag, så hvordan den ender, kan vi ikke vide. Der forhandles jo nu mellem forligspartierne. Liberal Alliance har stillet sig uden for og har dermed ikke indflydelse på den sag. Det er jo så ærgerligt, at Liberal Alliance på den måde ikke kan være med til at skubbe tingene i den rigtige retning sammen med os andre. Så må vi andre tage det slæb, det er at gøre det.

Men sådan som vi ser det, har den aftale fået nogle konsekvenser i lovforslaget, sådan som der bliver lagt op til i forhold til netop det med brænde, som er noget, vi slet ikke kan acceptere. Og derfor er det jo netop det, vi forhandler om i øjeblikket.

Kl. 17:53

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Hr. Ole Birk Olesen.

Kl. 17:53

Ole Birk Olesen (LA):

Vi synes jo ikke, det er at gå i den rigtige retning at lægge en afgift på pejsebrænde, halm og træpiller, så derfor er vi ikke med i det. Så logiske er vi, modsat Det Konservative Folkeparti, måske.

Men vil det sige, at når der i aftaleteksten står, at Det Konservative Folkeparti vil lægge en afgift på det, man kalder biomasse, som jo bl.a. omfatter brænde, halm og træpiller, så står Det Konservative Folkeparti ved det, eller står Det Konservative Folkeparti ikke ved, at der skal lægges en afgift på biomasse, som omfatter pejsebrænde, halm og træpiller?

Kl. 17:54

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Ordføreren.

Kl. 17:54

Lars Barfoed (KF):

Det er sådan, at i de forhandlinger, der er i øjeblikket, om, hvordan det nærmere skal udformes i lovgivningen, ønsker vi ikke den afgift på f.eks. brænde, som man har samlet i skoven. Det er jo helt tosset, hvis man skal til at betale afgift for brænde, man har samlet i skoven eller lignende. Det ønsker vi ikke, og derfor er det vores position i forhandlingerne, at det ikke skal være konsekvensen af den aftale, der er indgået. Og derfor trækker vi altså i den rigtige retning.

Men Liberal Alliance har sat sig uden for indflydelse og arbejder slet ikke med, fordi man ikke er med i den aftale, og derfor kan man heller ikke påvirke tingene. Men vi Konservative arbejder for, at vi får ændret på det forslag, som regeringen har lagt op til, så man ikke får sådan en tosset afgift på brænde, som der er lagt op til.

Kl. 17:55

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Hr. Frank Aaen, Enhedslisten.

Kl. 17:55

Frank Aaen (EL):

Tak. Det irriterer mig lidt, når politikere prøver at give andre skylden for det, de selv har ansvaret for, og derfor vil jeg bare gerne spørge hr. Lars Barfoed: Hvornår var det, produktiviteten i Danmark raslede ned, og hvornår er den begyndt at vokse lidt igen? Det var den ene ting.

Den anden ting er, at der efterlyses en bedre indsats over for veteraner. Det er vi helt enige i i Enhedslisten. Hvad gjorde VK i sin tid for at forbedre forholdene for veteraner? Kan vi ikke bare få et enkelt eller to eksempler?

Kl. 17:55

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Ordføreren. Værsgo.

Kl. 17:55

Lars Barfoed (KF):

Nu har jeg lagt mærke til, at hr. Frank Aaen har stillet det spørgsmål flere gange, og at det er sådan, at hvis man ikke svarer på spørgsmålet, så rejser hr. Frank Aaen sig op, og så svarer hr. Frank Aaen selv på spørgsmålet. Altså, hr. Frank Aaen stiller spørgsmål, som hr. Frank Aaen godt selv kender svaret på. Det er jo en pudsigt ting at bruge debatten til at spørge om noget, som man godt kender svaret på.

Det er da en realitet, at produktiviteten har været faldende i en årrække, og det er da også derfor, der er behov for, at vi gør noget ved det og skaber bedre muligheder for, at virksomhederne kan klare sig. Det Konservative Folkeparti har i mange, mange år foreslået reformer af det danske samfund, så vi kan få et samfund, der er mere konkurrence-

kurrencedygtigt, altså en konkurrencestat, som finansministeren har været inde på at vi skal have. Det har vi ønsket i mange år, og derfor er det da kun så meget desto mere vigtigt nu, at vi gør noget ved det. For jo hurtigere vi kan gøre noget ved det, jo lettere kan vi opnå det.

Kl. 17:56

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Tak. Hr. Frank Aaen.

Kl. 17:56

Frank Aaen (EL):

Undskyld, men jeg synes bare, at det hører med til historien, at da man selv var ved magten, raslede produktiviteten ned, og nu er den begyndt at vokse igen. Det med produktivitet er en meget vanskelig sag, men sådan er virkeligheden bare, og det synes jeg da måske godt man kan anerkende. Men jeg hørte måske også lidt en anerkendelse af, at den raslede ned, mens VK var i regering.

Så var der det med veteraner, og nu har jeg muligheden for at svare. Jeg kan godt svare igen for at være helt sikker på at få et svar. Der skete ikke noget som helst for veteranerne, mens VK havde magten.

Kl. 17:57

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Tak. Så er det ordføreren.

Kl. 17:57

Lars Barfoed (KF):

Det er jo interessant, at selv om jeg så måske i modsætning til andre svarer hr. Frank Aaen og siger, at den her produktivitet har været faldende igennem mange år, også i vores regeringstid, så synes hr. Frank Aaen alligevel lige, at han skal stille sig op og svare på det. Så vi er jo sådan set enige om det. Så mangler vi bare at blive enige om, at der skal gøres noget ved det, men det vil hr. Frank Aaen jo ikke være med til. Det eneste, hr. Frank Aaen vil – jeg spurgte jo her i debatten før hr. Frank Aaen – er, at staten skal bruge flere penge på grønne investeringer, og så går det hele nok. Det er det, som jeg kalder at leve i et naivt univers, hvor man overhovedet ikke fatter, hvad det er, der skal til for at skabe vækst og velstand i Danmark. Det kræver, at virksomhederne får så gode konkurrencebetingelser, at de tjener penge, og det vil hr. Frank Aaen ikke være med til.

Det med veteranerne har vi alle sammen forsømt for længe at gøre noget ved. Det er derfor, der skal gøres en omfattende indsats nu.

Kl. 17:58

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Tak. Så bliver mødet udsat til kl. 19.00.

Jeg skal sige, at der mangler nogle spørgsmål til den konservative ordfører, og det er Jonas Dahl fra Socialistisk Folkeparti, Lotte Rod fra Det Radikale Venstre, Troels Ravn fra Socialdemokratiet, Sofie Carsten Nielsen fra Det Radikale Venstre og Joachim B. Olsen fra Liberal Alliance.

Mødet bliver genoptaget kl. 19.00.
Mødet er udsat. (Kl. 17:58).

Kl. 19:00

Forhandling**Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):**
Mødet er genoptaget.

Vi fortsætter forhandlingen, og det er korte bemærkninger til hr. Lars Barfoed som ordfører. Det er hr. Jonas Dahl fra Socialistisk Folkeparti, der er den første spørger, værsgo.

Kl. 19:01

Kl. 19:03

Jonas Dahl (SF):

Tak for det. Jeg vil egentlig gerne vende tilbage til Togfonden DK, som hr. Lars Barfoed var inde på lidt tidligere. Han omtalte den som konservativt arvegods – det var den formulering, jeg tror han brugte. Jeg vil så sige, at det har man stjålet fra SF, for vi foreslog det i 2007. Men lad nu bare den del ligge.

Som regel er det vel sådan, når man arver noget, at der er nogle penge, der følger med. Men jeg kan ikke helt huske, hvor finansieringen var fra det her arvegods, som hr. Lars Barfoed nu siger den her regering har arvet, i forhold til timemodellen.

Men jeg kunne godt tænke mig at stille et konkret spørgsmål i forhold til selskabsskattelettelser. Det kunne ligesom være noget af det, der kunne være med til at finansiere de her små 30 mia. kr., som timemodellen koster. Hvor meget skal selskabsskatten sænkes, for at man kan finansiere de her 30 mia. kr.? Det regnestykke må man have lavet, når man nu selv kommer med det forslag til finansiering.

Kl. 19:01

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Ordføreren.

Kl. 19:02

Lars Barfoed (KF):

Det regnestykke har man ikke lavet. Det er bare et eksempel på en skat, der kan nedsættes, og som på sigt giver mere aktivitet i samfundet og vækst – virksomheden tjener flere penge, og så bliver der også mere råd, fordi virksomheden tjener flere penge. Og det er jo de penge, virksomheden tjener, som vi alle sammen lever af, også den offentlige sektor.

Må jeg så sige om det med arvegods: Der var en bred kreds af partier i Folketinget, der lavede den aftale om, at vi skulle styrke togdriften i Danmark, mens jeg var transportminister. Vi satte over 95 mia. kr. til side i Infrastrukturfonden, og vi brugte en meget, meget stor del af dem til netop at styrke den kollektive trafik – og i øvrigt også cykelstier og veje. Men så var vi enige om: I første omgang bruger vi penge på signalanlæg og en ny jernbane til Ringsted, for det er forudsætningen for, at vi kan få timedrift, og så må elektrificeringen komme senere. Det havde vi ikke penge til på det tidspunkt, men vi måtte se, hvor mange penge der rullede tilbage i Infrastrukturfonden, og selvfølgelig også om samfundsøkonomien i øvrigt gav plads på sigt.

Det var vi alle sammen enige om – ikke bare Det Konservative Folkeparti og ikke bare regeringen, men alle.

Kl. 19:03

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Hr. Jonas Dahl.

Kl. 19:03

Jonas Dahl (SF):

Jamen så bør hr. Lars Barfoed jo også være begejstret, for når regeringen nu har fundet yderligere finansiering til rent faktisk at føre timemodellen ud i livet, forstår jeg ikke, at man er så skeptisk i den borgerlige lejr.

Men jeg kunne egentlig godt tænke mig et konkret eksempel på, hvordan man vil finansiere de her 28,5 mia. kr., der skal til. Altså, selskabsskattelettelse siger hr. Lars Barfoed er en del af det, men hvor meget skal selskabsskatten sænkes for at finansiere hvor meget af timemodellen, og hvilke andre skattelettelser er det lige, der skal finansiere de her 30 mia. kr.? Normalt er det i øvrigt heller ikke sådan, at skattelettelser er med til at skabe indtægter. Men lad os nu bare følge hr. Lars Barfoed lidt: Hvor skal skatten sænkes og med hvor meget?

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Ordføreren.

Kl. 19:03

Lars Barfoed (KF):

Jeg kan kun gentage mig selv: Sådan et regnestykke findes jo ikke, og det ved alle. Der findes jo ikke et regnestykke, hvor man siger: Hvordan finder vi 8,5 mia. kr. ved at sætte skatten ned?

Men det, jeg blev spurgt om før, var, om jeg var enig med hr. Mike Legarth, som havde sagt, at det var skattelettelser, som på sigt vil le føre til, at vi blev et rigere samfund og dermed fik mere råd. Og der nævner jeg så selskabsskattelettelser som et godt eksempel, for både Socialistisk Folkeparti, Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre er jo enige med os Konservative i, at det er godt at give selskabsskattelettelser, for så får vi mere konkurrencedygtige virksomheder. Og derfor ved jeg jo også, at hr. Jonas Dahl er begejstret for den tanke om lavere selskabsskatter.

Kl. 19:04

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Så er det fru Lotte Rod, Radikale Venstre.

Kl. 19:04

Lotte Rod (RV):

Men hr. Lars Barfoed bliver jo nødt til at svare på spørgsmålet. Altså, hvis man vil finde de 28 mia. kr. ved at sætte selskabsskatten ned, må hr. Lars Barfoed jo fortælle os, hvad selskabsskatten skal være, for at vi tjener 28 mia. kr.

Kl. 19:04

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ordføreren.

Kl. 19:05

Lars Barfoed (KF):

Nej, der findes ikke sådan et regnestykke. Jeg nævner selskabsskatten som et eksempel blandt flere andre på, at sætter vi skatter ned, får vi tjent flere penge i virksomhederne, og så får vi på sigt mere råd til en offentlig sektor, der også kan investere, f.eks. i bedre togdrift.

Kl. 19:05

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Fru Lotte Rod.

Kl. 19:05

Lotte Rod (RV):

Men De Konservative plejer jo at være et parti, som finansierer deres politik, og derfor, når hr. Lars Barfoed siger, at man vil finde de 28 mia. kr. ved at sætte skatten ned, så bliver man jo også nødt til at kunne pege på det regnestykke, der viser, hvor meget selskabsskatten skal sættes ned. Så jeg prøver lige igen: Hvis vi nu sætter selskabsskatten ned med 10 mia. kr., hvor mange penge giver det så ud af de 28 mia. kr., vi skal finde?

Kl. 19:05

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Så er det ordføreren.

Kl. 19:05

Lars Barfoed (KF):

Jeg kan godt høre, at der er flere her i salen, der elsker at stille det spørgsmål, vel vidende at det spørgsmål er der ikke noget konkret svar på. For der er jo ikke nogen svar, og der er jo ingen regnestyk-

ker, der viser konkret, hvad det giver at sætte selskabsskatten ned. I Det Konservative Folkeparti ønsker vi at sætte den ned til 15 pct. på sigt frem mod 2020. Vi har sådan set fremlagt en 2020-plan, hvor vi omfordeler over 62 mia. kr. i samfundsøkonomien, i den offentlige økonomi, bl.a. til at nedsætte selskabsskatten til 15 pct. Det vil bidrage til det, men der er ikke et regnestykke, der viser, at det at nedsætte én skat giver 8,5 mia. kr. i merprovenu. Men jeg nævnte selskabsskatten som et eksempel, fordi det er et eksempel på, hvordan man får mere gang i Danmark og skabt mere velstand, fordi virksomhederne så kommer til at tjene flere penge og der er flere, der investerer i Danmark.

Kl. 19:06

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Så er det hr. Troels Ravn, Socialdemokratiet. Værsgo.

Kl. 19:06

Troels Ravn (S):

Tak. Jeg vil gerne spørge ordføreren: I Det Konservative Folkepartis 2020-plan skriver man, at man vil foretage prioriteringer og finde besparelser i den offentlige sektor, sådan at der bliver et råderum til at kunne give skattelettelser til erhvervslivet – altså klassisk konservativ politik, som vi kender den.

Men kan ordføreren fortælle mig sådan helt konkret, på hvilke områder der så skal spares? Altså, er det eksempelvis på sygehuse- ne? Er det patienterne, der må holde for, eller er det sygeplejerskerne, der skal løbe endnu stærkere og stresse i arbejdet, eller hvor er det, besparelserne skal findes?

Kl. 19:07

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Ordføreren.

Kl. 19:07

Lars Barfoed (KF):

Jeg er rigtig glad for, at hr. Troels Ravn netop nævner sygeplejersker og andre områder inden for sundhedssektoren. For i vores samlede plan, hvor vi omfordeler over 62 mia. kr., afsætter vi faktisk 11,3 mia. kr. mere til sundheds- og ældresektoren, fordi vi tager konsekvensen af, at samfundet udvikler sig sådan, at der bliver flere ældre, og derfor skal vi afsætte flere penge til den sektor for at fastholde kvalitet og service der.

Så må vi spare andre steder, og vi har meget konkret foreslået nulvækst i det offentlige forbrug – det giver 22 mia. kr. Så har vi eksempelvis taget regeringens eget forslag om effektiviseringer for 12 mia. kr. Vi vil reformere beskæftigelsesindsatsen og spare 5 mia. kr. der, fordi Danmark har en langt, langt dyrere beskæftigelsesfremmeindsats end nogen andre lande, men vi får tilsyneladende ikke mere ud af det, end man gør i andre lande. Der afventer vi så Carsten Koch-udvalget, og så må vi have den diskussion om, hvordan det kan gøres. Så vi har meget konkret finansieret vores 2020-plan.

Kl. 19:08

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Hr. Troels Ravn.

Kl. 19:08

Troels Ravn (S):

Det Konservative Folkeparti skriver helt konkret, at man vil foretage besparelser og nedskæringer. Så må ordføreren også konkret kunne fortælle, hvilke grupper af offentligt ansatte det vil gå ud over. Hvem er det, der skal løbe stærkere? Hvem er det, der skal bære smerten i forbindelse med de her nedskæringer?

Kl. 19:09

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ordføreren.

Kl. 19:09

Lars Barfoed (KF):

Jamen jeg vil godt svare igen: Vi har helt konkrete forslag. Når vi taler om nulvækst i den offentlige sektor, siger vi, at den offentlige sektor ikke må øge udgifterne ud over pris- og lønstigninger. Så er der beskæftigelsesfremmeindsatsen, hvor vi vil spare, fordi der bliver brugt for mange penge, i forhold til hvad man får ud af det. Så vil vi have afskaffet efterlønnen fuldstændig, vi vil afskaffe den grønne check, vi vil stoppe fradrag på fagforeningskontingenter. Der er en lang række konkrete forslag, som finansierer vores plan.

Kl. 19:09

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Fru Sofie Carsten Nielsen, Det Radikale Venstre, værsgo.

Kl. 19:09

Sofie Carsten Nielsen (RV):

Tak. Hr. Lars Barfoed mener ikke, at man kan lave et regnestykke for de effekter, som hr. Lars Barfoed ellers før sagde skulle finansiere en timemodel. Men så vil jeg gerne spørge hr. Lars Barfoed, hvilket regnestykke De Konservative så kan stille op, som kan finansiere den timemodel, som jeg forstår De Konservative godt vil være med til.

Kl. 19:10

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Ordføreren.

Kl. 19:10

Lars Barfoed (KF):

Nu må jeg lige holde fast i, at jeg bliver spurgt, om jeg er enig med hr. Mike Legarth i, at skattnedsættelser kan give et større provenu til statskassen. Så giver jeg et eksempel, som er selskabsskatten, fordi vi alle sammen er så rørende enige om, at det er et rigtig godt sted at sænke skatter. Selv de socialistiske partier er jo nu enige i det, og det synes jeg er dejligt. Men jeg siger jo ikke, at det i sig selv kan finansiere 8,5 mia. kr. til jernbaner. Der skal formentlig mere til, men på sigt vil det bidrage til at skabe mere velstand i Danmark. Det er på den måde. Jeg har ikke på noget tidspunkt påstået, at der er et regnestykke, hvor man siger, at selskabsskatten skal nedsættes så og så meget, og så giver det 8,5 mia. kr. til bedre tog, for sådan et regnestykke findes ikke.

Kl. 19:10

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ordføreren.

Kl. 19:10

Sofie Carsten Nielsen (RV):

Nej, det gør det ikke. Det var sådan set derfor, at vi spurgte. Nu er det jo 28 mia. kr., der skal bruges til den her togfond, og derfor vil jeg gerne igen spørge ordføreren: Hvilke midler, hvilket regnestykke, kan Det Konservative Folkeparti stille op til finansiering af den her togfond, når nu man ikke vil være med til at harmonisere beskatningen af nordsøolien?

Kl. 19:11

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ordføreren.

Kl. 19:11

Kl. 19:14

Lars Barfoed (KF):

Det er ikke penge, der er her lige her og nu. Der er jo ikke 28 mia. kr. lige her og nu. Man kan gøre det, som man nu forsøger fra regeringens side, nemlig at lave beskatning med tilbagevirkende kraft i forhold til det, virksomhederne i Nordsøen har indstillet sig på, men så går det ud over arbejdspladser, og det skaber tvivl om, hvorvidt man kan investere i tillid til gældende regler i Danmark. Det vil vi ikke være med til, og derfor må vi hen over årene finde pengene på en anden måde.

Det kan være penge, der løber tilbage i Infrastruktur fonden, simpelt hen fordi projekter bliver billigere. Vi har jo sådan set aftalt, at det bl.a. er det, der skal bidrage til det, og ellers må det være, efterhånden som samfundsøkonomien giver plads til det, eller efterhånden som vi kan finde besparelser i den offentlige sektor, så vi får råd til flere investeringer.

Investeringer i elektrificering er under alle omstændigheder noget, som først kan finde sted, når signalprojektet er blevet gennemført, for ellers kan det ikke betale sig, og det varer jo nogle år endnu, før det er gennemført. Og så må vi se, om ikke vi på det tidspunkt har pengene til at lave elektrificeringen de steder, hvor den ikke er gennemført endnu.

Kl. 19:12

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Hr. Joachim B. Olsen, Liberal Alliance. Værsgo.

Kl. 19:12

Joachim B. Olsen (LA):

Tusind tak. Hr. Lars Barfoed sagde tidligere, at De Konservative ikke ville være med til, at der kommer afgifter på det brænde, man samler i skoven, og det synes jeg er et rigtig godt sted at starte. Der skal i det mindste ikke være afgifter på det. Men nu er det jo sådan, at langt de fleste mennesker, der bruger brænde i deres pejs hjemme i deres hus, får brænde leveret til døren på nogle paller. Så vil jeg gerne høre, når nu De Konservative har været ude at så tvivl om den her forsyningssikkerhedsafgift og de afgifter, der er i den her energiaftale, og som man åbenbart ikke har kunnet forudse: Er det så konservativ politik, at der skal være afgifter på det brænde, man får leveret hjem til sit hus?

Kl. 19:13

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ordføreren.

Kl. 19:13

Lars Barfoed (KF):

Næh. Jeg tror, at jeg har forklaret en gang, at vi mener, at det, regeringen har lagt op til med afgift på brænde, ikke er rimeligt. Det er ikke i orden, og det giver også en masse grænsehandelsproblemer, for så vil man jo bare køre til Tyskland og købe brænde, som ikke er afgiftsbelagt. Derfor er der en masse problemer i det, regeringen har fremlagt. Vi er imod den måde at gøre tingene på, som regeringen har foreslået. Det forhandles så i øjeblikket, og hvilket forhandlingsresultat vi kan lande på, tør jeg jo ikke sige, men vi er ikke enige med regeringen i, at der skal afgift på brænde, f.eks. brænde, som man samler op ude i skoven, sådan som regeringen har foreslået det.

Kl. 19:13

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Hr. Joachim B. Olsen. Sidste spørgsmål.

Joachim B. Olsen (LA):

Så det er De Konservatives politik, at der ikke skal lægges afgifter på det brænde, der bliver leveret hjem til folks huse. Jeg må forstå det svar, som hr. Lars Barfoed kommer med her, sådan, at det er De Konservatives politik, at det skal der ikke. Vil det så sige, at man har ændret holdning? For da den tidligere regering lagde »Energistrategi 2050« frem, var der jo også afgifter på biobrændsler, herunder afgifter på det brænde, der bliver leveret hjem til folks huse. Var det, man lagde frem dengang, så en fejl? Har man ændret holdning på det her punkt?

Kl. 19:14

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Ordføreren.

Kl. 19:14

Lars Barfoed (KF):

Det er det forslag, regeringen nu har fremsat som en udmøntning af energiforliget, som vi mener er forkert på nogle områder. Det handler om brænde, bl.a. brænde, man finder ude i skoven. Vi mener, det giver en masse problemer, det er urimeligt, det er bureaukratisk, det giver anledning til grænsehandel, og derfor vil vi have lavet det om.

Kl. 19:15

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Hr. Jørgen Arbo-Bæhr, Enhedslisten. Værsgo.

Kl. 19:15

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Jeg tror, jeg vil starte med at sige godmorgen til hr. Lars Barfoed. For han har jo siddet i regering i ca. 10 år, og han har startet nogle krige, og han har sendt unge mennesker ud til de her krige. Men så kommer de tilbage igen, og de bliver stort set behandlet dårligt af den tidligere regering. Så nu synes jeg, det er godt, at hr. Lars Barfoed er vågnet op og synes, at vi skal gøre noget for de der veteraner. Jeg har bare et spørgsmål: Hvad vil Konservative konkret gøre for de veteraner?

Kl. 19:15

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Ordføreren.

Kl. 19:15

Lars Barfoed (KF):

Jamen jeg synes, vi har behandlet vores veteraner for dårligt gennem årene, og det er jo os alle sammen, der ikke har været tilstrækkelig opmærksomme på, at der er brug for en bedre indsats. Det må vi jo alle sammen bære et medansvar for, og så må vi gøre noget bedre ved det nu. Vi har jo fra Det Konservative Folkepartis side fremlagt en samlet plan for at styrke veteranindsatsen. Jeg har også været rundt på flere af veteranhjemmene i Danmark, senest i Aalborg, og talt med veteranerne om, hvad det er for nogle bl.a. psykiske skader, de lider af og må leve med. Og vi mener, at vi skal styrke indsatsen. Nu har vi fået gennemført en anerkendelse af psykiske lidelser, selv om de optræder, flere år efter man er kommet hjem. Det er et væsentligt skridt. Der er også behov for, at vi styrker bemandingen omkring dem. Der skal være flere psykologer, især nogle med kendskab til militæret, som skal være til rådighed for veteranhjemmene. Vi mener også, at vi skal se på deres boligsituation lige nu. Så sent som i formiddags demonstrerede veteranerne her i byen for at få en bedre boligsituation for de veteraner, der er uden en bolig. Vi mener også, de skal have bedre anerkendelse, bl.a. ved at de får medaljer, så de kan se, at vi fra samfundets side anerkender den indsats, de har ydet.

Kl. 19:17

Kl. 19:19

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Tak. Hr. Jørgen Arbo-Bæhr.

Kl. 19:17

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Først og fremmest er Enhedslisten jo fra starten af, allerede i 00'erne, kommet med nogle forslag til at styrke veteranhjemmene og indsatsen over for veteraner. Men det er jo godt nok, hvis hr. Lars Barfoed nu endelig har fundet ud af det. Men hvad er sagen for dem, der i dag demonstrerede nede i Tordenskjoldsgade? For de har jo ikke nogen boliger. Hvad skal man gøre, for at de skal have boliger også i fremtiden?

Kl. 19:17

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Tak. Ordføreren.

Kl. 19:17

Lars Barfoed (KF):

Heldigvis er der jo kommet stigende opmærksomhed på det. Jeg var for nylig oppe ved Høvelte Kaserne, hvor der er ved at blive bygget nogle værelser til veteraner, der har brug for et sted at bo i en periode. Det er der også andre steder. Men der er også brug for, at vi giver en plads til, at de kan få anvist boliger, når de har brug for det. Det skal så ind i en samlet boligpolitisk handlingsplan i forhold til veteranerne. Det skal være sådan, at de, som har et boligproblem, kan få det løst.

Kl. 19:18

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Tak. Så er det fru Lisbeth Bech Poulsen, Socialistisk Folkeparti.

Kl. 19:18

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Jeg vil egentlig gerne tilbage til timemodellen og finansieringen af den. For når hr. Lars Barfoed stadig væk er enig i, at det er en god idé at få det, og ikke er enig i at have den finansiering, som vi har fundet frem, hvad er så den alternative finansieringsplan fra Konservative?

Kl. 19:18

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Ordføreren.

Kl. 19:18

Lars Barfoed (KF):

Det har jeg sagt flere gange. Dels var det forståelsen blandt forligspartierne i sin tid, at når der kommer penge tilbage i infrastruktur-fonden – det forventer vi der gør – så kan de penge bruges til bl.a. elektrificering og timedriftmodellen, dels er det den samfundsøkonomiske udvikling, der skal give plads til flere investeringer. Det er jo investeringer, som ligger lidt ude i horisonten. I øjeblikket har vi gang i en jernbane til Ringsted, som koster omkring 10 mia. kr. Vi har gang i signalprojektet, som laver nye signaler i hele Danmark, i størrelsesordenen 20 mia. kr. Så det er uhyre store summer, vi allerede har disponeret til at styrke togdriften i Danmark. Og på toppen af det skal vi så, når vi er inde i 2020'erne, sikre os, at vi får elektrificeret alle jernbanelinjer, især på hovedstrækningerne, og at vi får time-modellen gennemført. Men det er ikke sådan, at der bare er penge til det her og nu. Det er nogle penge, som må skaffes efterhånden.

Den løsning, som regeringen nu er kommet op med, er ikke nogen god løsning. Jeg tror i øvrigt heller ikke, det vil vise sig, at man finder alle de penge, som man tror man finder.

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Tak. Fru Lisbeth Bech Poulsen.

Kl. 19:19

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Jeg synes, vi er inde ved kernen nu, for når hr. Lars Barfoed siger, at det må tage den tid, det nu engang tager, som en god Klovborg eller sådan noget, betyder det jo, at vi kan bruge 500 år på at få elektrificeret Danmark. Tilbageløb, altså penge, der kommer tilbage, batter jo overhovedet ingenting. Er det De Konservatives plan, at vi skal elektrificere 50 m skinner ad gangen på jernbanenettet? Det giver jo ingen mening.

De Konservative vil gerne have ejerskab over det her kæmpestore projekt og siger: Det var også vores idé. Så synes jeg, at man må anvise en seriøs finansiering.

Kl. 19:20

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Ordføreren.

Kl. 19:20

Lars Barfoed (KF):

Altså, det er jo det rene vrøvl. At forestille sig, at man skulle elektrificere 50 m jernbane ad gangen – det er der jo ingen mennesker der drømmer om at vi skal. Forholdet er det, at regeringen er kommet med en rigtig dårlig idé, der skaber et dårligt erhvervs- og investeringsklima i Danmark, ikke mindst ude i Nordsøen. Der vil blive nedlagt arbejdspladser derude, fordi man skaber dårlige vilkår med tilbagevirkende kraft for de virksomheder. Det er det, der er galt.

Så må man finde en anden finansiering til det – det har hele tiden været meningen, det var alle enige om, nemlig at det var penge, der skulle findes, efterhånden som samfundsøkonomien tillod det. Det skal også nok komme, for selvfølgelig bliver der ad åre flere penge til investeringer, og det er ikke noget med 50 år ...

Kl. 19:21

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Så er det fru Marlene Borst Hansen, Det Radikale Venstre. Værsgo.

Kl. 19:21

Marlene Borst Hansen (RV):

Tak for det. Altså, jeg bliver lidt nysgerrig. Man vil gerne have en timemodel fra Konservatives side, forstår jeg; man støtter sådan set, at vi skal have bedre, hurtigere togdrift, men det skal finansieres sådan engang, når Konservative synes, eller hvordan er det? Jeg har brug for et klart svar: Hvor er det, vi skal se hen? Hvordan er det, man ønsker at timemodellen skal finansieres?

Kl. 19:21

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ordføreren.

Kl. 19:21

Lars Barfoed (KF):

Det har jeg svaret på mange gange. Men der er måske den forskel, at i Det Konservative Folkeparti bruger vi ikke penge, vi ikke har. Vi siger, at vi må indrette samfundet sådan, at der er vækst, at vi tjener flere penge i virksomhederne og dermed får bedre råd, og efterhånden som vi får det, må vi gøre alle de ting, vi gerne vil. Samtidig har vi lavet budgetter for alle de meget, meget store infrastrukturanlæg, som vi har besluttet at udføre, og som jeg har nævnt før: signalanlæg, jernbane til Ringsted og alt muligt andet. Efterhånden som det vil vise sig, og det tror og håber jeg det gør, at de projekter ikke bli-

ver så dyre, som vi har budgetteret dem til at blive – for vi har sat store reserver af på de projekter – så vil der være penge, der ruller tilbage i Infrastrukturfonden, og så får vi råd til at gøre flere af de ting. Men der er ingen, der kan bruge penge, de ikke har, og det er ikke en ordentlig måde at gøre det på at beskutte virksomhederne med tilbagevirkende kraft, for det ødelægger investeringsklimaet og gør os fattigere på sigt.

Kl. 19:22

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Tak. Fru Marlene Borst Hansen.

Kl. 19:22

Marlene Borst Hansen (RV):

Men altså undskyld, vil jeg gerne sige til hr. Lars Barfoed, det er lidt en billig omgang, at man går ud og fortæller vælgerne: Vi støtter den her timemodel, men vi ved ikke lige endnu, hvor pengene skal komme fra, det må vi se på. Det er da lidt en billig omgang. Regeringen har taget et standpunkt, regeringen har besluttet, at vi synes, at det er en rigtig god idé, at alle skal betale den samme skat i forhold til olien. Hr. Lars Barfoed kan ikke komme med en finansiering, men vil gerne være med til at sige: Den her kæmpestore julegave, som regeringen nu giver befolkningen, vil vi gerne være med til at give, vi vil bare ikke være med til at finde pengene.

Kl. 19:23

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Ordføreren.

Kl. 19:23

Lars Barfoed (KF):

Det er tværtimod sådan, at det er Det Radikale Venstre og fru Marlene Borst Hansen og andre politikere her i salen fra regeringspartierne, som giver en rigtig billig omgang. For alle var med til at aftale, at vi havde nogle visioner for, hvordan vi skulle udvikle jernbanen, og i øvrigt også for, hvordan vi skulle udbygge vores veje, så vi besluttede, at det ville vi gøre – noget af det havde vi også allerede gennemført lovgivning om at gøre – og så var vi enige om, at pengene ikke var der her og nu, men efterhånden som pengene er der, vil vi gennemføre det. Og derfor er det en utrolig billig omgang, at alle mulige regeringspartier her i aften gøre sig helt hellige med hensyn til det her med, at pengene først skal være der, før man bruger dem, men det er nu noget, jeg som konservativ vil stå på.

Kl. 19:24

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Så er det den sidste spørger til hr. Lars Barfoed, og det er hr. Jesper Petersen, Socialdemokratiet. Værsgo.

Kl. 19:24

Jesper Petersen (S):

Jamen der har åbenbart bredt sig sådan en arbejdsform blandt de borgerlige partier, hvor man ikke rigtig betaler for det, man går og siger. Dansk Folkeparti drøner rundt i sommerlandet med foldere med dyre forslag inden for ældrepolitikken, og finansiering er der ikke så meget af; det hører vi ikke nærmere til. Og hr. Lars Barfoed holder gode taler om Togfonden DK og infrastruktur og alt muligt andet, men har ikke nogen penge.

Altså, hvis man siger til danskerne, at den dér TINA-model er en fremragende idé, kan vi så ikke bare få en eller anden form for konkret anvisning af, hvordan den skal betales?

Kl. 19:25

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Ordføreren.

Kl. 19:25

Lars Barfoed (KF):

Det er simpelt hen helt utroligt, hvad man skal høre her. Jeg har som transportminister i VK-regeringen sammen med Socialdemokratiet, Socialistisk Folkeparti og Det Radikale Venstre aftalt, at vi – selv om vi alle sammen var enige om, at vi ikke havde pengene her og nu – på sigt gerne vil have en timemodel, og så vil vi gerne elektrificere hele jernbanenettet i Danmark. Men vi var alle sammen enige om, at pengene ikke var der nu, men efterhånden som pengene opstår, vil vi så realisere de ting. Og det er sådan set det, jeg står ved.

Kl. 19:25

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Hr. Jesper Petersen.

Kl. 19:25

Jesper Petersen (S):

Det der med, at der er nogle penge, der opstår, synes jeg er et meget interessant fænomen. Og bare sådan i forhold til den fremtidige debat – for jeg kan høre, vi ikke rigtig kommer det nærmere – altså næste gang De Konservative gerne vil afholde nogle udgifter, men ikke rigtig pege på en konkret finansiering, må man spørge: Hvor seriøst skal vi så tage det?

Kl. 19:26

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Ordføreren.

Kl. 19:26

Lars Barfoed (KF):

Det er i hvert fald dybt useriøst, hvad jeg nu skal høre fra Socialdemokratiet, Det Radikale Venstre og Socialistisk Folkeparti, som alle sammen har været med til at lave den aftale, som jeg bare står og siger jeg står ved. Den går nemlig ud på, at vi vil gennemføre de ting, men pengene skal først være der, og de opstår jo på den måde, at efterhånden som der er vækst i Danmark og virksomhederne tjener penge, så er der et råderum i økonomien. Sådan har det altid været. Og så får vi efterhånden råd til at gøre tingene, når vi sparer op til det. Det gælder også det her.

Men jeg må bare gøre opmærksom på, at i VK-regeringen afsatte vi altså godt og vel 95 mia. kr. i høj grad til investeringer i kollektiv trafik, plus at vi gennemfører metrolinjen i København og Femernforbindelsen. Så vi har brugt langt flere penge, end regeringspartierne overhovedet drømmer om at bruge.

Kl. 19:27

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak til hr. Barfoed. Det var den sidste spørger.

Og så skal jeg sige, at man må ikke bruge blitz fra tilhørerpladserne i Folketingssalen.

Vi skal have den næste ordfører, og det er hr. Johan Lund Olsen fra IA. Værsgo.

Kl. 19:27

(Ordfører)

Johan Lund Olsen (IA):

Tak, formand. På denne specielle dag, vil jeg sige noget om et ord-sprog, som jeg mener det danske folk kender alt for godt til, og også sige noget om træghed i systemerne. Jeg agter at fortælle, at hastværk er lastværk, og at langsommelighed er langsommelighed.

Grønland og det grønlandske folk gennemlever i disse år en spændende, men også modsætningsfyldt udvikling. Fremtiden skal formes, og Grønland skal stå på egne ben. Grønland er et stort land med mange forskellige problemer, livsmønstre og traditioner og er samtidig rigt på ressourcer og geopolitisk interessant for mange lan-

de. Stor aktivitet i eftersøgningen efter hårde mineraler, olie og gas samt ikke mindst stormagternes store interesse for de såkaldte strategiske mineraler gør det oplagt at reflektere lidt over, hvem der egentlig bryder sig om Grønland og hvorfor.

Væsentlige områder som bl.a. udenrigs- og sikkerhedspolitik sorteres fortsat under dansk beslutningskompetence, selv om Grønland har opnået selvstyre. Alle forhold vedrørende Grønlands forsvars- og sikkerhedspolitik styres indtil videre fortsat af Danmark. Grønland selv har ingen formel rolle i dette samarbejde. Det siger selvstyreløven, men også grundloven.

På land og i havet ud fra Grønland findes nogle af verdens største forekomster af olie og naturgas, og der er stor efterforskningsaktivitet. Det gælder ikke mindst de farlige mineraler på land, herunder det højst aktuelle uran. Men det betyder samtidig, at nogle i Grønland meget let, og måske endda for nemt, lader sig friste af hastværk og muligheden for hurtigt tjente penge og ussel mammon på bekostning af omtanke, demokrati, reel borgerinddragelse og en bæredygtig udvikling af Grønland i alle henseender.

Lad det være sagt med det samme, at Inuit Ataqatigiit ønsker et bæredygtigt samfund i udvikling, hvor brugen af levende og ikkelevende ressourcer, innovation, kulturel og social integritet og økonomisk udvikling går hånd i hånd. Men vi ønsker også at udvikle en flerstrengt erhvervsstruktur inklusive minedrift. Ved udvikling af nye erhverv ønsker Inuit Ataqatigiit en helhedsorienteret tilgang, hvor hele landet inddrages i beslutningsprocessen, og hvor de enkelte projekter vurderes i forhold til deres påvirkning af samfundet som helhed. Alle byer og bygder skal inddrages i udviklingen. Landbrug og husdyravl skal sammen med fangst og fiskeri fortsat udvikles med grønlandsk selvforsyning og eksport af kvalitetsfødevarer for øje, fordi klimaforandringerne nu også giver os mulighed for det.

Men Grønland skal fortsat være kendt som et miljøbevidst land med et transparent, åbent og pålideligt politisk system. Her er det så, at min fortælling om, at hastværk er lastværk, kommer ind i billedet. Som bekendt var der valg til det grønlandske parlament, Inatsisartut, tidligere på året, og vi har nu fået en ny regering, Naalakkersuisut, bestående af tre partier, Siumut, Atassut og Partii Inuit, som nu i et for hastigt tempo ønsker at åbne op for uranefterforskning og uranminedrift med henblik på uraneksport til såkaldt fredelige formål, dvs. til bl.a. atomkraftværker rundt omkring i verden.

Det betyder med andre ord et stort, stort kursskifte i den mangeårige dansk-grønlandske enighed om at sige nej tak til uranproduktion på dansk og grønlandsk territorium. Det er et opgør med en fælles beslutning fra 1988 om den såkaldte nultolerance over for uranudvinding og eksport med dens indbyggede sammenhæng med stor dansk afvisning af atomkraft. Hvad nu i dag?

Desværre insisterer den nye grønlandske regering på uranudvinding og uraneksport, og det kan ikke gå hurtigt nok. Processen starter allerede på tirsdag den 8. oktober i det grønlandske parlament, med den 24. oktober som sidste deadline. Naalakkersuisut planlægger derudover en lokal folkeafstemning i Narsaq om uranudvinding ved Kuannersuit, altså Kvanefjeldet. Konsekvenserne af sådan en politik er uoverskuelige.

Kl. 19:32

Som land er vi bedst tjent med en samlet politik for hele landet, uanset hvad den måtte indebære. Inuit Ataqatigiit vil derfor igen opfordre til, at en eventuel folkeafstemning skal gælde for hele landet. Det er den omvendte verden. Vi kender ikke konsekvenserne af ophævelse af nultoleranceprincippet, og forslaget om at ophæve dette princip bryder med alle demokratiske principper, og indtil videre ved vi ikke, hvad der overhovedet skal stemmes om.

Nu vil den grønlandske regering som nævnt have Inatsisartut til at tage stilling til en politik, som vi som nævnt ikke kender konsekvenserne af. Først bagefter skal man undersøge, hvad der sker, hvis vi ophæver nultolerancen. Vi aner ikke, hvad denne beslutning bety-

der for sundhed og miljø, og vi kender ikke til, hvilke krav vi skal opfylde i henhold til de internationale aftaler, der er indgået af Danmark på vegne af rigsfællesskabet. Det, vi i dag ved, er, at der f.eks. skal etableres omfattende kontrolforanstaltninger, som koster mange penge. Vi har heller ikke fået afklaret med Danmark, hvem der bestemmer, om vi må eksportere uran. Det er den ene side af sagen.

Den anden side af sagen er argumentet om, at vi skal skabe en ny udvikling, og at vi skal være mineland osv. Men hvorfor skal vi så ikke bruge energien på de mange andre mineraler, som vi kan bryde, uden at der kommer radioaktive råstoffer med op? Der er flere projekter at arbejde med, så der er slet ikke nogen grund til, at vi løber denne risiko. For vi ved alle, at de radioaktive råstoffer er farlige. Ingen kommuner i Danmark vil modtage den radioaktive malm fra 1970'ernes Kuannersuit, altså fra Kvanefjeldet, og derfor ligger det stadig på Risø. Der er heller ikke nogen kommune i Grønland, som har tilbudt at tage imod det. Og nu skal vi åbne op for at bryde flere tusinde ton uranholdigt malm om året bare i Narsaq.

Hvis der endelig skal være en folkeafstemning i Grønland, skal det være en folkeafstemning om ophævelse af nultolerancepolitikken, og det skal være en landsdækkende folkeafstemning på et oplyst grundlag. Vi skal ikke have små lokale folkeafstemninger om konkrete projekter. Tænk, hvis man siger nej i Narsaq til minen i Kuannersuit, men ja til et lignende projekt med et radioaktivt mineral i Uummannaq.

Nu til historien om langsommelighed. Det danske forslag til finansloven for 2014 er desværre set med grønlandske øjne bedrøvelig læsning. Bedrøvende, trist og præget af langsommelighed trods kendte, og jeg må sige meget kendte problemstillinger, som har været præsenteret for regeringen af Inuit Ataqatigiit meget tidligt i forløbet. Gennem de seneste år har Inuit Ataqatigiit haft fokus på en lang række sager, herunder særlig det grønlandske retsvæsen og Kriminalforsorgen, socialt udsatte grønlandere i Danmark, det arktiske universitetssamarbejde og Forsvarets aktiviteter i og omkring Grønland. Det har ført til møder med ressortministre, og selv om vi er glade for, at der generelt er en god dialog, er vi kede af gang på gang at konstatere, at det skorter på viljen til også at lade det afspejle i den danske finanslov.

Da vi kan konstatere, at det nye forslag til finanslov for 2014 heller ikke denne gang afspejler forbedringer på de nævnte områder, har Inuit Ataqatigiit set sig nødsaget til at skrive et fælles brev til statsministeren og finansministeren den 6. september og deri meddele, at Inuit Ataqatigiit på det foreliggende grundlag ikke kan støtte op om regeringens forslag til finanslov for 2014. Men i går, den 2. oktober, fik vi så endelig et svar. Vi er glade for, at regeringen har svaret positivt på vores anmodning om, at der sikres midler til de sociale projekter for udsatte grønlandere i Danmark. Vi har i en lang årrække kæmpet for at sikre disse midler en fast plads på finansloven. Vi er også glade for, at regeringen ligesom os ser en række udfordringer på nogle af de sagsområder, som fortsat er under dansk ansvar. Det gælder bl.a. Forsvarets aktiviteter i og omkring Grønland og retsvæsenet og Kriminalforsorgen. Fra Inuit Ataqatigiits side er vi dog ikke i tvivl om, at hvis den danske regering og dette Folketing reelt gik ind og kerede sig politisk om det grønlandske retsvæsen og Kriminalforsorgen i Grønland, så ville virkeligheden se anderledes ud.

Retsvæsenet og Kriminalforsorgen i Grønland halter, og der er brug for politisk omsorg. Vi er derfor ikke imponerede over det svar, vi har fået fra finansministeren, og vi er stadig ikke overbeviste om, at der ikke kan findes flere midler. Derfor ser vi frem til de fortsatte forhandlinger om finansloven og vil tillade os at sige klart, at vi som en del af regeringens parlamentariske grundlag forventer at blive hørt. Qujanaq.

Kl. 19:38

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Så er det fru Ellen Trane Nørby for en kort bemærkning. Værsgo.

Kl. 19:38

Ellen Trane Nørby (V):

Tak. Og tak til ordføreren for en informativ ordførertale. Der er jo ingen tvivl om, at hele spørgsmålet omkring ophævelse af nultolerance også har været et spørgsmål, der har været diskuteret meget her i Folketingssalen, hvor vi klart har indikeret, at det jo er en grønlandsk beslutning. Men der er jo også, som ordføreren siger, nogle følger af en sådan grønlandsk beslutning, når det handler om udenrigs- og sikkerhedspolitikken, når det handler om rigsfællesskabets samlede interesser i forhold til resten af verden.

Der vil jeg blot høre, for der har jo været nogle forlydender om, at der har været en kontakt mellem Grønland og bl.a. Canada og USA, i forhold til at man kunne lave et partnerskab vedrørende det her, om det er noget, som ordføreren er blevet informeret om, om det er noget, som regeringen i Grønland har informeret resten af partierne om, i forhold til hvilket perspektiv der ligger på det her område. For jeg skal ærligt indrømme, at det har været omgærdet af meget lidt konkret information og mange rygtestrømme, og jeg tror sådan set, at vi alle har en interesse i – det er i hvert fald den tilgang, vi har haft til det fra Venstres side her i Folketinget – at det er bedre få en informativ debat end en lukket debat.

Kl. 19:39

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ordføreren.

Kl. 19:39

Johan Lund Olsen (IA):

Tak til fru Ellen Trane Nørby for spørgsmålet. Ja, der er meget mystik omkring den her sag, omkring den nye uranpolitik eller den uranpolitik, der er under opsejling. Men det er jo hele rigsfællesskabets uranpolitik, der er tale om – sådan ser vi på det i hvert fald. Jeg har også, og vi har i Inuit Ataqatigiit med glæde konstateret, at statsministeren i forgårs i åbningstalen sagde, og det vil jeg gerne citere, at »Grønland har overtaget ansvaret for sine egne råstoffer, men ikke for udenrigs-, forsvars- og sikkerhedspolitikken.« Og så fortsætter statsministeren:

»Det er ukompliceret, hvis man udvinder jern eller olie, men ikke, hvis man skal udvinde og eksportere uran.«

Da ringede det for vores ører, og vi blev mistænksomme. Derfor har jeg netop i dag sendt et spørgsmål til den danske regering om de forlydender, jeg har hørt, om, at der måske var en aftale på vej mellem rigsfællesskabet og USA om uran. Det har jeg netop spurgt regeringen om, brevet er på vej.

Kl. 19:40

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Der er ikke flere spørgsmål. Undskyld, der er et spørgsmål til. Værsgo.

Kl. 19:41

Ellen Trane Nørby (V):

Tak. Jamen jeg håber så også på, at vi, når statsministeren så svarer, alle sammen kan blive inkluderet i det svar, for der er mildest talt temmelig mange rygter, der har svirret, i forhold til hvilken dialog der har været med amerikanerne om håndteringen af det her spørgsmål. Jeg synes sådan set også, at det er relevant, at vi her i Folketinget får kastet lys over, hvad der er op og ned, og hvad der måske mere er ting, man kan læse i avisen. Så tak til ordføreren for det.

Der er ingen tvivl om, at råstofpolitikken er et færøsk anliggende, men der er jo et følgeområde, som handler om søredning. Det nævnte ordføreren også i forhold til forsvaret, hvor der jo lige er kommet en kritik af, at man ikke har nok arktisk beredskab. Så der vil jeg blot høre helt konkret, hvad det er, ordføreren referer til, der er givet lovning på fra den danske regerings side i forbindelse med finanslovsforhandlingerne

Kl. 19:41

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Ordføreren.

Kl. 19:41

Johan Lund Olsen (IA):

Tak. Jeg vil sige til fru Ellen Trane Nørby, at søredning og suverænitetsbevarelse osv. osv. i de grønlandske farvande er et rent dansk ansvar. Vi har jo i forbindelse med gennemgangen af det danske forslag til finanslov for 2014 netop bemærket, at der er en ganske gevaldig besparelse på vej. Men det kan vi jo ikke få til at rime med Rigsrevisionens meget skarpe kritik her forleden af, at der altså er noget, der er virkelig galt.

Jeg kan så også fortælle, at jeg i august måned var på rundrejse oppe i det nordøstligste Grønland og det allernordligste nord. Der fik vi bl.a. fortalt, at der altså er gevaldige problemer, hvad det angår.

Kl. 19:42

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Så er spørgerunden slut. Tak til ordføreren. Og så er det fru Doris Jakobsen, Siumut. Er ordføreren ikke til stede? Hun kommer her.

Kl. 19:43

(Ordfører)

Doris Jakobsen (SIU):

Tak. Det var, som om en guldfeber ramte Folketinget, da den tidligere grønlandske regering fremsatte storskalaloven om minedrift i Grønland, men man var utilfreds med lønvilkår og udsigten til kinesiske arbejdere i Grønland. Siumut undlod at stemme for loven, fordi vi ønskede mere tid til at gøre loven bedre. Nu har vores nye regering i Grønland fremsat en række ændringsforslag til storskalaloven. Der vil stadig komme udenlandske arbejdere til Grønland, for vi har simpelt hen ikke selv arbejdskraften, men nu vil der komme ordentlige vilkår for dem.

Da selvstyreloven blev skrevet, tillod man sig at tænke stort. Den indeholder en vision om at fremme ligeværdighed og gensidig respekt mellem Grønland og Danmark, den giver Grønland ret til at indgå aftaler med fremmede stater og internationale organisationer, og den giver det grønlandske folk ret til selv at bestemme, hvornår vi vil være selvstændige. Men er der egentlig gensidig respekt? Er der gensidig tillid? I Grønland vil den nye regering nedsætte en forsoningskommission, fordi vi ønsker at komme overens med kolonitidens konsekvenser. Kolonitiden trækker den dag i dag sit spor gennem vores land – og mellem vores to lande. Nu vil vi forsøge at lægge fortidens spøgelser bag os, så vi kan bruge kræfterne på at se fremad og udvikle vores land, ligesom vi gør det på råstofområdet.

Radioaktive materialer bliver i dag brugt til en række fredelige formål: Til energifremstilling på hospitaler, til at tjekke svejsninger og meget andet. Spørgsmålet er ikke, om verden skal bruge radioaktive materialer; spørgsmålet er, hvordan vi styrer udvindingen af radioaktive materialer, så de kun tjener fredelige formål. Fakta er, at man i dag kan udvinde og eksportere uran kontrolleret og sikkert. Det sker i en række andre lande som f.eks. Canada og Australien. Derfor bør Folketinget og regeringen bruge sine kræfter på at hjælpe Grønland til at opnå den højest mulige sikkerhed og kontrol i forbindelse med minedrift af uranholdige materialer. Det er heldigvis også

sådan, jeg læser den nye fælles uranrapport, der lige er kommet fra vores embedsmænd.

Inden udgangen af december har Inatsisartut besluttet, om vi i Grønland skal tillade udvinding af uran. I Politiken den 23. september foreslog direktøren for GME – selskabet bag Kvanefjeldsprojektet – at man kan placere den fabrik, der skal skille de sjældne jordarter fra uran, i Danmark, og helt specifikt foreslog GME, at man placerer værket på Risø. Risø har nemlig opfundet den særlige teknik, der skal anvendes til at adskille sjældne jordarter fra det radioaktive materiale. Det lyder umiddelbart som en god løsning på de danske bekymringer angående eksporten af radioaktive stoffer, fordi transporten så vil foregå gennem Danmark. Det vil samtidig betyde arbejdspladser i Danmark. Det ser ud til, at en række mineprojekter vil begynde forhandlingerne om udvindingstilladelser i det kommende år. I den forbindelse håber jeg, at den danske regering vil stå ved statsministerens løfte om støtte til internationale toprådgivere under forhandlingerne.

Jeg vil gerne kvittere for, at vi sidste år fandt en række gode løsninger på nogle af de problemer, der vedrører Grønland og grønlandere. I det kommende år vil vi forhåbentlig fortsætte med at finde løsninger. Det er løsninger i forbindelse med erstatning til de juridisk faderløse borgere i Grønland, løsninger på problemet med ventelisten til at få sin sag for en dommer, finansiering af indsatsen for socialt udsatte grønlandere i Danmark og styrkelsen af beredskabet. Der er nok at tage fat på – ikke mindst hvad angår støtte til projekter for udsatte grønlandere, som de Grønlandske Huse står for.

Kl. 19:48

Jeg er tit blevet spurgt: Hvad er Grønland uden Danmark? Jeg vil gerne vende spørgsmålet om: Hvad er Danmark uden Grønland? Begge lande har jo gavn af hinanden. Danmark får blandt andet en vigtig rolle i NATO gennem den amerikanske Thulebase, og Danmarks rolle i Arktisk Råd hviler alene på Grønlands placering på verdenskortet. Hvis det danske erhvervsliv er vågent, får Danmark også nye arbejdspladser og indtægter fra de grønlandske mineprojekter.

Men lige nu står rigsfællesskabet i en historisk krise, hvor Danmark har valgt EU's side og boykotter Færøerne, hvor den danske regering truer med at opsigte internationale aftaler om hvaler mod Grønlands vilje, og hvor det ikke er klart, hvilken fælles fremtid vi arbejder henimod. Siumuts ønske for vores fælles fremtid er, at vi indgår i en free association; en sammenslutning af ligeværdige riger, hvor samarbejdets fremtid afgøres af, hvordan vi behandler hinanden, og hvor vi er frie til at gå hver til sit, men bliver sammen af lyst og gensidig respekt.

Danmark har ikke behov for forsoning, sagde statsministeren, da Aleqa Hammond præsenterede forslaget om en forsoningskommission. Det er rigtigt, at det er os i Grønland, der selv har ønsket at tage hul på forsoningen, men det handler om vores fælles historie. Jeg tror, at Danmark har lige så meget brug for at forsone sig med fortidens spøgelse, der stadig hærger mellem vores lande, vores folk og vores sprog, som vi har.

Jeg ser frem til et spændende folketingsår, og jeg håber, at vi i år vil komme nærmere en fælles forståelse og en fælles vision for vores fremtid. Tak. Qujanaq.

Kl. 19:50

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Der er en enkelt med en kort bemærkning. Fru Ellen Trane Nørby.

Kl. 19:50

Ellen Trane Nørby (V):

Ja, tak til ordføreren for ordførertalen. Jeg vil egentlig bare gerne spørge om, om ordføreren ved noget om den dialog, der efter sigende skulle have været mellem Grønland og USA om håndteringen af uran, og om det i så fald er noget, ordføreren kan fortælle resten af

Folketinget noget om. Det ville jo være lidt interessant, hvis vi fik den her debat til at bygge på fakta og ikke kun på von hørensagen, eller hvad man nu siger, når det er løse udsagn, der ligesom turnerer rundt i debatten. Derfor synes jeg egentlig, det ville være berigende, hvis ordføreren, som jo kommer fra et af regeringspartierne, måske ville inkludere Folketinget lidt i, hvad det er for en dialog, der efter sigende skulle være med USA om håndteringen af uranspørgsmålet.

Kl. 19:51

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Ordføreren.

Kl. 19:51

Doris Jakobsen (SIU):

Jeg må sige, at jeg ikke kender til nogen dialog mellem Grønland eller Danmark og USA med hensyn til uran. Men vi lægger meget vægt på, at vi skal overholde de internationale standarder med hensyn til uran, og derfor har vi også brug for international rådgivning i samarbejde med Danmark. Derfor har vi også flere gange fra talerstolen nævnt, at vi skal have et tæt samarbejde med hinanden, så vi kan være sikre på, at den uran ikke kommer i de forkerte hænder.

Kl. 19:52

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Fru Ellen Trane Nørby.

Kl. 19:52

Ellen Trane Nørby (V):

Tak. Jeg vil egentlig også gerne spørge til den del, der så handler om søberedskabet og redningsberedskabet. En ting er udskibning af eventuelle uranforekomster, noget andet er en generel udskibning fra mine- og råstofindustrien i Grønland, hvor der jo også på det seneste har været en stor kritik af både det danske beredskab på området, men også det generelle beredskab på området.

Nu kunne vi høre på IA's ordfører, at det er en sag, som man vil bringe op over for regeringen i forbindelse med finanslovsforhandlingerne. Nu er det jo sådan, at fru Doris Jakobsens parti også er en del af det parlamentariske grundlag for regeringen, men der var ikke noget i ordførerens tale om, hvilke krav man på det område vil stille til regeringen, når man vil indgå i finanslovsforhandlingerne. Der synes jeg egentlig det kunne være interessant at vide, om det er, fordi man ikke prioriterer det område.

Kl. 19:53

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Ordføreren.

Kl. 19:53

Doris Jakobsen (SIU):

Selvfølgelig prioriterer vi beredskabet i Grønland meget, og vi har brug for at forbedre vores beredskab i Grønland. Det ved vi jo alle sammen. Danmark har stadig væk ansvaret for beredskabet, og det er en af de største prioriteringer, vi skal sætte fokus på.

Der er slet ikke samme risiko ved udvinding som ved atomkraft. Uranudvinding er ikke atomkraft. Ophævelsen af nultolerancen er ikke det samme som at give tilladelse til udvinding, og selskaberne skal kunne gennemføre projekterne sikkert, før de kan få en tilladelse. Jeg mener, at Grønland og Danmark skal overholde IAEA's internationale regler.

Kl. 19:54

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Tak. Der er ikke flere, der har bedt om ordet, og jeg siger tak til ordføreren. Den næste ordfører er hr. Edmund Joensen, Sambandspartiet.

(Ordfører)

Edmund Joensen (SP):

Danmark er et land, hvor man passer godt på hinanden og fællesskabet er stærkt. Det fastslår statsministeren i sin åbningstale. Jeg er ganske enig med statsministeren. På mange områder er Danmark et forbillede for andre. Jeg vil gå et skridt videre og påstå, at vi befinder os i et rige, der er unikt. I modsætning til andre har vi et rige, hvor vi er tre, der frivilligt vælger at stå sammen, et rige, der strækker sig fra grænsen til Tyskland i syd og helt op til verdens top oppe ved Nordpolen. I dette enorme område findes umådelige rigdomme i form af ressourcer og begavede mennesker, der alle deltager og bidrager i riget.

Færøerne og Grønlands enorme geografi er med til at give Danmark vægt og slagkraft, når man skal bide skeer med de store. Det er en styrke for riget, hvor tre værdifulde kulturer mødes i et helt specielt samarbejde, som andre kun kan misunde os. Man må sige, at vi har indrettet os godt og til fordel for alle i riget.

Sådan har det været hidtil, og parterne kan vi vælge at fortsætte en god fælles rejse. Men som den færøske digter Jóannes Dalsgaard formulerede det: Fremtiden kommer ikke af sig selv. Det gælder også for vores samfund. Sammenhold kræver arbejde og nogle gange hårdt arbejde. Sammenhængskraft er betinget af, at vi tager vores fælles projekt alvorligt. Uden en seriøs holdning og hårdt arbejde svækkes vores fælles projekt og dermed vores rige.

Den væsentlige forudsætning for det hele er, at vi handler rigtigt. Gør vi det? Er vores handlinger hensigtsmæssige? Til det vil jeg svare både ja og nej. Ja, fordi sammenhængskraften er der. Fra færøsk side er man i hvert fald godt klar over den store værdi, der skal tillægges samarbejdet i riget. Og nej, fordi regeringen på vigtige punkter er begyndt at bringe inflation ind i fællesskabet. Det sidste vil jeg gerne komme lidt nærmere ind på.

For godt en måned siden placerede justitsministeren en bombe under det allervigtigste element i fællesskabet, nemlig den grundlæggende antagelse, at statsborgere ikke må forskelsbehandles. I forbindelse med diskussionen om EU-bojkotten mod Færøerne er juristerne i ministeriet gået så langt som til at påstå, at grundloven ikke sikrer lighed imellem færinger og andre statsborgere. Altså, rigets grundlov, der sikrer borgerne de grundlæggende frihedsrettigheder, sikrer ikke, at borgerne behandles lige.

For almindelige mennesker er dette intet mindre end ufatteligt. Ikke desto mindre er det regeringens holdning. Til sammenligning har vi hjemmestyreløven. Den tager udgangspunkt i grundloven og er vedtaget her i huset. Den fastslår udtrykkeligt, at der på Færøerne ikke må forskelsbehandles mellem statsborgere. Men i denne del af riget forholder det sig åbenbart anderledes.

Kl. 19:59

Vi har således et kæmpe problem. Justitsministeriets udlægning af teksten sætter grundloven under pres set fra et færøsk synspunkt. Statsborgere fra Færøerne kan med rette spørge: Hvor er retssikkerheden, hvor er lighed for loven? I al beskedenhed vil jeg henstille til statsministeren, Færøernes minister, at afmontere denne bombe under rigsfællesskabet.

Vores fællesskab er også i anden henseende ude på et skråplan. Regeringen deltager ikke fuldt ud i finansieringen af en række velfærdsområder på Færøerne. Det kan specielt mærkes hos pensionisterne, i sundhedsvæsenet, hos de svage i samfundet. Det er uforståeligt, at regeringen kan sidde dette overhørigt. Konsekvenserne er, at de grupper, der rammes af regeringens holdning og politik, mister tilliden til fællesskabet. Det svækker riget.

Den tredje politiske udfordring for rigsfællesskabet er, at regeringen i disse dage udelukker visse færøske skibe fra danske havne. Efter ordre fra EU boykotter Danmark Færøerne. Vi boykotter hinan-

den i rigsfællesskabet. Vil det styrke samarbejdet? Vil det mon knytte os tættere til hinanden? Svaret kender vi vist alle.

På Færøerne forstår man godt, at Danmark skal forvalte at være medlem af EU. Og der er stor forståelse for, at Danmark varetager egne fiskeriinteresser. Det er der ingen problemer i. Problemet opstår, når danske havne lukkes for statsborgere fra Færøerne og deres skibe. Der stopper forståelsen. Færingerne finder sig ikke i, at deres egen stat udsætter dem for en handelsboykot. Hidtil har regeringen desværre ikke gjort nok for at undgå denne situation, der også underminerer vores indbyrdes forhold i riget.

Lad mig afslutningsvis sige, at jeg håber, at man fra regeringens side ser skriften på væggen. Det unikke rige, der strækker sig fra Slesvig i syd over Færøernes grønne fjelde op til Grønlands sneklædte paradis, det rige er ingen selvfølge. Det er nu, der er brug for det hårde arbejde, der sikrer sammenhængskraften i riget. Derfor må vi huske digterens visdomsord: Fremtiden kommer ikke af sig selv.

Kl. 20:02

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Der er et par korte bemærkninger. Hr. Finn Thranum.

Kl. 20:03

Finn Thranum (V):

Tak til ordføreren for talen. Rigsfællesskabet er i en ulykkelig situation, nu hvor Danmark sammen med EU boykotter Færøerne. Det burde aldrig være kommet så langt. Regeringen skulle selvfølgelig have sikret en forhandlingsløsning. Hvordan mener ordføreren at regeringen kan rette op på den situation, som rigsfællesskabet er i?

Kl. 20:03

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Ordføreren.

Kl. 20:03

Edmund Joensen (SP):

Tak. Hvordan regeringen kan rette op? Jeg vil svare kort. Punkt 1, regeringen skal droppe sin underlige fortolkning af grundloven. Punkt 2, grundloven skal sikre, at alle statsborgere skal behandles lige. Punkt 3, danske havne skal åbnes for færøske fartøjer. Punkt 4, regeringen skal være med til at udvikle rigsfællesskabet på alle fronter. Vi må væk fra det skråplan, vi bevæger os på. Det er mit svar.

Kl. 20:04

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Ønsker hr. Finn Thranum en ny? Så er det fru Anni Matthiesen.

Kl. 20:04

Anni Matthiesen (V):

Tak. Tak for ordførertalen. Jeg vil gerne spørge hr. Edmund Joensen, om hr. Edmund Joensen kan forklare, hvordan det risikerer at påvirke selve samarbejdet mellem Færøerne og Danmark.

Kl. 20:04

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Ordføreren.

Kl. 20:04

Edmund Joensen (SP):

Tak. Det er selvfølgelig svært at forudsige, men som jeg har nævnt: Når man ikke står med grundloven, som man har troet, når man ikke har de samme rettigheder, så er det en svækkelse. Hvis Danmark ikke lever op til, at man skal tage sin andel af udgifterne til de sager, som ikke er overtaget, så er det en svækkelse. Hvis man så oven i købet boykotter det, som er grundlaget for Færøernes økonomi, er det også en kæmpe svækkelse. Det svækker tilliden til rigsfællesska-

bet. Det er det værste. Vi kan nok komme over det her og få rettet op, men det skal gøres nu. Det skal tages alvorligt.

Kl. 20:05

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Fru Anni Matthiesen.

Kl. 20:05

Anni Matthiesen (V):

Tak. Jeg tror egentlig, vi kan være enige i, at det er her og nu, man er nødt til at reagere. Hvordan ser hr. Edmund Joensen på muligheden for at tingene kan løses, og hvem mener hr. Edmund Joensen har opgaven at sikre, at det her kan blive løst?

Kl. 20:06

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Ordføreren.

Kl. 20:06

Edmund Joensen (SP):

Konflikten er gået i gang. Der er boykot i gang. Derfor er den tidligere rettidig omhu misbrugt. Jeg sagde til regeringen med det samme for 2 år siden, da Danmark havde formandskabet i EU, at der var optakt til konflikt, og at man skulle tage tyren ved hornene, mens Danmark havde formandskabet. Man skulle tage det helt op til EU-toppen.

Kl. 20:06

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Hr. Flemming Møller Mortensen.

Kl. 20:06

Flemming Møller Mortensen (S):

Jeg vil gerne spørge hr. Edmund Joensen om ordførertalen. Det forlyder i ordførertalen, at Danmark tilsidesætter sine forpligtelser, og der bliver nævnt noget om det færøske sundhedsvæsen. Som jeg forstår det, er det færøske sundhedsvæsen jo netop et af de områder, som Færøerne har hjemtaget, så kan hr. Edmund Joensen ikke lige forklare, hvor det er, problemstillingen specifikt ligger i forhold til sundhedsvæsenet?

Kl. 20:07

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Ordføreren.

Kl. 20:07

Edmund Joensen (SP):

Jo, altså der er to store områder, hvor Danmark deltager i finansieringen: Sundhedsområdet og pensionsområdet. Det er de to store klumper. Forhistorien er jo, at vi havde en regering, som havde til hensigt at løsrive Færøerne, og som fastfros bloktilskuddet på et bestemt niveau. Så kom der en ny regering, og der sagde den danske regering: Selvfølgelig går vi de her politiske ønsker i møde. Senere kom der så en anden regering, som ville holde fast i rigsfællesskabet og sagde: Nu normaliserer vi tingene igen. Der fik man et nej fra den danske regering. Det er den normalisering, jeg peger på.

Kl. 20:08

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Hr. Flemming Møller Mortensen.

Kl. 20:08

Flemming Møller Mortensen (S):

Så det vil altså sige, at hr. Edmund Joensens siger, at vi indirekte ikke lever op til forpligtelserne på sundhedsområdet, fordi bloktilskud-

det af skiftende regeringer i Færøerne er ønsket enten reguleret eller ikkereguleret. Er det korrekt forstået?

Kl. 20:08

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Ordføreren.

Kl. 20:08

Edmund Joensen (SP):

Ja, altså den danske regering sagde ja til at regulere det ned. Det var nemt nok. Men da der så kom en anden regering, som ønskede at beholde rigsfællesskabet og fortsætte med det, som tidligere var gældende, altså det normale beløb, så sagde man nej fra dansk side.

Kl. 20:08

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Så er det hr. Christian Juhl.

Kl. 20:09

Christian Juhl (EL):

Tak. Jeg vil gerne høre hr. Edmund Joensen om en, jeg synes, det er diskrimination – men det er i hvert fald en pudsighed. Vi havde jo en diskussion her for ikke så lang tid siden om, at hvis en polsk arbejder kommer til Danmark, arbejder her og har børn i Polen, er det muligt at få børnepenge fra Danmark, fordi det er en del af EU. Hvis en norsk arbejder kommer til Danmark, vil han også få de samme muligheder for sine børn, fordi Norge er medlem af EØS. Så har jeg spurgt, om det også er muligt for en færøsk og grønlandsk arbejder at få de samme muligheder for sine børn. Så svarer ministeren: Nej, det er det ikke, for det står i loven, at Færøerne og Grønland er undtaget loven.

Opfattes det ikke som diskrimination, at en polsk og en norsk arbejder kan få disse rettigheder, mens alle andre dele af rigsfællesskabet ikke kan få disse rettigheder?

Kl. 20:09

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Ordføreren.

Kl. 20:09

Edmund Joensen (SP):

Jo, som spørgeren antyder, lyder det som en slags diskrimination af rigets borgere. Det har han ret i.

Vi har også oplevet her i salen, altså i systemet her, at den såkaldte dimittendsats ikke gælder for Færøerne og Grønland. Den gælder for samtlige lande i Europa, og den gælder også for EØS-landene, men den gælder ikke for Færøerne og nok heller ikke for Grønland.

Jeg mener, at den slags ikke burde opstå. Vi må være bedre i rigsfællesskabet end som så. Altså, vi må udelukke, at den slags smågnidninger og små problemer opstår. Det giver jeg spørgeren ret i.

Kl. 20:11

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Hr. Christian Juhl.

Kl. 20:11

Christian Juhl (EL):

Så vil jeg høre, om ikke vi i fællesskab kunne prøve at være opmærksomme på kommende lovgivning og så gøre indsigelse, når det sker i fremtiden. Så kunne vi da i hvert fald i fællesskab prøve at forhindre den slags diskrimination i dansk lovgivning.

Kl. 20:11

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Ordføreren.

Kl. 20:11

Edmund Joensen (SP):

Spørgeren har fuldstændig ret. Jeg mener også, at man burde være så forsigtig med rigsfællesskabet, at man ikke vedtager love, som gør det værre for rigets borgere. Det kan også ske. Det er også sket for nogle år siden.

Der burde næsten indføres et princip i Præsidiet. Man svarer jo på, om et lovforslag har økonomiske konsekvenser, og om det har kommunale konsekvenser osv. Der burde også være et sted, man kunne sætte et kryds, med hensyn til om det har virkning for rigsfællesskabet. Det burde også indføres, så man sikrede sig, at man ikke kom ud for den slags.

Kl. 20:12

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Der er ikke flere, der har bedt om ordet, og jeg siger tak til ordføreren. Den næste ordfører er hr. Sjúður Skaale, Javnaðarflokkurin.

Kl. 20:12

(Ordfører)

Sjúður Skaale (JF):

Der er mange variationer af det navn efterhånden. Rigsfællesskabet har vel haft sin tid; det giver ingen mening at fastholde denne gamle institution. Danskere og færinger er så fjernt fra hinanden både mentalt og fysisk; hvorfor skal vi betale for færingeres tunneller? Færøerne nasser på Danmark.

En undersøgelse, jeg fik lavet i foråret, viste, at denne slags holdninger er meget udbredt i Danmark. Et mindretal på 40 pct. af danskerne mener, at det er vigtigt, at Færøerne forbliver i rigsfællesskabet, men de fleste synes ikke, det har nogen betydning. Den store opbakning, der er fra alle Folketingets partier til rigsfællesskabet, vækker altså kun begrænset genklang i befolkningen.

Det, at mange har en negativ holdning til rigsfællesskabet med Færøerne, kan dog – i hvert fald delvis – tilskrives en misforståelse. Mange danskere mener nemlig, at Færøerne er dyre for Danmark. Bloktilskuddet til Færøerne er kun på 630 mio. kr. Men ifølge en netundersøgelse mente halvdelen, at det var på flere milliarder kroner; kun 6 pct. vidste, at det er på under 1 mia. kr. Undersøgelsen viste også, at danskernes viden om Færøerne i det hele taget er begrænset. Og begrænset viden fører altid til begrænset interesse. Når man derudover så har den fejlagtige opfattelse, at et forhold, som man ikke har viden om eller interesse for, koster mange penge, så er det klart, at man har svært ved at se ideen med at fortsætte med fællesskabet.

På Færøerne er der som bekendt også rigtig mange, der mener, at fællesskabet med Danmark bør ophøre, i hvert fald i sin nuværende form. Dette er måske grunden til, at alle danske statsministre ofte har haft lidt berøringsangst over for Færøerne. De synes at være så bange for at puste til politisk følsomme emner, at de siger mindst muligt. Men nogle gange siger tavshed mere end ord. Og det er meget sigende, at der i statsministerens grundlovsbestemte redegørelse for rigets tilstand, som hun gav i tirsdags, kun var tre linjer om Færøerne, på trods af den spændte situation, vi står i, og det, der stod, er sagt mange gange før. Det lød som en sætning, som var sagt af pligt; så var Færøerne dog med. Det er lidt, som når dronningen nytårsaften siger, at hendes tanker går til Færøerne.

Uanset om årsagen er politisk forsigtighed – og den kan jeg som sådan godt forstå – så er fraværet af Færøerne i statsministerens tale sigende, for det bekræfter det, som den omtalte undersøgelse viste, nemlig at Færøerne fylder meget lidt i Danmark. Jeg skal ikke sige, om det er godt eller skidt, men det er ikke uden betydning, for når Færøerne er politisk, mentalt og kulturelt fraværende, kommer det økonomiske aspekt til at fylde mere.

Et forhold, som først og fremmest bliver gjort op i penge, har en svag sammenhængskraft. Det er interessant, set i lyset af at store investeringer fra den norske olieindustri om ikke så lang tid muligvis vil få langt større betydning for færøsk økonomi end det danske tilskud. Med økonomiske interesser følger politiske interesser og omvendt. Hvis den økonomiske del af forholdet mellem Danmark og Færøerne er det mest afgørende – jeg siger ikke, at det er det, men hvis det er det – så kan fællesskabet komme i opbrud, når der sker forskydninger i de økonomiske strømme.

EU's og dermed Danmarks boykot af Færøerne er naturligvis også en udfordring. Der bliver sagt, at dette ikke er en strid mellem Danmark og Færøerne, men mellem Færøerne og EU. Det er rigtigt, at boykotten ikke er sat i værk eller støttet af Danmark, men vi kommer ikke udenom, at Danmark som en del af EU boykotter Færøerne, altså virksomheder og varer fra en del af rigsfællesskabet. Vi kommer heller ikke udenom, at der i denne sag er direkte modstrid mellem danske og færøske interesser. På Færøerne gør man krav på en større del af sildekvoten. Hvis man kommer igennem med det krav, vil det gå ud over EU's andel af kvoten og dermed danske virksomheder, som fanger en tredjedel af EU's andel. Dette er årsagen til, at de danske fiskeres organisation har været særdeles aktiv i sin lobby imod Færøernes krav og for boykotten af Færøerne.

Jeg bliver naturligvis spurgt igen og igen, hvordan jeg kan være støtteparti for regeringen, som sagerne står. Svaret er, at jeg ikke har givet regeringen nogen blankocheck. Jeg har både før og efter valget sagt, at hvis Danmark havde støttet EU's linje, så ville jeg ikke være støtteparti. Men hvad kan jeg og færøske myndigheder så forvente at Danmark gør i den her sag? Hvad kan vi uden at være urimelige kræve af Danmark? Og hvad ligger uden for Danmarks forpligtelse? Vi kan for det første ikke kræve, at Danmark adopterer alle de færøske synspunkter i sagen; vi er hver sin part. Vi kan for det andet heller ikke kræve, at Danmark bliver en traktatbryder og nægter at implementere EU's sanktioner.

De udsagn bygger jeg på, at Færøerne selv har valgt at stå uden for EU; Færøerne har selv ønsket at være en kyststat fiskeripolitisk, med samme rettigheder og muligheder som andre kyststater. Færøerne har selv valgt at indgå aftaler med andre lande og har selv valgt ikke at indgå aftaler om sild og makrel de sidste år. Så længe vi træffer beslutningerne, kan vi ikke kræve, at Danmark skal tage konsekvenserne af det, vi beslutter. Rettigheder og ansvar må følges ad. Jeg synes, at Færøerne skal forblive en kyststat, og at Danmark hverken skal overtage eller blande sig i vores fiskeripolitiske afgørelser. Derfor skal Danmark heller ikke tage de fulde konsekvenser af dem.

Det, som Danmark er forpligtet til at gøre, er først og fremmest at give Færøerne adgang til de organisationer, som er vedkommende for denne konflikt, og som Færøerne, på grund af at suveræniteten ligger i Danmark, ikke har direkte adgang til, først og fremmest WTO og FN. Sådan en fuldmagt har regeringen givet Færøerne, og derfor er sagen nu rejst i den internationale havretskommission. At Færøerne i Danmarks navn kan rejse en sag imod EU og dermed imod Danmark, er et eksempel på den politiske forståelse, der er nødvendig for, at rigsfællesskabet kan fungere, så længe den statsretlige ramme er, som den er, og det kvitterer jeg for.

Kl. 20:19

Jeg synes også, vi kan kræve, at Danmark er Færøernes talerør i Europa-Kommissionen, og sådan har det også været. At Danmark stemte nej til sanktionerne, var også et rimeligt ønske, som blev opfyldt. Men sidste år, da selve sanktionsinstrumentet blev vedtaget, undlod Danmark at stemme. Det syntes mit parti ikke var godt nok, og derfor gav min partiformand, som var suppleant for mig på det tidspunkt, ikke sin støtte til regeringens mandat. Der var dog et stort dansk flertal bag mandatet, og et endnu større flertal bag vedtagelsen i EU.

Men i det store og hele har jeg været tilfreds med regeringens håndtering af den her sag. Derfor støtter jeg regeringen, som jeg også vil kvittere for. Men der ligger altså ikke nogen blankocheck. Mit parti ser det ikke som et mål, at Færøerne skal ud af rigsfællesskabet, ikke fordi fællesskabet i sig selv er et politisk formål, men fordi det i praksis er en ordening, der er til gavn for partiets primære mål, som er udvikling af det færøske samfund i alle henseender. Men hvis fællesskabet skal fungere optimalt, må det udvikles, og dets fundament må være andet end økonomiske forhold og juridiske rammer. Det kræver viden, interesse og åben debat, som altså er en mangelvare.

Derfor glæder det mig, at en debat om rigsfællesskabet er sat på Folketingets dagsorden til næste forår, og jeg håber, at både statsministeren og samtlige partier den dag vil slippe forsigtigheden, korrektheden og frygten for at fornærme færingerne, og i stedet sige deres uforbeholdne mening om rigsfællesskabet set fra en dansk synsvinkel. Jeg håber, at man vil komme ud over flosklerne om, at man går ind for rigsfællesskabet, og i stedet sige, hvorfor man gør det. Hvad er værdifuldt, og hvorfor set fra Danmark?

Drejer det sig om kultur eller geografisk størrelse, om strategisk betydning eller økonomi? Og hvad er belastende, irriterende eller urimeligt set fra Danmark? Hvorfor og hvordan skal fællesskabet udvikles i fremtiden? Eller skal det måske hellere afvikles? Det håber jeg at man vil gøre sig nogle tanker om og sige sin mening om. For ikke at gøre sig nogen tanker og ikke at have nogen mening er altså også et meget klart politisk signal.

Tak for ordet.

Kl. 20:22

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Der er en stribe korte bemærkninger. Hr. Finn Thranum.

Kl. 20:22

Finn Thranum (V):

Tak til ordføreren for talen. Som ny færdordfører for Venstre var jeg så heldig at deltage i Nordisk Råds møder på Færøerne i sidste uge. Jeg blev på Færøerne nogle ekstra dage og fik set det smukke land, og jeg talte med mange færingere, også på de mindre øer. Det var helt klart, at færingerne har svært ved at forstå, hvorfor ordføreren fortsat støtter den danske regering. Hvordan mener ordføreren regeringen skulle have ageret i makrel- og sildestriden?

Kl. 20:22

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Ordføreren.

Kl. 20:22

Sjúrður Skaale (JF):

Tak for spørgsmålet. Nu redegjorde jeg jo for det lige præcis i min tale – altså, jeg får det spørgsmål rigtig mange gange. Og der er mange, der spørger, hvorfor Danmark ikke kan nægte at implementere EU's lovgivning i Danmark. Det synes jeg ikke vil være rimeligt, for vi har hver sin kurs. Danmark er en del af EU. Vi har truffet alle beslutningerne i den her sag; vi har selv valgt at stå uden for EU; vi har selv valgt ikke at være med i de aftaler, som har ført til den her situation. Vi har haft beføjelserne, myndigheden. Jeg synes ikke, Danmark har taget alle konsekvenserne af det.

Det, som jeg synes man kan kræve af Danmark, er det, som jeg sagde, nemlig at Færøerne får myndighed til at bruge den danske suverænitet og rejse sagen internationalt. Og det har vi så gjort – vi har rejst en sag i Danmarks navn imod EU, altså imod Danmark. Det synes jeg er et eksempel på, at det fungerer, som det skal.

Kl. 20:23

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Hr. Finn Thranum.

Kl. 20:23

Finn Thranum (V):

Jeg forstår, at ordføreren går ind for at afskaffe bloktilskuddet til Færøerne. Hvorfor vil ordføreren fjerne bloktilskuddet, når hans parti på Færøerne går ind for det omvendte, nemlig at bloktilskuddet fortsat er en vigtig del af Færøernes budget? Og hvordan vil ordføreren finansiere bortfaldet af 640 mio. kr. på det færøske budget?

Kl. 20:24

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Ordføreren.

Kl. 20:24

Sjúrður Skaale (JF):

Jeg går ikke ind for at fjerne bloktilskuddet her og nu. Det, jeg har sagt, er, at det rent principielt er vigtigt, at vi kommer ud over, at forholdet mellem Danmark og Færøerne er et økonomisk forhold, for som jeg sagde i min tale, skaber det en hel masse fordomme om Færøerne i Danmark. Den undersøgelse, som jeg refererede til, viser, at rigtig, rigtig mange danskere oplever Færøerne som et sort hul, som man putter penge i. Det er en forkert opfattelse, men den kommer af, at der er så utrolig meget fokus på den økonomiske del af vores forhold. Derfor synes jeg helt principielt, at man langsomt skal arbejde sig ud af den økonomiske afhængighed – ikke i dag eller i morgen, men meget langsomt.

Kl. 20:24

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Hr. Magnus Heunicke.

Kl. 20:25

Magnus Heunicke (S):

Tak til ordføreren for talen, hvor han jo bl.a. kom ind på den komplicerede sag om striden mellem Færøerne og EU. Der synes jeg, det kunne være interessant at få ordføreren vurdering af, hvordan situationen ville have været, hvis det var sådan, at det var nogle andre, der havde regeringsansvaret i Danmark, altså hvis det var de blå partier, som havde regeringsansvaret. Hvordan havde den situation så været? Hvad er vurderingen af det?

Kl. 20:25

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Ordføreren.

Kl. 20:25

Sjúrður Skaale (JF):

Tak for spørgsmålet. Det er naturligvis lidt svært at sige, men størstedelen af oppositionspartierne har jo støttet regeringen i den her sag. Der har dog været enkelte partier fra den blå blok, som har ønsket at gå videre, som har ønsket, at Danmark skulle følge EU's linje fuldt og helt – det har nok først og fremmest været folk fra Det Konservative Folkeparti og fra Liberal Alliance, som har ønsket, at Danmark skulle have kørt en hårdere linje over for Færøerne.

Venstre, det store oppositionsparti, har vist i det store hele støttet regeringens linje den her sag. Hvad hr. Løkke Rasmussen selv mener, ved jeg ikke, men jeg går ud fra, at han også støtter den linje. Nu har han, som det siges, ikke været på talerstolen længe, så måske han kan forklare det senere.

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Hr. Magnus Heunicke.

Kl. 20:26 for Kommissionen, og man gjorde, hvad man kunne for at udsætte sanktioner. Jeg mener, man har gjort det, som man kan forvente. Danmark er et lille land, altså det er 1 af 28 lande, 1 pct. af EU's befolkning, det er nok ikke sandsynligt, at det ville være muligt helt at få EU til at ændre kurs. Det er mit indtryk, at regeringen har gjort det, som vi kan forvente og kræve af regeringen – det er det.

Kl. 20:29

Magnus Heunicke (S):

Det kunne da egentlig godt være, at det ville være på sin plads.

Men konklusionen må jo så være – og det var også det, som ordføreren ligesom redegjorde for i sin tale – at man sådan set er tilfreds med det arbejde, som regeringen gør for at hjælpe Færøerne i denne sag med EU, som er en kompliceret sag for rigsfællesskabet, og at det med de blå partier – de af partierne, hvis politik på området vi kender, og som har vi har hørt fremlægge deres politik – rent faktisk ville være sådan, at Færøerne ville have været dårligere stillet.

Kl. 20:26

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Ordføreren.

Kl. 20:26

Sjúrður Skaale (JF):

Nu er det hypotetisk at stille det op på den måde, så det ved jeg naturligvis ikke. Men det store oppositionsparti har støttet den linje, som er blevet ført af regeringen, og så har der været to små partier i oppositionen, som har ønsket, at man kørte en mere hård linje over for Færøerne, mens et andet oppositionsparti, Dansk Folkeparti, har ønsket, at man mere klart tog parti for Færøerne, og at Danmark ikke skulle implementere de her sanktioner. Det samme har Enhedslisten sagt. Både Enhedslisten og Dansk Folkeparti har ønsket, at Danmark skal gå imod Kommissionens beslutning, blive traktatbryder og nægte at implementere de her sanktioner i Danmark. Så der er forskellige holdninger rundtomkring.

Kl. 20:27

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Fru Ellen Trane Nørby.

Kl. 20:27

Ellen Trane Nørby (V):

Tak. Også tak til ordføreren for at præcisere det over for den socialdemokratiske ordfører, som åbenbart havde lidt svært ved at finde ud af, hvordan Venstre og Dansk Folkeparti har stået i den her sag. Så det er jeg rigtig glad for at ordføreren så præcist har redegjort for, så må vi håbe, at den socialdemokratiske ordfører også har forstået det.

Der er jo ingen tvivl om, at det havde været lykkeligst, hvis vi ikke var kommet i den situation, at der var opstået en boykot af Færøerne på baggrund af EU. Derfor vil jeg egentlig gerne tilbage til det, der var det oprindelige ønske, nemlig at forhandlingssporet havde kunnet være udtømt og længere. Der har jo været snakket meget om, om man kunne have gjort mere for ligesom at holde EU fast på forhandlingssporet. Og der vil jeg egentlig gerne spørge ordføreren, om det er ordførerens opfattelse, at den danske regering har gjort alt, hvad der overhovedet var nødvendigt og muligt i forhold til at holde EU fast på et forhandlingsspor i stedet for et boykotspor.

Kl. 20:28

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Ordføreren.

Kl. 20:28

Sjúrður Skaale (JF):

Nu sidder jeg ikke selv i regeringen, men der har været en løbende dialog mellem landsstyret og den danske regering. Jeg har også haft møder med de relevante ministre, og det er mit indtryk, at man har gjort, hvad man kunne. Man har fremført det færøske synspunkt over

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Fru Ellen Trane Nørby.

Kl. 20:29

Ellen Trane Nørby (V):

Tak. Nu sagde ordføreren jo, at der ikke var mange danskere, der tænkte på Færøerne som andet end et sted, hvor man sendte et bloktilskud op. Jeg vil gerne sige, at sådan tænker jeg ikke kun på Færøerne. Jeg synes, at Færøerne er et fantastisk land og et dejligt samfund, og at det er en gevinst, vi har et rigsfællesskab, hvor vi har tre dele. Det tror jeg sådan set også er styrken, altså at vi vil hinanden i rigsfællesskabet, at det er det, der gør, at vi holder rigsfællesskabet sammen, også når der er udfordringer, der står foran os. Derfor vil jeg egentlig gerne spørge til økonomien i forhold til det perspektiv, der ligger, hvis den her sanktion fortsættes og forlænges: Hvad er ordførerens opfattelse af, hvor lang tid den færøske økonomi sådan set kan stå, hvor man kan hente noget ind på andre eksportmarkeder, i forhold til EU's sanktioner over for Færøerne?

Kl. 20:30

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Ordføreren.

Kl. 20:30

Sjúrður Skaale (JF):

Tak for de indledende bemærkninger. Jeg synes, det er vigtigt, at man fra dansk side sætter ord på værdien eller den manglende værdi eller sætter ord på rigsfællesskabet i det hele taget. Derfor glæder jeg mig til den debat, vi kommer til til næste forår. I forhold til hvor længe den færøske økonomi kan holde til det her, vil jeg sige, at det selvfølgelig har været en meget stor udfordring, at man har lagt hele logistikken om, når det gælder eksport, og at man sælger til Rusland og Afrika i stedet for Europa. Det har ført til lavere priser, det har ført til mange mistede kunder – kunder, man har bygget en relation op til igennem rigtig mange år – man er nødt til at finde ny logistik, nye kunder, som betaler mindre end dem i Europa. Det er selvfølgelig et hårdt slag, men man har så ment fra Færøernes side, at det er et slag, man er nødt til at tage, for man mener, at man bliver forfordelt, man mener, man bliver uretfærdigt behandlet, og derfor må man tage kampen, selv om den er dyr.

Kl. 20:31

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Hr. Thomas Danielsen.

Kl. 20:31

Thomas Danielsen (V):

Tak for det. I forhold til den undersøgelse, som hr. Sjúrður Skaale henviser til, tror jeg, at man vil få det samme resultat, hvis man spørger jyderne om deres forhold til sjællænderne. Men den lader vi bare ligge.

Nu er det meget interessant, at både de grønlandske og færøske medlemmer har været oppe at kritisere både regeringen, men også statsministeren på det kraftigste. Der har jo været en kraftig kritik bl.a. af makrelsituationen. Jeg har så kunnet læse i en artikel, at ordføreren er citeret for at sige: Skaf os nogle ordentlige makrelkvoter, ellers kan vi blive nødt til at gå mod regeringen.

Jeg kunne godt tænke mig at spørge: Er ordføreren fejlciteret i den artikel, eller har ordføreren sagt det? Er ordføreren tilfreds med kvoterne, som regeringen har skaffet Færøerne? Og hvis ikke, vil han så støtte regeringen fortsat, eller vil han være neutral?

Kl. 20:32

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Ordføreren.

Kl. 20:32

Sjúrður Skaale (JF):

Det er helt sikkert et fejlcitat, altså. Den danske regering har ikke noget som helst at gøre med, hvor store kvoterne er, som Færøerne får. Det er ikke den danske regering, som Færøerne forhandler med. Det er forhandlere fra fem forskellige lande, som forhandler, og så bliver de enige rundt om et forhandlingsbord. Det er ikke Danmark, der kan skaffe Færøerne større kvoter. Altså, det er helt et fejlcitat.

Kl. 20:32

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Thomas Danielsen.

Kl. 20:32

Thomas Danielsen (V):

Det tager jeg så til efterretning, altså at ordføreren er blevet fejlciteret. Det må de grønlandske medlemmer så også være blevet i den artikel.

Men derudover gav ordføreren i det mindste udtryk for, at han absolut ikke var tilfreds med regeringens håndtering. Han syntes i hvert fald, at den kunne have været bedre. Men ordføreren understreger også, at han derudover har et rigtig godt samarbejde med regeringen om flere sager, og i den forbindelse kunne jeg godt tænke mig, at ordføreren ville oplyse de tre sager, som har haft den største prioritet for det færøske folk, og som regeringen har implementeret; altså de tre sager, som regeringen har hjulpet Færøerne med, og som man er mest begejstret for på Færøerne.

Kl. 20:33

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Ordføreren.

Kl. 20:33

Sjúrður Skaale (JF):

Der har været en hel række sager. Hvis vi tager den her som en sag, synes jeg, at regeringen, selv om der fra den danske industris side har været lagt et stort pres, for at regeringen skulle tage parti for de danske fiskere, har prioriteret rigsfællesskabet højest. Det synes jeg har været tilfredsstillende.

Så har der været forskellige andre sager af mere teknisk art. F.eks. har der været en sag om, at færinger, som har arbejdet i Danmark, men boede på Færøerne, blev trukket uretfærdigt i arbejds-markedsbidrag. Det har vi så fået på plads, således at vi har fået en refusion, en stor tilbagebetaling af det, som de havde betalt for meget, selv om kravet faktisk var forældet.

Så har der været en sag om, at færinger blev sat uden for de sociale systemer i Danmark i lighed med borgere fra Østtyskland. Det har vi også fået på plads, således at færingerne nu bliver ligestillet med andre danske statsborgere fra første dag, når det gælder børneydelse, ungedydelse og den slags.

Det er i hvert fald tre sager ...

Kl. 20:34

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Tak. Så er det hr. Flemming Møller Mortensen.

Flemming Møller Mortensen (S):

Mange tak. Jeg vil gerne anerkende ordførerens befriende og åbne ordførertale. Den bærer ikke præg af politisk forsigtighed, nej, ordføreren går direkte til sagen. Det bliver sagt, at der er for ringe viden i Danmark om Færøerne, og at det trækker ned, negativt set. Jeg kan som Socialdemokraternes ordfører sige, at den holdning deler vi. Det er pokkers ærgerligt, at vi faktisk inden for rigsfællesskabets tre elementer gennem årtier ikke har forstået at få fremhævet den fælles værdi og fælles identitet, som ligger heri.

Derfor vil jeg spørge ordføreren helt konkret: Hvad er det, vi gør i det næste årti, så vi får forandret det her, og så vi får holdt fast i den værdi, som vi er enige om rigsfællesskabet rummer?

Kl. 20:35

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Værsgo.

Kl. 20:35

Sjúrður Skaale (JF):

Jeg mener faktisk, at man f.eks. ikke burde kunne gå igennem et 10-årigt skoleforløb i Danmark uden at læse 1 side om Færøerne. Det er altså forkert. Der burde stå et eller andet om Færøerne i de bøger, man læser, når man går i folkeskolen i Danmark. Som jeg har forstået det, er der mange, som går igennem folkeskolen uden at have 1 time om Færøerne. Det synes jeg er uheldigt.

Jeg synes også, det ville være på sin plads, hvis man f.eks. foretog en rejse til Færøerne gennem et skoleforløb for at se på tingene. Det viser sig i den undersøgelse, jeg refererede til, at jo mere man vidste om Færøerne, jo mere positive holdninger havde man til Færøerne, og jo større interesse havde man. Hvis man sætter ind med viden, kan man gøre rigtig meget godt.

Kl. 20:36

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Hr. Flemming Møller Mortensen.

Kl. 20:36

Flemming Møller Mortensen (S):

Mange tak. Det er konkret, og jeg synes, at vi skal sætte det på den fælles dagsordenen, at vi bliver så konkrete, og at vi handler. Jeg tænker også somme tider, hvorfor man lander i Kastup måske på vej til Færøerne og Grønland uden at se et færøsk og grønlandsk flag i Kastup.

Jeg vil gerne stille et spørgsmål til ordføreren. Er der behov for at have dårlig samvittighed her i Folketinget i Danmark, jævnfør det, hr. Edmund Joensen sagde tidligere, i forhold til at bloktilskuddet kører op og ned, og at vi dermed måske ikke har stået inde for den forpligtelse, eksempelvis på sundhedsområdet, som vi burde? Jeg spørger, fordi jeg her har oplevet, at ordføreren har sagt, at det har været en tendens, at man ønsker bloktilskuddet holdt nede sådan af hensyn til at bevare uafhængigheden af Danmark.

Kl. 20:36

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Tak, så er det ordføreren.

Kl. 20:36

Sjúrður Skaale (JF):

Altså, bloktilskuddet bliver forhandlet for 1 år ad gangen, og man har siden 2001 ønsket at få det reduceret med en tredjedel. Det er efter færøsk ønske. Man fastfrøs det nominelt efter færøsk ønske, og siden har man indgået 1-årige eller 2-årige aftaler. Alle partier på Færøerne har været med til at lave de aftaler. Så kom der en regering til for at par år siden, som ønskede at hæve bloktilskuddet med ca.

200 mio. kr. Om det er rimeligt, at vores regering sagde nej til det, ved jeg ikke. Det er vel lidt mærkeligt at forholde sig til et så drastisk krav, der kommer på en gang. Men jeg tog ikke stilling i den sag. Jeg sagde til finansministeren, at jeg forholdt mig til den aftale, som blev indgået, og at jeg ville stemme for resultatet, uanset hvilken aftale regeringen lavede med Landstinget.

Kl. 20:37

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Så er det fru Anni Matthiesen.

Kl. 20:37

Anni Matthiesen (V):

Tak. Ordføreren var i ordførertalen inde på, at der var et ønske om, at der skete en større udvikling på Færøerne, så man stille og roligt kunne gøre sig fri af Danmark. Jeg husker jo, at vi for et halvt års tid siden havde en høring her på Christiansborg om udviklingen på Færøerne, hvor der i hvert fald var en enkelt stor problemstilling, som vi alle var enige om, og det var, at flere og flere kvinder flyttede fra Færøerne, og at det i sig selv var et problem i forhold til også at sikre den fortsatte udvikling på Færøerne. Jeg vil bare høre, om ordføreren har fundet en ny idé til, hvordan man sikrer, som ordføreren selv nævnte, at skabe udvikling eller for den sags skyld også at fastholde kvinderne på Færøerne.

Kl. 20:38

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Ordføreren.

Kl. 20:38

Sjúrður Skaale (JF):

Tak for det. Jeg siger ikke, at Færøerne ønsker at gøre sig fri af Danmark, men fri af danske penge, for jeg mener, at de pengeoverførsler, som er mellem Danmark og Færøerne, tager alt for meget fokus, de forstyrrer det politiske liv internt på Færøerne og forholdet mellem Danmark og Færøerne.

Når det gælder fraflytning, er det en kæmpe udfordring, det er så stor en sag, at den simpelt hen truer det færøske samfund på dets eksistens. Der er én vej at gå, når det gælder den udfordring, og det er at investere mere massivt i uddannelse, og det gør man så mere og mere på Færøerne, hvor der er flere og flere uddannelser på det færøske universitet. Det er den vej, man skal gå, det er den eneste måde, hvorpå udkantsområder kan holde på befolkningen. Så det er klart den vej, man skal gå.

Kl. 20:39

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Fru Anni Matthiesen.

Kl. 20:39

Anni Matthiesen (V):

Det tror jeg var noget af det, vi bl.a. talte om i forbindelse med høringen. Har ordføreren kendskab til, om der er sket noget efterfølgende i forhold til måske noget samarbejde – samarbejde på tværs af Færøerne og Danmark netop omkring uddannelsesområdet?

Kl. 20:39

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Ordføreren.

Kl. 20:39

Sjúrður Skaale (JF):

Jeg er ikke i detaljer vidende om det, men der er et rimeligt tæt samarbejde mellem det færøske universitet og universiteter i Danmark – ja, det er der. Således kan færøske studenter studere på Færøerne ved

at være tilknyttet et dansk universitet. Der er nogle ordninger, som tillader det og gør det muligt, og som fungerer meget godt.

Kl. 20:40

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Hr. Lars Løkke Rasmussen.

Kl. 20:40

Lars Løkke Rasmussen (V):

Tak for det. Det var egentlig ikke, fordi jeg havde tænkt mig at blande mig i debatten, men hr. Sjúrður Skaale efterspurgt jo en replik fra mig, og de sidste 25 år har lært mig, at når en færing beder om noget, så er man nødt til at rette ind.

Jeg deler fuldt ud alt det, der er sagt om, at det er vigtigt, at vi har viden om Færøerne og respekt for Færøerne. Jeg synes i øvrigt, det er fantastisk at opleve den her socialdemokratiske leflen for Færøerne. Det må måske være ihukommende resultatet af folketingsvalget 1998, at man ligesom placerer sin opbakning der. Man ved jo aldrig, hvor det ender, hvis tingene spidser til.

Jeg har egentlig ikke noget spørgsmål. Jeg vil egentlig bare notere mig, at hr. Sjúrður Skaale kvitterede for, at mit parti har bakket Færøerne op i den konkrete strid i relation til EU, og sådan skal det også være. For jeg synes, at det unikke i det samarbejdende danske folkestyre har været, at i spørgsmål om rigsfællesskabet har vi haft et tværpolitisk samarbejde. Det er ikke noget, vi spinder politik på. Det bør være sådan (*fjerde næstformand (Anne Baastrup): Tak!*) – jeg afstår så fra min anden bemærkning – at vi på tværs af partipolitiske skel i Danmark bakker op og gør, hvad der skal til, for at det færøske samfund kan forme sin egen fremtid.

Kl. 20:41

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Ordføreren.

Kl. 20:41

Sjúrður Skaale (JF):

Nu var det mere en kommentar end et spørgsmål. Jeg skal holde mig fra de interne drillerier, men jeg kan måske tillade mig at komme med sådan en løs kommentar, når det nu var en løs kommentar, der kom. En tak til hr. Løkke Rasmussen for en lille sag. Jeg var en aften hos en ven i Thorshavn og drak øl, der var et køleskab fuldt med øl, og han sagde: Bare drik. Efter de første fem-seks stykker spurgte han: Ved du, hvor de her kommer fra? De kommer fra hr. Lars Løkke Rasmussen. Han lånte mit hus for en måned siden, og da han forlod det igen, var køleskabet fuldt af øller, så det er hans øller, vi drikker nu. Jeg siger tak, fordi de faldt på et meget tørt sted (*Munterhed*). Det er jo også en form for blokstøtte.

Kl. 20:42

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Hr. Lars Løkke Rasmussen.

Kl. 20:42

Lars Løkke Rasmussen (V):

Mange tak for det. Vi lever jo i en tid, hvor jeg har noteret mig, også på den socialdemokratiske kongres, at folk går meget op i, hvad det er for et image, der bygges op. Så vil jeg bare takke hr. Sjúrður Skaale for at have bekræftet et nyt image omkring mig, nemlig at jeg efterlod et køleskab fyldt med (*Munterhed*) ølflasker. Tak for det.

Kl. 20:42

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Jeg siger tak til ordføreren. Der er ikke flere, der har bedt om korte bemærkninger. Hr. Sjúrður Skaale.

Kl. 20:43

Sjúrður Skaale (JF):

Jeg vil bare sige, at det også er en form for støtte til Færøerne. Men hvis taktikken er, at I vil drikke os fulde for at få jeres vilje, så kommer det ikke til at lykkes (*Munterhed*). Det kan gå en glad aften, men ikke til hverdag. Tak for ordet.

Kl. 20:43

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Så giver jeg ordet til statsministeren.

Kl. 20:43

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Det har været en lang debat, en god dag. Vi har jo hørt i dag, at der er nogle, der vil give flere skattelettelser end dem, regeringen står for, og vi har også hørt, at der er andre, der vil øge de offentlige udgifter mere end det, regeringen har lagt op til. Mellem de to yderpunkter finder man så regeringens vej.

Vi har valgt at holde fast i det, der er det særlige ved Danmark. Vi holder fast i vores trygge velfærd, og vi har en balanceret plan for at udvikle den fremadrettet. Jeg lover ikke guld og grønne skove. Der er stadig brug for at vende hver krone og for at gøre tingene smartere og bedre, men vi gennemfører en balanceret politik, hvor vi har fået styr på dansk økonomi og på samme tid holder hånden under beskæftigelsen. Vi har givet skattelettelser til almindelige lønmodtagere, og på samme tid sikrer vi en fornuftig udvikling i den offentlige sektor. Det er også en balance. Og den balance har fået Danmark tilbage på sporet, og der skal vi blive.

Fru Ellen Trane Nørby tegnede et noget dystert danmarksbillede i sit ordførerindlæg. Da man sad i regering, talte Venstre om Danmark på en noget anden måde og med nogle andre ord, og man spørger sig selv: Kan så meget virkelig ske med Danmark på 2 år? Det må undre. Og jeg kan forstå på fru Ellen Trane Nørby, at hun mener, at 2013 bliver år to tusind og trist, men der er ingen grund til så sort et syn på Danmark. Jeg er faktisk mere optimistisk, og jeg vil foreslå, at vi kalder det to tusind og stemningsskift. For der er jo forsigtige tegn på, at stemningen er ved at skifte. Boligmarkedet er langsomt ved at tøjle op, familier og virksomheder har mere tro på fremtiden, vi regner med at få positiv vækst i år, lav, men dog positiv, og højere vækst til næste år, og vi ser allerede nu, at flere kommer i arbejde, og at der er færre ledige. Det er fakta i 2013. Vi håber alle sammen, at Danmark klarer sig godt i den internationale konkurrence, og vi skal have alle med. Som regeringen ser det, er uddannelse den bedste vej til på samme tid at skabe lige muligheder og et stærkt Danmark.

Før sommerferien lykkedes det her i sommerferien at få et bredt forlig om en bedre folkeskole. Vi har sammen vedtaget en stor reform, som får betydning for vores børn i lang tid fremover, og det vil jeg egentlig gerne kvittere for her i aften. Nu har regeringen så lagt en lige så vigtig reform frem af erhvervsuddannelserne, og jeg glæder mig meget over, at Dansk Arbejdsgiverforening og LO står sammen med regeringen om det her udspil. Jeg vil også godt takke for de positive toner, der har været her i Folketinget. Jeg fornemmer, at der er en bred opbakning til at gennemføre en reform af erhvervsuddannelserne; jeg håber, at vi også kan få et bredt forlig på det her område.

Vi har som sagt fået Danmark tilbage på sporet, og derfor må jeg også sige, at jeg er lidt bekymret over den vej, som Venstre har foreslået, eller skulle jeg hellere sige den vej, jeg tror Venstre har foreslået. For det står faktisk heller ikke efter debatten her i dag klart, hvad det er, Venstre vil. Nulvækst, udgiftsstop, nulvækst. Så vidt jeg har forstået, er hr. Løkke Rasmussen endelig efter nogen tids overvejelser, sikkert også gennem samtaler rundtomkring i Venstre, blevet enig med sig selv om, at de to ting jo egentlig betyder det samme.

Det næste spørgsmål er jo så, hvad de betyder. Og ifølge hr. Lars Løkke Rasmussen betyder udgiftsstop, skråstreg, nulvækst slet ingenting. Det betyder ikke noget for kvaliteten i den offentlige sektor, ja, nulvækst får mig til at tænke på en form for politisk alkymi udøvet af hr. Lars Løkke Rasmussen og hr. Claus Hjort Frederiksen, og præcis som de gamle alkymister havde en forestilling om, at de kunne fremstille guld, så ville man jo egentlig ønske, at det var rigtigt. Der er bare den hage ved det, at de to herrer er gået i laboratoriet for at fremstille guld, men der er ikke nogen ud over Venstre, der tror på, at nulvækst kan mærkes.

Kl. 20:48

Tag f.eks. landets 10 ledende økonomer, inklusive en cheføkonom fra CEPOS, de siger alle sammen, at nulvækst betyder færre offentligt ansatte. Lad mig citere bare en af disse topøkonomer: Det er usandsynligt, at man bare kører videre med det samme antal offentligt ansatte, hvis man indfører nulvækst. Det kan ikke siges klarere. Det var så økonomiprofessor ved Aarhus Universitet og tidligere overvismand Torben M. Andersen, der sagde sådan. Finansministeriet har også opgjort forskellen på Venstres nulvækst og regeringens politik, og det har de opgjort til 33.000 offentligt ansatte. Med andre ord: Alle andre end Venstre er klar over, at der bliver færre offentligt ansatte, hvis vi får nulvækst. Og spørgsmålet er, hvor længe Venstre vil benægte det.

Hvis Venstre så i det mindste ville fortælle, hvordan de vil administrere den her nulvækst. I dagens debat har fru Ellen Trane Nørby fremhævet udlicitering i Venstres forsøg på ligesom at tale problemerne med nulvækst væk. Jeg vil godt understrege, at regeringen har et fuldstændig udøget syn på udlicitering, for det kan være fint, og vi ønsker at udlicitere, når det er den bedste løsning. Det gør man også ude i masser af kommuner. Så den afgørende forskel på Venstre og regeringen er stadig nulvækst eller 22 mia. kr. mere til velfærd. Det er *forskellen*.

Derfor må jeg sige, at jeg næppe er den eneste, der gerne vil vide, hvem det er, der skal holde for, hvis Venstre gennemfører den her nulvækst. Er det uddannelserne, er det de ældre, er det de syge, der skal holde for? Hvorfor kan vi ikke få svaret? Og jeg må nok sige, at jeg havde et fromt håb om bare at blive en lille smule klogere på Venstres politik i dag, men det skete ikke.

Men måske vi i aften kan blive lidt klogere på, hvad Venstres motiver egentlig er, når det drejer sig om Togfonden DK. Det er jo en vigtig aftale om Togfonden DK. Den har regeringen indgået sammen med Enhedslisten og Dansk Folkeparti, men igen vil Venstre ikke være med. De siger, at de ikke er imod den her idé, slet ikke, det er finansieringen, det handler om. Og Venstre mener tilsyneladende, at pengene fra vores fælles olie gør mere gavn i olieselskabernes lommer end i bedre togforbindelser til danskerne. Kan det virkelig være sandt, at det forholder sig sådan, eller bygger Venstres modstand mod det her simpelt hen på en misforståelse, en elementær misforståelse? For noget af det, der kom frem i debatten, er, at Venstre frygter, at det her vil koste 15.000 job i olie- og gassektoren, hvis vi harmoniserer skattereglerne i Nordsøen – 15.000 arbejdspladser. Men som alle sikkert ved, har Skatteministeriet i et svar til Folketinget skrevet, at olie- og gassektoren skaber 4.500 arbejdspladser. Så er det kun mig, der synes, at det lyder som en lige lovlig stor nedgang på 15.000, når Skatteministeriet har lagt de tal frem?

Så skal vi så også huske på, at de nye skatteregler jo kun vil berøre en mindre del af borerne i Nordsøen. Mon Venstre er opmærksomme på det? For også i det lys må vi jo bare sige, at 15.000 umiddelbart synes at være lidt i overkant. Venstre tror, at nulvækst ikke betyder noget, fagkundskaben siger noget andet. Venstre tror, at finansiering af Togfonden DK koster 15.000 job, og jeg tænker mit og spørger bare: Hvem er det egentlig, der har plantet de tal i Venstres hoveder?

Oven på dagens debat her kan man ikke lade være med i sit stille sind at stille et spørgsmål om, hvor meget af Venstres politik der egentlig bygger på ønsketænkning, misforståelser og alkymi. Venstre tier, hvor andre tør, kan man sige, og det forholder sig jo stik modsat med Liberal Alliance. Liberal Alliance siger klart og tydeligt, hvad de gerne vil. De vil gerne give skattelettelser på 75-80 mia. kr. Det er et flot beløb. Men hvor kommer pengene fra? (*Munterhed*). Det glæder mig, det understreger bare de store forskelle.

Kl. 20:53

Hvor kommer pengene fra? Man vil hæve pensionsalderen, og så har Liberal Alliance forsøgt at tage Produktivitetskommissionen til indtægt for, at man kan finde så mange penge ved at effektivisere uden at forringe velfærden. Kan man nu det? Og vi må i hvert fald bare sige, at Produktivitetskommissionen vist ikke er helt enige i Liberal Alliances udlægning af det her.

Men jeg vil godt igen kvittere for det og sige, at Liberal Alliance fortjener at blive anerkendt for at være en ærlig stemme i debatten. Der er jo ingen, der er i tvivl om, hvad der egentlig venter, hvis Liberal Alliance får magten: Der venter massive nedskæringer i velfærden. Det er jo til at tage og føle på.

Det var dog ikke muligt, skal man huske, selv efter rigtig mange spørgsmål at få svar på, hvad Liberal Alliance egentlig mener om brugerbetaling.

Både Venstre, Liberal Alliance og De Konservative taler jo rigtig meget om skat. Og jeg vil gerne slå fast med det samme, at regeringen og jeg for den sags skyld ikke har noget imod skattelettelser. Vi har jo netop gennemført skattelettelser til helt almindelige lønmodtagere; vi har givet ekstra lettelser til de enlige forsørgere.

Fru Ellen Trane Nørby har i dag påpeget, at der skal være en økonomisk fordel ved at arbejde. Og lad mig slå helt fast, at det er jeg enig i. Og det er jo også derfor, vi fordobler det almindelige beskæftigelsesfradrag netop med vores skattereform, som vi i øvrigt har lavet sammen. Og vi mere end tredobler beskæftigelsesfradraget for enlige fædre og mødre, der har et arbejde.

Dengang Venstre skulle lave en skattereform i 2009, valgte de jo en helt anden vej. De sænkede især marginalsatten for de allerrigste, og det gør jo ikke, at det bedre kan betale sig at arbejde for dem, der har de laveste lønindkomster, eller dem, der er helt uden for arbejdsmarkedet.

Regeringen har også sat selskabsskatten ned, og vi har gjort det på vores egen måde, og det er selvfølgelig fuldt finansieret. Og vi går videre end det: Vi sænker spildevandsafgifter, sænker emballageafgiften, og vi aflyser den tidligere regerings kørselsafgift.

VKO hævdede flere skatter for virksomhederne. Nu letter vi så skatter og afgifter. Det er jo vigtigt for virksomhederne, og det er i særlig grad vigtigt, for det, vi så, var jo, at vores konkurrenceevne faldt med næsten 20 pct. under Venstre, Konservative og Dansk Folkeparti. Det er jo noget at rette op på – 20 pct. – og det er vi så gået i gang med. Men vi er også nødt til at spørge: Er det virkelig sådan, at skattelettelser kan løse alle Danmarks problemer? Det er jo, som om man helt glemmer, at vi rent faktisk bruger skatter til at investere i uddannelse, i forskning, i et trykt Danmark. Ja, de her ting betyder jo også noget for virksomhederne.

Så jeg må nok sige, at selv om vi har gennemført skattelettelser, deler jeg ikke den borgerlige fascination af skattelettelser som en mirakelkur til alle dårligheder.

Så har De Konservative et særligt forhold til lavere skat. Det er simpelt hen konservativ værdipolitik. Nu er der så kommet en ny vinkel til, og den blev bekræftet i dag. Hr. Mike Legarth vil jo bruge skattelettelser som finansieringskilde. Hør nu bare, hvordan hr. Mike Legarth svarer på spørgsmål om, hvordan han vil finde 28 mia. kr. til Togfonden DK, og jeg citerer, hvad hr. Mike Legarth vil:

Sænk skatter og afgifter, fjern de byrder og hindringer, der er for erhvervslivet i at konkurrere med landene omkring os og ude på

verdensmarkedet; så kan man sælge noget mere og ansætte nogle flere; det giver større provenu i statskassen, og så kan man bruge det til at finansiere togplanen; og det kan blive en helt anden sund måde at finansiere den rigtig gode togplan på. Citat slut.

Hr. Lars Barfoed har indtil flere gange her i dag bekræftet, at han er helt enig i det synspunkt. Men var det ikke hr. Lars Barfoed, som beskyldte Enhedslisten for at leve i en fantasiverden? Og det er jo ikke, fordi jeg ikke er enig i, at der kan være en positiv dynamik ved at sænke skatten, men man skal altså skrive rigtig mange lærebøger om, hvis man vil nå frem til, at det ikke overhovedet koster penge at sænke skatten, og at skattelettelser tilmed bare sådan lige giver plads til ekstra udgifter.

Man har lyst til at spørge: Gælder den model for alle De Konservatives forslag? Billigere lørdagsslik – vi finder pengene ved at sætte skatten ned. En fridag til at passe sin syge mor – vi sætter skatten ned; sådan finder vi pengene. Det holder ikke.

Kl. 20:58

Dansk Folkeparti har jo også et grundlæggende problem. Det må simpelt hen være rigtig svært både at støtte hr. Lars Løkke Rasmussen og så gå i en helt anden retning med vores velfærd end den, som hr. Lars Løkke Rasmussen ønsker at gå. Det hænger ganske enkelt ikke sammen.

Så kan man sige, at det ikke er noget nyt, for der er så meget med Dansk Folkeparti, der ikke hænger sammen. Man taler dunder imod social dumping, men hvorfor gjorde de ingenting, da de selv havde magten? Der er dagpengestramningerne. Dansk Folkeparti opfandt dem, og de vedtog dem, og Dansk Folkeparti siger også, at de gerne vil beskytte de små virksomheder, men når det kommer til stykket med et konkret forslag, kan man jo spørge, hvorfor de ikke vil støtte et nemmere og billigere patent.

Hvad angår patentet, er der tale om politisk krejleri af værste skuffe uden hensyn til, at det er noget, der har konkret betydning for virksomheder og lønmodtagere her uden for Christiansborgs mure. Jeg vil godt understrege, at det ikke handler om regeringen. Det handler om dansk erhvervsliv og danske arbejdspladser. Dansk Folkeparti får det næsten til at se ud, som om de skal stemme for patentet for min skyld eller for regeringens skyld. Sådan hænger det ikke sammen.

Jeg vil bare gøre det helt klart: Det er ikke mig, der har udtalt til medierne, at jeg ikke forstår, hvorfor Dansk Folkeparti tager patentdomstolen som gidsel. Det er formanden for Dansk Iværksætter Forening. Det er ikke mig, der har udtalt, at hr. Kristian Thulesen Dahl er helt galt afmarcheret. Nej, det er såmænd formanden for Dansk Opfinderforening. Det er heller ikke mig, der står bag udtalelsen om, at Dansk Folkeparti spiller hasard med danske job og gør noget, som alle burde være enige i, til et indenrigspolitisk spil. Nej, det er Dansk Metal. Det siger jo alt.

Det er jo også tydeligt, at Dansk Folkeparti ikke på nogen måde har forsøgt at bekymre sig om at komme med gode argumenter mod patentet. For hvad er det i patentaftalen, som Dansk Folkeparti pludselig er blevet så bekymret for? Det var åbenbart ikke et problem, dengang Dansk Folkeparti støttede forhandlingsoplægget for 2 år siden. Eller hvorfor kunne Dansk Folkeparti afgive suveræniteten på patentområdet i 2006, men ikke nu? Det har regeringen forsøgt at få svar på. Vi er i arbejdstøjet, men hvad er svaret? Der er ingen, der ved det.

Det, jeg godt forstår, er, at Dansk Folkeparti efter 10 års tæt parløb med VK-regeringen er vant til, at studehandler og krejleri nok skal give nogle resultater. Når man f.eks. kan veksle at gå ind for efterlønsforringelser til en grænsebom, så vænner man sig jo til, at det er sådan nogle studehandler, man kan foretage i dansk politik. Det er på en måde, som om Dansk Folkeparti vil have en belønning for at stemme ja til et forslag, som de i bund og grund egentlig synes kunne være en meget god idé. Nogle gange taler man om curlingbørn.

Det er nogle, der hele tiden skal bestikkes for at gøre noget. Her kan man tale om et curlingparti.

I en åbningsuge går bølgerne selvfølgelig højt her på Christiansborg. Der bliver sagt rigtig meget. Der bliver uddelt ris og ros. Jeg har især bidt mærke i en kommentar til den åbningstale, jeg holdt i tirsdags. Det er en kommentar, som jeg faktisk blev rigtig glad for. Det var fra fru Johanne Schmidt-Nielsen, der sagde:

»Jeg synes faktisk ikke, at talen var så tosset.«

Sådan. Tak for det, vil jeg sige til fru Johanne Schmidt-Nielsen. Og lad mig i samme ombæring også kvittere for alle de gode beslutninger, som regeringen og Enhedslisten har truffet sammen. Det er faktisk heller ikke så tosset. Vi har sikret bedre hjælp til ofre for menneskehandel; vi har aftalt en ungepakke, der hjælper de unge i gang med uddannelse eller arbejde; vi har aftalt nye værktøjer til at bekæmpe social dumping; vi har styrket miljøet og grønne arbejdspladser; vi har gennemført en dagpengeløsning, som gjorde, at vi fik rettet op på Venstre, Dansk Folkeparti og Konservatives alt for hurtige indfasning af den korte dagpengeperiode, ved at vi fandt en løsning for de tusindvis af mennesker, der var kommet i klemme. Jeg synes, vi har truffet mange vigtige beslutninger for danskerne.

Det her med velfærd leder mig over i en anden diskussion om, hvorvidt vores velfærdsydelser er robuste i en verden med mere og mere åbenhed. Danmark er en del af verden og globaliseringen. Jeg synes jo, det er rigtigt, at man med god ret kan spørge, om det er rimeligt, at en nyindrejst borger fra et andet medlemsland i EU uden videre kan modtage f.eks. børne- og ungeydelse eller andre ydelser. Det er en bekymring, som deles bredt af alle Folketingets partier. Men det står jo også klart, at der vel ikke er nogen lette løsninger, der værner om det skattefinansierede velfærdssystem, vi har, og at der ikke findes ikke nogen lette løsninger, medmindre, selvfølgelig, at man ønsker at stå uden for det indre marked og den frie bevægelighed.

Kl. 21:04

Jeg tror egentlig også, at VKO må være nået til fuldstændig samme erkendelse. Man indførte optjeningsprincipper for børnefamilieydelse. Det holdt så ikke, da man gik det nærmere efter. Man fik lavet en stor rapport om optjeningsprincipper. Den er 514 sider lang. 120 velfærdsydelser blev kortlagt, men der kom ikke noget konkret ud af det.

Så det bedste, vi kan gøre, er vel at finde sammen om praktiske, pragmatiske løsninger på de her problemer, i takt med at de opstår. I de enkelte ministerier er vi jo meget opmærksomme på, at borgere fra andre EU-lande ikke utilsigtet får adgang til danske ydelser. Det indebærer naturligvis også, at vi er klar til at drøfte alle forslag, som Folketingets partier måtte have. Så spørgsmålet er, om vi ikke pragmatisk og praktisk skal gå til den her opgave.

Jeg vil også meget gerne sige tak for den debat, der i aften har været med de nordatlantiske medlemmer. Jeg vil sige tak for bidragene til det, jeg synes er en levende debat om rigsfællesskabet. Det gælder de udfordringer, vi står sammen med, men også de muligheder, vi har i fællesskab, og som rigsfællesskabet giver os. Jeg synes, at debatten vidner om et engagement, som vi alle sammen deler her i Folketinget. Det er et engagement, som bekræfter den betydning, som rigsfællesskabet har for os alle sammen.

Jeg synes jo, det er helt naturligt, at spørgsmålet om uran er noget, der optager os her i salen, for en mulig udvinding og eksport af uran fra Grønland er en helt ny problemstilling. Det må vi selvfølgelig forholde os til. Den er juridisk og teknisk kompliceret, og den involverer både Grønland og Danmark. Det er jo også derfor, jeg er så glad for, at vi netop har fået en fælles rapport, der beskriver en række af de spørgsmål, som bliver aktuelle, hvis Grønland ophæver nul-toleranceprincippet og går videre med at udmønte beslutningen. Som noget meget vigtigt er Danmark og Grønland helt enige om, at vi i

fællesskab skal finde et praktisk og konstruktivt samarbejde på hele uranområdet. Det skal vi nu arbejde videre med.

EU har indført sanktioner mod Færøerne, og det har vi også diskuteret meget i dag. Det er sanktioner, som Danmark har været nødt til at indføre. Det er beklageligt. Jeg vil også gerne sige, at vi fra dansk side gennem hele forløbet har arbejdet aktivt sammen med Færøerne. Det har vi gjort for at få sagen løst ved forhandlingsbordet for at undgå sanktionerne og nu også for at få dem ophævet. Vi har hjulpet landsstyret med at indlede en voldgiftssag over for EU under havrettskommissionen. Det blev også nævnt heroppefra. Det her er og bliver en sag mellem Færøerne og EU, som Danmark ikke kan løse. Men vi har sammen med landsstyret gjort alt, hvad vi kunne, for at bidrage til, at der bliver fundet en løsning. Det vil vi blive ved med at gøre.

Hvis man på forhånd havde opstillet et billede her af, at oppositionen har svært ved at finde fodslag, så er billedet efter dagens debat, at Venstre, Konservative og Liberal Alliance marcherer til den ene side i hvert deres tempo med skattelettelser, nedskæringer, og Dansk Folkeparti har kurs stik modsat med stigninger i de offentlige udgifter. Det er da en forskel, der er til at tage og føle på. Selv hr. Lars Løkke Rasmussen har jo efterhånden fået øjnene op for, at han egentlig ikke vil det samme som sit parlamentariske grundlag. Derfor måtte man i denne uge forstå, at han har stillet Dansk Folkeparti et ultimatum. Med hans egne ord siger han:

»Jeg ønsker ikke at præsidere over en regering, der fører en modsatret politik end den, jeg går til valg på.«

Hr. Lars Løkke Rasmussen vil åbenbart præsidere over en ny regering. Jeg troede bare, at han ville være statsminister.

Kl. 21:08

Men det samlede billede er, at hr. Lars Løkke Rasmussen siger, at han ikke vil præsidere over en regering, der går i modsat retning af det, han gerne vil. Hr. Lars Løkke Rasmussen vil jo i en retning med 24.000 færre offentligt ansatte. Jeg formoder derfor, at hr. Lars Løkke Rasmussen ikke vil være statsminister i en regering, der efterlever Dansk Folkepartis krav, nemlig at vi skal have en større offentlig sektor. Hr. Kristian Thulesen Dahl skulle man egentlig tro er indstillet på at kæmpe for sin økonomiske politik, men nej. Han håber bare, at hr. Lars Løkke Rasmussen vil tage stafetten og sidde som statsminister. Det skal man huske på, for det understreger, at Dansk Folkeparti har en og kun en mærkesag: Det er, at hr. Lars Løkke Rasmussen skal være statsminister. Og hr. Lars Løkke Rasmussen har en mærkesag: Det er, at Dansk Folkeparti ikke kan få gennemført sin politik. Jeg vil ønske god fornøjelse med det.

Venstre vil bruge nul ekstra kroner i den offentlige sektor. Dansk Folkeparti vil bruge mange milliarder kroner ekstra. Liberal Alliance vil gå i den helt modsatte retning og ikke bruge, men spare milliarder af kroner i den offentlige sektor. Vi har faktisk siddet og regnet ud, at på en god dag er spændet i oppositionens offentlige udgiftspolitik på omkring 70 mia. kr. – 70 mia. kr. Det spænd er simpelt hen mere, end vi bruger på folkeskolen og ungdomsuddannelserne til sammen.

Det har som sagt været en lang debat. Det har også været en god debat, men man kan jo ikke sige, at det har gjort det mere klart for mig, hvordan oppositionen egentlig vil få enderne til at mødes. Mellem oppositionens yderpunkter går der en vej i balance. Det er regeringens vej. Det er regeringens vej, som balancerer mellem yderpunkterne i denne Folketingssal, og det er den vej, der har bragt Danmark tilbage på sporet.

Men det minder mig faktisk om, at der er en ting, der forener oppositionen: Det er egentlig den måde, de ser Danmark på. Hr. Ole Birk Olesen kalder vores velfærdssamfund for en taberfabrik. Venstres Ungdoms formand har kaldt Danmark for et taberland. Og hr. Lars Løkke Rasmussen, som så gerne vil være statsminister i Danmark, har talt om, at danskerne er Nordens syge mand.

Jeg vil godt understrege i dag, at jeg og regeringen ikke deler det Danmarksbillede. Som vi ser det, er Danmark et fantastisk land, og derfor skal vi også passe på det.

Kl. 21:11

Fjerde næstformand (Anne Baastруп):

Jeg siger tak til statsministeren. Så er det hr. Lars Løkke Rasmussen.

Kl. 21:12

Lars Løkke Rasmussen (V):

Tak for det. Man kunne jo have lyst til at sige mange ting; statsministeren er jo mere interesseret i oppositionens politik, men sådan som forskellene beskrives, kunne det vel klares på et par timer i det sorte tårn. Og jeg forstår godt, at statsministeren gerne vil være klogere på Venstres politik, for statsministeren har jo anlagt den kutyme, at man med noget, der ligner et halvt til halvandet års forsinkelse adopterer Venstres politik.

Når der nu er et stemningsskifte på vej – og jeg deler sådan set synspunktet – er hovedvejen til det jo gået via Venstres politik med efterlønsreformen og dagpengereformen, altså alt det, der før valget var en blind vej, og hvor der skulle laves et U-turn. Statsministeren styrtede ned ad den vej efter valget og har taget det hele til sig. Det er vækstpakken, som vi foreslog for præcis 1 år siden, hvor den blev hældt ned af brættet; tanken om at investere i en SU-reform og en kontanthjælpsreform via erhvervsskattelettelser lod sig ikke gøre. Man satte skatterne op sammen med Enhedslisten, men efter juleferien kom man så på bedre tanker, og vi fik lavet en aftale sammen.

Så jeg kan da godt forstå, at der er en levende interesse i at vide, hvad der er Venstres næste skridt, sådan at man kan tage det. Derfor kan jeg bare oplyse, at Venstres næste skridt er forslaget om, at vi tager vækstpakken fra i foråret, som vi blev enige med regeringen om, og fremrykker den. Der vil jeg bare spørge statsministeren: Er det noget, vi skal aftale før eller efter juleferien?

Kl. 21:13

Fjerde næstformand (Anne Baastруп):

Statsministeren.

Kl. 21:13

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Venstre giver indtryk af, at vi kopierer deres politik. Må jeg så godt spørge: Hvornår var det på det her tidspunkt sidste år, at Venstre kom med en vækstplan til 90 mia. kr.? Hvornår var det, at man foreslog, at der f.eks. skulle afsættes 1 mia. kr. til voksen- og efteruddannelse, sådan at de mennesker, der har fået mindst uddannelse i vores samfund, kunne få noget mere? Hvornår var det, at Venstre foreslog, at man, når man skulle sænke selskabsskatterne, skulle sørge for, at olieselskaberne blev undtaget, og at bankerne ikke fik del i den selskabsskattelettelse? Og jeg kunne sådan set blive ved.

Det, der er forskellen på regeringen og Venstre, er, at vi har en balance i vores politik, og når vi laver en vækstplan, udtrykker den netop den balance, at vi både satser på uddannelse og fair skattelettelser. Jeg tror ikke, at jeg nogen sinde har set et forslag fra Venstre om en stor vækstplan på 90 mia. kr. Det er interessant, at Venstre havde den i skuffen, men man glemte måske at lægge den frem i de dage sidste år.

Kl. 21:14

Fjerde næstformand (Anne Baastруп):

Hr. Lars Løkke Rasmussen.

Kl. 21:14

Lars Løkke Rasmussen (V):

Men sådan et forslag har vi jo heller ikke set fra regeringen, fordi den der lille vækstpakke, som man lagde frem, var jo ikke på

90 mia. kr. Den voksede sig jo til i størrelse og omfang under forhandlingerne. Og for lige at få historieskrivningen på plads var det sådan, at vi i vores finanslovsforslag for præcis 1 år siden foreslog en kontanthjælpsreform og en SU-reform og sagde: Lad os lave dem, lad os investere provenuet i målrettede erhvervsskattelettelser, der sætter gang i væksten. Det blev hældt ned af brættet.

Regeringen valgte i stedet at lave en finanslov med Enhedslisten, hvor man satte det skrå skatte loft op, og hvor man satte bundskatten op. Det gjorde man i øvrigt, efter at man få måneder i forvejen sammen med os havde sat skatten ned. Så kom statsministeren heldigvis på andre tanker på de østrigske skiterræner, eller hvor statsministeren nu ferierede. Hen over juleferien kom statsministeren på andre tanker, og så fik vi en vækstreform, en vækstpakke, som jo præcis blev finansieret af det, som vi foreslår, nemlig reformer. Det er derfor, at jeg spørger: Når nu vi så i år foreslår, at vi fremrykker den reform, at vi investerer beskæftigelsesreformen i yderligere lettelser, er det så noget, vi skal aftale før eller efter dette års juleferie?

Kl. 21:15

Fjerde næstformand (Anne Baastруп):

Så er det statsministeren.

Kl. 21:15

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Sidste år lagde Venstre ikke en vækstpakke på 90 mia. kr. frem, som havde den balance, som vores plan havde. Sidste år lagde Venstre ikke en SU-reform frem, som havde den balance, som vores SU-reform havde. Jeg er meget glad for, at Venstre har villet være med til de her ting, og det gælder også vores skattereform. Så man kan jo ikke diskutere, om Venstre har lagt noget frem. Det kan være, at Venstre lider af en erindringsforskydning og havde den i skuffen, men Venstre lagde ikke en stor vækstplan frem.

Kig dog på vores SU-reform. Venstre sagde, at de ville have en SU-reform. Det sagde vi også, og det skrev vi i regeringsgrundlaget. Men det var jo en anderledes SU-reform, vi lagde frem, som Venstre så endte med at være med til, fair nok med det. Men det er jo substantielt forskellige ting. Jeg ved ikke, hvorfor Venstre er så vild med, at vores politik skal ligne Venstres. Vi er i hvert fald ikke så vilde efter, at vores politik skal ligne Venstres.

Kl. 21:16

Fjerde næstformand (Anne Baastруп):

Så er det hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 21:16

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Tak. Og tak til statsministeren. Jeg synes, det er så sødt med øgenavne, og det med curlingpartiet havde jeg ikke lige set komme. Et eller andet sted syntes jeg umiddelbart, det var flinkt af statsministeren, men så kom jeg egentlig til at tænke på, at hvis det virkelig er et spørgsmål om, at Dansk Folkeparti sådan er et parti, der altid har oplevet medgang, så er det måske udtryk for statsministerens sådan historieløshed. Altså, statsministerens forgænger som formand for Socialdemokratiet stod faktisk på den talerstol der i 1999 og sagde: »Stuerne bliver I aldrig«. Jeg ved ikke, om statsministeren kan huske det. Men hvis det er et udtryk for den totale anerkendelse nu fra Socialdemokratiets side, synes jeg selvfølgelig bare, det er dejligt.

Nå, mit spørgsmål er i forhold til det her med krejleriet, som statsministeren siger: Skal jeg tage statsministerens ord her i aften som udtryk for, at der ikke bliver forhandlinger i forhold til velfærdsturisme, altså østeuropæeres adgang til det danske velfærds-samfund? Skal jeg tage det som udtryk for, at statsministeren har besluttet sig for, at det bliver der ikke, sådan at svaret fra statsministeren på den opfordring, jeg kom med i min ordførertale, til statsministeren om at indkalde partierne til forhandlinger om et nationalt

kompromis, der sætter værn op i forhold til østeuropæere, bl.a. østeuropæeres muligheder for at få danske velfærdsydelse, er et klart nej?

Kl. 21:17

Første næstformand (Bertel Haarder):
Statsministeren.

Kl. 21:17

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Det er jo lykkedes for Dansk Folkeparti i hele ugen nærmest at svare udenom, med hensyn til om man var for det her fælles patentsystem eller man var imod. Og det er i hvert fald ikke lykkedes for Dansk Folkeparti at komme med nogen overbevisende argumenter for, hvorfor man skulle være imod patentsystemet. Det er også svært, for man har været med til at give et forhandlingsmandat, man har tidligere været med til at træffe beslutninger om patentsystemet her i Folketinget, så på den måde virker det jo underligt, at Dansk Folkeparti ikke bare går herved i Folketingssalen og stemmer det, som de egentlig har lyst til at stemme. Det er, som om Dansk Folkeparti egentlig har lyst til at stemme for patentsystemet, men så skal de alligevel have noget for at gøre det.

Hvorfor skal vi betale noget for, at danske virksomheder får lettere adgang til et patent, at de både sparer tid og penge? Hvorfor skal Dansk Folkeparti have betaling for at gå ned i Folketingssalen og stemme ja til det?

Kl. 21:18

Første næstformand (Bertel Haarder):
Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 21:18

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg skal beklage, at jeg gjorde det for langt før. Det blev for indviklet, og derfor må jeg gøre det mere enkelt nu. Altså, mit spørgsmål til statsministeren er: Var det et ja eller et nej til, at der bliver for-handlinger?

Det, jeg spurgte om i mit ordførerindlæg, var: Vil statsministeren sætte sig i spidsen for forhandlinger med Folketingets partier med henblik på at lave et nationalt kompromis, der håndterer de udfordringer, der er, når bl.a. østeuropæere kan komme til Danmark og få adgang til danske velfærdsydelse, noget, der undergraver den danske velfærdsmodel? Vil statsministeren gøre det? Vil statsministeren indkalde til sådan nogle forhandlinger – ja eller nej? Det er meget enkelt at svare på.

Kl. 21:19

Første næstformand (Bertel Haarder):
Statsministeren.

Kl. 21:19

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Jeg har jo også undret mig over hele ugen, hvor svaret om patentsystemet er blevet af. Jeg ved ikke, om jeg har gjort det for indviklet for hr. Kristian Thulesen Dahl, men vi har i hvert fald ikke fået svar.

I forhold til det her med velfærdsydelse sagde jeg jo netop nu i mit indlæg, at vi er optaget af, at vores velfærdsydelse er robuste i en verden, der bliver mere og mere åben. Det er vi jo alle sammen optaget af, og jeg tror ikke, der er nogen partier, der er mere optaget af det end andre. Jeg deler sådan set bekymringen, som mange mennesker har, over, hvorfor en nyindrejst EU-borger fra et andet medlemsland uden videre kan modtage f.eks. børne- og ungedydelse. Det er da et godt spørgsmål, og derfor er mit budskab jo også, som jeg netop har sagt – det kan være, hr. Kristian Thulesen Dahl ikke var

helt opmærksom, det kan også være, der er for mange ord i den tale – at det synes jeg vi skal finde pragmatiske, praktiske løsninger på.

Lad os gå til sagen fuldstændig praktisk og finde nogle fornuftige løsninger. Jeg tror, det er meget, meget smartere end at sætte sig rundt om et stort bord og tage det hele på én gang. Lad os tage tingene, når problemerne opstår, og finde nogle fornuftige løsninger.

Kl. 21:20

Første næstformand (Bertel Haarder):
Så er det fru Johanne Schmidt-Nielsen.

Kl. 21:20

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Tak for det. Mener statsministeren, det er rimeligt, at ældre, der har brug for hjælp, kan komme i bad minimum to gange om ugen, kan få gjort rent hver 14. dag, kan få en hovedrengøring en gang om året, eller er det for meget at forlange?

Kl. 21:21

Første næstformand (Bertel Haarder):
Statsministeren.

Kl. 21:21

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Jeg synes jo grundlæggende, vi skal behandle vores ældre medborgere med værdighed og respekt, og til det hører selvfølgelig også en standard for personlig hygiejne, som man selv ville være tilfreds med, og som de har været vant til igennem hele deres tilværelse. Man talte jo på tidspunkt meget om, at ældre ligesom skulle blive i eget hjem. Jeg tror på, at man skal blive i eget liv, og det vil sige, at de standarder, man har haft for personlig hygiejne, skal man selvfølgelig også have, når man er ældre.

Kl. 21:21

Første næstformand (Bertel Haarder):
Johanne Schmidt-Nielsen.

Kl. 21:21

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Jeg synes også, vi skal behandle vores ældre medborgere med værdighed og respekt. Det gør vi bare ikke i dag, for det er faktisk ikke sådan, at vores ældre medborgere nødvendigvis kan komme i bad to gange om ugen eller få gjort rent hver 14. dag. Derfor foreslår vi i Enhedslisten, at vi indfører nogle minimumsrettigheder, og at vi tilføjer nogle midler til ældreområdet. Det er der behov for, for selv om der faktisk er kommet flere ældre i de seneste år, er der skåret næsten 5 millioner hjemmehjælpstimer i løbet af de sidste 5 år. Det er gået rigtig, rigtig hårdt ud over ældre mennesker i Danmark, det er blevet sværere at få hjemmehjælp, og dem, der får hjemmehjælp, har fået mindre af det.

Mener statsministeren, at det ville være rimeligt at løfte det her område?

Kl. 21:22

Første næstformand (Bertel Haarder):
Statsministeren.

Kl. 21:22

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Det er jo fuldstændig rigtigt, at krisen har været hård ved Danmark. Det er der rigtig mange brugere i den offentlige sektor der kan mærke, og det er jeg sikker på også gælder for mange ældre. Det er også netop derfor, at en af de store forskelle i dansk politik er, at vi går ind for, at der fremadrettet skal være en besked, men dog en vækst i den offentlige sektor, for det er vores svar på, at vi også kan løse de udfordringer, vi får fremadrettet. Det er også derfor, der er så stor

forskel mellem at ville have en lille vækst i den offentlige sektor og så den nulvækst, som Venstre og andre borgerlige partier er så optaget af.

Kl. 21:23

Første næstformand (Bertel Haarder):
Så er det hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 21:23

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Jeg vil gerne takke statsministeren for de pæne ord til Liberal Alliance om at være den klareste og mest ærlige stemme i debatten. Jeg ville jo nærmest ønske, at jeg kunne sige i lige måde, men det bliver nok ikke lige i aften.

Det er sådan, at hvis man ser på de 2 år, hvor statsministeren har været statsminister, vil man se, at der sådan set kun er en ting, der er helt sikker, og det er, at gælden er blevet større. Det er det eneste, vi ved der er kommet ud af at have den her regering.

Nu er der 2 år tilbage af valgperioden, og man har ikke rigtig nogen planer for, hvordan der skal komme rigtig gang i væksten i forhold til vores nabolande. Det vil sige, vi har udsigt til i løbet af få år at blive det fattigste land i Nordvesteuropa, og regeringen har ingen svar præsenteret. Det kan godt være, at statsministeren er mere interesseret i blå blok, men det var ikke os, der vandt valget. Det var statsministeren, eller hvem det nu var, der vandt valget – i hvert fald de røde partier til sammen.

Hvilke planer har man for at undgå den skæbne, der venter os som det fattigste land i Nordvesteuropa?

Kl. 21:24

Første næstformand (Bertel Haarder):
Statsministeren.

Kl. 21:24

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

En ting, jeg er rigtig tilfreds med, er, at vi har taget fat. Og der er jo her i Folketingssalen nogle, der siger – vi hører det også i dag, og det er jo det, en debat er god til – at vi bare skal give skattelettelser, vi skal bare give uendelige skattelettelser, så skal vi nok få det bedre alle sammen. Så er der andre, der siger: Vi kan også bare bruge nogle flere penge.

Det, der er så godt, er, at vi har en regering, som holder balancen, vi holder kursen, og det betyder, at Danmark er tilbage på sporet. Krisen har været rigtig hård ved Danmark, den ramte hårdt. Men Danmark er jo nu tilbage på sporet.

For første gang i mange år får vi en lille, men dog positiv vækst her i 2013 år. Er det godt for danske virksomheder? Ja, det er det. Og det er jo kommet, fordi vi har truffet beslutninger, som sikrer, at vi er tilbage på sporet.

Kl. 21:25

Første næstformand (Bertel Haarder):
Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 21:25

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Jeg må forstå statsministerens svar således, at nogle vil frem og nogle vil tilbage, men at regeringen vil stå stille. Man vil intet gøre. Der var minusvækst sidste år, der forventes en mikrovækst i år, altså ingen vækst set over 2 år. Arbejdsløsheden rører sig ikke rigtig ud af stedet, til gengæld ved vi, at gælden vokser. Som jeg prøvede at forklare statsministeren, har vi ifølge OECD udsigt til at blive det fattigste land i Nordvesteuropa i løbet af få år.

Har man nogle politiske ideer, har man nogle forslag? Eller kan man bare ligesom håne Folketingets partier på skift? For så går af-

tenen med det og så slap man for at forholde sig til det politiske indhold. Har statsministeren politisk indhold?

Kl. 21:26

Første næstformand (Bertel Haarder):
Statsministeren.

Kl. 21:26

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Jeg ved godt, at Liberal Alliance, i hvert fald visse medlemmer af Liberal Alliance, og jeg citerede hr. Ole Birk Olesen før, siger det her med, at Danmark er et taberland. Danmark er et *taberland*, har man sagt. Er det også ordførerens opfattelse af Danmark? Det er i hvert fald ikke min opfattelse af Danmark.

Jeg mener, vi har så meget godt at bygge på i Danmark, og det, vi har gjort, er at finde den rette balance mellem på den ene side skattelettelser til de laveste og almindelige lønindkomster og på den anden side mulighed for at kunne udvikle den offentlige sektor fremadrettet.

Den kurs har betydet, at Danmark nu er tilbage på sporet. Det har vi ikke været hele tiden, men nu har vi faktisk en situation, hvor vi kan se, at boligmarkedet er ved at tø op. Er det godt? Ja, det er det. Vi er i en situation, hvor vi kan se, at familier og virksomheder i højere grad tror på fremtiden. Vi regner med at få positiv vækst i år, selvfølgelig også det samme næste år, og der kommer flere i arbejde, der er færre ledige.

Hvis det ikke er en god ting for Danmark og danskerne, og hvis hr. Simon Emil Ammitzbøll ikke kan se det, kan jeg godt forstå, at man bliver ved med at udnævne Danmark til et taberland.

Kl. 21:27

Første næstformand (Bertel Haarder):
Så er det hr. Lars Barfoed.

Kl. 21:27

Lars Barfoed (KF):

Jamen jeg kan jo godt forstå, at en statsminister har meget at holde øje med hele tiden, men jeg synes alligevel, at når man nu vælger at kritisere ordførere her i salen for, hvad de har sagt, så skulle statsministeren under debatten alligevel lige koncentrere sig om, hvad der rent faktisk bliver sagt. Jeg sagde i hvert fald fem gange under debatten, for jeg blev spurgt rigtig mange gange af medlemmer, som ikke havde hørt mig svare første gang, og så spurgte de mig om det samme igen, om det med den togfond og finansieringen af den, og så sagde jeg konkret, at så var aftalen oprindelig, at når vi fik flere penge rullet tilbage i infrastruktur fonden, fordi projektet blev billigere end den meget forsigtige budgettering, vi havde lavet, så kunne de penge bruges bl.a. til elektrificering og timedrift.

Så skulle vi i øvrigt skaffe penge, ved at samfundsøkonomien udvikle sig positivt, så der efterhånden kom et rådighedsbeløb, hvad der altid gør. Og så påstår statsministeren, at jeg bare har ment, at det hele skulle finansieres ved et eller andet mystisk regnestykke med skattelettelser. Men jeg vil gerne sige, at både hr. Mike Legarth og jeg og resten af den Konservative folketingsgruppe er af den opfattelse, at det bidrager til Danmarks velstand, at vi sikrer gode vilkår for vores virksomheder. Derfor synes vi bl.a., at vi skal have selskabsskattens sættelser, og så vil jeg gerne sige til statsministeren, at det aftalte vi jo i foråret, altså at vi skulle have lettelse af selskabsskatten, netop fordi det bidrager til vækst i virksomhederne og dermed til velstand for Danmark. Har statsministeren fortrudt den aftale, så statsministeren nu ikke længere mener, at det er en fordel for dansk økonomi, at vi sætter selskabsskatten ned?

Første næstformand (Bertel Haarder):
Statsministeren.

Kl. 21:28

spirere af Venstres politik. Derfor kunne man jo godt være fristet til at spørge, hvad regeringspartierne mente om en SU-reform før valget; hvad regeringspartierne mente om en efterlønsreform før valget; hvad Socialdemokratiet mente om en dagpengereform før valget – eller bare, hvad statsministeren mente om en vækstpakke til erhvervsvirksomhederne for 365 dage siden. Men sagt til statsministeren: Jeg tror, danskerne godt er klar over, hvad regeringspartierne sagde tidligere.

Kl. 21:28

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Jeg ved ikke, hvor ordførerne har været, da jeg holdt mit indlæg – der var godt nok lidt uro i salen, så måske har man ikke hørt så meget efter – for jeg fremhævede netop, at vi var tilfredse med de selskabsskattelettelser, vi havde givet. Jeg tror også, jeg takkede for, at vi havde samarbejdet om nogle af de her ting. Så det er vi sådan set meget tilfredse med.

Men jeg er også nødt til at minde om, hvad hr. Mike Legarth egentlig har sagt. Han siger, at vi bare skal sænke skatter og afgifter, og så kan man jo sælge noget mere og ansætte nogle flere, og det giver et større provenu i statskassen, som man så kunne bruge til at finansiere togplanen. Hvordan giver det et større provenu i statskassen, at man bare sænker skatterne? Nu må jeg jo ikke stille spørgsmål herfra, men jeg kan godt stå og undre mig over, hvordan det kan give et større provenu i statskassen, at man bare skal sænke skatterne.

Kl. 21:29

Første næstformand (Bertel Haarder):
Lars Barfoed.

Kl. 21:29

Lars Barfoed (KF):

Jamen jeg vil da gerne vide, hvorfor statsministeren ellers har syntes, det var en god idé, at vi i en vækstpakke sætter selskabsskatten ned – det var altså for at skabe vækst i virksomhederne. Vækst i virksomhederne betyder, at virksomhederne tjener flere penge, og så bliver der et større skatteprovenu til staten på sigt. Hvis vi ikke gør det, mister danske virksomheder markedsandele, så tjener de ikke så mange penge, og så er der ikke særlig mange penge til statskassen i sidste ende. Det er sådan set bare logikken i det, og jeg håber da, at statsministeren er enig i den følgeslutning.

Kl. 21:30

Første næstformand (Bertel Haarder):
Statsministeren.

Kl. 21:30

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Selvfølger er vi enige om, at der kan være afledte effekter og der kan være dynamik i at sænke skatterne, men det fungerer vel ikke sådan – så vil jeg i hvert fald mene, at der er mange økonomibøger, der skal skrives om – at bare man sænker skatterne tilstrækkeligt, får man direkte finansiering til noget andet. Sådan fungerer det vel ikke. Og derfor må jeg spørge igen: Hvis vi gerne vil have mere af noget – jeg kan forstå, hr. Lars Barfoed gerne vil give en ekstra dag til bedstemødre, hvis børnebørn er syge, eller også var det omvendt, at man skulle have sygedag til at passe sine bedsteforældre – kan man så bare sænke skatten og så få råd til det? Det synes jeg er et væsentligt spørgsmål, som hr. Lars Barfoed er nødt til at svare på. Svaret blæser i vinden, vil jeg gerne sige til hr. Lars Barfoed.

Kl. 21:30

Første næstformand (Bertel Haarder):
Hr. Kristian Jensen for en kort bemærkning.

Kl. 21:31

Kristian Jensen (V):

Jeg kunne forstå på statsministerens svar til hr. Lars Løkke Rasmussen, at det nærmest var utænkeligt, at regeringen havde ladet sig in-

Derfor vil jeg bare stille et spørgsmål. Når nu vi i sommer fik en publikation fra økonomi- og indenrigsministeren, der viste, at der for 250.000 danskere, efter at skattereformen er fuldt indført, stadig væk kun er et svagt økonomisk incitament til at tage et arbejde, er statsministeren så tilfreds, og er det god socialdemokratisk politik, at en kvart million danskere kun har et svagt økonomisk incitament til at tage et arbejde?

Kl. 21:32

Første næstformand (Bertel Haarder):
Statsministeren.

Kl. 21:32

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Jeg ved ikke, hvor hr. Kristian Jensen har været henne i den her debat. Men vi sagde jo også før valget, at vi gerne ville have en SU-reform. Det var bare en anden SU-reform end den, Venstre havde foreslået. Og jeg vil gerne gøre lidt ud af – for det kan Venstre åbentbart ikke huske – hvad der egentlig var forskellen. For en af forskellene var, at Venstre kom med en SU-reform, hvori man ville afskaffe det sjette SU-år, også det, man kalder fjumreåret. Man ville afskaffe SU til hjemmeboende. Det lykkedes os at lægge en SU-reform frem, måske fordi vi tænkte os lidt mere om, hvori vi faktisk fastholdt det sjette SU-år, og det var en reform, som oven i købet gav et større provenu. Så det var da egentlig rigtig godt, at vi fik en ny regering, som kunne finde på sådan en ny SU-reform. Og jeg takker i øvrigt for, at man så gerne ville være med bagefter.

Derfor kan vi jo gang på gang sige det, også når vi taler om vækstplaner. En vækstplan er jo ikke bare en vækstplan. Næh, en vækstplan bliver jo tonet af dem, som foreslår den. Og en af de ting, som vi foreslog, var en selskabsskat, som var mere fair end den, Venstre gik ind for. Der var f.eks., at man også skulle bruge nogle penge på voksen- og efteruddannelse. På den måde synes jeg at Venstre skylder at fortælle helt præcist, hvilke af de her elementer som optrådte i Venstres vækstplan. Det var ingen af dem.

Kl. 21:33

Første næstformand (Bertel Haarder):
Kristian Jensen.

Kl. 21:33

Kristian Jensen (V):

Nu glemte statsministeren jo helt at svare på spørgsmålet. Er det god socialdemokratisk politik, at en kvart million danskere, efter at skattereformen er fuldt indført, kun har et svagt økonomisk incitament til at gå på arbejde? Det er regeringens egne tal. Publikationen kom i sommer. For Venstre er situation helt klar: Vi vil gerne sætte skatten ned for de laveste lønninger, og vi vil gerne gøre det ved at sikre, at i stedet for at gøre verdens største offentlige sektor endnu større, vil vi investere i at skabe arbejdspladser i Danmark. Og vi vil gerne sikre, at det altid kan betale sig at arbejde.

Synes statsministeren, at det er god socialdemokratisk politik, at der for en kvart million danskere kun er et svagt økonomisk incitament til at arbejde?

Kl. 21:34

Kl. 21:36

Første næstformand (Bertel Haarder):
Statsministeren.

Kl. 21:34

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

En af grundene til, at vi gik i gang med vores skattereform, var jo netop, at vi skal sikre, at der skal være en økonomisk gevinst ved at gå på arbejde. Det løser vi jo også, ikke det hele, men vi løser en stor del af det med den skattereform, som vi har lagt frem, og som Venstre er med til.

Jeg er også nødt til at spørge tilbage: Hvor var Venstres forslag til løsning af de her spørgsmål, da vi egentlig sad og diskuterede vækstplanen? Hvad var Venstres forslag, da vi sad og diskuterede vækstplanen? Jo, det var at afskaffe arveafgiften. På hvilken måde skulle det hjælpe mennesker, som står på kanten af arbejdsmarkedet? Jeg har ikke forstået det.

Kl. 21:34

Første næstformand (Bertel Haarder):
Hr. Jacob Jensen for en kort bemærkning.

Kl. 21:34

Jacob Jensen (V):

Nu er man jo ikke forpligtet ud over evne, og derfor vil jeg selvfølgelig heller ikke skose statsministeren for ikke at have forstået Venstres politik – det ser det så heldigvis ud til at store dele af befolkningen har i modsætning til statsministeren, så det er jo fint nok.

Jeg vil sådan set godt holde fast i det budskab, som vi jo er enige med statsministeren i, nemlig at det skal kunne betale sig at arbejde og det, som hr. Kristian Jensen var inde på for et øjeblik siden, nemlig det faktum, som regeringen selv har lagt frem, at selv efter en skattereforms indførelse og gennemførelse er der en kvart million danskere, for hvem det knap nok kan betale sig at tage et arbejde. Hvilke initiativer har regeringen tænkt sig at tage, eller er man tilfreds med det resultat, der nu ligger med den skattereform, vi i fællesskab har indgået?

Kl. 21:35

Første næstformand (Bertel Haarder):
Statsministeren.

Kl. 21:35

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Der er jo ingen tvivl om, at der må være mange, som ikke forstår Venstres politik, al den stund at Venstre nægter at lægge sin politik frem. Hvor er Venstres plan til, hvordan man gennemfører en nulvækst? Hvornår har Venstre svaret på, hvem der skal holde for, når man gennemfører en nulvækst?

Venstre insisterer i deres egen lille fantasiverden på, at nulvækst ikke vil have nogen konsekvenser overhovedet. De bliver modsagt af sagkundskaben, og de bliver egentlig også modsagt af det, de selv sagde, da de sad i regering, så jeg tror ikke, det er, fordi jeg ikke forstår Venstres politik – jeg tror, det er, fordi Venstre ikke har lagt den frem, sådan at man kunne læse på den. Så opfordringen til Venstre er: Læg politikken frem, så vi alle sammen kan sætte os ind i, hvordan man egentlig gennemfører en nulvækst.

Kl. 21:36

Første næstformand (Bertel Haarder):
Jacob Jensen.

Jacob Jensen (V):

Det fik jeg sådan set ikke meget svar ud af, så derfor vil jeg bare helt stilfærdigt stille spørgsmålet igen. Vi kan konstatere, at regeringen selv har lagt tallene frem, og de viser, at der efter gennemførelsen af skattereformen vil være en kvart million danskere, for hvem det knap nok kan betale sig at tage et arbejde. Har statsministeren og regeringen ikke nogen konkrete forslag til at gøre det tal lavere?

Kl. 21:36

Første næstformand (Bertel Haarder):
Statsministeren.

Kl. 21:36

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Jamen jeg er udmærket klar over, at det, som Venstre vil, er at indføre kontanthjælpsloftet og starthjælpen, men det har regeringen ikke nogen planer om. Noget af det, vi har gjort for at sikre, at vi ikke har fattige børn i Danmark, er, at vi har afskaffet de ydelser. Så det vil vi ikke.

Vi har tværtimod sagt, at vil hjælpe de mennesker, som har et arbejde, og det er derfor, vi har forhøjet beskæftigelsesfradraget, og det er jo noget, der kan mærkes. For de mennesker, det handler om her, vil det fuldt indfaset dreje sig om et beløb på 7.000 kr., og det er da noget, der kan mærkes. Så vi har taget hånd om at sikre, at de mennesker, som står på kanten af arbejdsmarkedet og skal afgøre, om det kan betale sig for dem at arbejde eller ej, rent faktisk får et incitament til at komme ind på arbejdsmarkedet.

Kl. 21:37

Første næstformand (Bertel Haarder):
Hr. Torsten Schack Pedersen.

Kl. 21:37

Torsten Schack Pedersen (V):

Tak for det, vil jeg sige til statsministeren. Altså, virkeligheden er, at det i dag er 330.000. Efter skatteaftalen er det 250.000. Og statsministeren har endnu ikke svaret på, hvad statsministeren vil gøre for de 250.000 danskere, for hvem det knap nok kan betale sig at arbejde.

Jeg ved ikke, om det hjælper, hvis jeg nu spørger: Hvad med Emils mor? Hvis Emils mor er blandt de 14.000, for hvem det koster penge at gå på arbejde, hvad har statsministeren så tænkt sig at gøre for Emils mor, som taber penge på at komme på arbejde? Og så ikke noget om, at man har lavet en skatteaftale sammen med os, for det var fra 330.000 til 250.000.

Hvad med Emils mor, som er blandt de 14.000 danskere, der hver dag taber penge på at gå på arbejde?

Kl. 21:38

Første næstformand (Bertel Haarder):
Statsministeren.

Kl. 21:38

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Jeg vil for det første sige, at jeg synes, det er lidt underligt, at Venstre går ind i en skattereform, og så negligerer de den bagefter. Det var en god skattereform, fordi den satte fokus på netop de lønindkomstgrupper, som vi gerne vil sikre er ude på arbejdsmarkedet, altså så det kan betale sig for dem at arbejde. Jeg egentlig glad for, at Venstre her i aften kvitterer for den effekt, det har haft for en hel masse mennesker. Det synes jeg er rigtig godt.

Men nu er Venstre jo meget interesseret i, hvad vi vil gøre. Vi har gennemført en skattereform. Det, som jeg har lyst til at spørge om, er: Hvad vil Venstre? For det, vi hører fra Venstre, er løs snak

om, at det nu skal kunne betale sig at arbejde, nu skal vi gøre dit og dat. Hvad er det for en skattereform, som Venstre har i skuffen?

Eller skal vi mødes med Venstre næste år på samme tid, og så vil Venstre sige: Jamen vi foreslog det jo. Det var altså bare på et stykke papir skrevet med usynligt blæk, for der er ingen af os, der har set en plan fra Venstre om, hvad man egentlig vil.

Kl. 21:39

Første næstformand (Bertel Haarder):
Torsten Schack Pedersen.

Kl. 21:39

Torsten Schack Pedersen (V):

Vi kan tage en lang diskussion om historieskrivningen. Altså bare for god ordens skyld: Da vi i sin tid indførte et beskæftigelsesfradrag, var Socialdemokraterne inderligt imod. Det var helt horribelt, det var urimeligt, det var skævt. Og nu står statsministeren og hylder det – det er jeg glad for.

Men jeg vil også bare stilfærdigt bede statsministeren om at forholde sig til virkeligheden. Vi har lavet en skatteaftale, ja, som sænker tallet fra 330.000 til 250.000, for hvem det knap kan betale sig at arbejde. Så vil jeg gerne spørge: Hvad er statsministerens svar til de 250.000? Hvad vil statsministeren gøre, for at det kan betale sig for dem at arbejde?

Vores svar er jo klart: Vi ønsker at sænke skatten i bunden. Det kan jeg så forstå statsministeren ikke vil. Men vil statsministeren ikke bare for en gangs skyld prøve at redegøre for regeringens politik og ikke prøve fejlagtigt at udlægge Venstres politik? Kan statsministeren da ikke forklare, hvad regeringen vil gøre for den kvarte million danskere, for hvem det knap kan betale sig at arbejde?

Kl. 21:40

Første næstformand (Bertel Haarder):
Statsministeren.

Kl. 21:40

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Da Venstre sidst havde en mulighed for at diskutere skattepolitik var jo, da vi diskuterede vækstplanen. Hvad var det så, Venstre kom med? Det var en sænkelse, en afskaffelse af arveafgiften – det var Venstres bud.

Så har man siden hen fundet på andre ting. Har vi set en plan fra Venstre, har vi set et stykke papir, har vi set bare en enkelt lille mail eller en facebookopdatering fra Venstre om det her spørgsmål? Nej, ingenting. Venstre giver ingen svar.

Regeringen har fremlagt en skattereform, fået gennemført en skattereform, som rent faktisk kommer til at virke for de mennesker, vi taler om. Det er vi jo sådan set alle sammen enige om, altså at der skal være en gevinst ved at påtage sig et lønnet arbejde. Det er jo netop derfor, vi har gennemført en skattereform. Og den kommer til at virke.

Kl. 21:41

Første næstformand (Bertel Haarder):
Hr. Peter Skaarup.

Kl. 21:41

Peter Skaarup (DF):

Hårdt presset meddelte statsministeren her for nogle omgange siden, at statsministeren ikke vil lave et nationalt kompromis omkring velfærdsturisme, altså det faktum, at der tages danske velfærdsydelse ud af landet. Det vil ske på den måde, sådan som jeg forstod statsministeren, at man dog for hver enkelt sag, når den måtte opstå, ville tage sig af problemet.

Nu vil jeg så bare lige sige til statsministeren, at det problem eller de problemer allerede er opstået. Vi kender allerede problemerne. I 2011 var der et embedsmandsudvalg, som over 514 sider gennemgik 30 danske velfærdsydelse, hvor der kunne komme et pres fra EU. Det er sådan, at der er sket mammutstore stigninger i det antal af østeuropæere, der nyder danske velfærdsydelse. Det gælder dagpenge, det gælder kontanthjælp, og det gælder børnecheck, som statsministeren selv var inde på.

Så skulle vi ikke tage fat på disse problemer, der opstår, når vi ikke har hegnspæle i forhold til udbygning af danske velfærdsydelse, en gang for alle eller i det mindste, som statsministeren var inde på, så tage hvert enkelt problem for sig, og det vil så sige nu, for vi kender allerede problemerne nu?

Kl. 21:42

Første næstformand (Bertel Haarder):
Statsministeren.

Kl. 21:42

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Som jeg også sagde indledningsvis, og det vil jeg godt holde fast i, så er der ingen, der tager let på den her udfordring. Jeg tror ikke, der er nogen partier i Folketinget, som ikke er optaget af, at vi skal have et robust velfærdssamfund, og jeg vil oven i købet mene, at vi, der mener – og der tager jeg egentlig ordføreren med i det – at vi skal have et skattefinansieret, universelt velfærdssamfund, er dem, der har mest interesse i den her sag.

Så derfor kan man regne med, at regeringen er optaget af det her spørgsmål. Jeg tror bare, der kommer mere praktisk ud af, at man tager de enkelte ydelser for sig, diskuterer dem i bund og finder nogle gode løsninger. Og der vil jeg så også bede ordføreren om at tænke over det. Det kunne også være, at ordføreren havde nogle gode ideer – det gælder jo alle Folketingets partier – som kunne blive bragt ind i den samtale. Den tager vi gerne. Men jeg tror, at det sidste, man har brug for, er en stor, forkromet, kæmpe debat. Man har tværtimod brug for at finde praktiske løsninger på de her udfordringer, vi står over for.

Kl. 21:43

Første næstformand (Bertel Haarder):
Peter Skaarup.

Kl. 21:43

Peter Skaarup (DF):

Vi har masser af gode ideer. Vi havde f.eks. den gode idé at sætte hegnspæle ned omkring den danske børnecheck. Det stemte Socialdemokraterne så i øvrigt imod, da vi gjorde det. Det kan være, at der kan komme nogle andre toner nu fra Socialdemokraterne, det kan vi da håbe på. Vi kan bare konstatere, at vi også på en række andre områder har kæmpemæssige problemer, og de opstår lige netop i de her år, hvor der så også er tale om, at vores eget velfærdssystem er under pres. Vi har hørt historierne om, at ældre ikke får den hjemmehjælp, de har brug for. Er det virkelig socialdemokratisk politik, at det er det svar, man skal give de ældre, samtidig med at vi sender ydelser ud af landet?

Kl. 21:44

Første næstformand (Bertel Haarder):
Statsministeren.

Kl. 21:44

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Det, der er vigtigt at huske på, er, at vi lever i EU. Der er vi med. Det tror jeg egentlig også at Dansk Folkeparti synes vi skal være. Det betyder, at vi har fri bevægelighed også for arbejdskraft, og det

er nogle regler, som vi selv har skrevet under på. Det vil sige, at vi også har skrevet under på, at vi skal efterleve de her regler. Derfor er jeg nødt til at forstå – jeg undrer mig i hvert fald over det – hvis Dansk Folkeparti pludselig skulle have den holdning, at vi bare skal være ligeglade med de regler, som vi selv har skrevet under på, og som jeg egentlig troede at Dansk Folkeparti også var med på.

Kl. 21:44

Første næstformand (Bertel Haarder):

Fru Louise Schack Elholm for en kort bemærkning.

Kl. 21:44

Louise Schack Elholm (V):

Tak. Vi har jo fået slået fast, at det for en kvart million danskere stort set ikke vil kunne betale sig at gå på arbejde, at tage et arbejde, her efter at skattereformen er fuldt indfasat. Statsministeren lader til ikke at ville gøre noget som helst ved det.

Skal man tolke det, som om statsministeren er fuldstændig ligeglad med, at det ikke kan svare sig for folk at arbejde? 14.000 danskere skal i dag betale for gå på arbejde i stedet for at få penge ud af at gå på arbejde. Jeg har stor respekt for folk, der vil gøre samfundet en sådan tjeneste, men er det statsministerens mening, at det skal være sådan, at det skal koste folk penge at gå på arbejde, frem for at de skulle kunne tjene penge på at gå på arbejde?

Kl. 21:45

Første næstformand (Bertel Haarder):

Statsministeren.

Kl. 21:45

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Jeg er helt enig med ordføreren i, at det skal være sådan, at der er en økonomisk fordel ved at komme ud på arbejdsmarkedet. Det er også det, som hele vores skattereform går ud på. Det er det, den har gået ud på fra start til slut. Der er nogle der har beskyldt den for at være en skattereform, som giver størst lettelse i toppen. Det passer jo ikke. Det er en skattereform, som sikrer, at det for mennesker med helt almindelige indkomster rent faktisk kan betale sig at tage et arbejde.

Det har også haft et konkret resultat, idet vi netop – og det anerkender jeg også at Venstre anerkendte i dag – flytter en betydelig gruppe mennesker over i en situation, hvor det bedre kan betale sig for dem at tage et lønnet arbejde.

Kl. 21:46

Første næstformand (Bertel Haarder):

Louise Schack Elholm.

Kl. 21:46

Louise Schack Elholm (V):

Problemet er, at det jo for rigtig mange stadig ikke kan betale sig at arbejde. Den kvarte million er, efter at skattereformen er indført. Skattereformen kommer jo præcis ikke dem, som har de laveste indkomster, og som netop ifølge lovforslaget får et mindre rådighedsbeløb som følge af skatteaftalen fra 2012, til gode. Så hvad vil statsministeren gøre for at sikre sig, at det kan svare sig for den her kvarte million mennesker at gå på arbejde? Har statsministeren nogen interesse i at løse det her problem, og i så fald, hvad vil statsministeren gøre?

Kl. 21:46

Første næstformand (Bertel Haarder):

Statsministeren.

Kl. 21:46

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Det, som vores skattereform gør, er, at den på meget kontant vis går ind og reducerer antallet af personer, der tjener under 2.000 kr. mere om måneden ved at komme i beskæftigelse. Den reducerer altså det antal personer, som tjener under 2.000 kr. mere. Det er det, som jeg tror at ordføreren er optaget af.

Hvor meget er det så egentlig vi reducerer det tal? Ja, det reducerer vi faktisk med en tredjedel, fra 150.000 til 95.000. Det er da et resultat, der er til at tage og føle på, at vi for en masse mennesker konkret ude i virkeligheden sikrer, at det bedre kan betale sig for dem at være ude på arbejdsmarkedet. Det er resultatet af vores skattereform.

Kl. 21:47

Første næstformand (Bertel Haarder):

Næste spørger er hr. Frank Aaen.

Kl. 21:47

Frank Aaen (EL):

Tak. Jeg synes, statsministeren var rigtig skarp, og at det var helt på sin plads med hendes kritik af borgerlighedens politik i forhold til udviklingen af velfærdssamfundet. Jeg er fuldstændig, helt enig – det var skarpt, godt.

Så kommer mit spørgsmål: Når nu vi kan se i regeringens egne opstillinger, at der i 2014 vil være færre ansatte inden for velfærden, end der var, da regeringen kom til, er det så også meget klart i virkelighedens verden, at der er forskel på regeringen og borgerligheden?

Kl. 21:48

Første næstformand (Bertel Haarder):

Statsministeren.

Kl. 21:48

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Det er jo fuldstændig rigtigt, at den tidligere regering ikke havde styr på tingene, og at de ikke havde styr på budgetterne. Det vil også sige, at 2010 var sådan et højdepunkt for, hvor mange offentligt ansatte der var. Så kom krisen og skyllede hårdt ind over Danmark. Danmark blev ramt hårdere end mange andre lande, og det betyder selvfølgelig, at opbremsningen var meget, meget hårdt. Jeg kunne ikke drømme om at sige, at krisen ikke har været hård for Danmark. Det har den været for mennesker, der var ansat i private job, det har den været for mennesker i den offentlige sektor. Krisen har været hård for Danmark, for det koster, hvis man år efter år, som det var tilfældet med VK – godt hjulpet af Dansk Folkeparti – ikke har styr på økonomien. Så koster det. Krisen har været meget hård for Danmark.

Det er også derfor, at det er så vigtigt, at vi fremadrettet sikrer, at vi har råd til, at den offentlige sektor udvikler sig – beskedent, ja, men dog støt og roligt i de kommende år.

Kl. 21:49

Første næstformand (Bertel Haarder):

Frank Aaen.

Kl. 21:49

Frank Aaen (EL):

Men er det ikke en dårlig karakterbog at få, at man alligevel efter 3 år må notere sig, at regeringens egen prognose for det tredje år for beskæftigelsen inden for velfærden stadig væk er lavere, end da regeringen kom til? På trods af at der kommer flere ældre, på trods af at vi skal lave en bedre folkeskole, på trods af alle de ting, vi er enige om skal være bedre, på trods af at vi er enige om, forstod jeg og-

så, at de ældre skal passes ordentligt, er prognosen stadig væk, at der vil være færre ansatte, end da regeringen kom til.

Kl. 21:50

Første næstformand (Bertel Haarder):
Statsministeren.

Kl. 21:50

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Jeg tror, vi ser lidt forskelligt på det, hr. Frank Aaen og jeg, for jeg vil gerne udvikle den offentlige sektor. Det er også derfor, vi har tilrettelagt en økonomisk politik, sådan at det kan lade sig gøre, i modsætning til Venstre, som ikke vil det. Men jeg vil ikke bruge flere penge, end vi har. For hvis vi gør det, overlader vi jo bare regningen til vores børn, og så kan vi ikke i længden have det velfærdssamfund, vi gerne vil have. Hvis vi bruger for mange penge nu, hvem er det så, det går ud over om 5 eller 10 år? Det er de medborgere, som har allermost brug for, at vi har et velfærdssamfund.

Jeg tror på, at hvis vi skal bevare velfærdssamfundet, bliver vi nødt til at holde styr på økonomien, ikke som mål i sig selv, men fordi det er nøglen til at kunne udvikle vores velfærdssamfund. Der ser vi lidt forskelligt på det, men det ændrer jo ikke ved, at vi er enige om, at vi i de kommende år skal udvikle vores velfærdssamfund og sikre, at der også bliver råd til lidt mere år efter år.

Kl. 21:51

Første næstformand (Bertel Haarder):
Hr. Anders Samuelsen for en kort bemærkning.

Kl. 21:51

Anders Samuelsen (LA):

Lad mig lige starte med at komme mine konservative venner en lille smule til undsætning. Statsministeren kunne ikke forstå det her med, at man bare kunne sænke skatter, og så ville der komme flere penge i statskassen. Men det kan man altså ifølge finansministeren. Svaret på spørgsmål nr. 231 viser, at hvis man sænker tobaksafgiften med 1 pct., kommer der 55 mio. kr. ekstra i kassen – netto. Borgerne bliver samlet 140 mio. kr. rigere. Hvis man – for at fortsætte listen – sænker benzinafgifterne med 1 pct., kommer der 30 mio. kr. ekstra i kassen, og vi bliver 200 mio. kr. rigere. Det er bare lige, så De Konservative og statsministeren kan bruge det i de kommende tider, når vi skal debattere det.

Lad mig så lige komme med et enkelt konkret spørgsmål, som jeg mener at der må kunne svares ja eller nej på. Hvis vi nu forestiller os, at man i en kommune bruger præcis det samme antal kroner næste år, som man gjorde året før – man kunne kalde det nulvækst – med en enkelt undtagelse, nemlig at man skiller sig af med en kommunal leder, som tjener omkring 1 mio. kr. om året, og så ansætter man to social- og sundhedsassistenter, har man så egentlig ikke haft minusvækst og samtidig fået flere ansatte i den offentlige sektor, nemlig en ud og to ind, og måske oven i købet set ud fra de ældres synsvinkel fået et højere serviceniveau?

Kl. 21:52

Første næstformand (Bertel Haarder):
Statsministeren.

Kl. 21:52

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Jamen det er fuldstændig rigtigt, at vækst både kan omsættes i ansatte og i øget varekøb, og man kan også indrette tingene forskelligt. Men det ændrer jo ikke ved, at man, hvis man har nulvækst, ikke har nogen penge at udvikle den offentlige sektor for; man har altså ikke mere, end man har i år. Hvis man har en vækst, som vi foreslår, har

man flere penge fremadrettet. Og det giver da en forskel for borgerne.

Det, jeg synes er så besynderligt, er, at man prøver at argumentere for, at det er ligegyldigt, at det ikke har nogen konsekvenser for borgerne. Man kan bare sænke skatterne for, jeg tror, at det var 70 mia. kr., Liberal Alliance foreslog over 2 dage. Jeg gruer for, hvad der vil ske, hvis man har en uge. Man kan bare sænke skatterne, og det betyder ikke noget for vores offentlige sektor. Nu skal jeg jo ikke stille spørgsmål, men jeg kan undre mig over det og spørge, om der ikke kommer et tidspunkt, hvor man ikke bare kan blive ved med at sænke skatterne og stadig få en dynamisk effekt ud af det.

Kl. 21:53

Første næstformand (Bertel Haarder):
Anders Samuelsen.

Kl. 21:53

Anders Samuelsen (LA):

Vi skal lige holde fast i, at det var finansministeren, der svarede på et spørgsmål, så det må statsministeren og finansministeren afklare med hinanden.

Men vi lægger jo ikke skjul på, at vi gerne vil have en mindre offentlig sektor, men jeg havde dog et eksempel, hvor statsministeren godt kunne bekræfte, at det på trods af en minusvækst faktisk gav flere ansatte i den offentlige sektor. Men vi vil gerne have en mindre offentlig sektor. Vi er faktisk inspireret af en af statsministerens kollegaer, nemlig borgmesteren i min egen hjemkommune, hvor jeg sidder i byrådet. Der har man fuldstændig uden at blinke og i øvrigt bakket op af SF 4 år i træk sparet 1 pct. om året uden at forringe serviceniveauet. Vil statsministeren stå på talerstolen og påstå, at hendes egen socialdemokratiske borgmester ikke har leveret den vare at spare 1 pct. om året og fastholde serviceniveauet?

Kl. 21:54

Første næstformand (Bertel Haarder):
Statsministeren.

Kl. 21:54

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Jeg er så glad for, at Liberal Alliance har sagt det, som det er. Det betyder, at den ros, jeg startede med at give dem, sådan set holder. Man vil sænke skatten, man vil have mindre velfærd i samfundet, og man vil have en mindre offentlig sektor. Det er jo et fair synspunkt.

Det, som jeg ærgrer mig over, er, at Venstre, når Venstre siger, at de vil have nulvækst, så ikke vil anerkende, at der har nogle konsekvenser i den offentlige sektor for enten antallet af offentligt ansatte eller for andre ting. Det kommer til at koste noget. Jeg siger ikke, at man ikke kan have det ideologiske synspunkt, men det ville klæde Venstre at anerkende, at det selvfølgelig har en effekt på den offentlige sektor; ligesom Liberal Alliance vælger at sige, at de grundlæggende ønsker en mindre offentlig sektor.

Kl. 21:55

Første næstformand (Bertel Haarder):
Hr. Tom Behnke for en kort bemærkning.

Kl. 21:55

Tom Behnke (KF):

Jeg bemærkede – og det var der egentlig også mange andre der gjorde – at den tale, som statsministeren holdt i tirsdags, var sådan meget borgernær. Det var måske for meget af det gode, var der nogle der mente. Men jeg synes, at statsministeren i dag ligesom har skiftet helt over til, at det nu er fuldstændig glemt, at statsministeren er statsminister for den danske befolkning. Nu kører det herinde i salen

– og kun herinde i salen – og det ligner nærmest sådan et ægteskabeligt problem med Venstres leder, hr. Lars Løkke Rasmussen.

Kl. 21:58

Derfor vil jeg gerne bede statsministeren om igen at påtage sig rollen som statsminister og sammen med mig kigge ud ad vinduet til den danske befolkning, for det er derude, at statsministeren er statsminister og ikke kun herinde i huset.

Hvad er det, der bekymrer danskerne? Det er trygheden. Det er trygheden i, at når man har været udsat for en kriminel handling og ringer til politiet, så skal man vide sig sikker på, at man får den hjælp, man har brug for. Men det sker jo dagligt, og det er sket igen i dag, at vi hører en historie i Danmarks Radio om en borger, der har fået stjålet sin computer. Den er sporet, og den ligger inde i Sandholmleiren. Man ved præcis, hvor den ligger inden for en radius af 5 meter. Alligevel meddeler politiet, at det har man desværre ikke ressourcer til at tage sig af.

Nu er spørgsmålet til statsministeren: Er det forkert prioritering i politiet, eller mangler politiet generelt ressourcer til at løse de opgaver, de burde løse?

Kl. 21:56

Første næstformand (Bertel Haarder):
Statsministeren.

Kl. 21:56

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Først vil jeg godt sige til hr. Tom Behnke, at jeg jo synes, det er relevant – når der har været forskellige synspunkter her i dag – at man tager en drøftelse af, hvad det er, der har været i de forskellige ordføreres indlæg. Og jeg tror egentlig, at Folketinget ville blive lidt ærgerlig over, hvis jeg ikke også forsøgte at samle op på det, men bare holdt min egen tale, som om der ikke havde været nogen debat. Der har været en debat, og jeg er da glad for, at hr. Lars Løkke Rasmussen på det tidspunkt, hvor han sad stille og var stille, indgik i debatten. Det var ganske, ganske kort tid, at det kunne lade sig gøre.

I forhold til det med politiet er vi jo enige om, håber jeg, at vi har et godt politi i Danmark. De knokler for at gøre en stor indsats. Og så tror jeg i øvrigt, at vi skal passe på med ikke at tage én sag og sidde herinde på Christiansborg og lege rigspolitichef og fordele ressourcerne. Er det ikke sådan, at vi alle sammen har bakket op om vores politi og ressourcerne til vores politi i rigtig mange år, og at vi i det hele taget også skal have respekt for den måde, politiet løser deres opgave på?

Kl. 21:57

Første næstformand (Bertel Haarder):

Hr. Joachim B. Olsen ... nej, det er hr. Tom Behnke. Værsgo.

Kl. 21:57

Tom Behnke (KF):

Tak for det. Vi er enige i, at vi har et politi, der gør, hvad de kan. Det var præcis derfor, jeg stillede spørgsmålet: Er det, fordi politiet prioriterer forkert, er det, fordi politiet har for mange opgaver, eller er det, fordi politiet generelt har for få ressourcer? Det kan være så få ressourcer, at politiet, selv ved helt oplagte sager, som politiet burde hjælpe borgerne med, må kaste håndklædet i ringen og sige: Vi kan desværre ikke. Og svaret var ikke: Vi kan ikke lige nu, men vi kommer måske om en time eller i morgen. Nej, svaret var: Vi prioriterer slet ikke den type opgaver.

Det har det resultat – og det var så også det, som borgeren fik at vide – at Sandholmleiren er en stor lejr for tyvekoster og hælervarer, for politiet rykker aldrig derud. Derfor er spørgsmålet til statsministeren: Når politiet er så nødlidende, at de end ikke kan løse den opgave, burde politiet samlet set så ikke blive styrket?

Første næstformand (Bertel Haarder):
Statsministeren.

Kl. 21:58

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Jeg kan ikke gå ind i den konkrete sag. Jeg kender den ikke i tilstrækkelig grad, og jeg vil egentlig heller ikke. Jeg har tillid til det danske politi, jeg har tillid til, at opgaverne løses, og jeg har tillid til, at man ud fra de prioriteringer, som man foretager i det daglige, løser de opgaver, vi beder politiet om at løse. Og jeg må sige, det skuffer mig lidt, at den konservative ordfører er så hurtig til at gå ud og konstatere, at politiet ikke passer sit arbejde. Det skuffer mig lidt at høre fra et konservativt folketingsmedlem.

Kl. 21:58

Første næstformand (Bertel Haarder):

Så er det hr. Joachim B. Olsen.

Kl. 21:59

Joachim B. Olsen (LA):

Mange tak. Statsministeren talte meget om et afbalanceret samfund og afbalancerede løsninger. Jeg vil gerne spørge lidt ind til det her afbalancerede samfund, vi har. Ifølge Beskæftigelsesministeriet har en enlig kontanthjælpsmodtager med et barn i 2013 et rådighedsbeløb på 5.100 kr., når vedkommende har betalt sin skat, sin husleje, sin varmeregning, sin elregning, sin vandregning og sin daginstitution. Der er mange i lavtlønsjob, som ikke har meget mere end 5.100 kr. til rådighed, når de har betalt deres skat, deres husleje, deres varmeregning, deres elregning, deres vandregning og deres daginstitutionsplads.

Regeringen har hævet beskæftigelsesfradraget, så den enlige mor i arbejde i fremtiden vil få et større rådighedsbeløb, og det er rigtig godt. Men når den enlige kontanthjælpsmodtager har 5.100 kr. i rådighedsbeløb, efter de her udgifter er betalt, er det så efter statsministerens mening et udtryk for, at man har en afbalanceret kontanthjælp, i forhold til at man på den ene side sikrer en anstændig tilværelse for den person og det på den anden side skal kunne betale sig at arbejde? Eller synes statsministeren, at det beløb skal være endnu større?

Kl. 22:00

Første næstformand (Bertel Haarder):

Statsministeren.

Kl. 22:00

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Vi har jo gennemført en kontanthjælpsreform, og det er den politik, vi agter at stå på mål for. Jeg synes, det er en god kontanthjælpsreform, men jeg kan også sige klart og tydeligt, at det er rigtigt, at der var et kontanthjælpsloft før, og at der var en starthjælp. Det kan man godt genindføre, men det er ikke regeringens politik, fordi det også skaber fattige. Og derfor skal vi som samfund jo finde en balance mellem at tage os fornuftigt af de mennesker, som i en periode har det svært i deres tilværelse, men samtidig også sikre, at det kan svare sig at tage et lønnet arbejde.

Det er netop dér, hvor regeringens skattereform kommer ind, for der har vi netop sikret, og det glæder jeg mig over at ordføreren også kvitterer for, at det for langt flere mennesker kan betale sig at tage et arbejde, at de ganske enkelt får mere ud af det. Det var lige præcis det, vi gerne ville opnå med den skattereform, og derfor er vi selvfølgelig tilfredse med den.

Formanden:

Hr. Joachim B. Olsen.

Kl. 22:01

hårdt, var, at man grundlæggende ikke havde styr på det. Og hvad mener jeg med det der med ikke at have styr på det? Jamen jeg mener noget så enkelt som det at have styr på, at man ikke år efter år overskred budgetterne.

Kl. 22:01

Nu er det jo ikke mig, der stiller spørgsmål, men jeg synes da, det vil være interessant, hvis fru Ellen Trane Nørby vil fortælle mig, i hvilke år i de 10 år, man havde regeringsansvaret, man egentlig overholdt de budgetter, man selv havde lagt.

Kl. 22:04

Joachim B. Olsen (LA):

Jeg prøvede egentlig at få et svar på, om beløbet skulle være større. Altså, er den kontanthjælp, vi har i dag, et udtryk for, at vi har et afbalanceret samfund, eller skal det her beløb på 5.100 kr. øges i fremtiden? Er det et udtryk for, at når man har betalt alle de her udgifter, har man en anstændig tilværelse på den her midlertidige ydelse, som det helst skal være, og man har samtidig et incitament til at tage et arbejde, eller synes statsministeren, at det her beløb i fremtiden skal øges?

Kl. 22:01

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 22:01

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Jamen vi har jo lagt den almindelige regulering ind i kontanthjælpen. Men vi har jo den kontanthjælp, som vi nu har besluttet, og den fortsætter vi med, med den almindelige regulering.

Kl. 22:02

Formanden:

Fru Ellen Trane Nørby for en kort bemærkning.

Kl. 22:02

Ellen Trane Nørby (V):

Tak. Statsministeren har jo både i dag, men også flere gange tidligere gjort det til sådan en del af sin historieforfalskning at sige, at Venstre kørte dansk økonomi i sæk, og derfor vil jeg bare læse en lille passage op fra rapporten fra Rangvidudvalget, for det var jo sådan regeringens udvalg til ligesom at grave hele finanskrisen igennem.

»Målt med en international målestok var de offentlige finanser i Danmark relativt gode i årene op til finanskrisen. Der var overskud på såvel den faktiske offentlige saldo som på den såkaldte strukturelle saldo ... Den offentlige gæld blev i perioden nedbragt markant.«

Jeg kan så forstå, at statsministeren er uenig med alle de økonomer, der sad i Rangvidudvalget og kortlagde, hvordan status var for dansk økonomi, da krisen ramte. Jeg ved også godt, at Socialdemokraterne turnerer rundt med det budskab om, det var Venstres skyld, at Danmark blev ramt af krisen. Men der siger Rangvidrapporten jo også, citat, at »Danmark ikke kunne have undgået at blive ramt af den internationale finansielle krise«. Men det kan jeg også forstå at statsministeren er uenig i.

Så vil jeg bare spørge: Er det god socialdemokratisk politik, at det for et kontanthjælpsægtepar er sådan, at den ene skal ud at finde et job til 35.000 kr. om måneden, for at det kan betale sig for dem at tage et arbejde og dermed komme ud af offentlig forsørgelse?

Kl. 22:03

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 22:03

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Jeg lagde godt mærke til, at fru Ellen Trane Nørby stillede mig et spørgsmål til sidst, men hun sagde så mange ting først, som jeg er nødt til at reagere på. For det første tror jeg aldrig, jeg har sagt, at den var den tidligere regerings eget ansvar, at der var en finansiell krise. Der kom en international finansiell krise, den ramte Danmark meget hårdt. Og en af grundene til, at den ramte Danmark meget

Formanden:

Fru Ellen Trane Nørby.

Kl. 22:04

Ellen Trane Nørby (V):

Det er jo rigtigt, at statsministeren ikke svarer på spørgsmålet. Jeg svarer gerne på spørgsmålet: Mens hr. Lars Løkke Rasmussen var statsminister i Danmark, brugte han 1 krone, hver gang han planlagde at bruge 1 krone. Da hr. Poul Nyrup Rasmussen var statsminister i Danmark, brugte han 2 kr., hver gang han planlagde at bruge 1 krone. Det var derfor, vi foreslog at lave en budgetlov, en budgetlov, som den regering, som statsministeren er statsminister for, var imod før valget, ligesom man var imod alle de andre reforminitiativer, som vi kom med, mens vi sad i regering.

Derfor synes jeg egentlig bare, det ville være passende i stedet for, at vi tager en dialog, at statsministeren svarer på spørgsmålet: Er det god socialdemokratisk politik, at det ikke kan betale sig for så mange danskere at arbejde, og helt specifikt, at det kræver et job til 35.000 kr. om måneden, hvis en kontanthjælpsmodtager i et kontanthjælpsmodtagerægtepar skal ud på arbejdsmarkedet?

Kl. 22:05

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 22:05

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Noget, der er så interessant, er, når man ikke bliver modsagt. Nu spurgte jeg jo fru Ellen Trane Nørby, om hun kunne fortælle mig, i hvilke år i de 10 år, man sad i regering – for det var jo trods alt 10 år – man overholdt budgetterne. Fru Ellen Trane Nørby sagde, at nu ville hun svare på spørgsmålet, og så talte hun ellers udenom. Jeg har stadig ikke fået noget svar på, om der bare var ét år, hvor man overholdt budgetterne. Så fik jeg en lang historie om hr. Lars Løkke Rasmussen og alt muligt andet, men jeg har ikke fået noget svar.

Måske betyder det noget for en økonomi, om man overholder budgetterne, måske betyder det rent faktisk noget. Og der er jo ikke nogen tvivl om, at eftersom der ikke var tilstrækkelig styr på økonomien, blev Danmark meget hårdt ramt af den økonomiske krise.

Kl. 22:05

Formanden:

Fru Liselott Blixt for en kort bemærkning.

Kl. 22:05

Liselott Blixt (DF):

Jeg vil sige, at som sundhedsordfører manglede jeg lidt om sundhed og medicinske patienter osv. i statsministerens tale den anden dag, men der var dog noget, jeg bed mærke i. Det var, at statsministeren nævnte de psykisk syge, samt at statsministeren ville arbejde for, at der blev færre bæltefikseringer. Men så kunne jeg da godt tænke mig at vide, om man så også vil arbejde for, at der bliver mindre af andre former for tvang, når man nu ikke vil have bæltefikseringer. Gælder det så også medicintvang og tvang i form af isolationsrum, så man på den måde også vil sige, at det skal reduceres?

Kl. 22:06

Kl. 22:09

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 22:06

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Jeg er glad for, at ordføreren har bemærket, at jeg talte temmelig meget om psykiatrien og de psykisk syge. For regeringen har jo den holdning, at vi skal behandle de psykisk syge, som vi behandler dem, der har fysiske sygdomme. Det er ikke så nemt at se, men det er meget hårdt, og det er også meget hårdt for de pårørende, når der er psykisk sygdom i familien, og der er mange danskere, der bliver ramt af psykisk sygdom. Den gode nyhed er så, at man kan blive kureret for den. Hvis man får den rette behandling i rette tid, kan man også komme ud på den anden side.

Det er også rigtigt, at vi skal kigge på tvangen, og noget af det, vi har taget hul på, er det her med bæltefikseringer. Det er desværre et tal, som er gået den forkerte vej, og derfor tager vi nu fat på at lave nogle forsøg, hvor man slet ikke bruger bæltefikseringer, sådan at andre i landet forhåbentlig kan lære af det fremadrettet.

Kl. 22:07

Formanden:

Fru Liselott Blixt.

Kl. 22:07

Liselott Blixt (DF):

Men nu er det jo sådan, at når man taler med nogle af dem, der har været indlagt og har været udsat for tvang, så kan man høre, at de meget gerne selv vil have lov til at vælge, hvilken form for tvang der skal bruges. Der er mange, der ikke bryder sig om at komme ind i et isolationsrum eller blive bedøvet med medicin. De vil måske hellere have en bæltefiksering. Så det, jeg spørger om, er: Vil man arbejde for, at al brug af tvang bliver nedsat, samt at det er patienten, der selv kan vælge, hvis der pålægges tvang, så der ligesom laves en aftale med patienten, når vedkommende bliver indlagt?

Kl. 22:08

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 22:08

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Jeg synes, det er nogle gode og sympatiske tanker, der bliver givet udtryk for her. Vi har taget fat på bæltefiksering, da vi kan se, at det desværre er et område, hvor der er en stigning, og derfor bliver vi nødt til at rette fokus mod det. Men jeg er sådan set enig med ordføreren i, at de andre ting også kan være relevante at diskutere i psykiatrien.

Noget, som jeg så har lyst til at spørge om eller i hvert fald kan undre mig over, når jeg står her, er, at vi har Dansk Folkeparti, som tydeligvis har en ordfører, som er optaget af psykiatrien. Hvordan skal vi f.eks. få råd til de ting inden for psykiatrien, hvis man skal acceptere hr. Lars Løkke Rasmussens nulvækst? Det er uforståeligt for mig, hvordan man kan gå op i de ældres forhold, i psykiatrien, i hvert fald sådan på overfladen, og så pege på en statsminister, som går ind for nulvækst. Det holder ikke, og det passer ikke sammen.

Kl. 22:09

Formanden:

Så er det hr. Christian Juhl for den sidste korte bemærkning, vi når til statsministeren. Værsgo.

Christian Juhl (EL):

Jeg vil gerne afsløre en hemmelighed: Jeg vil gerne være statsminister i en time. Så vil jeg klaske de borgerlige op ad væggen og forklare, hvor vanvittig deres politik er. Men det må statsministeren jo selv klare.

Nå, arbejde er godt, og dagpenge er også godt, hvis man ikke har noget arbejde. De tillidsfolk, jeg møder, når jeg er ude i landet, har et spørgsmål, der går igen og igen. De spørger: Hvornår får vi de varige forbedringer af dagpengereglerne og ikke kun hele og dækkende akutjobløsnings og ikke kun en lempeligere overgang til de borgerliges forringelser af dagpengene?

30.000 mister retten til dagpenge i dag, vil jeg sige til statsministeren. Næste år er det måske 15.000. Man behøver hverken at være professor eller hedde Carsten Koch for at give et bud på, hvad der skal til. Kunne vi i dette efterår blive enige om at finde nogle varige løsninger i dagpengesystemet?

Kl. 22:10

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 22:10

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Jamen det er jo fuldstændig rigtigt, at da man forringede dagpengeperioden sammen med Dansk Folkeparti, var der en alt for brutal indfasning af det. Det har vi så lavet om. Regeringen og Enhedslisten har lavet det om i fællesskab. Jeg vil godt takke for, at det kunne lade sig gøre, og jeg er ikke i tvivl om, at vi har gjort det rigtige i forhold til at få en mildere indfasning af den her dagpengeperiode.

Kl. 22:10

Formanden:

Hr. Christian Juhl.

Kl. 22:10

Christian Juhl (EL):

Når man siger indfasning, anerkender man jo indirekte – i mit sprogbrug – at man accepterer, at så ender det med de borgerliges forringelser. Der vil jeg gerne høre: Har vi ikke en fælles drøm om at lave en varig ændring af dagpengesystemet, altså at det bliver bedre og mere trygt end det skidt, som de borgerlige lavede?

Kl. 22:11

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 22:11

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Jeg tror, vi har en fælles drøm om at sikre, at flere kommer i varige job, at skabe noget mere arbejde i Danmark, mere beskæftigelse. Det er jo også derfor, at regeringen går på to ben i sin politik. Vi har sænket skatterne, så det bedre kan betale sig at arbejde. Vi har sikret, at vi sænker skatter og afgifter, herunder selskabsskatten, sådan at der er gode rammer for vores virksomheder. Men vi har også samtidig sikret, at vi har råd til at have en beskeden udvikling i den offentlige sektor, så vi kan få råd til alle de ting, vi gerne vil i den offentlige sektor. Vi er ikke helt enige med Enhedslisten om alting. Vi er bestemt heller ikke enige med Venstre om alting. Vi lægger os i midten. Vi har valgt en balance i dansk politik, og jeg er helt overbevist om, at det er det bedste for Danmark.

Kl. 22:11

Formanden:

Tak til statsministeren. Så forstår jeg, at der er ønsker hos nogen om en anden omgang. Dagen er jo også ung endnu. Men jeg vil egentlig godt have at vide, hvor mange af ordførerne der ønsker ordet i anden omgang – det er bare for planlægningens skyld. Jeg har først noteret, at fru Ellen Trane Nørby gerne vil have ordet i anden omgang, værsgo.

Kl. 22:12

(Ordfører)

Ellen Trane Nørby (V):

Tak. Jeg havde faktisk glædet mig til debatten i dag, for jeg havde håbet, at det ville give os en mulighed for at diskutere, hvordan vi hver især foreslår at løse Danmarks store og reelle udfordringer, nemlig at Danmark er udstyret med en meget tung ballast i den globale konkurrence med verdens største offentlige sektor og verdens højeste skattetryk. Ballasten er faktisk så tung, at den tynger væksten og hæmmer jobskabelsen. Jeg havde håbet på en debat, der gav svar på Danmarks udfordringer, svar på, hvordan vi kan sikre, at det kan betale sig at arbejde, svar på, hvordan vi sikrer, at der er arbejdspladser til dem, der mangler et arbejde, og hvordan vi kan sikre, at vi også i fremtiden har et stærkt velfærdssamfund, men de svar lyttede man forgæves efter hos statsministeren.

Den socialdemokratiske ordførers tale viste med al tydelighed, hvor regeringens fokus ligger. Hr. Magnus Heunicke nævnte ordet Venstre 18 gange i sin tale, tak for det. Men hvor mange gange sagde han vækst – ikke nulvækst, men økonomisk vækst? Det gjorde han nul gange. Ikke en eneste gang nævnte den socialdemokratiske ordfører ordet vækst. Hvor mange gange sagde han arbejdspladser – ikke tabte arbejdspladser, men nye arbejdspladser til de mange, der mangler et arbejde? Det gjorde han én gang. Kun en eneste gang nævnte den socialdemokratiske ordfører nye arbejdspladser. Og statsministeren kørte i samme rille.

Derfor synes jeg egentlig, at det er på sin plads med en anden runde i debatten, så vi kan diskutere, hvordan vi bringer Danmark fremad. Jeg tror egentlig, at danskerne forventer løsninger i stedet for bagudskuende historieforfalskning og -forvanskning, som vi har hørt det fra flere af de røde ordførere i dag.

Venstres svar på, hvordan vi bringer Danmark fremad, er klart. Vi ønsker at genskabe vækst og arbejdspladser i Danmark ved at drive skatter og afgifter ned. Det var godt, da vi sidste år enedes med regeringen om skattelettelser. Det var godt, at regeringen i foråret efter mere end 1 års afvisninger sagde ja til Venstres forslag om at lave en vækstpakke. Det var godt, men det løser ikke alle Danmarks problemer. Så lad os dog tage endnu et skridt i den rigtige retning til næste år og i 2015 og i 2016 og i 2017. I Venstre bekymrer vi os om de mange danskere, der fortsat mangler et arbejde. Vi går op i at bevare de danske produktionsvirksomheder, som i disse år overvejer at flytte til udlandet, fordi det simpelt hen er blevet for dyrt at producere i Danmark. Vi går op i, at alle danskere har et økonomisk incitament til at arbejde. I dag har 330.000 danskere reelt ikke et økonomisk incitament til at arbejde. Det synes vi er et problem. Der skal handling, reformer, sænkede omkostninger og mere til, hvis vi skal sikre, at vores børn har de samme muligheder som dem, vi er vokset op med. Der skal sadles om, hvis vi vil skabe vækst og flere private arbejdspladser.

For Venstre handler et velfungerende velfærdssamfund ikke isoleret set om antallet af offentligt ansatte, men derimod om kvaliteten af den undervisning, vi har i skolerne, om kvaliteten af den service, den ældre dame får, og om behandlingerne på vores sygehuse reelt helbreder og redder liv. Og på trods af at regeringen sidste år reducerede antallet af offentligt ansatte med 9.100, holder Socialdemokraterne, SF og Radikale Venstre krampagtigt fast på, at et velfærds-

samfund skal måles på, om der står Horsens Hjemmeservice eller Hansens Hjemmeservice på ryggen af den ansatte, der kommer ud til den ældre medborger. Når regeringen vil gøre verdens største offentlige sektor endnu større, vil vi i stedet for investere i private arbejdspladser, for vi ved, at privat vækst er forudsætningen for, at vi har råd til vores velfærdssamfund, er forudsætningen for, at vi får Danmark ud af lavvæksten, er forudsætningen for, at vi sikrer, at der er folk, der i dag mangler et arbejde, der kan få et arbejde.

Venstre har helt konkret med vores finanslovsforslag vist, hvordan vi kan skabe råderum til at lette skatter og afgifter med 5 mia. kr. til næste år, og selv hvis man tager udgangspunkt i regeringens eget finanslovsforslag, er der råd til nogle små, men nødvendige fremrykninger af skattelettelserne. Derfor ville det da være dejligt, hvis vi 3 år i træk kunne enes om at sænke skatterne her i landet, hvis vi kunne enes om at fortsætte reformerne og vækstinitiativerne, så vi kan skabe flere arbejdspladser i Danmark. Det er derfor, vi foreslår, at vi fremrykker vækstaftalen fra foråret.

Så jeg vil sige til regeringen: Jeg er sikker på, at danskerne går mere op i fremtidens løsninger end bagudskuende forfalskninger, så drop Enhedslisten, Venstre er klar, vores tilbud står ved magt. Vi laver gerne en finanslovaftale med regeringen.

Kl. 22:17

Formanden:

Der er foreløbig ni korte bemærkninger. Først er det hr. Jonas Dahl.

Kl. 22:17

Jonas Dahl (SF):

Nu er det jo sådan med Venstres nulvækst, at der bliver færre af de varme hænder, både offentlige og private, hvis man sammenligner med den vækst, regeringen lægger op til. Men nu diskuterede vi også meget nulvækst i den sidste debat, så jeg skal derfor ikke bruge meget tid på det, men blot spørge helt kort: Kan fru Ellen Trane Nørby nævne bare én økonom, der mener, at nulvækst frem til 2020 ikke vil føre til færre offentligt ansatte?

Kl. 22:18

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 22:18

Ellen Trane Nørby (V):

Man kan i hvert fald konstatere, at regeringen med sin politik sidste år sikrede, at der kom 9.100 færre offentligt ansatte. Og som jeg også har sagt flere gange i dag, synes jeg egentlig ikke, at den relevante diskussion drejer sig om at garantere det ene eller det andet antal offentligt ansatte; det er sådan set at sørge for, at vores offentlige velfærd fungerer; det er at sørge for, at der er den kvalitet, der bliver leveret til den enkelte borger, der har behov for vores hjælp, hvad enten det er den ældre, eller det er forældrene, der trygt kan efterlade deres børn i daginstitutionen og vide, at der er engagerede, dygtige pædagoger, der tager sig af pasningen. Det er den relevante diskussion.

Det er jo sådan set der, hvor vi siger, at det, der er vigtigt, er, at vi får flere danskere i arbejde. Socialdemokraterne og regeringen går op i, at vi skal have flere offentligt ansatte – i Venstre går vi op i, at vi får flere i arbejde, og vi ved, at private arbejdspladser er forudsætningen for, at vi kan skabe vækst, men også for, at vi har råd til vores velfærdssamfund. Derfor er det for os ikke vigtigt, om man bliver offentligt ansat, bare man får et arbejde.

Kl. 22:19

Formanden:

Hr. Jonas Dahl.

Jonas Dahl (SF):

Bare helt kort: Kan fru Ellen Trane Nørby nævne bare én økonom, der mener, at nulvækst frem til 2020 ikke fører til færre offentligt ansatte?

Kl. 22:19

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 22:19

Ellen Trane Nørby (V):

Matematisk set er det jo sådan, at hvis man har et reelt udgiftsstop, kan man til næste år ansætte ligeså mange mennesker og købe lige så mange varer, som man kan i år. Betyder det så, at man nødvendigvis skal prioritere sådan ude i kommunerne? Nej, det gør det ikke nødvendigvis. Det kan godt være, at Socialdemokraterne og regeringen, Det Radikale Venstre og Socialistisk Folkeparti vil støbe den offentlige sektor i beton, men det vil vi ikke. Vi vil sådan set give frihed til, at man i Horsens Kommune kan vurdere, om det skal være Hansens hjemmeservice, eller om det skal være Horsens Kommunes hjemmeservice. Vil det påvirke antallet af offentligt ansatte? Ja, det vil det.

Kl. 22:19

Formanden:

Hr. Ole Hækkerup for en kort bemærkning.

Kl. 22:20

Kl. 22:20

Ole Hækkerup (S):

Tak. Første gang fru Ellen Trane Nørby havde ordet tidligere i dag, sagde hun, at Venstre fortsat er for timemodellen. Men nu kan man jo så med al ønskelig tydelighed forstå, at Venstre ikke vil være med til den finansiering, vi har foreslået.

Derfor vil jeg gerne vide: Hvor er det overhovedet, at Venstre har anvist en alternativ finansiering af timemodellen?

Kl. 22:20

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 22:20

Ellen Trane Nørby (V):

Jamen vi støtter fuldt op om timemodellen, ligesom timemodellen var en del af den plan, som VK-regeringen lavede i 2009, og som vi heldigvis også fik ordførerens partis opbakning til. Vi havde afsat næsten 100 mia. kr. til en infrastrukturfond, hvoraf de 60 mia. kr. er blevet brugt til kollektiv transport.

Nu skal vi så have udbygget den her plan, og det vil vi gerne være med til. Derfor mødte vi også op til forhandlingerne om Togfonden DK med det budskab, at vi gerne ville være med til at finde penge, men at det ikke skulle gå ud over gode danske arbejdspladser. Og derfor har vi jo sagt klart og tydeligt: De 345 mio. kr., der skal findes hvert år, vil vi gerne være med til at finde.

Men jeg kan forstå på regeringen, at det er ideologi, at de skal findes ved at beskatte nordsøarbejdspladserne bagudrettet.

Kl. 22:21

Formanden:

Hr. Ole Hækkerup.

Kl. 22:21

Ole Hækkerup (S):

Tak for svaret. Men svaret er jo lige præcis årsagen til, at jeg overhovedet spurgte, for i svaret var der jo ikke så meget som en antyd-

ning af, hvor det var, Venstre havde forestillet sig at finde pengene til at finansiere timemodellen. Og det er jo lidt en gratis omgang at stille sig op og sige: Vi går ind for timemodellen, og vi vil gerne være med til at finde pengene. Jamen hvor skal pengene komme fra?

Hvor ville Venstre, hvis Venstre bestemte alene, finde pengene? Det ved man ikke, men man vil gerne være med til at finde dem.

Så derfor bliver jeg desværre nødt til at gentage det spørgsmål, som jeg allerede stillede første gang: Hvor er det, Venstre har anvist, hvordan man så ville finansiere timemodellen, når nu man flot bare stiller sig op og siger, at det går man søreme også ind for?

Kl. 22:22

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 22:22

Ellen Trane Nørby (V):

Det er 345 mio. kr., der skal findes hvert år, viser Finansministeriets beregninger – 345 mio. kr. Dem har vi sagt til finansministeren, da forhandlingerne gik i gang, at vi gerne vil være med til at finde. Vi har ikke hundrede procent lagt os fast på, hvordan de skal findes, for vi ville ikke udelukke os selv fra forhandlingerne, fordi vi havde lagt os fast på en finansiering, som regeringen ikke ville være med til.

Hvad var svaret fra regeringen? Var det, at man gerne ville have os til at være med til at finde pengene til Togfonden DK? Nej, det var det ikke. Det var et ideologisk svar, nemlig at medmindre vi ville være med til bagudrettet at beskatte nordsøarbejdspladserne, kunne vi ikke være med i Togfonden DK.

Det synes jeg er trist, for det handler ikke om samarbejde; det handler om ideologi.

Kl. 22:22

Formanden:

Hr. Kristian Thulesen Dahl, kort bemærkning.

Kl. 22:22

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Tak. Nu har vi jo også et forslag til vedtagelse, som koncentrerer sig en del om det forhold, at eksempelvis østeuropæere kan komme til Danmark og få del i velfærdsydelse. Og det er jo, fordi vi i fællesskab tager det problem alvorligt og gerne vil have, der bliver gjort noget ved det.

Derfor vil jeg gerne høre fru Ellen Trane Nørbys vurdering af, at statsministeren øjensynlig afviser at indkalde til brede forhandlinger for at løse det her problem. Synes Venstre ligesom Dansk Folkeparti, at det er dybt beklageligt, at statsministeren ser ud til at tage det her så lidt alvorligt, at hun ikke vil stille sig i spidsen for forhandlinger om med rettidig omhu at løse de her problemer, men bare vil tage det sådan lidt efter lidt, som tingene lige måtte opstå? Hvad er Venstres holdning til det?

Kl. 22:23

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 22:23

Ellen Trane Nørby (V):

Der er ingen tvivl om, at når det handler om vores EU-engagement, og når det handler om at løse nogle af de udfordringer – både når det handler om at håndtere et stigende pres på de danske velfærdsydelser i form af velfærdsturisme, men også når det handler om at sikre, at Danmark kan tilslutte sig en EU-patentdomstol, som jo skal være med til at sikre arbejdspladser i Danmark – synes vi egentlig, det vil le være passende, hvis statsministeren i en så vigtig sag satte sig i spidsen for at afsøge, om der kunne være opbakning til det i Folke-

tinget. Det synes vi sådan set fortsat det vil være. Vi har bragt hele spørgsmålet om velfærdsturisme op i de europapolitiske forhandlinger, og der må man også sige at det stadig væk blaffer lidt i vinden, om det her er et problem, som regeringen reelt set tager seriøst.

Kl. 22:24

Formanden:

Hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 22:24

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Tak for det. Så kan jeg vel tage det som udtryk for, at det her sådan nærmest er et sidste forsøg. Statsministeren står så dernede ved embedsmandslogen og får sikkert gode råd, og så kunne det jo være, at et af de gode råd fra en af de dygtige embedsmænd var, at hun skulle tage det her lidt mere alvorligt, og at hun altså i virkeligheden skulle komme lidt frem på banen og i stedet for bare nonchalant sådan at håne dem, der tager det her alvorligt og gerne vil have en diskussion om det her, så faktisk sige, at det nok er noget, der optager mange danskere, at det nok er noget, der bekymrer rigtig mange. Og jeg har set, at Socialdemokratiet da på et eller anden tidspunkt har forholdt sig til det på den måde, at man sagde:; Så længe det optager danskerne, optager det også os. Det kunne jeg forstå – ud over at man ikke var særlig bekymret. Men det kunne jo være, at vi andre kunne få hende til (*Formanden:* Ja tak!) at tage initiativ til de forhandlinger, som kunne bringe os videre.

Kl. 22:25

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 22:25

Ellen Trane Nørby (V):

Jeg synes, at statsministeren skulle lytte grundigt og sætte sig i spidsen for så vigtige forhandlinger, som betyder noget for Danmarks EU-engagement. Jeg synes egentlig også, det er ret paradoksalt, at når det handler om social dumping – og jeg tror, vi alle sammen gerne vil sætte ind mod det snyd, der er, hvor man omgår regler på arbejdsmarkedet – så er der ikke grænser for, hvor engageret regeringen er. Når det så handler om mennesker, der kommer herop ikke med det formål at arbejde, men at få del i vores offentlige kasser, så er regeringens svar, at man er ligeglad. Det synes jeg er temmelig paradoksalt: Over for folk, der gerne vil arbejde, siger man, at det er et problem, men over for folk, der vil have del i vores ydelser, siger man, at det ikke noget problem. Det tror jeg ikke giver nogen mening for de fleste danskere. Det giver i hvert fald ikke mening for os, og jeg synes egentlig, at det vidner om, at regeringen burde tage det her spørgsmål langt mere seriøst.

Kl. 22:25

Formanden:

Fru Sofie Carsten Nielsen for en kort bemærkning.

Kl. 22:25

Sofie Carsten Nielsen (RV):

Jeg vil gerne vende tilbage til det her med timemodellen. I den første runde sagde Venstres ordfører, og jeg citerer:

Vi har helt konkret foreslået regeringen at finansiere det her på en anden måde.

Så Venstres ordfører må jo helt konkret have foreslået regeringen nogle finansieringskilder på nogle andre måder. Det må vel være det, man kan forstå ud af citatet.

Hvad er det for nogle andre måder og andre finansieringskilder, som Venstre har foreslået?

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 22:26

Kl. 22:26

Ellen Trane Nørby (V):

Jamen det nåede vores ordfører jo nærmest ikke engang at få lov til at fremlægge. Da var de blevet smidt ud ad dørenovre hos finansministeren, for regeringen havde jo lagt sig fast på, at det skulle være en bagudrettet ekstrabeskatning af nordsøarbejdspladserne, der skulle finansiere det, på trods af at finansministerens svar til Folketinget viser, at vi taler om 345 mio. kr. om året. Dem vil vi stadig væk gerne være med til at finde på en anden måde, så vi både kan sikre hurtigere tog til danskerne, men så vi samtidig også kan undgå en situation, hvor vi gambler med arbejdspladserne for de mennesker, der er afhængige af, at vi udvikler vores offshoresektor, vores blå Danmark, som faktisk rummer en del af vores arbejdspladser, ikke mindst i det sydvestjyske.

Kl. 22:27

Formanden:

Fru Sofie Carsten Nielsen.

Kl. 22:27

Sofie Carsten Nielsen (RV):

Men nu har fru Ellen Trane Nørby jo så haft hele aftenen til at fremlægge de forslag, som Venstres ordfører slet ikke nåede at fremlægge for finansministeren og transportministeren, så jeg vil give fru Ellen Trane Nørby en sidste chance, for nu har hun Folketingets talerstol til at fremlægge de forslag fra, som Venstres transportordfører slet ikke nåede at fremlægge. Der er mulighed nu. Hvordan vil Venstre finansiere timemodellen?

Kl. 22:27

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 22:27

Ellen Trane Nørby (V):

Jeg er utrolig glad for, at den radikale ordfører så giver mig lejlighed til endnu en gang at sige, at Venstre støtter timemodellen. Og hvis det var sådan, at regeringen reelt set ønskede at lave en bred aftale, der kunne følge op på den brede aftale, som vi satte os i spidsen for i 2009, da vi fandt knap 100 mia. kr. til infrastrukturfonden, hvis der virkelig var en vilje hos regeringen til at have bredt samarbejde og ikke føre snæver ideologisk blokpolitik, så tror jeg sådan set godt, at vi i fællesskab kunne finde de 345 mio. kr., det drejer sig om hvert år. Men det er jo ikke regeringens svar. Der ønsker man bagudrettet beskatning af danske arbejdspladser, desværre.

Kl. 22:28

Formanden:

Fru Johanne Schmidt-Nielsen for en kort bemærkning.

Kl. 22:28

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Jeg ved godt, at Venstre overholder partistøtteregele. Venstre behøver ikke at fortælle danskerne, hvor mange penge Venstre får fra f.eks. olieselskaberne og bankerne. Jeg kan bare ikke forstå, hvorfor det skal være hemmeligt. Hvad er argumentet for, at Venstre skjuler for borgerne i Danmark, hvor mange penge Venstre får fra bankerne, olieselskaberne til at føre valgkamp for? Hvorfor skal det være hemmeligt?

Kl. 22:29

Kl. 22:31

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 22:29

Ellen Trane Nørby (V):

Det er jo Det Radikale Venstre og Socialdemokraterne, der bl.a. har stået i spidsen for at lave de partiregler, der er, og hvis Enhedslisten er så utilfreds med dem, synes jeg egentlig, man skulle spørge Socialdemokraterne og Det Radikale Venstre, som har udformet reglerne, hvorfor reglerne er, som de er, og hvorfor de to partier har udformet dem på den måde, som de er. Som jeg også svarede tidligere, følger Venstre partistøttere reglerne til punkt og prikke, det vil vi også gøre, hvis reglerne bliver lavet om.

Kl. 22:29

Formanden:

Fru Johanne Schmidt-Nielsen.

Kl. 22:29

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Jo, men jeg spørger ikke om, hvordan partistøttere reglerne er, for dem kender jeg godt. Men det er jo sådan i Danmark, at hvis man har lyst til at fortælle borgerne i det her land, hvem der sponserer ens valgkamp, så må man gerne det. Det vil sige, at Venstre inderlig gerne må fortælle borgerne i Danmark, hvor mange penge Venstre får fra olieselskaberne og bankerne, men det vil Venstre ikke. Så er det, jeg spørger igen og for fjerde gang, og jeg har ikke fået svar endnu, selv om mine spørgsmål er så simple og virkelig ikke komplicerede. Mit spørgsmål er bare: Hvorfor holde det hemmeligt? Jeg spørger ikke, hvordan reglerne er, for jeg kender dem godt. Hvorfor vil Venstre ikke fortælle danskerne, hvor mange penge Venstre får fra olieselskaber og banker?

Kl. 22:30

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 22:30

Ellen Trane Nørby (V):

Jamen jeg kan godt forstå, at Enhedslistens ordfører er så utilfreds med de partistøttere regler, som Socialdemokraterne og Det Radikale Venstre har lavet, men så må man jo overbevise de partier, som man er parlamentarisk grundlag for, om, at reglerne skal laves om. Så kunne man måske i samme ombæring sørge for, at man også fik fuld åbenhed i forhold til alle de penge, der strømmer fra fagbevægelsen ind til bl.a. Socialdemokraterne og Socialistisk Folkeparti. Venstre følger reglerne, og det betyder også, at fru Johanne Schmidt-Nielsen og alle andre kan gå ind og i Venstres regnskab se bidrag på over 20.000 kr. Vi følger reglerne, og vi vil også følge reglerne, hvis de bliver lavet om.

Kl. 22:30

Formanden:

Fru Lisbeth Bech Poulsen for en kort bemærkning.

Kl. 22:31

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Kan ordføreren fortælle, hvor hun og Venstre har tallet 15.000 arbejdspladser, der åbenbart skulle være inden for oliebranchen, fra?

Kl. 22:31

Formanden:

Ordføreren.

Ellen Trane Nørby (V):

Ja, det er fra en rapport, der er lavet af et firma, der hedder Quartz +Co, tilbage i 2012, før den her diskussion overhovedet var aktuel, og som er en kortlægning, som sådan set også er blevet brugt af Esbjerg Havn og nogle af de aktører, som er afhængige af de arbejdspladser, som vi taler om. Og det handler jo ikke om, om det er den ene eller den anden type jobs, der er i fare i Danmark; det handler jo generelt set om at sikre nogle ordentlige rammevilkår for investeringer i Danmark. Det er også derfor, det er så problematisk, at regeringen med den nordsøbeskatning, man nu laver, laver en bagudrettet beskatning, som egentlig fremadrettet også skaber usikkerhed for, om man som firma tør investere i Danmark, eller om regeringen sammen med Enhedslisten pludselig kommer og laver lovgivning med tilbagevirkende kraft. Det er der, hvor vi siger: Lad os da sikre danske arbejdspladser.

Kl. 22:32

Formanden:

Fru Lisbeth Bech Poulsen.

Kl. 22:32

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Altså, det er det, der hedder Olie Gas Danmark, som er olieselskabernes brancheforening, der har bestilt den her rapport, der siger 15.000 arbejdspladser. Jeg vil bare gerne spørge ordføreren, hvorfor Venstreordføreren bliver ved med at holde fast i det her tal, efter Skatteministeriet igen og igen har slået fast, at det er mellem 4.000 og 5.000 arbejdspladser, der er inden for oliebranchen. Hvorfor bliver Venstre ved med at bruge det her tal, som er oliebranchens eget tal?

Kl. 22:32

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 22:32

Ellen Trane Nørby (V):

Jeg tror, det er de samme tal, der fremgår i den publikation, som undervisningsministeren og klimaministerens har været med i, og de har sådan set der lagt vægt på, at det er vigtigt, vi har den type arbejdspladser i Danmark. Det står sådan lidt i modstrid med det, regeringen ellers mener, for med den beskatningsaftale, som er bagudrettet, og som man laver, gambler man jo med danske arbejdspladser, ikke bare på olieplatformene, men også med alle de følgearbejdspladser, der er, på havnen i Esbjerg, på havnen i Fredericia og i forhold til de chauffører, der kører. Vi bruger ofte de tal, der kommer fra brancherne, det er der sådan set ikke noget nyt i, ligesom jeg også hører SF bruge tal fra den danske fagbevægelse. Vi bruger dem med kilder på, for det er det, der er det tilgængelige grundlag.

Kl. 22:33

Formanden:

Hr. Benny Engelbrecht for en kort bemærkning.

Kl. 22:33

Benny Engelbrecht (S):

Fru Ellen Trane Nørby taler om 15.000 arbejdspladser i Nordsøen. Det gjorde hun, da vi var i gang med første runde af denne debat, og hun taler om det, som var det et faktum, til trods for at Skatteministeriet altså har fastslået, at tallet er ca. 4.500, og at Henning Jørgensen siger, og jeg citerer:

»Jeg kan slet ikke forstå, hvordan de kan nå til 15.000 job. Det er hentet ud af det blå. Alle analyser peger på, at beskæftigelsen inden for sektoren ligger et sted mellem 4.000 og 5.000.«

Så kan ordføreren ikke bare bekræfte, at man her er ude og bruge nogle tal, som ikke er korrekte, og som under alle omstændigheder jo peger i retning af job, som også involverer virksomheder, som ikke er berørt af en ændret skat, men som er berørt af en fuldstændig uændret skat?

Kl. 22:36

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 22:34

Kl. 22:34

Ellen Trane Nørby (V):

Jeg synes sådan set, at det, der er interessant, er, om man vil sikre gode rammevilkår for danske virksomheder, gode rammevilkår for, at der kan blive skabt flere arbejdspladser i Danmark – ikke at man jager selskaber væk fra Danmark, fordi man laver lovgivning med bagudrettet virkning, som har den konsekvens, at man risikerer, at der er danskere, der vil miste deres arbejde ikke bare ude på oliebo-replatformene, men også inde på havnen i Esbjerg, også i den følge-industri, der er, også for de transportchauffører, som transporterer tingene rundt.

I Venstre går vi egentlig op i, at alle danskere, der mangler et arbejde, kan få et arbejde, og jeg kan godt se, at Socialdemokraterne går op i en ting, og det er, at der er flere offentlige job. Og derfor har jeg egentlig lyst til at spørge: Hvad er det, der er så frygteligt ved private job, at Socialdemokraterne konsekvent gør alt for at få dem ud af landet?

Kl. 22:35

Formanden:
Hr. Benny Engelbrecht.

Kl. 22:35

Benny Engelbrecht (S):

Nu anser jeg fru Ellen Trane Nørby for at være et relativt begavet menneske, og derfor er jeg også sikker på, at fru Ellen Trane Nørby udmærket godt kender resultatet af den undersøgelse, som Esbjerg Kommune gennemførte i begyndelsen af august, og som viser, hvor mange nye arbejdspladser der vil blive skabt i offshorebranchen frem til år 2017.

Kan fru Ellen Trane Nørby ikke også dermed bekræfte, at man i Esbjerg forventer at få et sted mellem 1.800 og 2.000 nye – nye – arbejdspladser, og der er vel at mærke tale om en undersøgelse, der er foretaget, *efter* at man vidste, at der ville komme en ny skatteaftale. Det er bare at svare: Det er korrekt.

Kl. 22:35

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 22:35

Ellen Trane Nørby (V):

Jeg kan i hvert fald sige, at der er rigtig mange i Esbjerg, der er bekymrede for konsekvenserne af, at regeringen fører lovgivningspolitik med bagudrettet kraft, som risikerer at koste danske arbejdspladser. Det var jo sådan set det, jeg også startede den her anden runde med, nemlig at der åbenbart er meget klar forskel på de to veje, man kan bringe Danmark videre ad:

Der er regeringen, som vil gøre verdens største offentlige sektor endnu større, og som egentlig bare vil stå stille på stedet, og så er der os, der siger: Lad os da i fællesskab fortsætte reform- og vækstinitiativerne, sænke skatter og afgifter, sikre gode, varige private arbejdspladser i Danmark.

Formanden:

Hr. Christian Juhl for en kort bemærkning.

Kl. 22:36

Christian Juhl (EL):

Kære fru Ellen Trane Nørby: Lad gå, at Venstre angriber arbejderne i Danmark. Vi kan forsvare os, det er der ingen tvivl om, bare kørløs. Lad gå, at Venstre angriber de arbejdsløse Danmark. Vi kan også godt forsvare os, når vi er arbejdsløse. Men en ting, jeg ikke synes er i orden, er, at Venstre nu begynder at angribe mennesker, der ikke kan forsvare sig selv. De bor langt herfra, de lever af ca. 8 kr. om dagen. Nu vil Venstre tage 2½ mia. kr. fra de fattigste, og jeg har forstået på oplægget, at de skal bruges til skattelettelser for erhvervs-livet. Er der ikke en nedre grænse for det liberale partis anstændighed, når man skal lave politik?

Kl. 22:37

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 22:37

Ellen Trane Nørby (V):

Sidste år tog den nuværende røde regering over en milliard kroner fra den danske udviklingsbistand og brugte på asylsystemet i Danmark. Det er det højeste niveau, der er. Over en milliard kroner tog man fra de mennesker i nød i Afrika, der har behov for hjælp.

Vi har jo klart sagt i vores forslag, at når vi laver reformer på alle andre områder i det danske samfund – vi har lavet reformer af kon-tanthjælp, vi har lavet reformer af førtidspension, vi har lavet reformer af SU, dagpenge, efterløn – er det så ikke rimeligt, at vi også kigger på et område som vores udviklingsbistand? Er det urimeligt, at vi der spørger til, hvordan vi kan bruge pengene på en anden måde? Det synes vi ikke at det er. Og derfor har vi lagt op til en reform af udviklingsbistanden, hvor vi koncentrerer midlerne omkring det afrikanske kontinent, hvor der er allerflest af verdens allermost fattige. Det betyder stadig væk, at vi lever op til FN's anbefalinger om, hvad de rige lande skal give i udviklingshjælp, og det betyder fortsat, at vi, hver dansker, vil komme til at give rigtig meget i udviklingsbistand hvert år.

Kl. 22:38

Formanden:

Hr. Christian Juhl.

Kl. 22:38

Christian Juhl (EL):

Jeg er meget enig i, at det forkerte system, som 10 års borgerligt styre har bygget op, trænger til at blive ændret, men der er ingen grund til at sige, at nu tager vi 2½ mia. kr. fra mennesker, der skal leve for 8 kr. om dagen, og så forærer vi dem til det danske erhvervsliv, vel at mærke den del af erhvervslivet, der har overskud. Jeg mener, at det er hinsides alle grænser for anstændighed.

Kl. 22:39

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 22:39

Ellen Trane Nørby (V):

Vi synes sådan set, det er naturligt, at vi, når vi laver reformer af alle andre velfærdsområder, så også kigger på, hvordan vi bruger vores udviklingsbistand. Og med det forslag, som vi har lagt frem, vil vi fortsat leve op til FN's målsætning om, at de rige lande skal give 0,7 pct. af deres BNI til verdens fattigste lande. Det betyder, at vi også

fremover pr. dansker vil komme til at give dobbelt så meget som hver franskmænd eller to en halv gang så meget som hver tysker. Og så er jeg bare nødt til at sige i forhold til det system, som jeg får at vide at VK-regeringen har bygget op, at det sådan set er bygget op under Nyrupregeringen.

Kl. 22:39

Formanden:

Tak. Så er det hr. Andreas Steenberg for en kort bemærkning.

Kl. 22:39

Andreas Steenberg (RV):

Peter Helmer Steen, der er direktør i Nordsøfonden, som administrerer de kommende olie-felter og udbuddet af dem, har udtalt: Ud fra de kontakter og samtaler, vi har, tror vi, der er en pæn og god interesse, fordi der er gjort nogle interessante fund på dansk grund.

Det er jo bare én uafhængig fagperson, som jo altså ikke er enig med Venstre og den skræmmekampagne, man er kommet med. Derfor vil jeg spørge fru Ellen Trane Nørby, om hun kan nævne bare én uafhængig ekspert eller økonom, der er enig med Venstre og olielobbyen i, at Danmark vil miste arbejdspladser, hvis alle selskaber fremover skal betale den samme skat som Mærsk i Nordsøen.

Kl. 22:40

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 22:40

Ellen Trane Nørby (V):

Jeg tror sådan set ikke, at diskussionen handler om, om man skal betale det samme eller ikke det samme. Det, der er den væsentlige diskussion, er, at regeringen går ind og regulerer med tilbagevirkende kraft. Jeg troede egentlig ikke, det var radikal politik, at man laver skatteopkrævning og regulering med tilbagevirkende kraft. Men jeg kan forstå, at der, efter at man er kommet i regering med Socialistisk Folkeparti og Socialdemokraterne, åbenbart ikke er nogen grænser for, hvor fleksibel radikal politik kan være.

Bayerngas har allerede meddelt, at de vil trække deres investeringer i Nordsøen. Det amerikanske selskab Hess har sagt, at de vil overveje det. Det er jo ikke nogen skræmmekampagne. Det er jo ikke noget, vi har sat i gang. Det er de virksomheder, som ellers stod til at investere milliarder i Danmark. Der er Det Radikale Venstre og resten af regeringen bare villig til at gamble med de arbejdspladser, der ligger i Nordsøen. Der siger vi: Lad os i stedet for finansiere ti-memodellen i fællesskab på en anden måde. Det er 345 mio. kr., vi årligt skal finde for at sikre hurtigere tog i Danmark.

Kl. 22:41

Formanden:

Hr. Andreas Steenberg.

Kl. 22:41

Andreas Steenberg (RV):

Jeg fik ikke svar på mit spørgsmål. Mit spørgsmål var, om fru Ellen Trane Nørby kunne nævne én uafhængig økonom eller ekspert, der er enig i det synspunkt, fru Ellen Trane Nørby lige er kommet med. Det var spørgsmålet, og det fik jeg ikke svar på, så nu kan fru Ellen Trane Nørby få chancen igen.

Kl. 22:42

Formanden:

Ordføreren.

Ellen Trane Nørby (V):

Jeg kan i hvert fald høre, at den radikale ordfører ikke tog afstand fra, at Det Radikale Venstre er med til at lovgive og opkræve skatter med tilbagevirkende kraft. Det er i hvert fald et fundamentalt brud på, hvad Det Radikale Venstre mente tidligere.

I Venstre går vi op i, at der bliver skabt arbejdspladser i Danmark. For os betyder det ikke noget, om man har en kedeldragt på og arbejder for olie/gas-industrien på Esbjerg Havn, eller om man har en blå kedeldragt på og arbejder på en virksomhed på Sjælland. Det, der er væsentligt, er, at vi skaber nogle rammevilkår, som skaber flere private arbejdspladser i Danmark, så vi kan få gang i væksten, så vi har råd til vores velfærdssamfund.

Kl. 22:42

Formanden:

Tak! Hr. Thomas Jensen for en kort bemærkning.

Kl. 22:42

Thomas Jensen (S):

Tak. Jeg vil gerne spørge ind til Venstres skattepolitik, for jeg kan forstå, at Venstre pludselig er blevet optaget af det med at lette skatten i bunden – det siger man. Men de reelle handlinger fra Venstres side så vi jo under skattereformsforhandlingerne sidste år.

Det vil jeg gerne høre Venstres ordfører om. Hvis det var sådan, at Venstre havde fået sin vilje under forhandlingerne om skattereformen, ville de højeste indtægter have fået en langt, langt højere skattelettelse på bekostning af de lave indkomster. Kan Venstres ordfører bekræfte det?

Kl. 22:43

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 22:43

Ellen Trane Nørby (V):

Jeg står gerne til ansvar for den politik, vi førte, mens vi sad i regering. Der skabte vi et beskæftigelsesfradrag, som sikrede, at det for flere mennesker kunne betale sig at arbejde. Det var der en del af de nuværende regeringspartier der var imod. Det synes jeg var ærgerligt, fordi det er noget af det, der er med til at give rigtig mange mennesker et økonomisk incitament til at arbejde. Det gjorde vi sammen med bl.a. Dansk Folkeparti, og det var jo netop med til at gøre, at der var nogle mennesker, som før ikke havde et økonomisk incitament til at gå på arbejde, som fik det.

Derudover lavede vi tre skattereformer, hvor vi sænkede skatten på arbejde. Og hvis man går ind og kigger på de beregninger, som Skatteministeriet har lavet over, hvem der fik mest ud af henholdsvis forårspakken, som vi lavede, og den skattereform, som den nuværende regering lavede, må man nok sige, at den største forskel på dem er, at i den nuværende regerings skattereform er det førtidspensionisten, som taber rigtig, rigtig mange penge, og direktøren, som får rigtig, rigtig mange penge.

Så kan hr. Thomas Jensen ikke selv tage ansvaret for, at det var den skæve fordeling, man lavede i den skattereform, som den røde regering stillede sig i spidsen for?

Kl. 22:44

Formanden:

Hr. Thomas Jensen.

Kl. 22:44

Thomas Jensen (S):

Nu er der en ganske fair fordeling i den skattereform, som vi indgik i.

Faktum er jo, at Venstre, som lige pludselig vil til at kæmpe for skattelettelse i bunden, som man siger, uden egentlig at konkretisere det, gik ind til forhandlingerne med den klare ambition om, at Venstre ville have, at f.eks. en enlig bankdirektør skulle have 24.000 kr. mere i skattelettelse end f.eks. en enlig mor, som skulle have 1.200 kr. mindre i skattelettelse – altså på hendes bekostning. Det ville med andre ord have gjort, at det mindre kunne betale sig at arbejde for den enlige mor, samtidig med at den rige bankdirektør kunne få mange flere penge til at sætte ind på kontoen.

Der vil jeg bare gerne have fru Ellen Trane Nørby til at forholde sig til her i dag, om det ville have øget incitamentet til at arbejde for den enlige mor.

Kl. 22:45

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 22:45

Ellen Trane Nørby (V):

Jeg ved ikke, om det er nogle tal, som den socialdemokratiske regnemaskine er kommet frem til.

Jeg kan sige, at det, der er vigtigt for Venstre – det var det, da vi sad i regering, da vi indførte beskæftigelsesfradraget, da vi indførte kontanthjælpsloftet, som sikrede, at det kunne betale sig at gå fra passiv forsørgelse og ind på arbejdsmarkedet, det var det og det er det nu, også med de meldinger, vi er kommet med, om, at vi synes, at det er et problem, at der for 330.000 danskere er et svagt økonomisk incitament til at tage et arbejde – er at sikre, at det kan betale sig at arbejde.

Det har altid været vores fokus. Det var det, da vi sad i regering. Det er det fortsat. Jeg kan dog desværre konstatere, at det ikke er et område, der optager regeringspartierne, nemlig at det skal kunne betale sig at arbejde – trist.

Kl. 22:45

Formanden:

Tak. Fru Maja Panduro for en kort bemærkning.

Kl. 22:45

Maja Panduro (S):

Tak. Jeg skal bare høre helt kort: Kan Venstres ordfører bekræfte, at dengang Venstre deltog i forhandlingerne om vækstplanen, ville man have, at banker og olieselskaber også skulle have selskabsskattelettelse?

Kl. 22:46

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 22:46

Ellen Trane Nørby (V):

Nej, det er der ikke noget konkret forslag til fra Venstres side.

Kl. 22:46

Formanden:

Fru Maja Panduro.

Kl. 22:46

Maja Panduro (S):

Godt. Venstres ordfører afviser altså her, at man, da man forhandlede om vækstplanen fra Venstres side, var optaget af, at banker og olieselskaber også skulle have erhvervsskattelettelse. Vil det sige, at Venstres ordfører heller ikke vil vedgå, at det er noget, som Venstres egen formand har været meget optaget af?

Kl. 22:46

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 22:46

Ellen Trane Nørby (V):

Jeg kan høre, at ordførerens kilde åbenbart er Ekstra Bladet. Men jeg kan sige til ordføreren, ligesom jeg også har sagt til Ekstra Bladet, at Venstre ikke har noget forslag om at sænke skatterne for banker eller sænke skatterne specifikt for olieselskaberne. Men jeg ved godt, at det aldrig afholder socialdemokrater fra at turnere rundt med en hvid løgn, så det gør det nok heller ikke i det her tilfælde.

Men nej, det har Venstre ikke noget forslag om. Til gengæld har vi et konkret forslag i vores finanslovsforslag om at sænke skatter og afgifter i Danmark for 5 mia. kr. Der har vi sagt, at det handler om at skabe private arbejdspladser, det handler om at sikre, at der kan være produktion i Danmark, det handler om at sikre, at det kan betale sig at arbejde.

Kl. 22:47

Formanden:

Fru Pernille Skipper for en kort bemærkning.

Kl. 22:47

Pernille Skipper (EL):

Jeg kunne godt tænke mig at få et svar på Venstres holdning til parti-støttereglerne. Jeg har ikke brug for en forklaring om, hvad reglerne er. Jeg har heller ikke brug for en forklaring om, hvem der har lagt stemmer til de eksisterende partistøtteregler. I det hele taget kunne jeg godt tænke mig at få en forklaring på, hvorfor Venstre vælger at skjule, hvem der støtter dem med millioner af kroner, og hvorfor vi ikke må få det at vide.

Det storartede ved Folketinget er jo nemlig, vil jeg sige til fru Ellen Trane Nørby, at vi kan lave reglerne om, hvis vi vil. Derfor er det også helt legalt at have en anden holdning end den, der nu engang er i lovgivningen i dag. Så kunne vi ikke få en forklaring på, hvorfor vi ikke må vide, hvem der støtter Venstre?

Kl. 22:48

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 22:48

Ellen Trane Nørby (V):

Man kan gå ind i Venstres regnskab, så kan man se, hvem alle de, der støtter Venstre med over 20.000 kr., er. Det er sådan, vores partistøtteregler er i Danmark, så det kan fru Pernille Skipper gøre, og det kan alle andre gøre. Vi følger de regler, der er.

Har vi været åbne over for, at man kunne ændre reglerne? Ja, det har vi. Vi har sådan set sagt, at man kunne lave en ændring af partistøttereglerne, så man bl.a. kunne få frem i lyset, hvor mange penge det er, der tilstrømmer Socialdemokraterne fra fagbevægelsen – ikke bare i kroner og øre, men også i materialer, i kontorer og andre ting, den stiller til rådighed.

Jeg er bare nødt til sige, at Venstre ikke er en del af det partistøtteforlig, der er. Det er til gengæld Det Radikale Venstre og Socialdemokraterne. Og derfor kunne det jo være, at Enhedslisten skulle tage fat i den regering, som de støtter. Vi er ikke en forligspart i forbindelse med partistøttereglerne.

Kl. 22:49

Formanden:

Fru Pernille Skipper.

Pernille Skipper (EL):

Men nu er det jo ikke ulovligt for Venstre at offentliggøre mere, end der bliver krævet i loven. Og nu er det jo sådan, at det er Venstre, der udnytter et smuthul i lovgivningen ved at lade store pengeklubber dække over de støttekroner, man får fra, ja, hvem ved jeg, olie-selskaberne, bankerne – det ved vi jo ikke.

Det eneste, vi kan se i Venstres regnskab, er, at der er noget, der hedder Den Liberale Erhvervsklub, og at den giver Venstre mere end 20.000 kr. Hvorfor må vi ikke få at vide, hvem det dækker over, og hvor mange penge det drejer sig om?

Formanden:

Ordføreren.

Ellen Trane Nørby (V):

Jeg tror ikke, at der er nogen grund til, at jeg gentager, at Venstre følger reglerne til punkt og prikke. Og hvis reglerne bliver lavet om, følger vi også de nye regler.

Men hvis Enhedslisten går så ufatteligt meget op i åbenhed, forstår jeg egentlig ikke, at Enhedslisten ikke fremlægger partiets medlemskartotek eller får DKP til at fremlægge sit medlemskartotek, måske også sådan tilbage i tiden. Det kunne da være interessant sådan historisk at se, hvem det er, der har været med til at støtte dem og også betale kontingent til Enhedslisten.

Er det udtryk for fuld åbenhed, synes jeg, at Enhedslisten skulle have lov til at gå forrest. Vi følger de regler, der er i Danmark, til punkt og prikke.

Formanden:

Tak til Venstres ordfører. Er der flere, der ønsker ordet?

Det er der ikke. Så skal der stemmes om forslagene til vedtagelse.

Afstemning**Formanden:**

Der stemmes først om forslag til vedtagelse nr. V 2 af Magnus Heunicke (S), Sofie Carsten Nielsen (RV), Jonas Dahl (SF) og Frank Aaen (EL). Der kan stemmes nu.

Jeg slutter afstemningen.

For stemte 57 (S, RV, SF, EL og Uffe Elbæk (UFG)), imod stemte 38 (V, LA og KF), hverken for eller imod stemte 13 (DF).

Forslaget er vedtaget.

Herefter er forslag til vedtagelse nr. V 1 af Ellen Trane Nørby (V), Kristian Thulesen Dahl (DF), Simon Emil Ammitzbøll (LA) og Lars Barfoed (KF) bortfaldet.

Hermed er åbningsdebatten afsluttet.

Kl. 22:49

Det sidste punkt på dagsordenen er:

2) 1. behandling af lovforslag nr. L 1:**Forslag til finanslov for finansåret 2014.**

Af finansministeren (Bjarne Corydon).

(Fremsættelse 01.10.2013).

Kl. 22:52

Forhandling**Formanden:**

Forhandlingen er åbnet.

Ønsker nogen ordet?

Da det ikke er tilfældet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Finansudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Kl. 22:52

Meddelelser fra formanden**Formanden:**

Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes på tirsdag, den 8. oktober 2013, kl. 13.00.

Jeg henviser til den dagsorden, der fremgår af Folketingets hjemmeside. Jeg skal i øvrigt henvise til ugeplanen, der ligeledes fremgår af Folketingets hjemmeside.

Mødet er hævet. (Kl. 22:52).

Kl. 22:50

Kl. 22:50